EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.7.2004
KOM(2004) 486 lopullinen

2004/0155 (COD)
2004/0159 (COD)

Osa I

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVEIKSI

luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY uudelleenlaatimisesta

(komission esittämä)

{SEC(2004) 921}

PERUSTELUT

1. YLEISET PERUSTELUT

EU:n rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on keskeinen tekijä Euroopan talouden kilpailukyvyn edistämisessä, sillä se alentaa yritysten pääomakustannuksia. Rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman mukaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten omien varojen riittävyyttä koskevat uudet säännöt on tarkoitus antaa vuonna 2004, jotta voidaan seurata G-10 -maiden tasolla Baselin pankkivalvontakomiteassa[1] tapahtuvaa kehitystä.

G-10 -maiden Baselin pankkivalvontakomitean vuonna 1988 tekemä ns. Baselin sopimus (Basel I) johti vähimmäispääomavaatimusten antamiseen yli 100 maassa[2]. Samoihin aikoihin annettiin myös tärkeimmät EU:n direktiivit *(direktiivi 89/299/ETY, annettu 17 päivänä huhtikuuta 1989, luottolaitosten omista varoista; direktiivi 89/647/ETY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1989, luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta*; nämä direktiivit on kodifioitu on *Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta*).

Näissä direktiiveissä säädetään antolainaukseen liittyvistä luottolaitosten riskeistä. Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetulla direktiivillä 93/6/ETY luotto- ja markkinariskiä koskevat säännöt laajennettiin kattamaan sijoituspalveluyritykset.

1) Eurooppalaisten sääntöjen parantaminen on tarpeellista

Nykyiset säännöt ovat edistäneet merkittävästi yhtenäismarkkinoiden toimintaa ja tiukkojen valvontastandardien käyttöä. Monia erilaisia puutteita on kuitenkin havaittu.

1. Summittaisten luottoriskiestimaattien käyttäminen johtaa erittäin summittaiseen riskien mittaamiseen eikä vaikuta suositeltavalta.

2. Mahdollisuus pääoma-arbitraasiin: markkinainnovaatioiden myötä rahoituslaitokset ovat voineet peittää sen, että ne eivät kata riskejä vähimmäispääomavaatimukset täyttävällä tavalla.

3. Tehokkaita riskien vähentämistekniikoita ei hyväksytä: nykyisten direktiivien nojalla riskien vähentämistekniikoita ei hyväksytä riittävällä tasolla.

4. Nykyisten direktiivien nojalla *katetaan vain osa riskeistä*. Moniin riskeihin kuten operatiiviseen riskiin ei sovelleta lainkaan pääomavaatimusta.

---

[1] Baselin pankkivalvontakomitean (Basel Committee on Banking Supervision) perustivat kymmenen teollisuusmaan muodostaman ryhmän (G-10) keskuspankkien pääjohtajat. Sen jäseninä ovat pankkien vakavaraisuusvalvonnasta seuraavissa maissa vastaavien viranomaisten edustajat: Belgia, Kanada, Ranska, Saksa, Italia, Japani, Luxemburg, Alankomaat, Espanja, Ruotsi, Sveitsi, Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat. Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki osallistuvat komiteaan tarkkailijoina.

[2] Vaikka teollisuusmaiden muodostaman G-10 –ryhmän viranomaiset sopivat virallisesti vuoden 1988 sopimuksen soveltamisesta kansainvälisellä tasolla toimiviin pankkeihin, sopimusta on käytännössä sovellettu kaikkialla maailmassa kaiken kokoisiin ja muotoisiin pankkeihin.

5. Valvontaviranomaisilta ei vaadita luottolaitoksen todellisen riskiprofiilin arvioimista sen varmistamiseksi, että pääomataso on riittävä riskiprofiiliin nähden.

6. Valvontayhteistyötä ei vaadita: rajatylittävän toiminnan lisääntyessä markkinoilla viranomaisten on valvottava tehokkaassa yhteistyössä rajatylittäviä konserneja, jotta sääntelytaakkaa voidaan vähentää.

7. Asianmukaisen tiedonantovelvollisuuden puuttuminen: nykyisissä direktiiveissä ei edistetä tehokasta markkinakuria, jonka perusteella markkinaosapuolille annetaan luotettavia tietoja, jotta nämä voivat tehdä perusteltuja arvioita.

8. Sääntelyn joustavuuden puute: EU:n nykyinen järjestelmä ei ole riittävän joustava, jotta se pystyisi seuraamaan rahoitusmarkkinoiden ja riskienhallintakäytäntöjen nopeaa kehitystä sekä sääntely- ja valvontavälineiden parantumista.

Mitä tapahtuisi, jos toimintalinjaa ei muutettaisi?

Useimmat pitävät nykytilanteen jatkumista mahdottomana. Pääomavaatimukset eivät olisi jatkossakaan suhteutettuja riskeihin. Tämä johtaisi vakavaraisuussääntöjen puutteelliseen tehokkuuteen ja lisäisi kuluttajille ja rahoitusalan vakaudelle aiheutuvia riskejä. Edelleenkään ei otettaisi huomioon eräiden rahoituslaitosten ottamien riskien koko laajuutta. Lisäksi uusimpia ja tehokkaimpia riskienhallintatekniikoita ei edistettäisi aktiivisesti tai tunnustettaisi. Useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivat rahoituspalvelukonsernit kärsisivät edelleen suhteettomasta rasituksesta, joka aiheutuu moninkertaisesta sääntelystä ja valvonnasta. EU ei myöskään pystyisi hyötymään asianmukaisesti tulevasta kehitystä, sillä EU:n nykyisten sääntelypuitteiden nopea ajantasaistaminen on hankalaa. Kun ehdotettua uutta Baselin sopimusta aletaan soveltaa maailmanlaajuisella tasolla, EU:n rahoituspalvelujen ala jäisi huomattavasti heikompaan asemaan kansainvälisiin kilpailijoihinsa verrattuna.

2) Direktiivin lähestymistapa

Komission vuonna 1998 laatimassa rahoituspalvelujen toimintasuunnitelmassa todettiin, että EU:ssa tarvitaan täsmälliset, kansainvälisesti yhdenmukaiset ja ajantasaiset vakavaraisuusvaatimukset. Vaatimukset olisi suhteutettava ottamaan huomioon riskien väheneminen vastuiden muodostumistilanteen perusteella, ja varsinkin kuluttajille ja pk-yrityksille suuntautuvan antolainauksen osalta. Sääntöjä olisi sovellettava sekä luottolaitoksiin että sijoituspalveluyrityksiin (tasapuoliset kilpailuedellytykset), mutta niiden pitäisi olla oikeasuhteisia ja ottaa täysin huomioon EU:ssa toimivien rahoituslaitosten moninaisuus.

2. KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

a) Sidosryhmien ja asianomaisten osapuolten kuuleminen

Komissio aloitti eri tahojen konsultoinnit marraskuussa 1999. Lausuntokierrosten perusteella on julkaistu kolme keskusteluasiakirjaa (22.11.1999, 5.2.2001 ja 1.7.2003). Sidosryhmien kanssa keskusteltiin laajasti 18. marraskuuta 2002 pidetyssä tilaisuudessa. Tietyistä teknisistä kysymyksistä on myös julkaistu tausta-asiakirjoja (kiinteistöt ja katetut joukkolainat, 7.4.2003; odotetut ja odottamattomat tappiot, 26.11.2003; yhteissijoitusyritykset, 3.2.2004).

Huomautusten esittäjät ovat yleisesti ottaen antaneet tukensa hankkeen päätavoitteille. Rahoitusalan vakautta lisäävää riskiherkkyyden tehostamista kannatetaan. Sääntöjen ajantasaistaminen on nyt erittäin tarpeellista, jotta voidaan vastata riskien mittaamis- ja

hallintatekniikoiden merkittävään kehitykseen rahoitusalalla ja kehittää entisestään sääntelyä ja valvontaa. Komission lähestymistapa on saanut laajan kannatuksen. Sen mukaan EU:ssa sovellettavia vakavaraisuusvaatimuksia olisi tarkistettava siten, että ne ovat linjassa uusien kansainvälisten sääntöjen kanssa, mutta poikkeavat niistä tarvittaessa EU:n erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

Rakenteeltaan yksinkertaisemmat laitokset

Eri tahot kannattavat laajasti uusien sääntöjen soveltamista Euroopassa. Sääntöjä haluttaisiin soveltaa kaikkiin luottolaitoksiin ja sijoituspalvelujen tarjoajiin niiden oikeudellisesta muodosta ja organisaatiorakenteesta riippumatta. Näin voitaisiin välttää ”kakkosluokan” laitosten syntyminen, mikä olisi todennäköistä, jos osa laitoksista jätettäisiin sääntöjen ulkopuolelle. Ehdotetut uudet säännökset on suunniteltu siten, että laaja-alainen soveltaminen on mahdollista.

Uuden direktiivin joustavuus

Laajaa kannatusta on saanut lähestymistapa, jolla pyritään varmistamaan, että uusi lainsäädäntö pystyy reagoimaan nopeasti markkina- ja valvontainnovaatioihin. Näin EU:n rahoituspalvelujen ala voidaan pitää mahdollisimman tehokkaana ja kilpailukykyisenä. Sidosryhmät kannattavat lähestymistapaa, jossa artiklaosassa vahvistetaan pysyvät periaatteet ja tavoitteet sekä säädetään mahdollisuudesta muuttaa liitteisiin sisältyviä yksityiskohtaisempia ja teknisiä säännöksiä. Liitteiden muuttamista koskevassa menettelyssä on varmistettava asianomaisten osapuolten täysimääräinen ja tehokas konsultointi.

Sijoituspalveluyritykset

Merkittäviä muutoksia on tehty, ja niillä pyritään ratkaisemaan joidenkin sijoituspalveluyritysten alan edustajien esittämä huoli siitä, että alaan sovelletaan pääomavaatimuksia, jotka soveltuisivat paremmin luottolaitoksille.

Monimutkaisuus

Eräät kommentoijat toivoivat yksinkertaistamista ja säännösten vähentämistä. Komissio on selventänyt tekstiä ja tehnyt siitä käyttäjäystävällisemmän. Rakenne on suunniteltu siten, että laitosten on helppo löytää yksinkertaiset säännöt sovellettavaksi, ja ne voivat halutessaan edetä vähitellen monimutkaisempiin vakavaraisuussääntöihin. Ehdotetut uudet säännökset sisältävät monia vaihtoehtoja ja monimutkaisuudeltaan vaihtelevia menetelmiä.

Vuodesta 1999 on järjestetty useita kuulemistilaisuuksia myös yksityiskohtaisista kysymyksistä. Tässä ehdotuksessa on otettu huomioon eri tahojen, erityisesti pankki- ja sijoituspalvelualan edustajien, esittämät yksityiskohtaiset ja hyödylliset näkemykset.

b) Vaikutusten arviointi

Komission yksiköt ovat toteuttaneet laajennetun vaikutusten arvioinnin, jotta voidaan selvittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen EU:n tasolla tarpeen ja jos on, millaisia toimenpiteiden pitäisi olla.

Baselin pankkivalvontakomitea julkaisi määrällisiä vaikutuksia koskevan selvityksen (QIS3). Selvitykseen osallistui luottolaitoksia 40 maasta, ja ne arvioivat pankkien vähimmäispääomavaatimuksia koskevien uusien Baselin ehdotusten vaikutusta. Komissio avusti selvitystä laajentamalla sen niihin EU-maihin, jotka eivät ole edustettuina Baselin pankkivalvontakomiteassa. Tärkeimmät päätelmät olivat, että uudet säännöt supistavat EU:ssa toimivien luottolaitosten pääomavaatimuksia yleensä noin 5 prosenttia nykytasoon verrattuna.

Lisäksi eri menetelmiä soveltamalla saadut tulokset ovat tavoitteiden mukaisia – ne yhdistävät pääoman neutraliteetin asianmukaisiin kannustimiin laitoksille, jotta nämä siirtyisivät soveltamaan kehittyneempiä menetelmiä. Pienempiä kotimaassa toimivia luottolaitoksia, jotka soveltavat yksinkertaisempaa menetelmää, koskevat hieman alennetut pääomavaatimukset. Suurempia kansainvälisesti toimivia luottolaitoksia, jotka soveltavat edistyneempää menetelmää, koskevat pääosin muuttumattomat pääomavaatimukset. Pienemmät mutta erikoistuneet EU:ssa toimivat luottolaitokset, jotka valitsevat edistyneemmän menetelmän, voivat hyötyä huomattavasti nykyistä alhaisemmista pääomavaatimuksista. Pääomavaatimuksia on pääasiassa alennettu ”vähittäissalkun” osalta, joka useimmiten koostuu alle miljoonan euron lainoista pk-yrityksille ja asuinkiinteistövakuudellisista lainoista. Uusi operatiivista riskiä koskeva pääomavaatimus on pääasiallinen syy siihen, että luottolaitosten pääomavaatimukset eivät alene.

Komission on teettänyt Barcelonassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston pyynnöstä selvityksen ehdotettujen uusien pääomavaatimusten vaikutuksista luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin EU:ssa[3]. PricewaterhouseCoopersin laatimassa loppuraportissa vaikutuksiin suhtaudutaan myönteisesti (kritiikkiä esitetään vain sijoituspalveluyritysten ja pääomasijoittamisen aloilla, mutta komissio on ottanut nämä ongelmat huomioon ehdotuksissaan)[4]. Tärkeimmät päätelmät ovat, että uudella vakavaraisuuskehikolla on todennäköisesti myönteinen vaikutus EU:hun ja toiminnan vakauden valvonnan sääntelyyn EU:ssa. EU:ssa toimivien luottolaitosten pääomavaatimukset alenisivat noin 5 prosenttia (90 miljardia euroa), ja vuosittaiset voitot kasvaisivat noin 10–12 miljardia euroa. Pienemmille luottolaitoksille ei aiheudu haittaa, eikä ole viitteitä siitä, että uusi järjestelmä johtaisi fuusioihin tai konsolidointeihin. Päätös sisällyttää kaikki luottolaitokset direktiivin soveltamisalaan ei aiheuta EU:ssa toimiville yrityksille kilpailuhaittoja. Myöskään Yhdysvaltojen päätöksellä soveltaa ainoastaan edistyneempiä menetelmiä noin 20 suureen luottolaitokseen ei ole varsinaista merkitystä kilpailulle. EU:n luottolaitoksille aiheutuvat täytäntöönpanokulut eivät johdu pelkästään Basel II -sopimuksesta, vaan monet näistä investoinneista (ehkä jopa 80 prosenttia) olisi tehty joka tapauksessa vaikkakin pidemmällä aikavälillä. Merkittävää on, että pk-yritysten rahoituksen saatavuudelle ja kustannuksille ei useimmissa EU:n jäsenvaltioissa aiheudu kielteisiä vaikutuksia (myötäsykliset vaikutukset ovat nykysääntöjä vähäisempiä ja vähemmän haitallisia). Pk-yritysten huolet johtuvat siitä, että niillä ei ole riittävästi tietoa Basel II –sopimuksesta. Basel II –sopimuksen makrotaloudelliset vaikutukset EU:n talouteen ovat vähäisiä. Lähinnä tarjontapuolella saatetaan nähdä suotuisa vaikutus, joka supistaa yritysten pääomakustannuksia. Tämä voi johtaa 0,07 prosentin kasvuun EU:n bruttokansantuotteessa. Yleisesti ottaen uudet vakavaraisuussäännökset vakauttavat pankkijärjestelmää, sillä riskit tiedostetaan paremmin ja riskienhallinta paranee. Pääoman tehokkaammalla kohdentamisella odotetaan olevan myönteisiä pitkän aikavälin vaikutuksia EU:n talouteen.

3. OIKEUSPERUSTA

Ehdotukset perustuvat EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohtaan, joka muodostaa oikeusperustan rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamiseen tähtääville yhteisön toimenpiteille. Säädösinstrumentiksi on valittu direktiivi. Se sopii parhaiten tavoitteiden saavuttamiseen, ja sillä muutetaan nykyisiä direktiivejä, joiden soveltamisala kattaa samat

[3] EYVL S 167, 29.8.2002.

[4] Ks. komission verkkosivusto: http://europa.eu.int/comm/internal_market/regcapital/index_en.htm.

tekniset kysymykset. Sen säännökset eivät ylitä sitä, mikä on tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

4. ARTIKLAKOHTAISET PERUSTELUT

Ehdotuksissa sovelletaan uudelleenlaadintatekniikkaa (toimielinten sopimus 2002/C 77/01), jonka avulla voidaan muuttaa voimassa olevaan lainsäädännön sisältöä ilman erillistä muutosdirektiiviä. Se johtaa yksinkertaisempaan lopputulokseen ja tekee EU:n lainsäädännöstä helpommin lähestyttävää ja ymmärrettävää.

Moniin säännöksiin on tehty pieniä muotoa koskevia muutoksia direktiivien rakenteen, muotoilun ja luettavuuden parantamiseksi.

A. DIREKTIIVI 2000/12/EY

4 artikla: Määritelmät

Direktiivin 4 artikla sisältää uusia määritelmiä tärkeimmistä käsitteistä. Pyrkimyksenä on selventää niiden merkitystä ja helpottaa ymmärtämistä.

22 artikla:

Nykyistä sanamuotoa on muutettu, jotta voidaan selventää ja kehittää luottolaitosten velvollisuutta ottaa käyttöön tehokkaat sisäiset riskienhallintajärjestelmät. Soveltamisalaan kuuluvien luottolaitosten moninaisuuden vuoksi vaatimukset on täytettävä suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä V.

56–67 artikla:

Näihin artikloihin on tehty joitakin pieniä muutoksia. ’Omien varojen’ määritelmää ei ole tarkoitus uudistaa, mutta joitakin pieniä muutoksia on tehtävä Baselin pankkivalvontakomitean muutettua lähestymistapaansa ’odotettuun tappioon’ (Madridissa tehty päätös).

68–75 artikla:

Luottolaitoksilla on oltava jatkuvasti riittävät omat varat, ja niiden on ilmoitettava omien varojen vähimmäistaso. Säännöksissä täsmennetään, miten vaatimukset olisi täytettävä, jos luottolaitos kuuluu ryhmään (jäsenvaltioiden viranomaisten nykyinen mahdollisuus luopua eräistä vaatimuksista on säilytetty, mutta sitä on täsmennetty). Vaatimusten laskutapaa on selvennetty kansainvälisistä tilinpäätösstandardeista annetun asetuksen (EY) N:o 1606/2002 perusteella.

76–101 artikla:

Nämä säännökset korvaavat nykyiset vakavaraisuussuhdetta koskevat vaatimukset luottoriskin osalta. Ne sisältävät kaksi menetelmää riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseksi.

Standardimenetelmä (78–83 artikla) perustuu nykyisiin säännöksiin, joihin on lisätty riskipainot, jotka määritetään jakamalla omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät tiettyihin riskiluokkiin. Riskiherkkyyttä on tehostettu lisäämällä vastuuryhmien ja riskiluokkien määrää (79 artikla). Vähittäismarkkinoilla myönnettävien muiden kuin kiinnelainojen (75 prosenttia) ja asuinkiinteistövakuudellisten lainojen (35 prosenttia) riskipaino on alhaisempi. Omaisuuserien, joiden erääntymisestä on kulunut 90 päivää, riskipainoksi ehdotetaan 150:tä prosenttia (100:aa prosenttia asuinkiinteistövakuudellisille lainoille). Luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten käyttäminen riskipainojen määrittämiseksi (ulkoiset luottoluokitukset) on sallittua, kun luokituksia on saatavilla (81–83 artikla). Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VI.

Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä, 84–89 artikla) antaa luottolaitoksille mahdollisuuden käyttää omia estimaattejaan eri luottoriskiparametreista. Nämä parametrit otetaan huomioon kuvailluissa laskentamalleissa, jotka on suunniteltu varmistamaan vakavaraisuusvaatimusten täyttymisen 99,9 prosentin luottettavuustasolla. Perusmenetelmä antaa luottolaitoksille mahdollisuuden käyttää omia estimaattejaan maksukyvyttömyyden todennäköisyydestä (PD) samalla, kun muihin riskitekijöihin sovelletaan säännösten mukaisia perusteita. Edistyneemmässä menetelmässä luottolaitokset voivat käyttää omia estimaattejaan maksukyvyttömyyden todennäköisyydestä ja omasta vastuustaan maksukyvyttömyyshetkellä (EAD). Luottolaitokset voivat käyttää ryhmiteltyjä tietoja riskiparametrien arvioinnissa. Tämä antaa pienemmille luottolaitoksille mahdollisuuden soveltaa riskeihin herkemmin reagoivaa menetelmää pääomavaatimusten laskemiseen.

Sisäisten luottoluokitusten menetelmän vaiheittaista käyttöönottoa koskevat ehdotetut säännöt (85 artikla) antavat rahoituslaitoksille joustovaraa, jotta ne voivat kohtuullisen ajan kuluessa siirtyä soveltamaan perusmenetelmää tai edistyneempää IRB-menetelmää eri liiketoiminta-alueisiin ja vastuuryhmiin. ”Osittainen” soveltaminen on sallittua vähemmän merkittävien vastuuryhmien ja liiketoiminta-alueiden osalta (pääomavaatimukset voidaan laskea standardimenetelmän mukaisesti, vaikka rahoituslaitos käyttäisi IRB-menetelmää muihin vastuuryhmiin). Ehdotetussa EU:n kehyksessä tunnustetaan, että pieniin rahoituslaitoksiin kohdistettu vaatimus luokitusjärjestelmän luomisesta joitakin vastapuolia varten saattaa olla varsin raskas. Jatkuvaa osittaista soveltamista mainittuihin vastuuryhmiin ehdotetaan myös tapauksissa, joissa luottolaitosten kyseisiin vastapuoliin liittyvät riskit ovat merkittäviä (89 artikla).

IRB-menetelmää koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VI.

90–93 artikla:

Säännöissä yksilöidään riskien vähentämistekniikoiden yhteiset piirteet ja käsitellään yhteisiä suojattavia riskejä tai taloudellisia vaikutuksia johdonmukaisesti. Niihin kuuluu nykyisiä säännöksiä huomattavasti useammanlaisten vakuuksien, takauksien ja luottojohdannaisten tarjoajien tunnustaminen. IRB-perusmenetelmässä hyväksytään rahoitussaamiset ja fyysiset vakuudet vakavaraisuuden kannalta asianmukaisella tasolla. Luottolaitosten käyttöön annetaan vaihtoehtoisia menettelytapoja, ja ne voivat valita yksinkertaisemman tai monimutkaisemman menetelmän (yksinkertainen menetelmä perustuu helppokäyttöiseen riskipainotusten tasoittamiseen; tai kattava menetelmä, jonka perustella saadun vakuuden arvoon tehdään volatiliteettikorjauksia). Volatiliteettikorjausten laskemiseen on myös käytettävissä monimutkaisia ja vähemmän monimutkaisia menetelmiä (selkeä ”valvontajohtoinen” lähestymistapa, jossa vertailukohdan vaihteluja vastaavat mukautukset

esitetään taulukkona; tai riskeihin herkemmin reagoiva ”omiin estimaatteihin” perustuva menetelmä). Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VIII.

94–101 artikla:

Näissä artikloissa esitetään ensimmäistä kertaa yhdenmukaistettu sääntökokonaisuus arvopaperistamista ja sijoitustoimintaa koskeville pääomavaatimuksille. Tämä parantaa pääomavaatimuskehystä tuntuvasti. Luottolaitokset voivat hyödyntää rahoitusta, taseen hallintaa ja muita etuja, joita tämäntyyppiset transaktiot voivat antaa. Säännökset vähentävät myös mahdollisuuksia käyttää arvopaperistamista pääoma-arbitraasin välineenä. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä IX.

102–105 artikla:

Näissä säännöksissä asetaan luottolaitosten operatiiviseen riskiin liittyviä vaatimuksia. Käytettävissä on kolme erilaista menetelmää. Yksinkertainen menetelmä (103 artikla) perustuu yhteen tuottoja kuvaavaan indikaattoriin (perusmenetelmä – Basic Indicator Approach, BIA). Tämä menetelmä tarjoaa pääomapuskurin operatiivisilta riskeiltä suojautumista varten, eikä se edellytä luottolaitoksilta pitkälle kehitettyjä ja kalliita tietojärjestelmiä riskien mittaamiseksi. Tätä tarkempi laskentamenetelmä perustuu eri liiketoiminta-alueisiin (standardimenetelmä – Standardised Approach, STA). Menetelmässä otetaan riskit tarkemmin huomioon, sillä operatiiviseen riskiin liittyvät pääomavaatimukset eriytetään vastaamaan eri liiketoiminta-alueiden suhteellista riskialttiutta. Menetelmä sopinee monille pienehköille ja suhteellisen yksinkertaisille laitoksille. Edistyneemmissä menetelmissä (kehittynyt menetelmä – Advanced Measurement Approach, AMA, 105 artikla) pystytään tuottamaan itse omat operatiivisen riskin estimaatit ja täyttämään muita vaativammat riskienhallintanormit. Suurten kansainvälisesti toimivien luottolaitosten ja pienempien erikoistuneiden luottolaitosten, joilla on kehittyneet riskienseurantajärjestelmät päätoimintaansa varten, odotetaan siirtyvän vähitellen soveltamaan AMA-menetelmiä. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä X.

106–119 artikla:

Tehdyt pienet muutokset lisäävät pääomavaatimusten ja suuria riskikeskittymiä koskevien sääntöjen välistä johdonmukaisuutta. Ne merkitsevät erityisesti riskien vähentämistekniikoiden laajempaa tunnustamista.

123 ja 124 artikla:

Nämä artiklat liittyvät Baselin pankkivalvontakomitean vakavaraisuussopimuksen toiseen pilariin. Sopimuksen 51 A artiklassa edellytetään, että luottolaitoksilla on oltava sisäiset menettelyt mitata ja hallita riskejä sekä sitä oman pääoman määrää, jonka ne katsovat riittävän kattamaan nämä riskit. Toimivaltaisten viranomaisten edellytetään (124 artikla) varmistavan, että luottolaitokset noudattavat erilaisia oikeudellisia velvoitteitaan, jotka koskevat niiden organisaatiota ja riskienhallintaa, ja arvioivan luottolaitosten ottamat riskit. Valvontaviranomaiset käyttävät tätä pääomanhallintaprosessin arviointia sen määrittämiseen, liittyykö valvontaan ja pääomaan heikkoja kohtia. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä XIII.

125–143 artikla:

EU:ssa harjoitetaan yhä enemmän rajatylittävää liiketoimintaa, ja suuntauksena on riskienhallinnan keskittäminen rajatylittävissä konserneissa. Tämä edellyttää, että EU:n

kansalliset valvontaviranomaiset kehittävät keskinäistä koordinointia ja yhteistyötä. Konsolidointiryhmän valvonnasta vastaavan viranomaisen nykyistä vakiintunutta asemaa on tämän vuoksi kehitetty. Direktiivin 136 artiklassa säädetään valvontaviranomaisille myönnettävistä yhdenmukaistetuista vähimmäisvalvontavaltuuksista, joiden nojalla ne voivat vaatia luottolaitosta korjaamaan tilanteen, jos direktiivin vaatimuksia ei noudateta asianmukaisesti.

144 artikla:

Jäsenvaltioiden viranomaisille on asettu vähimmäistiedonantovelvollisuus, jotta täytäntöönpanon johdonmukaisuutta ja läpinäkyvyyttä voidaan lisätä.

145–149 artikla:

Nämä säännökset liittyvät Baselin pankkivalvontakomitean uuden vakavaraisuussopimuksen kolmanteen pilariin. Luottolaitosten tiedonantoa markkinaosapuolille koskevat julkistamisvaatimukset edistävät rahoitusmarkkinoiden vakautta ja vahvuutta, pitävät kilpailuolosuhteet tasapuolisina ja niissä otetaan huomioon tiettyjen tietojen arkaluontoisuus. Direktiivin 147 artiklassa edellytetään, että useimmat luottolaitokset julkistavat tietoja vähintään vuosittain. Tätä useimmin tapahtuva julkistaminen voi olla tarpeen erityisten syiden vuoksi. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä XII.

150 artikla:

Direktiivin on pystyttävä seuraamaan markkinoiden kehitystä. Tarvittava joustavuus varmistetaan erottamalla toisistaan keskeiset periaatteet ja tekniset säännöt (erityisesti direktiivin liitteissä), jotka voivat edellyttää mukautuksia lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Direktiivin 150 artiklassa lisätään uusia teknisiä seikkoja verrattuna direktiiviin 2000/12/EY (alkuperäinen vuodelta 1989) ja ehdotetaan, että uudet tekniset liitteet olisi voitava muuttaa samaa nopeaa menettelyä noudattaen.

B. SIJOITUSPALVELUYRITYSTEN JA LUOTTOLAITOSTEN OMIEN VAROJEN RIITTÄVYYDESTÄ ANNETTU DIREKTIIVI 93/6/ETY

2 artikla: Soveltamisala

Direktiivin 2 artiklassa täsmennetään, miten vaatimuksia sovelletaan yksittäisiin sijoituspalveluyrityksiin, sijoituspalveluyritysten ryhmiin ja monialaisiin ryhmiin.

3 artikla: Määritelmät

Direktiivi sisältää joitakin uusia ja muutettuja määritelmiä olennaisista käsitteistä. Pyrkimyksenä on selventää niiden merkitystä ja helpottaa niiden ymmärtämistä.

11 artikla: Kaupankäyntivaraston käsittely

‘Kaupankäyntivaraston’ määritelmää on kehitetty, jotta sovellettavien pääomavaatimusten varmuutta voidaan lisätä ja mahdollista arbitraasia ’muun rahoitustoiminnan’ ja ’kaupankäyntivaraston’ välillä voidaan rajoittaa. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VII.

18 ja 20 artikla:

Direktiivin 18 artiklassa kuvaillaan luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vähimmäispääomavaatimukset markkinariskin osalta. Yhteissijoitusyrityksissä olevien osuuksien ja luottojohdannaisten käsittelyä koskeva osa sekä eräät muut muutokset riskiherkkyyden parantamiseksi ovat uusia. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteissä I–VII. Direktiivin 20 artiklassa ulotetaan direktiivin 2000/12 mukaiset luottoriskin ja operatiivisen riskin pääomavaatimuksia koskevat säännöt sijoituspalveluyrityksiin. Uuteen luottoriskikehykseen kuuluvat luottojohdannaisten käsittelyä koskevat säännökset ja muutettu vastuun mittaustapa takaisinostotrasaktioiden ja arvopaperi/hyödykerahoitustransaktioiden osalta. Operatiivisen riskin osalta on tehty merkittäviä muutoksia sijoituspalveluyritysten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi. Mahdollisuutena on jatkaa ”kiinteiden kulujen perusteella laskettavan pääomavaateen” soveltamista sijoituspalveluyrityksiin, jotka kuuluvat alhaisen, keskimääräisen ja keskimääräisen/korkean riskin luokkiin.

28 jakso - Suuret riskikeskittymät

Ehdotuksessa jatketaan nykyistä käytäntöä, jossa luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan samoja sääntöjä, mutta kaupankäyntivaraston suurten riskikeskittymien käsittelyä on muutettu. Uutuutena on muutettu vastuun mittaustapa takaisinostotrasaktioiden ja arvopaperi/hyödykerahoitustransaktioiden osalta. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VI.

33 artikla: Positioiden arvostaminen raportointia varten

Vakavaraisuuden parantamiseksi säädetään kaupankäyntivaraston positioiden arvostamista koskevista tehostetuista vaatimuksista. Säännöt on tarkoitettu sovellettaviksi kaupankäyntivaraston positioihin, joille on päivittäin määritettävä hinta. Asiaa koskevat tekniset säännökset on esitetty liitteessä VII.

22 artikla: Konsolidoidun tason vaatimukset

Toimivaltaisten viranomaisten nykyinen mahdollisuus jättää soveltamatta konsolidoidun tason vaatimuksia sijoituspalveluyritysten muodostamaan ryhmään on säilytetty, mutta vakavaraisuusvaatimuksia on tehostettu.

34 artikla: Riskienhallinta ja pääomanhallintaprosessi

Ehdotuksen 34 artiklassa sijoituspalveluyritykset velvoitetaan luottolaitosten tapaan (direktiivin 2000/12 17 artikla) ottamaan käyttöön tehokkaat sisäiset riskienhallintajärjestelmät. Soveltamisalaan kuuluvien laitosten moninaisuuden vuoksi vaatimuksissa noudatetaan suhteellisuusperiaatetta. Myös direktiivin 2000/12 51 artiklan mukaista vaatimusta sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin. Niiltä edellytetään sisäisiä mittaamis- ja hallintamenettelyjä riskeille, joille ne altistuvat, ja pääomalle (omalle pääomalle), jonka ne katsovat riittävän kattamaan kyseiset riskit. Nykyisiin riskienhallintavaatimuksiin lisätään direktiivissä 2004/39/EY sijoituspalveluyrityksille asetetut vaatimukset.

37 artikla: Valvonta

Tässä artiklassa sovelletaan direktiivin 2000/12 sääntöjä sijoituspalveluyrityksiin soveltuvin osin.

42 artikla

Kuten direktiivin 2000/12 osalta todettiin, myös direktiivin 93/6 vaatimukset on voitava pitää markkinakehityksen tasalla. Tarvittavaan joustavuuteen päästään erottamalla toisistaan pääperiaatteet ja tekniset säännöt (liitteet), jotka edellyttävät muutoksia lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Teknisiä liitteitä olisi voitava muuttaa nopeassa menettelyssä. Koska valvontakäytäntöjen odotetaan kehittyvän edelleen merkittävästi tulevina vuosina, ehdotukseen on lisätty tarkistuslauseke vastapuoliriskin käsittelyä varten.

↓ 2000/12/EY

2004/0155 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittu)

⇩ uusi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[5],

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä[6],

sekä katsovat seuraavaa:

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 1 kappale (mukautettu)

(1) ~~Itsenäistä toimintaa harjoittavia pankkeja ja muita rahoituslaitoksia koskevien, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1973 annettua neuvoston direktiiviä 73/183/ETY[7]; luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 12 päivänä joulukuuta 1977 annettua ensimmäistä neuvoston direktiiviä 77/780/ETY[8], luottolaitosten omista~~

5 ~~EYVL~~ EUVL C ~~157, 25.5.1998, s. 13~~ ⌦ […] ⌫.

6 Euroopan parlamentin lausunto~~, annettu 18. tammikuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)~~ ⌦ […] ⌫ ja neuvoston päätös~~, tehty 13. maaliskuuta 2000 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)~~ ⌦ […] ⌫.

7 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

8 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

~~varoista 17 päivänä huhtikuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/299/ETY[9], luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja direktiivin 77/780/ETY muuttamisesta 15 päivänä joulukuuta 1989 annettua toista neuvoston direktiiviä 89/646/ETY[10], luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta 18 päivänä joulukuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä 89/647/ETY[11], luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta 6 päivänä huhtikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/30/ETY[12], luottolaitosten suurten riskikeskittymien valvonnasta ja tarkastamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/121/ETY[13] on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin, sen vuoksi olisi selkeyden ja järkeistämisen takia kodifioitava mainitut direktiivit saattamalla ne yhtenäiseksi tekstiksi.~~ ⌦Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/12/EY[14] on muutettu useita kertoja merkittävällä tavalla. Koska muutoksia on tehtävä lisää, asetus olisi selvyyden vuoksi laadittava uudelleen. ⌫

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 2 kappale (mukautettu)

~~Perustamissopimuksen mukaisesti kielletään palvelutoiminnan aloittamiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvä syrjivä kohtelu joko kansallisuuden perusteella tai sen perusteella, ettei yritys ole sijoittautunut jäsenvaltioon, jossa palveluja tarjotaan.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 3 kappale

(2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisen ja sen harjoittamisen helpottamiseksi on tarpeen poistaa jäsenvaltioiden väliltä vaikeimpina esteinä olevat näitä laitoksia koskevien lainsäädäntöjen väliset erot.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 4 kappale (mukautettu)

(3) Tämän direktiivin tarkoituksena on olla keskeinen keino sisämarkkinoiden toteuttamiseksi sekä sijoittautumisvapauden että palvelujen tarjoamisen vapauden suhteen luottolaitosten osalta~~, josta on päätetty Euroopan yhtenäisasiakirjalla ja jonka aikataulu on määritelty komission valkoisessa kirjassa~~.

---

9 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

10 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

11 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

12 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

13 ~~EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 2003 liittymisasiakirjalla.~~

14 EYVL L 126, 26.5.2000. s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/xx/EY (EUVL L […]).

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 5 kappale (mukautettu)

(4) Talletuksien suojaamiseksi ja tasavertaisten kilpailuolojen luomiseksi luottolaitosten kesken yhteensovittamistoimien on koskettava kaikkia luottolaitoksia. ~~Tarvittaessa on otettava kuitenkin huomioon k~~Kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat objektiiviset, ~~niiden~~ luottolaitosten yhtiöjärjestyksessä ja toiminnan tarkoituksessa ilmenevät erot ⌦ olisi kuitenkin ⌫ otettava huomioon.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 6 kappale (mukautettu)

(5) Näitä yhteensovittamistoimia olisi sen vuoksi sovellettava mahdollisimman laajalla alalla, joka käsittää kaikki laitokset, joiden toimintaan kuuluu vastaanottaa yleisöltä takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muussa muodossa kuten laskemalla jatkuvasti liikkeeseen joukkovelkakirjoja tai muita vastaavia arvopapereita sekä myöntämällä luottoja omaan lukuunsa. ~~On~~ ⌦ Olisi ⌫ säädettävä poikkeuksista tiettyjen luottolaitosten osalta, joihin tätä direktiiviä ei voida soveltaa. Tämän direktiivin säännösten ~~eivät rajoita~~ ⌦ ei pitäisi rajoittaa ⌫ sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamista, jossa säädetään, että edellytyksenä on erityinen lisätoimilupa luottolaitosten erityisten liiketoiminnan~~en~~ harjoittamiselle tai tietyntyyppisten liiketapahtumien toteuttamiselle.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 7 kappale (mukautettu)

(6) ~~Omaksutun lähtökohdan mukaisesti tarkoituksena on~~ ⌦ Olisi aiheellista toteuttaa ⌫ ~~saada aikaan sellainen~~ olennainen yhdenmukaistaminen, joka on tarpeellinen ja riittävä varmistamaan toimilupien ja toiminnan vakavaraisuuteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroisen tunnustamisen toimilupien myöntämiseksi siten, että on mahdollista myöntää yksi koko yhteisön alueella hyväksytty toimilupa ja soveltaa kotijäsenvaltion valvonnan periaatetta. Vaatimusta toimintasuunnitelman laatimisesta tulisi sen vuoksi pitää ainoastaan keinona tarkempien ja objektiivisiin perusteisiin pohjautuvien tietojen saamiseksi toimivaltaisten viranomaisten päätösten perusteeksi. ~~Tietty joustavuus voi~~ ⌦ Tietyn joustavuuden pitäisi ⌫ kuitenkin olla mahdollista luottolaitosten oikeudellista muotoa koskevien vaatimusten ~~ja pankkinimien suojelun~~ osalta ⌦ pankkinimien suojelemiseksi ⌫.

⇩ uusi

(7) Koska tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia toteuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa määritellyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti direktiivi rajoittuu kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittaviin vähimmäistoimiin eikä ylitä sitä, mikä on sitä varten tarpeen.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 8 kappale

(8) Luottolaitoksia koskevat samankaltaiset taloudelliset vaatimukset ovat tarpeen samanlaisen säästäjien suojan takaamiseksi Luottolaitoksia koskevat samankaltaiset taloudelliset vaatimukset ovat tarpeen samanlaisen säästäjien suojan takaamiseksi ja tasapuolisten kilpailun edellytysten varmistamiseksi toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitosryhmien kesken. Kunnes yhteensovittamista on jatkettu, olisi määritettävä rakenteelliset suhdeluvut, joiden avulla kansallisten viranomaisten yhteistyönä on mahdollista vakiomenetelmin tehdä havaintoja toisiinsa verrattavissa olevien luottolaitostyyppien asemasta. Tällä menettelyllä tulisi edistää jäsenvaltioiden määrittelemien ja soveltamien kerroinjärjestelmien asteittaista lähentämistä. On kuitenkin tarpeen erottaa toisistaan sellaiset kertoimet, joiden tarkoituksena on taata luottolaitosten järkevä hallinto, ja ne, jotka on luotu talous- ja rahapolitiikkaa varten.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 9 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(9) Vastavuoroisen tunnustamisen ja kotijäsenvaltion valvonnan periaatteet edellyttävät, että minkään jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät myönnä toimilupaa tai että toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat toimiluvan, jos esimerkiksi toimintasuunnitelman, toiminnan alueellisen sijoittamisen tai tosiasiassa harjoitetun toiminnan perusteella on ilmeistä, että luottolaitos on valinnut yhden jäsenvaltion oikeusjärjestelmän kiertääkseen ankarammat vaatimukset, jotka ovat voimassa siinä jäsenvaltiossa, jossa se pääasiallisesti harjoittaa tai aikoo harjoittaa toimintaansa. Luottolaitoksella, joka on oikeushenkilö, ~~on~~ ~~oltava~~ ⌦ pitäisi olla ⌫ sen jäsenvaltion myöntämä toimilupa, jossa sillä on sääntömääräinen kotipaikka. Sellaisen luottolaitoksen, joka ei ole oikeushenkilö, hallinnollisen keskustoimipaikan ~~on oltava~~ ⌦ pitäisi olla ⌫ siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sille toimiluvan. Lisäksi jäsenvaltioiden ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ vaadittava, että luottolaitoksen hallinnollinen keskustoimipaikka sijaitsee aina sen kotijäsenvaltiossa ja että se tosiasiassa toimii siellä.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 10 kappale (mukautettu)

(10) Toimivaltaisten viranomaisten ei tulisi myöntää eikä pitää voimassa luottolaitoksen toimilupaa, jos ~~tuon~~ kyseisen yrityksen ja muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden väliset läheiset sidokset ovat laadultaan sellaisia, että ne estävät viranomaisia suorittamasta valvontatehtäväänsä tehokkaasti. Toimiluvan jo saaneiden luottolaitosten ~~on myös oltava~~ ⌦ pitäisi myös täyttää ⌫ toimivaltaisten viranomaisten ~~kannalta tässä suhteessa~~ vaatimukset tässä suhteessa ~~täyttäviä~~. ~~Tässä direktiivissä oleva "läheisten sidosten" määritelmä muodostaa vähimmäisvaatimukset eikä se estä jäsenvaltioita soveltamasta sitä muihinkin kuin määritelmässä tarkoitettuihin tilanteisiin. Huomattavan osuuden hankkimista yhtiön pääomasta ei sellaisenaan pidetä "läheisten sidosten" määritelmän mukaisena omistusyhteytenä, jos tuo omistusyhteys on hankittu ainoastaan väliaikaisena sijoituksena, jonka perusteella ei ole mahdollista vaikuttaa yrityksen rakenteeseen tai rahoituspolitiikkaan.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 11 kappale (mukautettu)

(11) Viittauksella valvontaviranomaisten valvontatehtävien tehokkaaseen hoitamiseen tarkoitetaan myös luottolaitoksen konsolidoitua valvontaa, jota on harjoitettava silloin, kun yhteisön oikeudessa niin säädetään. Tässä tapauksessa niiden viranomaisten, joilta toimilupaa haetaan, ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ pystyttävä nimeämään kyseisen luottolaitoksen konsolidoitua valvontaa varten toimivaltaiset viranomaiset.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 12 kappale (mukautettu)

~~Kotijäsenvaltio voi lisäksi antaa 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 2 kohdassa sekä 7, 16, 30, 51 ja 65 artiklassa säädettyjä ankarampia säännöksiä sellaisten luottolaitosten osalta, joille sen toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 13 kappale (mukautettu)

~~Yhteisössä toimivien luottolaitosten sivukonttoreita koskevan toimilupavaatimuksen poistamisen seurauksena tulee välttämättömäksi poistaa vaatimus sivukonttorin perustamispääomasta.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 14 kappale (mukautettu)

(12) ~~Vastavuoroisen tunnustamisen ansiosta noudatettu lähestymistapa antaa mahdollisuuden sallia~~ ~~k~~Kotijäsenvaltiossaan toimiluvan saaneille luottolaitoksille ⌦ olisi annettava mahdollisuus ⌫ harjoittaa kaikkia tai joitain liitteessä I lueteltuja toimia koko yhteisössä perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla palveluja. ~~Sellaisen toiminnan harjoittamiseen, jota ei ole lueteltu liitteessä, sovelletaan perustamissopimuksen yleisiä sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia määräyksiä.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 15 kappale (mukautettu)

(13) On ~~kuitenkin~~ suotavaa ulottaa vastavuoroinen tunnustaminen koskemaan liitteessä lueteltuja toimia, kun niitä harjoittaa rahoituslaitos, joka on luottolaitoksen ~~tytäryhtiö~~, ⌦ tytäyritys ⌫ edellyttäen, että kyseinen ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäyritys ⌫ kuuluu ~~emoyhtiönsä~~ ⌦ emoyrityksensä ⌫ konsolidoidun valvonnan piiriin ja täyttää tietyt tiukat edellytykset.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 16 kappale (mukautettu)

(14) Vastaanottavan jäsenvaltion ~~voi~~ ⌦ olisi voitava ⌫ vaatia, että käytettäessä sijoittautumisoikeutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta laitokset, joille ei ole

myönnetty toimilupaa toimia luottolaitoksena niiden kotijäsenvaltiossa, noudattavat tiettyjä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisten lakien ja asetusten erityisiä säännöksiä sellaisen toiminnan suhteen, jota ei ole lueteltu liitteessä I, edellyttäen, että kyseiset säännökset toisaalta ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja niiden tarkoituksena on yleisen edun suojeleminen, ja toisaalta, ettei laitoksiin tai toimintaan sovelleta kyseisen laitoksen kotijäsenvaltion vastaavanlaisia lakeja tai asetuksia.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 17 kappale

(15) Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, ettei ole esteitä harjoittaa vastavuoroisesti tunnustettua toimintaa vastaanottavassa jäsenvaltiossa samalla tavoin kuin kotijäsenvaltiossa, sikäli kuin toiminta ei ole ristiriidassa yleisen edun suojelemiseksi vastaanottavassa jäsenvaltiossa annettujen lakien säännösten kanssa.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 18 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin tavoitteilla ja yhteisön muulla lainsäädännöllä toteutettavalla pääomanliikkeiden vapauttamisella on välttämätön keskinäinen yhteys. Pankkipalvelujen vapauttamista koskevien toimenpiteiden on joka tapauksessa oltava yhdenmukaisia pääomanliikkeiden vapauttamista koskevien toimenpiteiden kanssa.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 19 kappale (mukautettu)

(16) Säännöksien, jotka koskevat sellaisten luottolaitosten sivukonttoreita, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, tulisi olla yhdenmukaiset kaikissa jäsenvaltioissa. On tärkeää huolehtia, etteivät nämä säännökset saa olla edullisempia kuin jäsenvaltioista olevien laitosten sivukonttoreita koskevat säännökset. ~~Tulisi erityisesti täsmentää, että~~ ~~y~~Yhteisön ~~voi~~ ⌦ olisi voitava ⌫ tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia sellaisten säännösten soveltamisesta, joilla taataan tällaisten sivukonttoreiden samanlainen kohtelu kaikkialla sen alueella ~~ottaen huomioon vastavuoroisuuden periaate~~. ⌦ Yhteisön ulkopuolella toimiluvan saaneiden ⌫ lLuottolaitoksen sivukonttoreilla~~,~~ ~~joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella,~~ ~~koskee~~ ⌦ pitäisi olla ⌫ perustamissopimuksen 49 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vapaus tarjota palveluja ja sijoittautumisvapaus ainoastaan niissä jäsenvaltioissa, joihin ne jo ovat sijoittautuneet. ~~Kolmannen maan oikeuden alaisen yrityksen hakemuksen, joka koskee toimiluvan myöntämistä tytäryhtiölle tai luvan saamista omistusyhteyden hankintaan, sovelletaan kuitenkin menettelyä, jolla pyritään varmistamaan, että yhteisön luottolaitokset saavat vastavuoroisen kohtelun kyseisissä kolmansissa maissa.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 20 kappale (mukautettu)

~~Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen luottolaitokselle tämän direktiivin mukaisesti myöntämä toimilupa koskee koko yhteisöä eikä enää ainoastaan yhtä valtiota eikä olemassa olevilla vastavuoroisuuslausekkeilla siten vastedes ole vaikutusta. Sen vuoksi joustava menettely vastavuoroisuuden arvioimiseksi koko yhteisössä on tarpeen. Tämän menettelyn~~

~~tavoitteena ei ole sulkea yhteisön rahoitusmarkkinoita ulkopuolisilta vaan, koska yhteisön tarkoituksena on pitää rahoitusmarkkinansa muulle maailmalle avoimina, ennemminkin edistää maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden vapautumista muissa kolmansissa maissa. Tässä direktiivissä säädetään neuvottelumenettelyistä kolmansien maiden kanssa ja - viimeisenä keinona - mahdollisuudesta toteuttaa toimenpiteet, joihin kuuluu uusien toimilupahakemusten lykkääminen tai uusien toimilupien rajoittaminen.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 21 kappale (mukautettu)

(17) ~~On aiheellista, että~~ Yhteisön ja kolmansien maiden väliset sopimukset olisi tehtävä vastavuoroisuusperiaatteen mukaisesti ~~solmitaan yhteisön ja kolmansien maiden väliset sopimukset~~, jotta konsolidoitua valvontaa voitaisiin käytännössä toteuttaa maantieteellisesti mahdollisimman laajasti.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 22 kappale (mukautettu)

(18) ⌦ Luottolaitoksen kotijäsenvaltion olisi oltava vastuussa ⌫ ~~Vastuu~~ luottolaitoksen talouden vakauden valvonnasta ja erityisesti sen vakavaraisuuden valvonnasta ~~on luottolaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella~~. ~~Vastuu maksuvalmiuden ja rahapolitiikan valvonnasta säilyy~~ ~~v~~Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ⌦ olisi oltava vastuussa sivukonttorien ⌫ maksuvalmiuden ja rahapolitiikan valvonnasta. ~~Markkinariskiä tulee~~ ~~k~~Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ~~valvoa~~ ⌦ olisi ⌫ valvottava markkinariskiä läheisessä yhteistyössä.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 23 ja 24 kappale (mukautettu) ⇨ uusi

(19) ~~Sisäisten pankkimarkkinoiden~~ Pankkialan sisämarkkinoiden häiriöttömän toiminnan edellytyksenä on lainsäädännön lisäksi, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat tiivistä ja säännöllistä yhteistyötä ⇨ ja lähentävät tuntuvasti sääntely- ja valvontakäytäntöjään ⇦. ⌦ Erityisesti tämän vuoksi ⌫ ~~Y~~yksittäisten luottolaitosten ongelmien tarkastelun ⇨ ja vastavuoroisen tietojenvaihdon olisi tapahduttava ⇦ ~~on tarkoituksenmukaisinta suorittaa pankkivalvontaviranomaisten välille~~ ⇨ komission päätöksellä 2004/5/EY[15] ⇦ perustetussa ~~yhteysryhmässä (groupe de contact)~~ ⇨ Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komiteassa ⇦. ~~Mainittu ryhmä on sopiva toimielin 28 artiklassa tarkoitettuun keskinäiseen tietojen vaihtoon.~~ Keskinäisen ~~tiedotusmenettely~~ tietojenvaihdon ei missään tapauksessa ~~korvaa 28 artiklassa säädettyä~~ ⌦ pitäisi korvata ⌫ kahdenvälistä yhteistyötä. ~~Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi~~ ⌦ Vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava ⌫~~, joko~~ kiireellisessä tapauksessa omasta aloitteestaan tai kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen aloitteesta~~,~~ ~~edelleenkin~~ tarkastaa, että ~~sen~~ ⌦ niiden ⌫ alueella olevien luottolaitosten toiminnassa noudatetaan lakeja sekä hyvien hallinto- ja kirjanpitomenetelmien ja riittävän sisäisen

---

[15] EUVL L 3, 7.1.2004, s. 28.

tarkastuksen periaatteita, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta viranomaisen varsinaisen valvontavallan käyttämistä.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 25 kappale (mukautettu)

(20) Olisi säädettävä tietojen vaihdosta toimivaltaisten viranomaisten ja sellaisten viranomaisten tai toimielinten kesken, joiden tehtävänä on tehostaa rahoitusjärjestelmän toiminnan vakautta. Toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi tietojen vastaanottajien määrän ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ pysyttävä erittäin rajoitettuna.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 26 ja 27 kappale (mukautettu)

(21) Tietynlainen vilpillinen käyttäytyminen, esimerkiksi petos ja sisäpiiririkkomukset, saattavat vaikuttaa rahoitusjärjestelmän vakauteen ja sen eheyteen silloinkin, kun ne koskevat muita yrityksiä kuin luottolaitoksia. On tarpeen säätää, millä edellytyksillä annetaan valtuudet ~~edellä mainittujen~~ tietojen vaihtamiseen ⌦ tällaisissa tilanteissa ⌫.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 28 kappale (mukautettu)

(22) Silloin kun on säädetty, että tietoja saa antaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten erityisellä luvalla, viranomaisten ~~voivat~~ ⌦ olisi voitava ⌫ tarvittaessa asettaa suostumukselleen tiukkoja rajoituksia.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 29 kappale

(23) Olisi myös annettava valtuudet tietojen vaihtamiseen toisaalta toimivaltaisten viranomaisten ja toisaalta keskuspankkien ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaavien muiden elinten ja tarvittaessa maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten kesken.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 30 kappale (mukautettu)

(24) Luottolaitosten toiminnan vakauden valvonnan tehostamiseksi ja luottolaitosten asiakkaiden suojaamiseksi ~~olisi säädettävä siitä, että~~ ~~tilintarkastaja on velvollinen~~ ⌦ tilintarkastajan pitäisi ⌫ viipymättä ~~ilmoittamaan~~ ⌦ ilmoittaa ⌫ toimivaltaisille viranomaisille, kun hän ~~tässä direktiivissä säädetyllä tavalla~~ saa tehtäväänsä suorittaessaan tietoonsa seikkoja, joilla saattaa olla vakava vaikutus ~~rahoitusalan yrityksen~~ ~~rahoitustilanteeseen~~ ⌦ luottolaitoksen taloudelliseen asemaan ⌫ tai sen ~~hallinnon ja kirjanpidon järjestelmään~~ hallinto- ja kirjanpitojärjestelmään. ~~Tavoitellun päämäärän kannalta~~ ⌦ Samasta syystä ⌫ jäsenvaltioiden olisi ⌦ myös ⌫ säädettävä, että tämä velvollisuus koskee kaikkia tapauksia, joissa tilintarkastaja saa tietoonsa tällaisia seikkoja suorittaessaan tehtäväänsä yrityksessä, jolla on läheiset

sidokset luottolaitokseen. Tilintarkastajien velvollisuuden ilmoittaa tarvittaessa toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosta koskevista seikoista ja päätöksistä, jotka tulevat heidän tietoonsa heidän suorittaessaan tehtäviään muussa yrityksessä kuin luottolaitoksessa, ei sinänsä ~~vaikuta~~ ⌦ pitäisi vaikuttaa ⌫ heidän tehtäviensä luonteeseen ~~tuossa~~ kyseisessä yrityksessä eikä tapaan, jolla heidän on tehtävänsä hoidettava tällaisessa yrityksessä.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 31–35 kappale (mukautettu)

~~Pankkialan sisämarkkinoita luotaessa keskeisenä tekijänä ovat luottolaitosten omille varoille asetettavat yhteiset perussäännöt, sen vuoksi, että omilla varoilla voidaan taata luottolaitosten toiminnan jatkuvuus ja suojata säästöt. Tämä yhdenmukaistaminen vahvistaa luottolaitosten valvontaa ja edistää yhteensovittamista pankkialalla.~~

~~Tällaisia sääntöjä on sovellettava kaikkiin yhteisössä toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin.~~

~~Luottolaitoksen omilla varoilla voidaan kattaa tappioita, joiden kattamiseksi voittojen määrä ei ole riittävä. Viranomaisille omat varat ovat myös tärkeä peruste, erityisesti luottolaitosten vakavaraisuuden arvioimisessa ja valvontaan muutoin liittyen.~~

~~Luottolaitokset kilpailevat suoraan toistensa kanssa sisäisillä pankkimarkkinoilla, ja sen vuoksi omiin varoihin liittyvien määritelmien ja sääntöjen on oltava yhteneviä. Siksi omien varojen koostumusta koskevien perusteiden määrittelemisen ei tule jäädä yksinomaan jäsenvaltioiden tehtäväksi. Yhteisten perussääntöjen hyväksyminen on yhteisön edun mukaista, koska siten estetään kilpailun vääristymistä ja vahvistetaan yhteisön pankkijärjestelmää.~~

~~Tämän direktiivin määritelmässä asetetaan erien enimmäis- ja vähimmäismäärät siten, että kunkin jäsenvaltion harkittavaksi jää, käyttävätkö ne kaikkia tai joitakin eriä vai hyväksyvätkö ne erien määrille alemmat ylärajat.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 36 kappale (mukautettu)

(25) Tässä direktiivissä täsmennetään ⌦ , että ⌫ perusteet tiettyjen omien varojen erien ⌦ hyväksymiseksi olisi määriteltävä siten ⌫ ~~määrittelemiseksi niin~~, että jäsenvaltioilla säilyy oikeus soveltaa ankarampia säännöksiä ja määräyksiä.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 37 kappale (mukautettu)

~~Alkuvaiheessa yhteiset perussäännöt määritellään väljästi, jotta ne käsittäisivät kaikki yhteisön eri valtioissa omiin varoihin kuuluvat erät.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 38 kappale (mukautettu)

(26) Omiin varoihin kuuluvien erien laadun mukaan tässä direktiivissä erotetaan toisistaan toisaalta ne erät, joista ~~muodostuu peruspääoma~~ ⌦ ensisijaiset omat varat

muodostuvat ⌫, ja toisaalta ne erät, joista ~~muodostuu lisäpääoma~~ ⌦ toissijaiset omat varat muodostuvat ⌫.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 39 kappale (mukautettu)

(27) Sen osoittamiseksi, että ne erät, joista ~~lisäpääoma muodostuu~~ ⌦ toissijaiset omat varat muodostuvat ⌫, eivät ole samanlaatuisia kuin ne erät, joista ~~peruspääoma muodostuu~~ ⌦ ensisijaiset omat varat muodostuvat ⌫, ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ suotavaa, ettei omiin varoihin sisältyvä~~ä~~ien ~~lisäpääoman~~ ⌦ toissijaisten omien varojen ⌫ määrä ylitä ~~100 prosentilla~~ ~~peruspääomaa~~ ⌦ ensisijaisia omia varoja ⌫. Lisäksi ~~eivät~~ tietyt omiin varoihin sisältyvät ~~lisäpääoman~~ ⌦ toissijaiset omat varat ⌫ erät ~~saa~~ ⌦ eivät saisi⌫ olla suurempia kuin 50 prosenttia ~~peruspääomasta~~ ⌦ ensisijaisista omista varoista ⌫.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 39 kappale (mukautettu)

(28) Kilpailun vääristymisen välttämiseksi julkiset luottolaitokset eivät ~~saa~~ ⌦ saisi ⌫ sisällyttää omiin varoihinsa jäsenvaltioiden tai niiden alue- tai paikallishallintoviranomaisten niille myöntämiä takauksia.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 40 kappale (mukautettu)

(29) Aina kun valvonnan yhteydessä on tarpeen määritt~~ää~~~~ätä~~ luottolaitosten ryhmän konsolidoitu omien varojen määrä, tämä laskelma ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ tehtävä tämän direktiivin mukaisesti.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 41 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(30) Täsmällisessä laskentatekniikassa, jota käytetään laskettaessa ~~O~~omia varoja ja ~~vakavaraisuussuhdeluvun~~ ⇨ niiden riittävyyttä kattamaan riskit, joille luottolaitos altistuu, ⇦ ~~laskemisessa~~ sekä arvioitaessa ~~riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ keskittymistä ~~arvioimisessa käytettävässä täsmällisessä laskentatekniikassa~~ ⌦ , olisi ⌫ ~~on~~ otettava huomioon pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/635/ETY[16], johon sisältyy tiettyjä muutoksia perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan g alakohdan nojalla konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 annettuun neuvoston direktiiviin 83/349/ETY⌦ [17] ⌫ ⇨ , tai kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annettu Euroopan

---

[16] EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

[17] EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä ⌦ 2003/51/EY (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16). ⌫

parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002[18] riippuen siitä, kumpaa sovelletaan kansallisen lainsäädännön mukaan luottolaitosten tilinpäätöksiin ⇦.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 42–47 kappale (mukautettu)

~~Tämä direktiivi on osa laajempaa kansainvälistä pyrkimystä lähentää toisiinsa tärkeimmissä maissa voimassa olevia omien varojen riittävyyttä koskevia säännöksiä ja määräyksiä.~~

~~Luottolaitosten edellytetään kilpailevan välittömästi keskenään sisäisillä pankkimarkkinoilla. Hyväksymällä yhteiset vakavaraisuutta koskevat standardit vakavaraisuussuhteelle asetetun vähimmäissuhdeluvun muodossa estetään kilpailun vääristymiä ja vahvistetaan yhteisön pankkijärjestelmää.~~

~~Komissio laatii kertomuksen ja tarkastelee määräajoin omia varoja koskevia säännöksiä niiden tiukentamiseksi ja siten selkeämmin yhdenmukaisen yhteisen omien varojen määritelmän saavuttamiseksi. Sellainen yhdenmukaistaminen antaa mahdollisuuden omien varojen riittävyyden parantamiselle.~~

~~Vakavaraisuussuhdetta koskevat säännöt ovat tulos neuvoa-antavan pankkikomitean työstä; komitean tehtävänä on tehdä ehdotuksia komissiolle jäsenvaltioissa sovellettavien kertoimien yhteensovittamisesta.~~

~~Luottolaitosten valvonnassa sopivan vakavaraisuussuhteen määrittämisellä on keskeinen merkitys.~~

~~Sellainen suhdeluku, jossa varoja ja taseen ulkopuolisia eriä painotetaan niihin sisältyvän luottoriskin mukaisesti, on erityisen hyödyllinen vakavaraisuuden mitta.~~

⇩ uusi

(31) Vähimmäispääomavaatimuksilla on keskeinen asema luottolaitosten valvonnassa ja valvontatekniikoiden vastavuoroisessa tunnustamisessa. Vähimmäispääomavaatimuksia koskevia sääntöjä olisi tässä suhteessa tarkasteltava yhdessä muiden erityissääntöjen kanssa, joilla yhdenmukaistetaan luottolaitosten valvonnan perustekniikoita.

(32) Kilpailun vääristymisen välttämiseksi ja pankkijärjestelmän vahvistamiseksi sisämarkkinoilla olisi aiheellista säätää yhteiset vähimmäispääomavaatimukset.

(33) Jotta voidaan varmistaa riittävä vakavaraisuus, on tärkeää säätää sellaiset vähimmäispääomavaatimukset, joissa varoja ja taseen ulkopuolisia eriä painotetaan niiden riskialttiuden perusteella.

---

[18] EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 48–51 kappale (mukautettu)

~~Tämän vuoksi yhteisten standardien kehittäminen ilmaisemaan omien varojen suhdetta luottoriskille alttiisiin varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin on olennainen osa sitä yhdenmukaistamista, joka on välttämätöntä valvontamenetelmien vastavuoroiseksi tunnustamiseksi ja siten pankkialan sisämarkkinoiden aikaansaamiseksi.~~

~~Tässä suhteessa vakavaraisuussuhdetta koskevia sääntöjä on tarkasteltava yhdessä muiden, luottolaitosten valvonnan perusmenetelmien yhdenmukaistamisessa käytettävien erityisasiakirjojen kanssa.~~

~~Luottolaitosten edellytetään kilpailevan välittömästi keskenään sisäisillä pankkimarkkinoilla. Hyväksymällä yhteiset vakavaraisuutta koskevat standardit vakavaraisuussuhteelle asetetun vähimmäissuhdeluvun muodossa estetään kilpailun vääristymiä ja vahvistetaan yhteisön pankkijärjestelmää.~~

~~Tässä direktiivissä säädetään erilaisia painotuksia erilaisten rahoituslaitosten myöntämille takauksille. Sen vuoksi komissio sitoutuu selvittämään, vääristetäänkö tällä direktiivillä huomattavasti luottolaitosten ja vakuutusyritysten välistä kilpailua kokonaisuudessaan, ja harkitsemaan mainitun selvityksen perusteella, onko aihetta toteuttaa toimenpiteitä asian korjaamiseksi.~~

⇩ uusi

(34) On olennaista ottaa huomioon yhteisössä toimivien luottolaitosten moninaisuus ja ottaa luottoriskin vähimmäispääomavaatimusten laskemiseksi käyttöön vaihtoehtoisia menetelmiä, joiden riskiherkkyystasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Ulkoisten luottoluokitusten ja luottolaitosten omien estimaattien käyttö yksittäisten luottoriskiparametrien osalta merkitsee huomattavaa parannusta luottoriskisääntöjen riskiherkkyyteen ja varovaisuustasoon. Luottolaitoksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä mennetelmiä.

(35) Vähimmäispääomavaatimukset olisi suhteutettava katettaviin riskeihin. Vaatimuksissa olisi otettava erityisesti huomioon riskitason aleneminen, jos laitoksella on paljon suhteellisen pieniä vastuita.

(36) Luottoriskin vähentämistekniikat olisi hyväksyttävä laajemmin osana sääntökehystä, jolla varmistetaan, ettei vakavaraisuutta vaaranneta perusteettomalla hyväksymisellä.

(37) Jotta varmistetaan, että luottolaitosten arvopaperistamis- ja sijoitustoiminnasta aiheutuvat riskit ja riskien vähentäminen otetaan asianmukaisesti huomioon luottolaitosten vähimmäispääomavaatimuksissa, olisi tarpeen antaa sääntöjä, jotka edellyttävät riskiherkän ja erityisen varovaisen käsittelyn soveltamista tällaiseen toimintaan ja sijoituksiin.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 52 kappale (mukautettu)

~~Liitteessä III määritetään, miten taseen ulkopuolisia eriä on käsiteltävä luottolaitosten pääomavaatimuksia laskettaessa. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja erityisesti tasapuolisten kilpailuedellytysten varmistamiseksi jäsenvaltioiden on pyrittävä siihen, että niiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät yhdenmukaisin perustein sopimusnettoutukset. Liite III on erään toisen kahdenvälisen nettoutuksen hyväksymistä rahoitusvalvonnan toimesta käsittelevän rahoitusvalvonnan kansainvälisen foorumin työn tulosten mukainen erityisesti siinä, että tiettyjen toimien kohdalla on mahdollista laskea vaadittavat omat varat nettosumman eikä bruttosumman perusteella edellyttäen, että on olemassa laillisesti sitovia sopimuksia, joilla varmistetaan luottoriskin rajoittuminen nettosummaan. Kansainvälisesti toimivia, yhteisön luottolaitosten kanssa monissa kolmansissa maissa kilpailevia luottolaitoksia ja luottolaitosryhmiä koskevat, laajemmalla kansainvälisellä tasolla hyväksytyt säännöt johtavat pörssien ulkopuolisten (OTC-) johdannaissopimusten tarkempaan valvontaan. Näistä tarkennuksista seuraa entistä tarkoituksenmukaisemmat vaatimukset vähimmäispääomasta, joissa otetaan huomioon valvojien hyväksymien nettoutussopimusten riskejä alentavat vaikutukset mahdollisiin tulevaisuuden luottoriskeihin. Keskitettynä vastapuolena toimivien selvitysyhteisöjen suorittamalla OTC-johdannaissopimusten selvityksellä on keskeinen asema tietyissä jäsenvaltioissa. On asianmukaista tunnustaa tällaisen selvityksen edut luottoriskin ja siihen liittyvän järjestelmäriskin alenemisen kannalta laskettaessa luottoriskiin liittyvää vakavaraisuusvaatimusta; on tarpeen, että selvitettävänä olevista OTC-johdannaissopimuksista aiheutuvalle nykyhetken ja mahdolliselle tulevaisuuden luottoriskille on täysi vakuus ja että riski selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon poistetaan, jotta selvitettävänä olevia OTC-johdannaisia käsitellään siirtymäkautena vakavaraisuuslaskennassa samalla tavalla kuin johdannaisia, joilla käydään kauppaa pörssissä. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava vakuuttuneita siitä, että alkuperäisten vakuusvaatimusten ja lisävakuusvaatimusten taso sekä asetetun vakuuden antaman suojan laatu ja taso ovat riittävät. Liite III antaa niille luottolaitoksille, jotka sijaitsevat jossakin jäsenvaltiossa, saman mahdollisuuden saada viranomaishyväksyntä kahdenväliselle nettoutukselle ja näin antaa niille samat kilpailuedellytykset. Sääntöjen on oltava tasapainoisia ja omiaan edelleen tehostamaan toiminnan varovaisen valvonnan soveltamista luottolaitosalalla. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että korjaustekijöiden laskenta perustuu tosiasiallisiin eikä nimellisiin määriin.~~

⇩ uusi

(38) Operatiivinen riski on luottolaitoksiin liittyvä merkittävä riski, joka on katettava omin varoin. On olennaista ottaa huomioon yhteisössä toimivien luottolaitosten moninaisuus ja sallia operatiivisen riskin vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseksi vaihtoehtoiset menetelmät, joiden riskiherkkyystasossa ja kehittyneisyysasteessa on eroja. Luottolaitoksille olisi tarjottava asianmukaisia kannustimia, jotta ne siirtyisivät soveltamaan riskiherkempiä menetelmiä. Jotta voidaan ottaa huomioon operatiivisen riskin mittaamis- ja hallintamenetelmien kehitys, sääntöjä olisi tarkistettava ja ajantasaistettava tarpeen mukaan, myös eri liiketoiminta-alueita koskevien vaatimusten sekä riskien vähentämistekniikoiden hyväksymisen osalta.

(39) Jotta voidaan varmistaa ryhmään kuuluvien luottolaitosten riittävä vakavaraisuus, on olennaista, että vähimmäispääomavaatimuksia sovelletaan ryhmän konsolidoidun

taloudellisen aseman perusteella. Jotta voidaan varmistaa, että omat varat jakautuvat asianmukaisesti ryhmän sisällä ja ovat tarvittaessa käytettävissä talletusten suojaamiseen, vähimmäispääomavaatimuksia olisi sovellettava ryhmän yksittäisiin luottolaitoksiin, ellei tätä tavoitetta voida muuten tehokkaasti saavuttaa.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 53 kappale (mukautettu)

~~Tässä direktiivissä säädetty vakavaraisuussuhteen vähimmäismäärä nostaa yhteisön luottolaitosten omien varojen tasoa. On hyväksytty kahdeksan prosentin taso vuoden 1988 alussa voimassa olleita pääomavaatimuksia koskevan tilastoselvityksen perusteella.~~

↓ 2000/12/ EY johdanto-osan 54 kappale

(40) On suotavaa, että luottolaitosten suurten riskikeskittymien seurantaa koskevat keskeiset säännöt yhdenmukaistetaan. On tärkeää jättää jäsenvaltioille mahdollisuus antaa tiukempia säännöksiä kuin tässä direktiivissä säädetyt.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 55 kappale (mukautettu)

(41) Luottolaitosten ~~suurten riskikeskittymien~~ ⌦ vastuiden ⌫ valvonnan ja tarkastamisen ~~on~~ ⌦ pitäisi olla ⌫ olennainen osa niiden valvontaa. ⌦ Tämän vuoksi vastuiden ⌫ ~~Riskien~~ liiallinen keskittyminen yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa oleviin asiakkaisiin voi johtaa sellaisten tappioiden mahdollisuuteen, joita ei voida hyväksyä. Tällaisen tilanteen voidaan katsoa olevan haitallinen luottolaitoksen vakavaraisuudelle.

↓ 2000/12/ EY johdanto-osan 56 kappale (mukautettu)

(42) ⌦ Koska sisämarkkinoilla toimivat ⌫ ~~L~~luottolaitokset kilpailevat ~~itse asiassa~~ suoraan keskenään ~~sisäisillä pankkimarkkinoilla~~, ~~ja sen vuoksi~~ sovellettavien valvontavelvoitteiden ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ oltava samanlaisia koko yhteisössä. ~~Sen vuoksi niistä perusteista, joita sovelletaan suurten riskikeskittymien määrittelemiseksi, olisi oltava oikeudellisesti sitovia määräyksiä yhteisössä eikä niitä voida jättää täysin jäsenvaltioiden harkintavaltaan. Yhteisten säännösten antaminen edistää paremmin yhteisön etuja, koska siten estetään eroavuuksia kilpailun edellytyksissä ja samalla vahvistetaan yhteisön pankkijärjestelmää.~~

↓ 2000/12/ EY johdanto-osan 57 kappale (mukautettu)
⇨ uusi

(43) ~~Luottolaitosten vakavaraisuussuhdetta koskevissa säännöksissä on luettelo luottolaitosten luottoriskeistä. Sen vuoksi on suotavaa, että tätä luetteloa käytetään riskien määrittelemiseksi, jotta suuria riskikeskittymiä voidaan rajoittaa.~~ ⇨ Vaikka on aiheellista, että suurten riskikeskittymien rajoittamiseksi sovellettu vastuiden

määritelmä perustuu luottoriskin vähimmäispääomavaatimusta varten laadittuun vastuiden määritelmään, ⇦ ~~Ee~~i ole kuitenkaan suotavaa viitata periaatteessa kyseisissä säännöksissä vahvistettuihin painotuksiin tai riskiryhmiin. Nämä painotukset ja riskiryhmät on tarkoitettu yleisen vakavaraisuuden vaatimuksen toteuttamiseksi, jotta katettaisiin luottolaitosten luottoriski. ~~Suuria riskikeskittymiä koskevan sääntelyn tavoitteena on rajoittaa~~ ⌦ Jotta rajoitetaan ⌫ luottolaitokselle yhdestä asiakkaasta tai keskenään sidossuhteessa olevista asiakkaista aiheutuvaa ~~riskiä, joka aiheutuu~~ tappion enimmäismäärää~~stä.~~ ~~Sen vuoksi~~ on tarpeen ~~päättää~~ ~~varovaisesta~~ ~~menettelystä, jossa pääsääntöisesti otetaan huomioon riskien nimellisarvo soveltamatta~~ ⌦ laatia sellaiset säännöt suurten riskikeskittymien määrittämiseksi, jotka ottavat huomioon vastuun nimellisarvon ilman ⌫ painotuksia tai riskiryhmiä.

⇩ uusi

(44) Vaikka laskentavaatimusten rajoittamiseksi onkin toivottavaa hyväksyä luottoriskin vähentämistekniikan vaikutukset vastaavalla tavalla kuin vähimmäispääomavaatimusten osalta, kunnes suuria riskikeskittymiä koskevat säännökset on tarkistettu, luottoriskin vähentämistekniikoita koskevat säännöt suunniteltiin tilanteisiin, joissa yleinen hajautunut luottoriski johtuu lukuisiin vastapuoliin liittyvistä vastuista. Hyväksyttäessä siis sellaisten vähentämistekniikoiden vaikutukset suurten riskikeskittymien rajoittamiseksi, jotka on suunniteltu rajoittamaan enimmäistappiota, joka voi aiheutua yksittäisestä asiakkaasta tai keskenään sidossuhteessa olevista asiakkaista, olisi varmistettava vakavaraisuusvaatimuksen täyttyminen.

🡻 2000/12/ EY johdanto-osan 58 kappale (mukautettu)

(45) On noudatettava erityistä varovaisuutta, kun ~~luottolaitos ottaa oman~~ ~~emoyhtiön~~ ⌦ luottolaitokseen liittyy vastuu emoyrityksen ⌫ tai muiden tämän ~~emoyhtiön tytäryhtiöiden~~ ⌦ emoyrityksen tytäryritysten ⌫ osalta ~~riskin~~. Luottolaitoksen ~~ottamien riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ hallinta ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ suoritettava täysin itsenäisesti noudattaen vakaan pankkijohtamisen periaatteita kiinnittämättä huomiota mihinkään muihin ~~tämän periaatteen ulkopuolisiin~~ seikkoihin. ~~Tässä direktiivissä säädetään tapauksista, joissa~~ ⌦ Jos ⌫ henkilöllä suoraan tai välillisesti määräosuuden välityksellä oleva ~~määräämisvalta~~ ⌦ määräysvalta ⌫ luottolaitoksessa on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, ~~jolloin~~ toimivaltaisten viranomaisten ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ toteutettava tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Suurten riskikeskittymien ollessa kyseessä on ~~myös~~ tarpeen antaa luottolaitoksen ~~omassa ryhmässään ottamia riskejä~~ ⌦ omaan ryhmään liittyviä vastuita ⌫ koskevia erityisiä säännöksiä ja asettaa ~~tällaisissa tapauksissa erityisesti~~ tiukempia rajoituksia ~~kuin muille riskeille. Tätä tiukkaa rajoitusta~~ ⌦ Tällaisia säännöksiä ⌫ ei kuitenkaan pidä soveltaa silloin, kun ~~emoyhtiö~~ ⌦ emoyritys ⌫ on ~~rahoitushallintayhtiö~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiö ⌫ tai luottolaitos~~,~~ ja kun muut ~~tytäryhtiöt~~ ⌦ tytäryritykset ⌫ ovat luottolaitoksia, rahoituslaitoksia tai ~~pankkitoimintaa~~ avustavia palveluja tarjoavia yrityksiä sikäli, että kaikki nämä yritykset ovat luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan kohteena. ~~Tässä tapauksessa näin muodostetun kokonaisuuden konsolidoitu valvonta itse asiassa mahdollistaa riittävän tehokkaan ja sellaisen valvonnan, ettei se vaadi tiukempia riskien rajoitusta koskevia säädöksiä. Samalla tavoin kannustetaan pankkiryhmittymiä~~

~~järjestämään rakenteensa siten, että konsolidoitu valvonta voidaan toteuttaa, mikä on toivottavaa, koska siten on mahdollista saada aikaan kattavampi valvonta.~~

⇩ uusi

(46) Luottolaitosten olisi varmistettava, että niiden pääoma riittää määränsä, laatunsa ja jakautumisensa puolesta kattamaan riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua. Luottolaitoksilla pitäisi tämän vuoksi olla käytössään strategioita ja prosesseja pääomansa riittävän tason arvioimiseksi ja ylläpitämiseksi.

(47) Toimivaltaisten viranomaisten vastuulla on varmistaa, että luottolaitoksilla on asianmukainen organisaatiorakenne ja riittävät omat varat, kun otetaan huomioon riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.

(48) Jotta pankkialan sisämarkkinat voivat toimia tehokkaasti, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi edistettävä tämän direktiivin johdonmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen yhdenmukaistamista yhteisössä.

(49) Samasta syystä ja sen varmistamiseksi, että useammassa jäsenvaltiossa toimiville yhteisön luottolaitoksille ei aiheudu suhteetonta rasitusta toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta kussakin jäsenvaltiossa vastaavien toimivaltaisten viranomaisten jatkuvista velvoitteista, on olennaista tehostaa tuntuvasti toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava konsolidointiryhmän valvojan asemaa. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi tuettava ja edistettävä tällaista yhteistyötä.

🡻 2000/12/EY johdanto-osan 65 kappale (mukautettu)

(50) Luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteena on nimenomaan ~~näiden laitosten~~ ⌦ luottolaitosten ⌫ tallettajien etujen suojelu ja rahoitusjärjestelmän vakauden varmistaminen.

🡻 2000/12/EY johdanto-osan 59 kappale (mukautettu)

(51) ~~Konsolidoitua valvontaa, jotta se olisi tehokas, on voitava~~ ⌦ Jotta konsolidoitu valvonta olisi tehokasta, sitä pitäisi voida ⌫ soveltaa kaikkiin pankkiryhmiin, mukaan lukien emoyrity~~s~~kset, jo~~t~~ka ei~~v~~ät ole luottolaito~~s~~ksia. Toimivaltaisilla viranomaisilla ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ oltava tarpeelliset oikeudelliset keinot tällaisen valvonnan toteuttamiseksi.

🡻 2000/12/EY johdanto-osan 60 kappale (mukautettu)

(52) Niiden ryhmien osalta, jotka toimivat usealla alalla ja joiden emoyrityksellä on ainakin yhdessä luottolaitoksena toimivassa ~~tytäryhtiössä~~ ⌦ tytäryrityksessä ⌫ määräysvalta, toimivaltaisten viranomaisten ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ kyettävä arvioimaan luottolaitoksen taloudellinen ~~tila~~ ⌦ asema ⌫ tällaisessa ryhmässä. ~~Jäsenvaltiot voivat siihen asti, kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, päättää~~

~~aiheellisista konsolidointimenetelmistä tämän direktiivin tavoitteen toteuttamiseksi.~~ Toimivaltaisilla viranomaisilla ~~on~~ ⌦ olisi ⌫ ainakin oltava käytettävissään keinot, jotka tekevät mahdolliseksi saada tehtävän hoitamiseksi tarpeelliset tiedot kaikista ryhmän yrityksistä. ~~On~~ Olisi järjestettävä eri rahoitusalojen valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten välinen yhteistoiminta niiden yritysryhmien osalta, jotka harjoittavat monia rahoitustoiminnan muotoja. ⌦ Siihen asti kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, jäsenvaltioiden olisi voitava päättää aiheellisista konsolidointimenetelmistä tämän direktiivin tavoitteen toteuttamiseksi. ⌫

🡻 2000/12/EY johdanto-osan 61 kappale (mukautettu)

(53) Jäsenvaltioiden ~~voivat myös~~ ⌦ olisi voitava ⌫ kieltäytyä myöntämästä pankkitoimilupaa tai peruuttaa myöntämänsä pankkitoimilupa~~van~~, kun on kyse rakenteeltaan tietynlaisista ryhmistä, jotka ne arvioivat sopimattomiksi pankkitoiminnan harjoittamiseen nimenomaan, koska sellaisia rakenteita ei voida valvoa tyydyttävästi. Tältä osin toimivaltaisilla viranomaisilla ~~on~~ ⌦ pitäisi olla tarvittava ⌫ ~~tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 2 kohdassa, 14 artiklan 1 kohdan e alakohdassa ja 16 artiklassa mainittu~~ toimivalta, jotta taataan luottolaitosten järkevä ja vakaa hoito.

🡻 2000/12/EY johdanto-osan 62–64 kappale (mukautettu)

~~Jäsenvaltiot voivat myös järjestää soveltuvin menettelyin niiden ryhmien valvonnan, joiden rakennetta tämä direktiivi ei koske. On aiheellista huolehtia tämän direktiivin säännösten täydentämisestä, jotta voitaisiin kattaa tällaiset rakenteet sikäli kuin ne yleistyvät.~~

~~Konsolidoidun valvonnan on katettava kaikki liitteessä I määritellyt liiketoimet. Sen vuoksi kaikki yritykset, jotka harjoittavat pääasiallisesti näitä toimia, on sisällytettävä konsolidoituun valvontaan. Sen vuoksi rahoituslaitoksen määritelmän on katettava kaikki nämä liiketoimet.~~

~~Direktiivissä 86/635/ETY sekä direktiivissä 83/349/ETY säädetään luottolaitosten konsolidoitujen tilinpäätösten julkaisemista koskevista konsolidointisäännöksistä. Sen vuoksi on mahdollista määritellä tarkemmin toiminnan vakauden konsolidoidussa valvonnassa käytettävät menetelmät.~~

⇩ uusi

(54) Jotta pankkialan sisämarkkinat toimisivat yhä tehokkaammin ja yhteisön kansalaiset voisivat hyötyä asianmukaisesta läpinäkyvyydestä, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkistettava riittävän vertailukelpoisesti tapa, jota noudattaen tämä direktiivi pannaan täytäntöön.

(55) Jotta vahvistetaan markkinakuria ja kannustetaan luottolaitoksia parantamaan markkinastrategiaansa, riskienvalvontaansa ja sisäistä hallinto-organisaatiotaan, olisi säädettävä luottolaitosten asianmukaisesta tiedonantovelvollisuudesta.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 66 kappale (mukautettu)

(56) Tämän direktiivin alaan sekä muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien alaan kuuluvien ongelmien tutkiminen edellyttää toimivaltaisten viranomaisten ja komission yhteistyötä ~~neuvoa-antavassa komiteassa~~ etenkin pyrittäessä tiiviimpään yhteensovittamiseen. ~~Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten neuvoa-antavan komitean perustaminen ei estä luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista valvovien viranomaisten muunlaista yhteistyötä eikä etenkään yhteistyötä yhteysryhmässä (groupe de contact), joka on perustettu pankkitoimintaa valvovien viranomaisten välille.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 67 kappale (mukautettu)

(57) ~~Tämän direktiivin teknisiin yksityiskohtaisiin sääntöihin voi määräajoin olla tarpeen pankkialan uusien kehityspiirteiden huomioon ottamiseksi tehdä teknisiä muutoksia. Komissio tekee sille perustamissopimuksen mukaan siirretyn täytäntöönpanovallan nojalla tällaiset tarpeelliset muutokset kuultuaan neuvoa-antavaa pankkikomiteaa.~~ Tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⌦ [19] ⌫ mukaisesti~~:~~.

⇩ uusi

(58) Jotta vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan omien varojen kokonaistason jatkuvuus, olisi aiheellista säätää erityisiä siirtymäjärjestelyitä.

(59) Vähimmäispääomavaatimuksia koskevien sääntöjen riskiherkkyyden vuoksi olisi toivottavaa seurata, onko niillä tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon. Komission olisi otettava huomioon Euroopan keskuspankin näkemykset ja raportoitava näistä kysymyksistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 68 kappale (mukautettu)

~~Tämän direktiivin 36 artiklan 1 kohdan mukaan sallitaan osuuskunta- tai rahastomuotoisten luottolaitosten käsitellä lainanottajien yhteisvastuullisia sitoumuksia, 34 artiklan 2 kohdan 7 alakohdassa tarkoitettuina omina varoina. Tanskan hallitus on ilmaissut olevansa erittäin kiinnostunut siitä, että sen muutamat osuuskunta- tai rahastomuotoiset kiinnitysluottolaitokset muunnettaisiin julkisiksi osakeyhtiöiksi. Tämän muutoksen helpottamiseksi tai sen mahdollistamiseksi on välttämätöntä säätää tilapäisesti poikkeuksesta, jolla sallitaan niiden sisällyttää osan yhteisvastuullisista sitoumuksista omiin varoihin. Tällä tilapäisellä poikkeuksella ei saisi olla haitallisia vaikutuksia luottolaitosten väliseen kilpailuun.~~

[19] ⌦EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. ⌫

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 69–71 kappale

~~(69) Luottolaitosten asunto-obligaatioiden omistuksen painottaminen 20 prosentilla saattaa aiheuttaa häiriöitä sellaisilla kansallisilla rahoitusmarkkinoilla, joilla nämä sijoitusvälineet ovat keskeisiä. Siinä tapauksessa toteutetaan väliaikaiset toimenpiteet 10 prosentin riskipainotuksen soveltamiseksi. Arvopaperistamismarkkinat kehittyvät nopeasti. Sen vuoksi on toivottavaa, että komissio tarkastelee jäsenvaltioiden kanssa esinevakuudellisten arvopapereiden vakavaraisuusvalvonnan kannalta asianmukaista kohtelua ja esittää ennen 22 päivää kesäkuuta 1999 ehdotuksia, joiden tarkoituksena on mukauttaa olemassa oleva lainsäädäntö vakavaraisuusvalvonnan kannalta asianmukaisen kohtelun määrittämiseksi esinevakuudellisille arvopapereille. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 50 prosentin painotuksen sellaisten varojen osalta, joiden vakuutena on kiinnitys toimisto- tai monitoimiliiketiloihin 31 päivään joulukuuta 2006 saakka. Kiinnitetty omaisuus on arvioitava erittäin tiukkoja perusteita noudattaen ja arviointi on uusittava säännöllisesti liiketilamarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi. Omaisuuden on oltava omistajan käytössä tai tämän vuokralle antama. Tämä 50 prosentin painotus ei koske kiinteistönjalostukseen annettuja lainoja.~~

~~(70) Suuria riskikeskittymiä koskevien säännösten sopusointuisen täytäntöönpanon varmistamiseksi on suotavaa, että jäsenvaltioille sallitaan säätää kaksivaiheisesti uusien rajoituksien soveltamisesta. Pienten luottolaitosten osalta pidempi siirtymäkausi voi olla perusteltu siltä osin kuin 25 prosentin säännön liian pikainen soveltaminen voi vähentää niiden luotonantotoimintaa liian nopeasti.~~

~~(71) Myös luottolaitosten uudelleenorganisoinnin ja toiminnan lopettamisen edellytysten yhdenmukaistaminen jatkuu.~~

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 72 kappale (mukautettu)

(60) ~~On~~ ⌦ Olisi ⌫ myös yhdenmukaistettava tarpeelliset välineet luottolaitosten maksuvalmiusriskien valvomiseksi.

↓ 2000/12/EY johdanto-osan 73 kappale (mukautettu)

~~Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä liitteessä V olevassa B osassa tarkoitetut direktiivit,~~

⇩ uusi

(61) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita yhteisön lainsäädännön yleisinä oikeusperiaatteina.

(62) Velvoite saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajattava niihin säännöksiin, joiden sisältö on muuttunut aiempiin direktiiveihin verrattuna. Velvoite

saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöä ne säännökset, joiden sisältö ei ole muuttunut, on voimassa aiempien direktiivien nojalla.

(63) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä XIII olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

---

↓ 2000/12/EY

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

⇩ uusi

SISÄLLYSLUETTELO	
I OSASTO	*KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT*
II OSASTO	*LUOTTOLAITOSTEN TOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET*
III OSASTO	*SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISOIKEUDESTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDESTA*
1 jakso	*Luottolaitokset*
2 jakso	*Rahoituslaitokset*
3 jakso	*Sijoittautumisoikeuden käyttö*
4 jakso	*Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö*
5 jakso	*Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivalta*
IV OSASTO	*SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN*
1 jakso	*Kolmansien maiden yrityksistä ilmoittaminen ja näiden maiden markkinoille pääsyn edellytykset*
2 jakso	*Konsolidoitua valvontaa koskeva yhteistyö kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa*
V OSASTO	*VAKAVARAISUUSVALVONNAN JA TIEDONANTOVELVOLLISUUDEN PERIAATTEET JA TEKNISET VÄLINEET*
1 luku	*Vakavaraisuusvalvonnan periaatteet*
1 jakso	*Kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta*
2 jakso	*Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus*

3 jakso	*Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen lakisääteisestä tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet*
4 jakso	*Oikeus määrätä seuraamuksia ja muutoksenhakuoikeus*
2 luku	*Vakavaraisuusvalvonnan tekniset välineet*
1 jakso	*Omat varat*
2 jakso	*Riskeiltä suojautuminen*
1 alajakso	*Soveltamistaso*
2 alajakso	*Vaatimusten laskeminen*
3 alajakso	*Omien varojen vähimmäistaso*
3 jakso	*Luottoriskin vähimmäispääomavaatimukset*
1 alajakso	*Standardimenetelmä*
2 alajakso	*Sisäisten luottoluokitusten menetelmä*
3 alajakso	*Luottoriskien vähentäminen*
4 alajakso	*Arvopaperistaminen*
4 jakso	*Operatiivisen riskin vähimmäispääomavaatimukset*
5 jakso	*Suuret riskikeskittymät*
6 jakso	*Määräosuus muissa yrityksissä kuin luotto- tai rahoituslaitoksissa*
3 luku	*Luottolaitosten pääomanhallintaprosessi*
4 luku	*Toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta ja tiedonantovelvollisuus*
1 jakso	*Valvonta*
2 jakso	*Toimivaltaisten viranomaisten tiedonantovelvollisuus*
5 luku	*Luottolaitosten tiedonantovelvollisuus*
VI OSASTO	*TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA*
VII OSASTO	*SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET*
1 luku	*Siirtymäsäännökset*
2 luku	*Loppusäännökset*

LIITE I	*Luettelo vastavuoroisesti tunnustetuista liiketoimista*
LIITE II	*Taseen ulkopuolisten erien luokitus*
LIITE III	*Johdannaissopimusten käsittely*
LIITE IV	*Johdannaissopimusten lajit*
LIITE V	*Riskien luokittelun ja käsittelyn tekniset kriteerit*
LIITE VI	*Standardimenetelmä*
LIITE VI - 1 osa	*Riskipainot*
LIITE VI - 2 osa	*Luottoluokituslaitosten hyväksyminen ja niiden luottoluokitusten kuvaus*
LIITE VI - 3 osa	*Luottoluokituslaitosten antamien luokitusten käyttö riskipainojen määrityksessä*
LIITE VII	*Sisäisten luottoluokitusten menetelmä (IRB-menetelmä, IRBA)*
LIITE VII – 1 osa	*Riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärä*
LIITE VII – 2 osa	*PD, LGD ja juoksuaika*
LIITE VII – 3 osa	*Vastuuarvo*
LIITE VII – 4 osa	*IRB-menetelmän soveltamisen vähimmäisvaatimukset*
LIITE VIII	*Luottoriskin vähentäminen*
LIITE VIII – 1 osa	*Hyväksyttävyys*
LIITE VIII – 2 osa	*Vähimmäisvaatimukset*
LIITE VIII – 3 osa	*Luottoriskin vähentämisen vaikutusten laskeminen*
LIITE VIII – 4 osa	*Maturiteettierot*
LIITE VIII – 5 osa	*Luottoriskin vähentämismenetelmien yhdistelmät standardimenetelmässä*
LIITE VIII – 6 osa	*Saamisten koriin sovellettavat luottoriskin vähentämismenetelmät*
LIITE IX	*Arvopaperistaminen*
LIITE IX – 1 osa	*Liitteessä X käytettävät määritelmät*
LIITE IX – 2 osa	*Vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat merkittävän luottoriskin siirron sekä arvopaperistetuille vastuille laskettavan riskipainotettujen saamisten ja odotettujen tappioiden yhteismäärän*

	hyväksymistä
LIITE IX – 3 osa	*Ulkoiset luottoluokitukset*
LIITE IX – 4 osa	*Laskenta*
LIITE X	*Operatiivinen riski*
LIITE X – I osa	*Perusmenetelmä*
LIITE X – 2 osa	*Standardimenetelmä*
LIITE X – 3 osa	*Kehittynyt menetelmä*
LIITE X – 4 osa	*Eri menetelmien yhdistelmät*
LIITE X – 5 osa	*Tappiotyyppien luokittelu*
LIITE XI	*Toimivaltaisten viranomaisten suorittaman tarkastelun ja arvioinnin tekniset kriteerit*
LIITE XII	*Tietojen julkistamisen tekniset kriteerit*
LIITE XII – 1 osa	*Yleiset kriteerit*
LIITE XII – 2 osa	*Yleiset vaatimukset*
LIITE XII – 3 osa	*Ehdot yksittäisten välineiden tai menetelmien käytölle*
LIITE XIII – A osa	*Kumotut direktiivit ja niiden muutokset (joita tarkoitetaan 158 artiklassa)*
LIITE XIII – B osa	*Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle (joita tarkoitetaan 157 artiklassa)*
LIITE XIV	*Vastaavuustaulukko*

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

I OSASTO

⊠KOHDE, SOVELTAMISALA JA ⌫ MÄÄRITELMÄT ~~JA~~ ~~SOVELTAMISALA~~

↓ 2000/12/EY 2 artiklan 1 ja 2 kohta (mukautettu)*1 artikla*

1. Tässä direktiivissä ~~sovelletaan~~ ⊠ vahvistetaan säännöt, jotka koskevat ⌫ luottolaitosten liiketoiminnan aloittamista ja sen harjoittamista ⊠ sekä luottolaitosten vakavaraisuuden valvontaa ⌫. ~~Sitä sovelletaan kaikkiin luottolaitoksiin.~~

2. ~~Rahoitushallintayhtiöihin ja monialan hallintayhtiöihin~~ ⊠ Rahoitusalan holdingyhtiöihin ja monialan holdingyhtiöihin ⌫, joiden kotipaikka on yhteisössä, sovelletaan myös ~~25 ja 52–56~~ ⊠ 39 ⌫ artiklaa ⊠ ja V osaston 4 luvun 1 jaksoa ⌫.

3. Laitoksia, jotka ovat ~~3 kohdan~~ ⊠ 5 artiklan ⌫ nojalla pysyvästi poissuljettuja laitoksia, lukuun ottamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden keskuspankkeja, pidetään rahoituslaitoksina ~~25 ja 52–56~~ ⊠ 39 ⌫ artiklaa ⊠ ja V osaston 4 luvun 1 jaksoa ⌫ sovellettaessa.

↓ 2000/12/EY 2 artiklan 3 kohta (mukautettu)

2 artikla

Tätä direktiiviä ei sovelleta ⊠ seuraaviin ⌫:

– jäsenvaltioiden keskuspankkeihin,

– postisiirtoa hoitaviin laitoksiin,

– Belgiassa seuraavaan laitokseen: "Institut de Réescompte et de Garantie / Herdiscontering- en Waarborginstituut",

– Tanskassa seuraaviin laitoksiin: "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskreditfond" ja "Dansk Landbrugs Realkreditfond",

– Saksassa seuraavaan laitokseen: "Kreditanstalt für Wiederaufbau", yrityksiin, joita "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz"-lain nojalla pidetään osana valtion asuntopolitiikkaa ja jotka eivät pääasiallisesti harjoita pankkitoimintaa, sekä

yrityksiin, joita kyseisen lain nojalla pidetään voittoa tavoittelemattomina asuntoalan yrityksinä,

– Kreikassa seuraaviin laitoksiin: ”Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως,” (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos), ”Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion) ja ”Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο” (Tachidromiko Tamieftirio),

– Espanjassa seuraavaan laitokseen: "Instituto de Crédito Oficial",

– Ranskassa seuraavaan laitokseen: "Caisse des dépôts et consignations",

– Irlannissa "credit unions"- ja "friendly societes" -luotto-osuuskuntiin,

– Italiassa seuraavaan laitokseen: "Cassa Depositi e Prestiti",

– Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering", sekä "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV",

– Itävallassa yrityksiin, joita pidetään voittoa tavoittelemattomina rakennusalan yrityksinä, sekä "Österreichische Kontrollbank AG" -pankkiin,

– Portugalissa "Caixas Económicas" -laitoksiin, jotka ovat olemassa 1 päivänä tammikuuta 1986 ja jotka eivät ole osakeyhtiömuotoisia, ja "Caixa Económica Montepio Geral" -laitokseen,

– Suomessa seuraaviin laitoksiin: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy / Fonden för industriellt samarbete Ab" ja "Kera Oy / Kera Ab",

– Ruotsissa seuraavaan laitokseen: "Svenska Skeppshypotekskassan",

– Yhdistyneessä kuningaskunnassa seuraaviin laitoksiin: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for Overseas Governments and Administrations", luotto-osuuskuntiin sekä kunnallisiin pankkeihin.

🡻Vuoden 2003 liittymisasiakirja

– Latviassa ”krājaizdevu sabiedrības” -laitoksiin, joita ”kriājaizdevu sabiedrību likums” -lain nojalla pidetään rahoituspalveluja ainoastaan jäsenilleen tarjoavina osuustoiminnallisina yrityksinä,

– Liettuassa ”kredito unijos” -laitoksiin, muihin kuin ”Centrinė kredito unija”,

– Unkarissa seuraaviin laitoksiin: ”Magyar Fejlesztési Bank Rt.” ja ”Magyar Export-Import Bank Rt.”,

– Puolassa seuraaviin laitoksiin: ”Spółdzielcze Kasy Oszczdno.ciowo - Kredytowe” ja ”Bank Gospodarstwa Krajowego”.

↓Direktiivi 2004/xx/EY 3 artiklan 1 kohta (mukautettu)

~~4. Komissio päättää 60 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti kaikista 3 kohdan luetteloon tehtävistä muutoksista."~~

↓ 2000/12/EY 2 artiklan 5 ja 6 kohta (mukautettu)

3 artikla

1. ~~Luottolaitokset, jotka~~ ⌦ Yksi tai useampi luottolaitos, joka ⌫ 15 päivänä joulukuuta 1977 sijaitsi samassa jäsenvaltiossa ja joka mainittuna päivänä kuului pysyvästi niitä valvovaan ja samaan jäsenvaltioon sijoittautuneeseen keskuslaitokseen, voidaan vapauttaa ~~6~~ ⌦ 7 artiklan ja 11 ⌫ artiklan 1 kohdan ~~sekä 8 ja 59 artiklan~~ edellytyksistä, jos viimeistään 15 päivänä joulukuuta 1979 kansallisessa lainsäädännössä on säädetty, että:

a) keskuslaitoksen ja siihen kuuluvien laitosten sitoumukset ovat yhteisvastuullisia tai keskuslaitos takaa siihen kuuluvien laitosten sitoumukset kokonaisuudessaan,

b) keskuslaitoksen ja kaikkien siihen kuuluvien laitosten vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta valvotaan kokonaisuudessaan konsolidoitujen tilinpäätösten perusteella,

c) keskuslaitoksen johdolla on valtuudet antaa ohjeita siihen kuuluvien laitosten johdolle.

Ensimmäisessä ~~kohdassa~~ ⌦ alakohdassa ⌫ säädetty koskee myös paikallisesti toimivia luottolaitoksia, jotka on 15 päivän joulukuuta 1977 jälkeen liitetty ⌦ pysyvästi ⌫ ensimmäisessä ~~kohdassa~~ ⌦ alakohdassa ⌫ tarkoitettuun keskuslaitokseen, jos ne muodostavat tavanomaisen osan keskuslaitokseen kuuluvaa verkkoa.

↓Direktiivi 2004/xx/EY 3 artiklan 2 kohta (mukautettu)

Muita kuin hiljattain mereltä vallatuille alueille perustettuja luottolaitoksia tai olemassa olevista, keskuslaitoksesta riippuvista tai toiminnastaan sille vastuussa olevista luottolaitoksista sulautumalla tai jakautumalla muodostuneita luottolaitoksia varten komissio voi ~~60 artiklan 2 kohdassa~~ ⌦ 150 artiklassa ⌫ säädetyn menettelyn mukaisesti antaa lisäsäännöksiä toisen kohdan soveltamisesta, mukaan lukien vapauttamista koskevien ensimmäisen kohdan säännösten kumoaminen, jos se katsoo, että sellaisten uusien laitosten liittämisellä, joita toisessa kohdassa säädetyt järjestelyt koskevat, saattaisi olla kielteinen vaikutus kilpailuun.

↓ 2000/12/EY 2 artiklan 5 ja 6 kohta (mukautettu)

2. ~~Luottolaitos, joka 5 kohdan ensimmäisen kohdan määritelmän mukaisesti on sidoksissa samassa jäsenvaltiossa sijaitsevaan keskuselimeen,~~ ⌦ Edellä 1 kohdan

ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu luottolaitos ⌫ voidaan vapauttaa ~~5~~ ⌦ 9 ja 10 ⌫ artiklan sekä ~~40–51 ja 65 artiklan~~ ⌦ V osaston 2 luvun 2, 3, 4, 5 ja 6 jakson sekä 3 luvun ⌫ soveltamisesta sillä edellytyksellä ja rajoittamatta kyseisten säännösten soveltamista keskuslaitokseen, että keskuslaitoksen ja siihen sidoksissa olevien laitosten muodostama kokonaisuus ~~on~~ ⌦ kuuluu ⌫ konsolidoinnin perusteella ~~edellä mainittujen~~ ⌦ kyseisten ⌫ säännösten ~~alainen~~ ⌦ soveltamisalaan ⌫.

Vapautuksen ollessa kyseessä sovelletaan ⌦ 16, 23, 24, 25 artiklaa, 26 artiklan 1–3 kohtaa, 28 artiklaa ja 29–37 artiklaa ⌫ ~~13, 18, 19 artiklaa, 20 artiklan 1–6 kohtaa, 21 ja 22 artiklaa~~ kokonaisuuteen, jonka muodostavat ~~keskuselin~~ ⌦ keskuslaitos ⌫ ja siihen liittyvät laitokset.

⇓2000/12/EY 1 artikla (mukautettu)

4 artikla

~~Määritelmät~~

Tässä direktiivissä ~~tarkoitetaan~~ ⌦ sovelletaan seuraavia määritelmiä ⌫:

⇓2000/28/EY 1 artiklan 1–5 kohta (mukautettu)

(1) ’luottolaitoksella’ tarkoitetaan:

a) yritystä, jonka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa; ~~tai~~

b) ~~18 päivänä syyskuuta 2000 annetussa~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/46/EY tarkoitettua sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaa[20].

~~Luottolaitoksena pidetään konsolidoinnin perusteella tapahtuvan valvonnan soveltamisessa 1 alakohdan mukaista luottolaitosta tai jokaista julkista tai yksityistä yritystä, joka vastaa 1 alakohdan määritelmää ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa.~~

~~Luottolaitoksena pidetään suurten riskien valvonnassa ja tarkastamisessa 1 alakohdan mukaista luottolaitosta, mukaan lukien tällaisen luottolaitoksen sivukonttorit kolmansissa maissa, ja jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka vastaa 1 alakohdan määritelmää ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa;~~

(2) ’toimiluvalla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ viranomaisten missä tahansa muodossa antamaa asiakirjaa, jolla luottolaitokselle annetaan lupa harjoittaa liiketoimintaansa;

(3) ’sivukonttorilla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ liiketoimipaikkaa, joka on luottolaitoksesta oikeudellisesti riippuvainen osa ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain luottolaitosten liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; ~~yhteen jäsenvaltioon~~

---

[20] EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

~~luottolaitoksen perustamia useita liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa;~~

(4) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, joilla on toimivalta lain tai muun säädöksen perusteella valvoa luottolaitoksia;

(5) ’rahoituslaitoksella’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia ~~omistusyhteyksiä~~ ⌦ omistusosuuksia ⌫ tai harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa lueteltua toimintaa;

⇩ uusi

(6) ’laitoksella’ tarkoitetaan V osaston 2 luvun 2 ja 3 jaksossa [neuvoston direktiivin 96/3/ETY[21] 2 artiklan 3 kohdassa] määriteltyjä laitoksia;

🡻2000/12/EY 1 artiklan 6–8 kohta (mukautettu)

(7) ’kotijäsenvaltiolla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ jäsenvaltiota, jossa luottolaitokselle on ~~4–11~~ ⌦ 6–9 ja 11–14 ⌫ artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa;

(8) ’vastaanottavalla jäsenvaltiolla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ jäsenvaltiota, jossa luottolaitoksella on sivukonttori tai jossa se tarjoa palveluja;

(9) ’~~määräämisvallalla~~’ ⌦ määräysvallalla’ tarkoitetaan ⌫ direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan määritelmän mukaista suhdetta emoyrityksen ja ~~tytäryhtiön~~ ⌦ tytäryrityksen ⌫ välillä tai samanluonteista suhdetta minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välillä;

🡻 2002/87/EY 29 artiklan 1 kohdan a alakohta (mukautettu)
⇨ uusi

(10) ’omistusyhteydellä’ ~~konsolidoinnin perusteella tapahtuvan valvonnan soveltamisessa ja 34~~ ⌦ 57 ⌫ artiklan ~~2 kohdan 15 ja 16~~ ⌦ o ja p alakohdan, 71–73 artiklan ja V osaston 4 luvun ⌫ soveltamiseksi ⌦ tarkoitetaan neuvoston ⌫ direktiivin 78/660/ETY⌦ [22] ⌫ 17 artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettua omistusyhteyttä tai vähintään 20 prosentin suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta;

---

[21] EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1.
[22] EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 10–13 kohta (mukautettu)

(11) ’määräosuudella’ ~~sitä, että omistaa yrityksen äänioikeudesta tai pääomasta suoraan tai välillisesti~~ ⌦ tarkoitetaan suoraa tai välillistä omistusosuutta yrityksessä, kun tämä osuus on ⌫ vähintään 10 prosenttia ~~taikka jonka~~ ⌦ pääomasta tai äänioikeuksista tai kun sen ⌫ nojalla on mahdollista vaikuttaa huomattavasti ~~sen~~ ⌦ kyseisen ⌫ yrityksen johtamiseen~~, jossa omistusyhteys on.~~ ⌦ ; ⌫

~~(12) "perustamispääomalla" 34 artiklan 2 kohdan 1 ja 2 alakohdan mukaista pääomaa;~~

(12) ’emoyrityksellä’ ⌦ tarkoitetaan: ⌫

a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista emoyritystä;

b) ~~Konsolidoinnin perusteella tapahtuvan valvonnan soveltamisessa ja suurten riskien valvonnassa pidetään emoyrityksenä:~~ ⌦ 71–73 artiklan, V osaston 2 luvun 5 jakson ja 4 luvun soveltamiseksi ⌫ direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua emoyritystä sekä kaikkia muita yrityksiä, joilla on toimivaltaisten viranomaisten mukaan tosiasiassa määräävä vaikutusvalta toiseen yritykseen;

(13) ’~~tytäryhtiöllä~~’ ⌦ tytäryrityksellä’ tarkoitetaan: ⌫

a) direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklan määritelmän mukaista tytäryritystä;

b) ~~Konsolidoinnin perusteella tapahtuvan valvonnan soveltamisessa ja suurten riskien valvonnassa pidetään emoyrityksenä:~~ ⌦ 71–73 artiklan V osaston 2 luvun 5 jakson ja 4 luvun soveltamiseksi ⌫ direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä sekä kaikkia muita yrityksiä, joihin emoyritys toimivaltaisten viranomaisten mukaan käyttää määräävää vaikutusvaltaa;

jokaisen tytäryrityksen tytäryritys katsotaan kuuluvan emoyritykseen, joka on näiden tytäryritysten johdossa;

⇩ uusi

(14) ’jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella’ tarkoitetaan luottolaitosta, jolla on tytäryrityksenä luottolaitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys tällaiseen laitokseen ja joka ei ole itse toisen samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys ja johon millään toisella samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneella luottolaitoksella ei ole omistusyhteyttä;

(15) ’jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä’ tarkoitetaan rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole itse minkään samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;

(16) ’Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla luottolaitoksella’ tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa luottolaitosta, joka ei ole minkään toisen jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys eikä minkään jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys ja johon millään muulla jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneella luottolaitoksella ei ole omistusyhteyttä;

(17) ’Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä’ tarkoitetaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa rahoitusalan holdingyhtiötä, joka ei ole minkään jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen tytäryritys;

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 14–18 kohta (mukautettu)

~~(14) "A-alueella" kaikkia jäsenvaltioita ja kaikkia muita maita, jotka ovat Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) täysjäseniä, sekä maita, jotka ovat solmineet erityisiä lainanantosopimuksia Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) kanssa valuuttarahaston ns. yleisten lainajärjestelyjen (GAB) puitteissa. Kuitenkin jokainen maa, joka järjestelee uudelleen ulkomaanvelkansa aikaa, poistetaan "A-alue" -luokituksesta viiden vuoden ajaksi;~~

~~(15) "B-alueella" kaikkia maita, jotka eivät kuulu A-alueeseen;~~

~~(16) "A-alueen luottolaitoksella" kaikkia jäsenvaltioissa toimiluvan saaneita luottolaitoksia 4 artiklan mukaisesti, mukaan lukien niiden kolmansissa maissa olevat sivukonttorit, ja kaikkia 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaisia yksityisiä ja julkisia yrityksiä, joilla on toimilupa muissa A-alueen maissa niiden sivukonttorit mukaan lukien;~~

~~(17) "B-alueen luottolaitoksilla" kaikkia 1 kohdan 1 alakohdan määritelmän mukaisia yksityisiä ja julkisia A-alueen ulkopuolella toimiluvan saaneita yrityksiä mukaan lukien niiden yhteisössä olevat sivukonttorit;~~

~~(18) "muulla kuin pankkialalla" kaikkia muita lainanottajia kuin 16 ja 17 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, keskuspankkeja ja keskushallintoa, aluehallintoa ja kunnallisia viranomaisia, Euroopan yhteisöjä, Euroopan investointipankkia (EIP) ja 19 alakohdassa määriteltyjä monenkeskisiä kehityspankkeja;~~

↓ 2004/69/EY 1 artikla (mukautettu)

~~"monenkeskisillä kehityspankeilla" Kansainvälistä jäsenrakennuspankkia, Kansainvälistä rahoitusyhtiötä, Latinalaisen Amerikan kehityspankkia, Aasian kehityspankkia, Afrikan kehityspankkia, Euroopan neuvoston asutusrahastoa, Pohjoismaiden Investointipankkia ja Karibian alueen kehityspankkia; Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankkia, Euroopan investointirahastoa, Keski-Amerikan rahoitusyhtiötä ja Monenkeskistä investointitakuulaitosta;~~

🡻 2000/12/EY 1 artiklan 20 kohta

~~(20) "korkean riskin, keskimääräisen riskin, keskimääräisen/alhaisen riskin tai alhaisen riskin" sisältävillä tasoen ulkopuolisilla erillä 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja ja liitteessä II lueteltuja eriä;~~

⇩ uusi

(18) ’julkisyhteisöillä ja julkisoikeudellisilla laitoksilla’ tarkoitetaan yleishyödyllisiä hallintoyksiköitä, jotka vastaavat toiminnastaan keskushallinnolle, aluehallinnolle ja paikallisviranomaisille, tai viranomaisia, jotka toimivaltaisten viranomaisten mukaan hoitavat samoja tehtäviä kuin alue- ja paikallisviranomaiset;

🡻 2002/87/EY 29 artiklan 1 kohdan b alakohta (mukautettu)

(19) 'rahoitusalan holdingyhtiöllä' ⌦ tarkoitetaan ⌫ rahoituslaitosta, jonka ~~tytäryhtiöt~~ ⌦ tytäryritykset ⌫ ovat yksinomaan tai pääasiallisesti luotto- tai rahoituslaitoksia, ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos, ja joka ei ole ~~finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetussa~~ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/87/EY[23] tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

(20) 'monialan holdingyhtiöllä' ⌦ tarkoitetaan ⌫ emoyritystä, joka on muu kuin ~~rahoitusholdingyhtiö~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiö ⌫ tai luottolaitos tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos;

🡻 2000/12/EY 1 artiklan 23 kohta (mukautettu)

(21) ’~~pankkitoimintaa~~ avustavia palveluja tuottavalla yrityksellä’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ yritystä, jonka pääasiallisessa liiketoiminnassa on kyse kiinteistöjen hallinnasta tai hoidosta, tietopalvelujen hoidosta tai kaikesta muusta vastaavasta toiminnasta, jonka ominaispiirteenä on, että se on yhden tai useamman luottolaitoksen toimintaa avustavaa,

⇩ uusi

(22) ’operatiivisella riskillä’ tarkoitetaan riittämättömistä tai epäonnistuneista sisäisistä prosesseista, henkilöstöstä ja järjestelmistä tai ulkoisista tapahtumista aiheutuvan tappion riskiä, mukaan lukien oikeudellinen riski;

[23] EUVL 35, 11.2.2003, s. 1.

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 24 kohta (mukautettu)

~~”riskillä” sovellettaessa 48, 49 ja 50 artiklaa 43 artiklassa ja liitteessä II ja IV tarkoitettuja varoja ja taseen ulkopuolisia eriä kuitenkaan soveltamatta näissä säännöksissä säädettyjä painotuksia tai riskiryhmiä; kyseisessä liitteessä IV tarkoitetut riskit lasketaan liitteessä III esitetyn jonkin menetelmän mukaisesti kuitenkaan soveltamatta vastapuolta varten säädettyjä painotuksia; toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan sopia, että laskettaessa kaikki erät, jotka omat varat kattavat kokonaan edellyttäen, että sellaisia omia varoja ei käytetä vakavaraisuussuhdetta ja muita valvontaa koskevia suhdelukuja laskettaessa, joista on säädetty tässä direktiivissä ja muissa yhteisön säädöksissä, voidaan olla ottamatta lukuun riskiä määriteltäessä; riskeihin ei saa sisältyä:~~

- ~~kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista riskit, jotka esiintyvät tavallisesti maksuselvittelyn aikana 48 tunnin kuluessa maksusta, tai~~

- ~~kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista maksutapahtumista riskit, jotka esiintyvät tavallisesti maksuselvittelyn aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin;~~

⇩ uusi

(23) ’keskuspankeilla’ tarkoitetaan myös Euroopan keskuspankkia, ellei toisin todeta;

(24) ’laimentumisriskillä’ tarkoitetaan riskiä siitä, että saamisen määrä supistuu velalliselle myönnettävien käteisluottojen tai muiden kuin käteisluottojen kautta;

(25) ’maksukyvyttömyyden todennäköisyydellä’ tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä vuoden aikana;

(26) ’tappiolla’ tarkoitetaan taloudellista tappiota, mukaan lukien olennaiset diskonttausvaikutukset, ja olennaisia suoria ja välillisiä menoja, jotka liittyvät maksun perintään rahoitusvälineestä;

(27) ’tappio-osuudella (LGD)’ tarkoitetaan vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvan vastuun aiheuttaman tappion suhdetta odotettavissa olevaan vastuun määrään hetkellä, jolloin vastapuoli todetaan maksukyvyttömäksi;

(28) ’luottovasta-arvokertoimella (CF)’ tarkoitetaan laskentahetkellä nostamattomasta luottolimiitistä maksukyvyttömyyshetkeen mennessä tehtyjen lisänostojen suhdetta nostamattomaan limiittiin;

(29) ’odotetulla tappiolla (EL)’ tarkoitetaan sen määrän, joka odotetaan menetettäväksi laimentumisen tai vastapuolen mahdollisen maksukyvyttömyyden johdosta vuoden aikana, ja maksukyvyttömyyshetkellä jäljellä olevan määrän välistä suhdetta;

(30) ’luottoriskin vähentämisellä’ tarkoitetaan luottolaitoksen soveltamaa tekniikkaa, jota soveltamalla luottolaitos vähentää vastuusta tai vastuista sille aiheutuvaa luottoriskiä;

(31) ’vastikkeellisella luottosuojalla’ tarkoitetaan luottoriskin vähentämistekniikkaa, jossa luottolaitokselle olevasta vastuusta johtuvan luottoriskin vähentäminen perustuu luottolaitoksen oikeuteen – vastapuolen maksukyvyttömyyden tai muiden vastapuoleen liittyvien erityisten luottotapahtumien vuoksi – realisoida, saada luovutuksena tai siirtona tai pitää hallussaan tiettyjä omaisuuseriä tai määriä, tai vähentää vastuuta määrään tai korvata se määrällä, joka saadaan luottolaitokselle olevan vastuun ja luottolaitosta koskevan vaateen määrän välisestä erotuksesta;

(32) ’takauksen luonteisella luottosuojalla’ tarkoitetaan riskin vähentämistekniikkaa, jossa luottolaitokselle olevasta vastuusta johtuvan luottoriskin vähentäminen perustuu kolmannen sitoumukseen maksaa määrä luotonsaajan maksukyvyttömyyden tapauksessa tai muissa erityisissä tilanteissa;

(33) ’takaisinostosopimuksella’ tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat [direktiivin 93/6/ETY 3 artiklan m kohdassa] määritellyllä ’takaisinostosopimuksella’ tai ’takaisinmyyntisopimuksella’ tarkoitettujen sopimusten soveltamisalaan;

(34) ’arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisella tai lainaksi ottamisella’ tarkoitetaan kaikkia transaktioita, jotka kuuluvat [direktiivin 93/6/ETY 3 artiklan n kohdan] mukaisten ’arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen’ tai ’arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamisen’ määritelmien soveltamisalaan;

(35) ’käteiseen verrattavalla rahoitusvälineellä’ tarkoitetaan talletustodistusta tai muuta vastaavaa luottoa myöntävän luottolaitoksen liikkeeseen laskemaa rahoitusvälinettä;

(36) ’arvopaperistamisella’ tarkoitetaan transaktiota tai järjestelmää, jolla vastuuseen tai vastuuryhmään liittyvä luottoriski jaetaan etuoikeusluokkiin ja jolla on seuraavat ominaisuudet:

a) transaktion tai järjestelmän maksut riippuvat vastuun tai vastuuryhmän suorituskyvystä;

b) etuoikeusluokkien järjestys määrittää tappioiden jakautumisen transaktion tai järjestelmän voimassaoloaikana;

(37) ’perinteisellä arvopaperistamisella’ tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa vastuut luovutetaan arvopaperistamista varten perustetulle erillisyhtiölle (SSPE), joka laskee liikkeeseen arvopapereita. Tämä toteutetaan siten, että alullepaneva luottolaitos siirtää arvopaperistettujen saamisten omistusoikeuden, tai osittaisen omistusyhteyden kautta. Liikkeeseenlasketut arvopaperit eivät aiheuta maksuvelvoitteita alullepanevalle luottolaitokselle;

(38) ’synteettisellä arvopaperistamisella’ tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa etuoikeusluokkiin jakaminen tapahtuu käyttämällä luottojohdannaisia tai takauksia ja jossa saamisten ryhmät säilyvät alullepanevan luottolaitoksen taseessa;

(39) ’etuoikeusluokalla’ tarkoitetaan sopimusperusteisesti muodostettua, yhteen tai useampaan vastuuseen liittyvää luottoriskisegmenttiä, kun positioon segmentissä liittyy suurempi tai pienempi luottotappioriski kuin samansuuruiseen positioon kussakin muussa segmentissä, lukuun ottamatta suojaa luottoriskiltä, jonka kolmas

osapuoli tarjoaa suoraan position haltijoille kyseisessä segmentissä tai muissa segmenteissä;

(40) ’arvopaperistetulla omaisuuserällä’ tarkoitetaan arvopaperistamisesta johtuvaa vastuuta;

(41) ’alullepanijalla’ tarkoitetaan seuraavia:

a) yksikköä, joka on osallistunut joko itse taikka suoraan tai välillisesti siihen etuyhteydessä olevien yksiköiden kautta alkuperäiseen sopimukseen, jonka perusteella velallisen tai mahdollisen velallisen sellaiset velvoitteet tai mahdolliset velvoitteet, joihin liittyvä saaminen arvopaperistetaan, ovat syntyneet;

b) yksikköä, joka hankkii kolmannen osapuolen saamiset taseeseensa ja arvopaperistaa ne;

(42) ’järjestäjällä’ tarkoitetaan sellaista muuta luottolaitosta kuin alulle panevaa luottolaitosta, joka järjestää omaisuusvakuudellisen yritystodistusohjelman tai muun arvopaperistamisjärjestelmän, jonka kautta kolmansilta yksiköiltä hankitaan saamisia, ja hoitaa sitä;

(43) ’erillisellä takauksella’ tarkoitetaan sopimusjärjestelyä, jolla parannetaan arvopaperistettavan position luottoluokitusta verrattuna tilanteeseen ilman erillistä takausta, mukaan lukien takaukset, joissa etuoikeusasemaltaan alempia luokkia käytetään suojaamaan korkeamman luottoriskiluokituksen arvopapereita, ja muut luottosuojan muodot;

(44) ’arvopaperistamista varten perustetulla erillisyhtiöllä (SSPE)’ tarkoitetaan trustia tai muuntyyppistä yhteisöä kuin luottolaitosta, joka on perustettu arvopaperistamisen tai arvopaperistamisten toteuttamiseksi, jonka toiminta on rajattu tämän tavoitteen saavuttamisen edellyttämiin tehtäviin, jonka rakenteen tarkoituksena on erottaa SSPE:n velvoitteet alulle panevan luottolaitoksen velvoitteista ja johon liittyvän etuyhteyden haltijoilla on rajoitukseton oikeus antaa vakuudeksi tai luovuttaa kyseiset etuyhteydet;

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 25–27 kohta (mukautettu)

(45) ’keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmillä’ ⌦ tarkoitetaan ⌫:

a) kahta tai useampaa luonnollista tai oikeushenkilöä, jotka muodostavat kokonaisuuden riskin osalta, jollei toisin osoiteta, koska yhdellä niistä on suoraan tai välillisesti määräysvalta toiseen tai toisiin nähden~~, tai~~;

b) kahta tai useampaa luonnollista tai oikeushenkilöä, jotka eivät harjoita toisiinsa nähden mitään määräysvaltaa ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, mutta joita on pidettävä riskin kannalta kokonaisuutena sen vuoksi, että niiden välillä on sellainen sidossuhde, että on todennäköistä, että jos yhdellä niistä on taloudellisia ~~rahoitus~~ongelmia niin yhdellä tai kaikilla muilla on todennäköisesti maksuvaikeuksia;

(46) ’läheisillä sidoksilla’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on ~~sidossuhde~~ ⌦ jokin seuraavista sidossuhteista ⌫:

a) omistusyhteys ~~kautta, eli että yrityksestä suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta pidetään hallussa~~ ⌦ , kun hallussa pidetään suoraan tai välillisesti määräysvallan kautta ⌫ vähintään 20 prosenttia yrityksen ~~äänivallasta~~ ⌦ äänioikeuksista ⌫ tai pääomasta; ~~tai~~

b) määräysvalta ~~kautta, eli kaikissa direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa emoyrityksen ja tytäryhtiön välisen sidoksen kautta taikka samanluonteisen minkä tahansa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ja yrityksen välisen sidoksen kautta; myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa toimivan emoyrityksen tytäryritykseksi.~~;

c) ~~Tilanteiden, joissa kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai useampi luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on~~ ⌦ molemmat tai kaikki ovat ⌫ määräysvallan kautta pysyvyästi sidoksissa yhteen ja samaan ⌦ kolmanteen ⌫ henkilöön~~, katsotaan myös muodostavan läheisen sidoksen tällaisten henkilöiden välille~~;

(47) ’virallisesti hyväksytyillä pörsseillä’ ⌦ tarkoitetaan ⌫ toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä pörssejä, ⌦ jotka täyttävät seuraavat edellytykset: ⌫

a) ~~jotka~~ ⌦ ne ⌫ toimivat säännöllisesti;

b) ~~joilla~~ ⌦ niillä ⌫ on pörssin kotimaan asianomaisten viranomaisten antamat tai hyväksymät säännöt, joissa määritellään pörssin toiminnan edellytykset, pörssiin pääsyn edellytykset sekä ne edellytykset, jotka sopimusten on täytettävä, jotta niillä voitaisiin tehokkaasti käydä kauppaa pörssissä;

c) ~~joilla~~ ⌦ niillä ⌫ on selvitysjärjestelmä, ~~jossa vaaditaan~~ ⌦ jonka nojalla ⌫ liitteessä IV luetelluilla sopimuksilla ~~osalta~~ ⌦ on ⌫ sellainen päivittäinen vakuusvaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset katsovat antavan riittävän suojan.

⇓ 2000/12/EY 3 artikla (mukautettu)

5 artikla

~~Muita yrityksiä kuin luottolaitoksia koskeva kielto vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja~~

Jäsenvaltioiden on kiellettävä henkilöitä tai yrityksiä, jotka eivät ole luottolaitoksia, harjoittamasta liiketoimintaa, johon kuuluu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen yleisöltä.

⌦ Ensimmäistä kohtaa ⌫ ~~Tätä kieltoa~~ ei sovelleta talletusten tai muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottamiseen jäsenvaltiolta tai jäsenvaltion alueellisilta tai ~~kunnallisilta~~ ⌦ paikallisilta ⌫ viranomaisilta tai julkisilta kansainvälisiltä elimiltä, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on jäsenenä, eikä kansallisessa tai yhteisön oikeudessa nimenomaisesti säänneltyihin tapauksiin, edellyttäen, että kyseiseen toimintaan sovelletaan tallettajien ja sijoittajien suojelemiseksi tarkoitettuja säännöksiä ja valvontaa ja että ne ovat sovellettavissa näihin tapauksiin.

🡻 2000/12/EY

II OSASTO

LUOTTOLAITOSTEN TOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

🡻 2000/12/EY 4 artikla (mukautettu)
➔1 Direktiivi 2004/xx/EY 3 artikla (mukautettu)

6 artikla

~~Toimilupa~~

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitokset hankkivat toimiluvan ennen toimintansa aloittamista. Niiden on säädettävä toimiluvan edellytyksistä, ~~jollei 5–9 artiklasta muuta johdu,~~ ja ilmoitettava ne ➔1 komissiolle 🡸, ⌦ sanotun kuitenkaan rajoittamatta 7–9, 11 ja 12 artiklan soveltamista ⌫.

🡻 2000/12/EY 8 artikla (mukautettu)

7 artikla

~~Toimintaohjelma ja organisaatiorakenne~~

Jäsenvaltioiden on myös vaadittava, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa sekä kuvaus laitoksen organisaatiorakenteesta.

↓ 2000/12/EY 9 artikla (mukautettu)

8 artikla

~~Liiketoiminnan harjoittamisen taloudellinen tarkoitus~~

Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.

↓ 2000/12/EY 5 artiklan 1 kohta (mukautettu)

9 artikla

~~Perustamispääoma~~

1. Rajoittamatta kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen yleisten ehtojen soveltamista toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää toimilupaa, jos luottolaitoksella ei ole erillisiä omia varoja tai perustamispääoma on pienempi kuin 5 miljoonaa euroa.

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 11 kohta (mukautettu)

’Perustamispääoma’ ⌦ muodostuu 57 ⌫ ~~34~~ artiklan ~~2~~ ~~kohdan~~ ~~1 ja 2~~ ⌦ a ja b ⌫ alakohdassa ~~mukaisesta~~ ⌦ tarkoitetusta ⌫ pääomasta ⌦ ja rahastoista ⌫.

↓ 2000/12/EY 5 artiklan 1 ja 2 kohta (mukautettu)

Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitokset, jotka eivät täytä erillisiä omia varoja koskevaa edellytystä ja jotka olivat olemassa 15 päivänä joulukuuta 1979, voivat jatkaa toimintaansa. Ne voivat vapauttaa tällaiset yritykset ~~6~~ ⌦ 11 ⌫ artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaatimuksen täyttämisestä.

2. Jäsenvaltiot ~~on kuitenkin oikeus~~ ⌦ voivat seuraavin edellytyksin ⌫ myöntää toimiluvan tietyille luottolaitosryhmille, joiden perustamispääoma on 1 kohdassa ~~säädettyä~~ ⌦ täsmennettyä ⌫ pienempi~~. Sellaisissa tapauksissa~~:

   (a) perustamispääoman on oltava vähintään 1 miljoona euroa;

   (b) asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle perusteet, joiden vuoksi ne käyttävät ~~tässä kohdassa annettua~~ ⌦ tätä ⌫ mahdollisuutta;

   (c) ~~kun 11 artiklassa tarkoitettu luettelo julkaistaan, on~~ kunkin sellaisen luottolaitoksen ~~nimen yhteydessä~~ ⌦ toiminimi ⌫, jolla ei ole 1 kohdassa ~~säädetyn~~ ⌦ määritellyn ⌫ suuruista vähimmäispääomaa, ~~oltava tästä merkintä~~ ⌦ on merkittävä 14 artiklassa tarkoitettuun luetteloon ⌫.

↓ 2000/12/EY 5 artiklan 3–7 kohta (mukautettu)

10 artikla

1. Luottolaitoksen omat varat eivät saa olla pienempiä kuin toimilupaa myönnettäessä ~~1 ja 2 kohdan perusteella~~ ⌦ 9 artiklan nojalla ⌫ vaadittu perustamispääoman määrä.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että luottolaitos, joka oli olemassa 1 päivänä tammikuuta 1993 ja jonka omat varat eivät olleet ~~1 ja 2 kohdassa~~ ⌦ 9 artiklassa ⌫ säädetyn perustamispääoman ~~tason~~ mukaisia, voi jatkaa toimintaansa. Siinä tapauksessa sen omat varat eivät saa olla vähemmän kuin suurin määrä, jonka ne ovat saavuttaneet 22 päivän joulukuuta 1989 jälkeen.

3. Jos määräysvalta ~~4~~ ⌦ 2 ⌫ kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvaan ~~laitokseen~~ ⌦ luottolaitokseen ⌫ siirtyy muulle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle kuin sille, jolla se aikaisemmin oli, ~~laitoksen~~ ⌦ luottolaitoksen ⌫ omien varojen on oltava määrältään vähintään ~~1 ja 2 kohdassa säädetyn~~ ⌦ 9 artiklassa täsmennetyn ⌫ perustamispääoman suuruiset.

4. Tietyissä erityisolosuhteissa ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella kahden tai useamman ~~4~~ ⌦ 2 ⌫ kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvan luottolaitoksen sulautumisesta syntyvän ~~laitoksen~~ ⌦ luottolaitoksen ⌫ omat varat eivät saa olla vähemmän kuin sulautuneiden ~~laitosten~~ ⌦ luottolaitosten ⌫ omien varojen yhteismäärä sulautumishetkellä, jos ~~1 ja 2 kohdan mukaisia~~ ⌦ 9 artiklassa täsmennettyjä ⌫ vähimmäismääriä ei ole saavutettu.

5. Jos omat varat ovat pienentyneet ~~3, 4 ja 6~~ ⌦ 1, 2 ja 4 ⌫ kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos se niissä olosuhteissa on perusteltua, myöntää ~~laitokselle~~ ⌦ luottolaitokselle ⌫ määräajan tilanteen korjaamiseksi tai toimintansa lopettamiseksi.

↓ 2000/12/EY 6 artikla (mukautettu)

11 artikla

~~Johdon vastuuhenkilöt ja luottolaitosten keskushallinnon sijainti~~

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan edellyttäen, että luottolaitoksen toimintaa hoitaa tosiasiallisesti ainakin kaksi henkilöä.

   ~~Viranomaisten ei tule liioin~~ ⌦ Viranomaiset eivät saa ⌫ myöntää toimilupaa, jos kyseisten henkilöiden maine ei ole riittävän hyvä tai heillä ei ole riittävää kokemusta tällaisten tehtävien hoitamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että:

a) luottolaitoksen, joka on oikeushenkilö ja jolla siihen sovellettavan kansallisen lain mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollisen keskustoimipaikan on ⌦ oltava ⌫ samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka,

b) muun luottolaitoksen hallinnollisen keskustoimipaikan on ⌦ oltava ⌫ siinä jäsenvaltiossa, joka on myöntänyt sen toimiluvan ja jossa se tosiasiassa harjoittaa toimintaansa.

↓ 2000/12/EY 7 artikla (mukautettu)

12 artikla

~~Osakkeenomistajat ja jäsenet~~

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää toimilupaa luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ~~ennen kuin sille on~~ ⌦ , ellei sille ole ⌫ ilmoitettu niiden suoraan tai välillisesti omistajina tai jäseninä olevien luonnollisten tai oikeushenkilöiden nimiä, joilla on määräosuus luottolaitoksessa, ja näiden ~~omistusyhteyksien~~ ⌦ omistusosuuksien ⌫ määriä.

   Tässä tarkoitettua ~~määräomistusyhteyden~~ ⌦ määräosuuden ⌫ määritelmää sovellettaessa otetaan huomioon ⌦ Euroopan parlamentin ja ⌫ neuvoston direktiivin ~~88/627/EY~~[24] ⌦ 2001/34/EY[25] 92 ⌫ ~~7~~ artiklassa tarkoitetut äänioikeudet.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos viranomainen ei, ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttunut ~~edellä tarkoitettujen~~ osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi.

3. Jos luottolaitoksen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

   Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa myös, jos luottolaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.

   Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitoksia toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen, että tässä kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatetaan jatkuvasti.

---

24 ~~Neuvoston direktiivi 88/627/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1988, tiedoista, jotka on julkaistava, kun huomattava osuus pörssiyhtiöstä on hankittu tai luovutettu. (EYVL L 348, 17.12.1988, s. 62).~~

25 EYVL 184, 6.7.2001, s. 1.

↓ 2000/12/EY 8 ja 9 artikla (mukautettu)

~~*8 artikla*~~

~~Toimintaohjelma ja organisaatiorakenne~~

~~Jäsenvaltioiden on myös vaadittava, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa sekä kuvaus laitoksen organisaatiorakenteesta.~~

~~*9 artikla*~~

~~Liiketoiminnan harjoittamisen taloudellinen tarkoitus~~

~~Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että toimilupahakemuksen käsittelyssä perusteena pidetään markkinoilla vallitsevia taloudellisia tarpeita.~~

↓ 2000/12/EY 10 artikla (mukautettu)

13 artikla

~~Toimiluvan hylkääminen~~

⌦ Toimilupaa koskevan ⌫ ~~H~~hakemuksen hylkääminen on perusteltava ja hakijalle on annettava tämä tiedoksi kuuden kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kuuden kuukauden kuluessa siitä kun hakija on lähettänyt päätöstä varten tarvittavat tiedot. Päätös on aina tehtävä 12 kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta.

↓ 2000/12/EY 11 artikla (mukautettu)

14 artikla

~~Toimiluvan tiedoksi antaminen komissiolle~~

Jokainen toimilupa on annettava tiedoksi komissiolle.

~~Kukin luottolaitos~~ ⌦ Kunkin toimiluvan saaneen luottolaitoksen toiminimi ⌫ merkitään luetteloon. ~~, jonka~~ ~~k~~K omissio julkaisee ⌦ luettelon ⌫ *Euroopan ~~yhteisöjen~~* ⌦ *unionin* ⌫ *virallisessa lehdessä* ja ~~jota se~~ pitää ⌦ sen ⌫ ajan tasalla.

↓ 2000/12/EY 12 artikla (mukautettu)

15 artikla

~~Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kuuleminen ennakolta~~

1. ⌦ Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää luottolaitokselle toimiluvan, sen on kuultava ⌫ ~~T~~toisen jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia ~~on kuultava ennalta luottolaitoksen toimiluvasta, kun~~ ⌦ seuraavissa tapauksissa ⌫:

⌦ a) kyseinen ⌫ luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫~~, tai~~

⌦ b) kyseinen ⌫ luottolaitos on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksen ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫~~, taikka~~

⌦ c) määräysvalta kyseisessä ⌫ luottolaitoksessa on samoilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 2 kohta (mukautettu)

2. ⌦ Ennen kuin toimivaltainen viranomainen voi myöntää luottolaitokselle toimiluvan, sen on kuultava ⌫ ~~A~~asianomaisen jäsenvaltion vakuutusyritysten tai sijoituspalveluyritysten valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista ~~on kuultava ennen kuin toimilupa myönnetään luottolaitokselle,~~ ⌦ seuraavissa tapauksissa: ⌫

a) ⌦ kyseessä oleva luottolaitos ⌫ ~~joka~~ on yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫; ~~tai~~

b) ⌦ kyseessä oleva luottolaitos on ⌫ yhteisössä toimiluvan saaneen vakuutusyrityksen tai sijoituspalveluyrityksen ~~emoyhtiön tytäryhtiö~~ ⌦ emoyrityksen tytäryritys ⌫; ~~tai~~

c) ~~jossa~~ määräysvalta ⌦ kyseessä olevassa luottolaitoksessa ⌫ on samalla luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä kuin yhteisössä toimiluvan saaneessa vakuutusyrityksessä tai sijoituspalveluyrityksessä.

3. ~~Ensinmäisessä ja toisessa~~ ⌦ Edellä 1 ja 2 ⌫ kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan erityisesti arvioidessaan osakkeenomistajien sopivuutta sekä saman ryhmän toisen yrityksen johtamiseen osallistuvien johtajien mainetta ja kokemusta. Viranomaisten on ~~ilmoitettava toisilleen~~ ⌦ vaihdettava keskenään ⌫ kaikki osakkeenomistajien sopivuutta sekä johtajien mainetta ja kokemusta koskevat tiedot, jotka ovat merkityksellisiä ~~muiden~~ toimiluvan myöntämisen ~~osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten~~ sekä toimintaehtojen noudattamisen jatkuvan arvioinnin kannalta.

↓ 2000/12/EY 13 artikla (mukautettu)

16 artikla

~~Toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneiden luottolaitosten sivukonttorit~~

Vastaanottavat jäsenvaltiot eivät saa vaatia toimilupaa tai perustamispääomaa muussa jäsenvaltiossa toimiluvan jo saaneen luottolaitoksen sivukonttorilta. Sellaisten sivukonttoreiden perustamiseen ja valvontaan sovelletaan ~~17 artiklan, 20 artiklan 1–6 kohdan sekä 22 ja 26 artiklan~~ ⌦ 22 ja 25 artiklan, 26 artiklan 1–3 kohdan, 29–37 ja 40 artiklan ⌫ säännöksiä.

↓ 2000/12/EY 14 artikla (mukautettu)

17 artikla

~~Toimiluvan peruuttaminen~~

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa luottolaitokselle myönnetyn toimiluvan, jos laitos:

   a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa,

   b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla,

   c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä,

   d) ei enää omista riittäviä omia varoja, tai sen ei voida uskoa täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, eikä se varsinkaan enää kykene turvaamaan sille uskottuja varoja,

   e) kuuluu johonkin niistä ⌦ muista ⌫ tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.

2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava ja siitä on ilmoitettava asianosaisille~~.~~ P~~p~~eruuttaminen on annettava tiedoksi komissiolle.

↓ 2000/12/EY 15 artikla (mukautettu)

18 artikla

~~Nimi~~

Harjoittaessaan toimintaansa luottolaitokset voivat ~~vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevista~~ nimitysten "pankki", "säästöpankki" tai muiden pankkinimien käyttöä koskevista ⌦ vastaanottavan jäsenvaltion ⌫ säännöksistä riippumatta käyttää kaikkialla yhteisön alueella samaa ~~nimeä~~ ⌦ toiminimeä ⌫, jota ne käyttävät jäsenvaltiossa, jossa on niiden kotipaikka. Jos on sekaannuksen vaara, vastaanottavat jäsenvaltiot voivat selvyyden vuoksi vaatia ~~nimeen~~ ⌦ toiminimeen ⌫ liitettäväksi selittäviä osia.

↓ 2000/12/EY 16 artiklan 1 kohta (mukautettu)

19 artikla

~~Määräosuus luottolaitoksessa~~

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka suoraan tai välillisesti aikoo hankkia omistukseensa määräosuuden luottolaitoksesta, ensin ilmoittaa toimivaltaisille viranomaisille hankittavaksi aiotun ~~omistusyhteyden~~ ⌦ omistusosuuden ⌫ suuruuden.

   Samoin luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan lisätä määräosuuttaan siten, että hänen osuutensa ~~äänivallasta~~ ⌦ äänioikeuksista ⌫ tai pääomasta on 20 prosenttia, 33 prosenttia tai 50 prosenttia tai suurempi taikka siten, että luottolaitoksesta tulee ~~hänen tytäryhtiönsä~~ ⌦ kyseisen henkilön tytäryrityksen ⌫.

   Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista, toimivaltaiset viranomaiset voivat kolmen kuukauden kuluessa ~~1 kohdassa~~ ⌦ ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa ⌫ säädetyn ilmoituksen tekemisestä vastustaa tällaista suunnitelmaa, jos toimivaltainen viranomainen, pyrkiessään varmistamaan, että luottolaitosta hoidetaan järkevästi ja vakaasti, ei ole vakuuttunut ~~ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun~~ ⌦ kyseisen ⌫ henkilön sopivuudesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos ne eivät vastusta suunnitelmaa, asettaa enimmäismääräajan ~~ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun~~ suunnitelman toteuttamiselle.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 3 kohta (mukautettu)

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun ~~omistusyhteyden~~ ~~hankkija~~ ⌦ omistusosuuden hankkimista ehdottava henkilö ⌫ on luottolaitos, vakuutusyritys tai sijoituspalveluyritys, jonka toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa, tai se on toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen luottolaitoksen, vakuutusyrityksen tai

sijoituspalveluyrityksen emoyritys tai luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneessa luottolaitoksessa, vakuutusyrityksessä tai sijoituspalveluyrityksessä, ja yrityksestä, josta hankkija aikoo hankkia ~~omistusyhteyden~~ ⌦ omistusosuuden ⌫, tulisi hankinnan myötä hankkijan ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫ tai hankkija saisi siinä määräysvallan, yritysostoa on arvioitava ~~12~~ ⌦ 15 ⌫ artiklassa tarkoitetuissa ennakkolausunnoissa.

⇩ 2000/12/EY 16 artiklan 3 kohta (mukautettu)

20 artikla

~~3.~~ Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ilmoittaa ennakolta toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan luopua suoraan tai välillisesti ~~luopua~~ määräosuudestaan luottolaitoksessa ja ilmoittaa samalla kyseessä olevan ~~omistusyhteyden~~ ⌦ omistusosuuden ⌫ suuruuden. Tällaisen henkilön on myös ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan vähentää määräosuuttaan siten, että hänen osuutensa äänioikeudesta tai pääomasta on pienempi kuin 20 prosenttia, 33 prosenttia taikka 50 prosenttia tai siten, että luottolaitos lakkaa olemasta tällaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫.

⇩ 2000/12/EY 16 artiklan 4–6 kohta (mukautettu)

21 artikla

14. Luottolaitoksen on heti asiasta tiedon saatuaan ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille sellaisista sen omaa pääomaa koskevista omistusosuuksien hankinnoista tai niistä luopumisista, joiden vuoksi kyseinen omistusosuus muodostuu ~~1 ja 3 kohdassa~~ ⌦ 19 artiklan 1 kohdassa ja 20 artiklassa ⌫ tarkoitettua rajoitusta suuremmaksi tai pienemmäksi.

Vähintään kerran vuodessa luottolaitoksen on myös ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle määräosuuden omistavien osakkaiden ja jäsenten nimet sekä näillä olevien ~~omistusyhteyksien~~ ⌦ omistusosuuksien ⌫ suuruudet esimerkiksi sellaisina kuin nämä tiedot esitetään yhtiö- tai vuosikokouksessa tai sellaisina kuin tiedot saadaan pörssiyhtiöitä koskevien määräysten mukaisesti.

25. Niissä tapauksissa, joissa ~~1 kohdassa~~ ⌦ 19 artiklan 1 kohdassa ⌫ tarkoitettujen henkilöiden käyttämä vaikutusvalta on omiaan aiheuttamaan haittaa laitoksen järkevälle ja vakaalle hoidolle, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tilanteen lopettamiseksi aiheelliset toimenpiteet. Toimenpiteet voivat olla ~~esimerkiksi~~ kieltoja, johtokunnan jäsenille ja johtajille asetettavia pakotteita tai kyseessä olevien osakkaiden tai jäsenten omistamiin osakkeisiin tai osuuksiin kuuluvan äänioikeuden käyttöön kohdistuvia keskeytyksiä.

Samanlaisia toimenpiteitä sovelletaan luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka eivät noudata ~~1 kohdan mukaisesti~~ ⌦ 19 artiklan 1 kohdassa ⌫ määrättyä velvoitetta antaa ennakkotietoja. Jos osuus hankitaan toimivaltaisten viranomaisten

vastustuksesta huolimatta, jäsenvaltioiden on siitä riippumatta ryhdytäänkö muihin mahdollisiin pakotteisiin, joko määrättävä keskeytettäväksi osuuksia vastaavan äänioikeuden käyttäminen tai määrättävä, että annetut äänet ovat mitättömiä taikka että ne voidaan mitätöidä.

3~~6~~. ~~Määräosuuden määritelmää sovellettaessa~~ ⌦ Määritettäessä määräosuutta ⌫ sekä muita tässä artiklassa tarkoitettuja omistusyhteyttä koskevia tasoja ~~yhteydessä~~ otetaan huomioon direktiivin ~~88/627/ETY~~ ⌦ 2001/34/EY 92 ⌫ ~~7~~ artiklassa tarkoitetut äänioikeudet.

↓ 2000/12/EY 17 artikla (mukautettu) ⇨ uusi

22 artikla

~~Sisäisen tarkastuksen järjestelyt ja menetelmät~~

1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisessa luottolaitoksessa on ~~järkevät hallinto- ja kirjanpitomenetelmät ja riittävät sisäisen tarkastuksen menetelmät.~~ ⇨ toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatiorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävistä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät. ⇦

2. Tällaisten 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien, prosessien ja menetelmien on oltava kattavia ja suhteutettuja luottolaitoksen toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Liitteessä V määritellyt tekniset vaatimukset on otettava huomioon.

↓ 2000/12/EY

III OSASTO

SÄÄNNÖKSET SIJOITTAUTUMISOIKEUDESTA JA PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDESTA

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 1 JAKSO LUOTTOLAITOKSET ⌫

↓ 2000/12/EY 18 artikla (mukautettu)

23 artikla

~~Luottolaitokset~~

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toisessa jäsenvaltiossa toimivaltaiselta viranomaiselta toimiluvan saanut ja niiden valvoma luottolaitos niiden alueella saa harjoittaa liitteessä I lueteltuja toimia ~~20 artiklan 1-6 kohdan, 21 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 22 artiklan~~ ⌦ 25 artiklan, 26 artiklan 1–3 kohdan, 28 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 29–37 artiklan ⌫ mukaisesti joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla suoraan palveluja edellyttäen, että toimilupa käsittää nämä toimet.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 2 JAKSO RAHOITUSLAITOKSET ⌫

↓ 2000/12/EY 19 artiklan ensimmäinen ja kolmas kohta (mukautettu)

24 artikla

~~Rahoituslaitokset~~

1. Jäsenvaltioiden on ~~myös~~ säädettävä, että toisen jäsenvaltion rahoituslaitos voi harjoittaa liitteessä I lueteltuja liiketoimia niiden alueella sen mukaisesti, mitä säädetään ~~20 artiklan 1-6 kohdassa, 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 22 artiklassa~~ ⌦ 25 artiklassa, 26 artiklan 1–3 kohdassa, 28 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 29–37 artiklassa ⌫, joko perustamalla sivukonttorin tai tarjoamalla palveluja taikka luottolaitoksen ~~tytäryhtiön~~ ⌦ tytäryrityksen ⌫ tai kahden tai useamman

luottolaitoksen yhteisesti omistaman ~~tytäryhtiön~~ ⌦ tytäryrityksen ⌫ välityksellä, jonka perustamisasiakirjan ja yhtiöjärjestyksen mukaan tällaisen toiminnan harjoittaminen on sallittua ja joka täyttää seuraavat edellytykset:

a) emoyritys tai –yritykset ovat saaneet luottolaitostoimilupansa siinä jäsenvaltiossa, jonka lakia sovelletaan ~~tytäryhtiöön,~~ ⌦ rahoituslaitokseen; ⌫

b) kyseessä olevaa liiketoimintaa harjoitetaan tosiasiallisesti saman jäsenvaltion alueella~~,~~;

c) emoyrityksellä tai -yrityksillä on vähintään 90 prosenttia ~~tytäryhtiön~~ ⌦ rahoituslaitoksen ⌫ osuuksien tai osakkeiden tuottamasta äänioikeudesta,

d) emoyritys tai -yritykset pystyvät osoittamaan toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että ~~tytäryhtiötä~~ ⌦ rahoituslaitosta ⌫ hoidetaan vakaasti, sekä esittämään asianomaisen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella ilmoituksen, että ne takaavat yhteisvastuullisesti ~~tytäryhtiönsä~~ ⌦ rahoituslaitoksen ⌫ velvoitteet~~,~~;

e) ~~tytäryhtiö~~ ⌦ rahoituslaitos ⌫ kuuluu erityisesti kyseessä olevan toiminnan osalta tosiasiallisesti emoyrityksen tai kunkin emoyrityksen konsolidoidun valvonnan piiriin ~~52–56 artiklan~~ ⌦ V osaston 4 luvun 1 jakson ⌫ mukaisesti, erityisesti vakavaraisuussuhdeluvun laskemisen ja suurten riskikeskittymien valvonnan sekä ~~51~~ ⌦ 120 ⌫ artiklassa säädettyjen omistusyhteyksiä koskevien rajoitusten osalta.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on todennettava, että nämä edellytykset on täytetty, sekä annettava siitä ~~tytäryhtiölle~~ ⌦ rahoituslaitokselle ⌫ todistus, joka on liitettävä ~~20 artiklan 1–6 kohdassa ja 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa~~ ⌦ 25 ja 28 artiklassa ⌫ tarkoitettuihin ilmoituksiin.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava ~~tytäryhtiön~~ ⌦ rahoituslaitoksen ⌫ valvonnasta ~~5 artiklan 3 kohdan sekä 16, 17, 26, 28, 29, 30 ja 32~~ ⌦ 10 artiklan 1 kohdan, 19–22, 40, 42–52 ja 54 ⌫ artiklan mukaisesti.

⇩2000/12/EY 19 artikla (kuudes kohta) (mukautettu)

2. Jos ~~tämän kohdan vaatimukset täyttävä~~ ⌦ 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu ⌫ rahoituslaitos ei enää ~~täyttäisi~~ täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotivaltion on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun ~~laitoksen~~ ⌦ rahoituslaitoksen ⌫ vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä.

⇩ 2000/12/EY 19 artiklan neljäs kohta (mukautettu)

3. ~~Tässä artiklassa~~ ⌦ Edellä 1 ja 2 kohdassa ⌫ tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan ⌦ 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten ⌫ ~~tytäryhtiöihin~~ ⌦ tytäryrityksiin ⌫ soveltuvin osin ~~tarvittavien mukautusten avulla~~.

~~Erityisesti sanalla "luottolaitos" tarkoitetaan "rahoituslaitosta, joka täyttää 19 artiklan vaatimukset" ja sanalla "toimilupa" "perustamisasiakirjaa ja yhtiöjärjestystä".~~

↓ 2000/12/EY 19 artiklan viides ja kuudes kohta (mukautettu)

~~Direktiivin 20 artiklan 3 kohdan toinen alakohta kuuluu seuraavasti:~~

~~"Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen tytäryhtiön omien varojen määrä ja sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen konsolidoitu vakavaraisuussuhdeluku."~~

~~Jos tämän artiklan vaatimukset täyttävä rahoituslaitos ei enää täytä jotakin asetetuista edellytyksistä, kotijäsenvaltion on ilmoitettava siitä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja mainitun laitoksen vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaan toimintaan sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädäntöä.~~

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

⌦3 JAKSO SIJOITTAUTUMISOIKEUDEN KÄYTTÖ⌫

↓ 2000/12/EY 20 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta (mukautettu)

25 artikla

~~Sijoittautumisoikeuden käyttö~~

1. Luottolaitoksen, joka aikoo perustaa sivukonttorin toisen jäsenvaltion alueelle, on ilmoitettava siitä ~~kotivaltionsa~~ ⌦ kotijäsenvaltionsa ⌫ toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitos, joka aikoo perustaa sivukonttorin toiseen jäsenvaltioon, antaa seuraavat tiedot 1 kohdassa tarkoitetussa ilmoituksessa:

   a) jäsenvaltio, jonka alueelle sivukonttorin perustaminen on suunnitteilla,

   b) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti, minkätyyppisestä liiketoiminnasta on kyse, ja sivukonttorin organisaatiorakenne,

   c) osoite vastaanottavassa jäsenvaltiossa, josta asiakirjat ovat saatavissa,

   d) niiden henkilöiden nimet, jotka ovat vastuussa sivukonttorin johtamisesta.

3. Jollei kotijäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella ole perustetta epäillä luottolaitoksen hallinnollisten rakenteiden tai rahoitustilanteen riittävyyttä suunnitteilla olevaan toimintaan nähden, viranomaisen on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen saamisesta välitettävä tiedot

vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava tästä kyseessä olevalle luottolaitokselle.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on myös ilmoitettava luottolaitoksen omien varojen määrä ja vakavaraisuussuhde.

↓ 2000/12/EY 19 artiklan viides kohta (mukautettu)

⌦ Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa⌫ ~~"K~~kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on myös ilmoitettava rahoituslaitoksen ~~tytäryhtiön~~ omien varojen määrä ja sen emoyrityksenä olevan luottolaitoksen konsolidoitu vakavaraisuussuhdeluku.~~"~~

↓ 2000/12/EY 20 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta

4. Jos kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen kieltäytyy välittämästä 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, sen on ilmoitettava kieltäytymisen perusteet kyseessä olevalle luottolaitokselle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut kaikki tiedot.

Kieltäytyminen tai vastaamatta jättäminen on voitava saattaa kotijäsenvaltion tuomioistuimen käsiteltäväksi.

↓ 2000/12/EY 20 artiklan 4–7 kohta (mukautettu)

26 artikla

1~~4~~. Ennen kuin luottolaitoksen sivukonttori aloittaa toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut ~~3 kohdassa~~ ⌦ 25 artiklassa ⌫ tarkoitetut tiedot, järjestettävä luottolaitoksen valvonta ~~22 artiklan~~ ⌦ 5 jakson ⌫ mukaisesti ja tarvittaessa~~,~~ ilmoitettava ne yleiseen etuun liittyvät edellytykset, joiden mukaisesti toimintaa on harjoitettava vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2~~5~~. Saatuaan tiedon vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, tai jos tietoa ei ole saatu viranomaiselta ~~4~~ ⌦ 1 ⌫ kohdassa säädetyn määräajan kuluessa, sivukonttori voidaan perustaa ja se voi aloittaa toimintansa.

3~~6~~. Siinä tapauksessa, että ⌦ 25 artiklan ⌫ 2 kohdan b, c tai d alakohdan mukainen tieto muuttuu, luottolaitoksen on ilmoitettava kirjallisesti kyseinen muutos kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vähintään kuukautta ennen muutoksen toteuttamista, jotta kotivaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä ~~3 kohdan~~ ⌦ 25 artiklan ⌫ mukaisen päätöksen ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muutoksen perusteella tehdä päätöksen ⌦ tämän artiklan 1 ⌫ ~~4~~ kohdan mukaisesti.

4~~7~~. Sivukonttoreiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ennen 1 päivää tammikuuta 1993, katsotaan olleen sen menettelyn mukaisia, josta säädetään ⌦ 25 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 ⌫ ~~1–5~~ kohdassa. Mainitusta päivästä niihin sovelletaan ~~6~~ ⌦ tämän artiklan 3 ⌫ kohtaa ~~sekä~~ ⌦, 23 artiklaa, 2 ja 5 jaksoa sekä 43 ⌫ ~~18, 19, 22 ja 29~~ artiklaa.

🡻 2000/12/EY 1 artiklan 3 kohdan viimeinen virke

27 artikla

Luottolaitoksen yhteen jäsenvaltioon ~~luottolaitoksen~~ perustamia useita liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina niiden lukumäärästä riippumatta silloin, kun luottolaitoksen kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa~~:~~.

🡻 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 4 JAKSO PALVELUJEN TARJOAMISEN VAPAUDEN KÄYTTÖ ⌫

🡻 2000/12/EY 21 artikla (mukautettu)

28 artikla

~~Palvelujen tarjoamisen vapauden käyttö~~

1. Jokaisen luottolaitoksen, joka aikoo käyttää vapautta tarjota palveluja ryhtymällä ensimmäistä kertaa harjoittamaan toimintaa toisen jäsenvaltion alueella, on ilmoitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ne liitteessä I olevaan luetteloon sisältyvät liiketoimet, joita se aikoo harjoittaa.

2. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kuukauden kuluessa sen tiedoksi saamisesta.

3. Tämä artikla ei koske palveluja tarjoavien luottolaitosten ennen 1 päivää tammikuuta 1993 annettujen säännösten voimaantuloa saamia oikeuksia.

🡻 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 5 JAKSO VASTAANOTTAVAN JÄSENVALTION TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN TOIMIVALTA ⌫

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 1 kohta (mukautettu)

29 artikla

~~Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten toimivalta~~

~~1.~~ Tilastotarkoituksia varten vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että kaikki sen alueella sivukonttoreita pitävät luottolaitokset antavat määräajoin kertomuksen vastaanottavan jäsenvaltion alueella suorittamistaan toimista tämän valtion toimivaltaisille viranomaisille.

Täyttäessään ~~27~~ ⌦ 41 ⌫ artiklassa säädettyjä velvollisuuksia vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että toisista jäsenvaltioista olevien luottolaitosten sivukonttorit antavat samat tiedot, joita tässä tarkoituksessa vaaditaan kansallisilta luottolaitoksilta.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 2–4 kohta (mukautettu)

30 artikla

12. Jos vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottolaitos, jolla on sivukonttori sen alueella tai joka tarjoaa siellä palveluja, ei noudata sen valtion tämän direktiivin mukaista lainsäädäntöä, jonka mukaan vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset ovat toimivaltaisia, sen on vaadittava kyseistä ⌦ luottolaitosta ⌫ ~~laitosta~~ lopettamaan säännösten vastainen tilanne.

23. Jos kyseessä oleva ⌦ luottolaitos ⌫ ~~laitos~~ ei ryhdy tarpeellisiin toimenpiteisiin, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava siitä laitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava mahdollisimman nopeasti aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kyseinen ⌦ luottolaitos ⌫ ~~laitos~~ lopettaa säännösten vastaisen toiminnan. Toimenpiteistä on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

34. Jos luottolaitos edelleen rikkoo ~~2~~ ⌦ 1 ⌫ kohdassa tarkoitettuja vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia säännöksiä joko huolimatta kotivaltion suorittamista toimenpiteistä tai siksi, että sellaiset toimenpiteet osoittautuvat riittämättömiksi tai niitä ei voi toteuttaa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa, vastaanottava jäsenvaltio voi, ilmoitettuaan siitä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen uusia säännösten vastaisia toimia tai rangaistakseen siitä ja tarvittaessa, estääkseen ⌦ luottolaitosta ⌫ ~~laitosta~~ aloittamasta uusia toimia alueellaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että sen alueella voidaan antaa luottolaitoksiin kohdistuvien toimenpiteiden kannalta tarpeellisia oikeudellisia asiakirjoja.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 5 kohta (mukautettu)

31 artikla

~~5.~~ Mitä ~~1–4 kohdassa~~ ⌦ 29 ja 30 artiklassa ⌫ säädetään, ei vaikuta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuteen toteuttaa aiheelliset toimenpiteet ehkäistäkseen yleisen edun suojelemiseksi annettujen säännösten vastaista toimintaa tai rangaistakseen siitä. Tähän kuuluu mahdollisuus estää ~~rikkomuksen tehneitä~~ ⌦ rikkomiseen syyllistyneitä ⌫ luottolaitoksia aloittamasta uutta toimintaa jäsenvaltion alueella.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 6 kohta (mukautettu)

32 artikla

~~6.~~ Toimenpiteen, joka on toteutettu ~~3, 4 ja 5 kohdan~~ ⌦ 30 artiklan 2 ja 3 kohdan tai 31 artiklan ⌫ panemiseksi täytäntöön ja johon liittyy palvelujen tarjoamisen vapauden käyttämiseen kohdistuvia seuraamuksia tai rajoituksia, on oltava asianmukaisesti perusteltu ja siitä on ilmoitettava asianmukaisesti kyseiselle luottolaitokselle. Tällaiseen toimenpiteeseen on voitava hakea muutosta sen jäsenvaltion tuomioistuimessa, joka on toteuttanut toimenpiteen.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 7 kohta (mukautettu)

33 artikla

~~7.~~ Ennen kuin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat ~~2, 3 ja 4 kohdassa~~ ⌦ 30 artiklassa ⌫ tarkoitetut toimenpiteet, ne voivat kiireellisessä tapauksessa toteuttaa tarpeelliset varotoimet suojellakseen tallettajien, sijoittajien ja niiden muiden etuja, joille palveluja tarjotaan. Toimenpiteistä on ilmoitettava ensi tilassa komissiolle ja toimivaltaisille viranomaisille niissä jäsenvaltioissa, joita asia koskee.

Komissio voi kuultuaan asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia päättää, että kyseisen jäsenvaltion on muutettava toimenpiteitä tai kumottava ne.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 8 kohta

34 artikla

~~8.~~ Vastaanottava jäsenvaltio voi käyttää tämän direktiivin mukaista toimivaltaansa toteuttamalla aiheelliset toimenpiteet säännösten vastaisten toimien ehkäisemiseksi tai niistä rankaisemiseksi alueellaan. Tähän kuuluu mahdollisuus estää luottolaitosta aloittamasta uutta toimintaa jäsenvaltion alueella.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 9 kohta

35 artikla

~~9.~~ Toimiluvan peruuttamisesta on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet estääkseen kyseessä olevaa luottolaitosta ryhtymästä uusiin liiketoimiin alueellaan ja turvatakseen tallettajien edut.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 10 kohta (mukautettu)

36 artikla

~~10.~~ Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka monissa ja minkälaisissa tapauksissa on tapahtunut ~~20 artiklan 1–6 kohdan~~ ⌦ 25 ja 26 artiklan ⌫ mukainen kieltäytyminen ja ne tapaukset, joissa on toteutettu ~~4~~ ⌦ 30 artiklan 3 ⌫ kohdan mukaiset toimenpiteet.

↓ 2000/12/EY 22 artiklan 11 kohta (mukautettu)

37 artikla

~~11.~~Tämän ~~artiklan~~ ⌦ jakson ⌫ estämättä luottolaitokset, joiden kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, voivat ilmoittaa palveluistaan kaikissa mahdollisissa viestintävälineissä vastaanottavassa jäsenvaltiossa noudattaen sellaisen ilmoittelun muodoista ja sisällöstä yleisen edun suojelemiseksi annettuja sääntöjä.

↓ 2000/12/EY

IV OSASTO

SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 1 JAKSO KOLMANSIEN MAIDEN YRITYKSISTÄ ILMOITTAMINEN JA NÄIDEN MAIDEN MARKKINOILLE PÄÄSYN EDELLYTYKSET ⌫

↓ 2000/12/EY 23 artikla (mukautettu)

~~Kolmansien maiden yritysten tytäryrityksistä ilmoittaminen ja näiden maiden markkinoille pääsyn edellytykset~~

~~1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle:~~

~~a) toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryhtiölle, jonka emoyrityksistä yhteen tai useampaan sovelletaan kolmannen maan lakia.~~

~~b) jos mainittu emoyritys hankkii sellaisen osuuden yhteisön luottolaitoksesta, että jälkimmäisestä tulee sen tytäryhtiö.~~

~~Jos toimilupa myönnetään suoraan tai välillisesti omistetulle tytäryhtiölle, jonka emoyrityksistä yhteen tai useampaan sovelletaan kolmannen maan lakia, yritysryhmän rakenne on eriteltävä ilmoituksessa, joka toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä komissiolle 11 artiklan mukaisesti.~~

~~2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yleisistä, niiden luottolaitoksia sijoittautumisessa tai pankkitoiminnan harjoittamisessa kolmannessa maassa kohdanneista vaikeuksista.~~

~~3. Komissio laatii määräajoin kertomuksen yhteisön luottolaitosten kohtelusta kolmansissa maissa 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen seikkojen osalta niiden aloittaessa tai harjoittaessa pankkitoimintaa sekä hankkiessa osuuksia kolmannen maan luottolaitoksessa. Komissio toimittaa kertomukset ja tarvittaessa aiheelliset ehdotukset neuvostolle.~~

~~4. Jos komissio havaitsee 3 kohdassa tarkoitettujen kertomusten tai muiden tietojen perusteella, että kolmas maa ei myönnä yhteisön luottolaitokselle yhtä tehokasta markkinoille pääsyä kuin yhteisö on myöntänyt tämän kolmannen maan luottolaitoksille, komissio voi tehdä neuvostolle ehdotuksen valtuuksista aiheellisten neuvottelujen käymiseksi vertailukelpoisten kilpailumahdollisuuksien aikaansaamiseksi yhteisön luottolaitoksille. Neuvosto päättää asiasta määräenemmistöllä.~~

~~5. Jos komissio havaitsee 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen tai muiden tietojen perusteella, että yhteisön luottolaitos ei saa kolmannessa maassa sellaista kansallista kohtelua, joka tarjoaisi samat kilpailumahdollisuudet kuin kotimaisilla luottolaitoksilla on, ja että tehokkaan markkinoille pääsyn edellytyksiä ei ole täytetty, komissio voi aloittaa neuvottelut tilanteen korjaamiseksi.~~

~~6. Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa voidaan neuvottelujen aloittamisen ohella myös 60 artiklan 2 kohdan mukaista menettelyä noudattaen päättää, että jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on rajoitettava tai lykättävä ratkaisun tekemistä sellaisista toimilupahakemuksista ja sellaisista suorien tai välillisten, kolmannen maan lain alaisuuteen kuuluvien emoyritysten suorittamista osuuksien hankinnasta, jotka ovat vireillä päätöksen tekemisen ajankohtana tai tehdään sen jälkeen. Tässä tarkoitetut toimenpiteet voivat olla voimassa enintään kolme kuukautta.~~

~~Neuvottelun tuloksista riippuen neuvosto voi, ennen kuin edellä mainittu kolmen kuukauden aika on kulunut, päättää komission ehdotuksesta määräenemmistöllä toimenpiteiden jatkamisesta.~~

~~6. Jos komissio havaitsee, että jokin 4 ja 5 kohdassa tarkoitettu tilanne on olemassa, jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä ilmoitettava sille:~~

~~(a) sellaisen suoraan tai välillisesti omistetun tytäryhtiön toimilupahakemuksesta, jonka yhteen tai useampaan emoyritykseen sovelletaan kyseessä olevan kolmannen maan lakia;~~

~~(b) jäsenvaltiolle 16 artiklan mukaisesti ilmoitetusta tällaisen yrityksen suunnitelmasta hankkia sellaisen omistusyhteyden yhteisön luottolaitoksesta, että jälkimmäisestä tulisi sen tytäryhtiö.~~

~~Tämä ilmoittamisvelvollisuus lakkaa, kun 4 tai 5 kohdassa tarkoitetun kolmannen maan kanssa tehdään sopimus tai kun 5 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetut toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa.~~

~~7. Tämän artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden on oltava niiden yhteisön velvoitteiden mukaisia, jotka johtuvat luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamista ja harjoittamista koskevista kahden- tai monenvälisistä kansainvälisistä sopimuksista.~~

~~ê 2000/12/EY 24 artikla (mukautettu)~~
➔1 Direktiivi 2004/xx/EY 3 artiklan 7 kohta

38 artikla

~~Yhteisön ulkopuolisten luottolaitosten sivukonttorit~~

1. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa niiden luottolaitosten, joilla on kotipaikka yhteisön ulkopuolella, sivukonttoreihin liiketoimintaa aloitettaessa tai harjoitettaessa säännöksiä, joiden johdosta ne saavat edullisemman kohtelun kuin kotipaikan yhteisössä omaavien luottolaitosten sivukonttorit.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava tiedoksi komissiolle ja ➔1 Euroopan pankkikomitealle ← kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetyt sivukonttoritoimiluvat, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella.

3. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista yhteisö voi ~~perustamissopimuksen mukaisin,~~ yhden tai useamman kolmannen maan kanssa tehdyin sopimuksin ryhtyä soveltamaan säännöksiä, joilla ~~vastavuoroisuuden periaatteen mukaisesti~~ myönnetään sellaisten luottolaitosten sivukonttoreille, joiden kotipaikka on yhteisön ulkopuolella, samanlainen kohtelu koko yhteisön alueella.

⇩ uusi

2 JAKSO

KONSOLIDOITUA VALVONTAA KOSKEVA YHTEISTYÖ KOLMANSIEN MAIDEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN KANSSA

↓ 2000/12/EY 25 artikla (mukautettu)

39 artikla

1. Komissio voi tehdä neuvostolle joko jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ehdotuksia neuvotteluista yhden tai useamman kolmannen maan kanssa sopimuksista, joiden tavoitteena on sopia yksityiskohtaisista säännöistä konsolidoidun valvonnan soveltamiseksi ⌦ seuraaviin ⌫:

   a) luottolaitoksiin, joiden ~~emoyhtiöiden~~ ⌦ emoyritysten ⌫ kotipaikka on kolmannessa maassa, ~~ja~~

   b) kolmansissa maissa sijaitseviin luottolaitoksiin ~~tai~~ ~~rahoitusyhtiöihin~~ ⌦ , joiden emoyrityksenä olevalla luottolaitoksella tai rahoitusalan holdingyhtiöllä ⌫, ~~joka on emoyhtiö ja jolla~~ on kotipaikka yhteisössä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla sopimuksilla pyritään erityisesti takaamaan mahdollisuus:

   (a) ~~toisaalta~~ jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille saada valvontaa varten tarvittavat tiedot konsolidoidun taloudellisen ~~tilanteen~~ ⌦ aseman ⌫ perusteella sellaisesta yhteisössä sijaitsevasta luottolaitoksesta tai ~~rahoitusyhtiöstä~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiöstä ⌫, jonka ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫ on yhteisön ulkopuolella sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys näihin laitoksiin,

   (b) ~~toisaalta~~ kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille saada valvontaa varten tarvittavat tiedot voidakseen valvoa sellaisia ~~emoyhtiöitä~~ ⌦ emoyrityksiä ⌫, joilla on kotipaikka niiden alueella ja joiden ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫ on yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseva luotto- tai rahoituslaitos tai joilla on omistusyhteyksiä tällaisissa laitoksissa.

↓Direktiivi 2004/xx/EY 3 artiklan 8 kohta

3. Rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamista komissio tarkastelee Euroopan pankkikomitean avustuksella 1 kohdassa tarkoitettujen neuvottelujen tulosta ja siitä johtuvaa tilannetta.

↓ 2000/12/EY

V OSASTO

↓ 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~TOIMINNAN VAKAUDEN~~ ⌦ VAKAVARAISUUSVALVONNAN ⌫ JA ⇨ TIEDONANTOVELVOLLISUUDEN ⇦ PERIAATTEET JA TEKNISET VÄLINEET

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

1 LUKU

~~TOIMINNAN VAKAUDEN VALVONNAN~~ ⌦ VAKAVARAISUUSVALVONNAN ⌫ PERIAATTEET

⇩ uusi

1 JAKSO

KOTIJÄSENVALTION JA VASTAANOTTAVAN JÄSENVALTION TOIMIVALTA

↓ 2000/12/EY 26 artikla (mukautettu)

40 artikla

~~Kotijäsenvaltion toimivalta valvonnassa~~

1. Luottolaitoksen ~~toiminnan vakauden~~ ⌦ vakavaraisuuden ⌫ valvonta, mukaan lukien sen ~~18 ja 19~~ ⌦ 23 ja 24 ⌫ artiklan mukaisten liiketoimintojen valvonta, on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vastuulla, jollei vastuu tämän direktiivin säännösten mukaisesti kuulu vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisille.

2. Edellä 1 kohta ei estä konsolidoitua valvontaa tämän direktiivin perusteella.

↓ 2000/12/EY 27 artikla (mukautettu)

41 artikla

~~Vastaanottavan jäsenvaltion toimivalta~~

⌦ Kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, ⌫ ~~V~~vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy vastuu luottolaitosten sivukonttoreiden maksuvalmiuden valvonnasta yhteistyössä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ~~kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu~~.

Rajoittamatta Euroopan valuuttajärjestelmän vahvistamiseksi välttämättömiä toimenpiteitä vastaanottavalla jäsenvaltiolla säilyy täysi vastuu rahapolitiikkansa toteuttamisesta aiheutuvista toimenpiteistä.

Kyseisiin toimenpiteisiin ei saa sisältyä syrjivää tai rajoittavaa kohtelua sillä perusteella, että luottolaitoksen toimilupa on myönnetty toisessa jäsenvaltiossa.

↓ 2000/12/EY 28 artikla (mukautettu)

42 artikla

~~Yhteistoiminta valvonnassa~~

Niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, joita asia koskee, on toimittava tiiviissä yhteistyössä voidakseen valvoa sellaisten luottolaitosten toimintaa, jotka harjoittavat liiketoimintaa erityisesti perustamalla sivukonttoreita, yhdessä tai useammassa muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa luottolaitosten kotipaikka on. Viranomaisten on toimitettava toisilleen kaikki tällaisten luottolaitosten liikkeenjohtoa ja omistusta koskevat tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan niiden valvontaa ja toimilupien myöntämistä koskevien edellytysten tutkimista sekä kyseisten luottolaitosten tarkastusta, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, talletusten vakuussuojan, suurten riskikeskittymien rajoittamisen, hallinto- ja kirjanpitomenetelmien ja sisäisen tarkastuksen menetelmien suhteen.

↓ 2000/12/EY 29 artikla (mukautettu)

43 artikla

~~Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden sivukonttorien tarkastus paikalla~~

1. Jos toisessa jäsenvaltiossa toimiluvan saanut luottolaitos harjoittaa toimintaansa sivukonttorin kautta, vastaanottavien jäsenvaltioiden on huolehdittava, että kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat, ilmoitettuaan asiasta ensin vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, tarkastaa paikalla joko

itse tai tarkoitusta varten nimittämillään henkilöillä ~~28~~ ⌦ 42 ⌫ artiklassa tarkoitetut tiedot.

2. Sivukonttoreiden tarkastusta varten kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös turvautua johonkin muuhun ~~141 artiklan 7 kohdassa~~ ⌦ 141 artiklassa ⌫ säädettyyn menettelyyn.

3. ~~Tämä artikla ei rajoita~~ ⌦ Edellä 1 ja 2 kohta ei rajoita ⌫ vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen oikeutta suorittaa itse alueelleen perustettujen sivukonttoreiden tarkastuksia paikalla täyttäessään tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia.

🡻 2000/12/EY (mukautettu)

⌦ 2 JAKSO TIETOJENVAIHTO JA SALASSAPITOVELVOLLISUUS ⌫

🡻2000/12/EY 30 artiklan 1–3 kohta (mukautettu)

44 artikla

~~Tietojenvaihto ja salassapitovelvollisuus~~

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai tilintarkastajina tai asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun.

   ~~Tällä tarkoitetaan, että~~ ~~n~~Näissä tehtävissä saatuja luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle eikä viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti siten, ettei siitä voida tunnistaa yksittäisiä ~~laitoksia~~ ⌦ luottolaitoksia ⌫, sanotun kuitenkaan rajoittamatta rikoslainsäädännön alaan kuuluvien säännösten noudattamista.

   Kuitenkin, jos luottolaitos on asetettu konkurssiin tai tuomioistuin on määrännyt sen lopettamaan toimintansa, voidaan siviili- tai kauppaoikeudellisessa menettelyssä ilmaista luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kyseessä olevan luottolaitoksen pelastamiseen pyrkiviä kolmansia.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei kuitenkaan estä eri jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia luovuttamasta toisilleen tietoja tämän tai muiden luottolaitoksia koskevien direktiivien mukaisesti. Sellaisia tietoja koskee 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 4 kohta (mukautettu)

45 artikla

~~4.~~ Toimivaltainen viranomainen, joka saa luottamuksellisia tietoja ~~1 ja 2 kohdan~~ ⌦ 44 artiklan ⌫ mukaisesti, voi käyttää tietoja ainoastaan virkatoimiensa hoitamisessa ⌦ ja ainoastaan seuraaviin tarkoituksiin ⌫:

a) tutkiakseen, että luottolaitostoiminnan aloittamista koskevat edellytykset on täytetty ja helpottaakseen sellaisen liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa joko ~~yrityskohtaisesti tai konsolidoinnin perusteella~~ ⌦ alakonsolidointiryhmän tai konsolidointiryhmän tasolla ⌫, erityisesti maksuvalmiuden, vakavaraisuuden, suurten riskikeskittymien ja hallinto- ja kirjanpitomenetelmien sekä sisäisen tarkastuksen menetelmien osalta~~, tai~~;

b) määrätäkseen seuraamuksia~~, tai~~;

c) haettaessa muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen hallinnollisessa muutoksenhaussa~~, taikka~~;

d) tuomioistuinkäsittelyssä, joka on saatettu vireille ~~33~~ ⌦ 55 ⌫ artiklan tai tämän direktiivin sekä muiden luottolaitoksista annettujen direktiivien erityissäännösten mukaisesti.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 3 kohta (mukautettu)

46 artikla

~~3.~~ Jäsenvaltiot voivat tehdä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä näiden maiden ~~5 ja 6~~ ⌦ 47 artiklassa ja 48 artiklan 1 ⌫ kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten kanssa tietojen vaihtoa edellyttäviä yhteistyösopimuksia vain, jos luovutettujen tietojen salassapito taataan vähintään tässä artiklassa esitetyllä tavalla. Tietojen vaihdon on tapahduttava mainittujen viranomaisten tai elinten valvontatehtävän suorittamiseksi.

Jos tiedot ovat peräisin toisesta jäsenvaltiosta, niitä ei saa ilmaista ilman niiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta, jotka ovat ne luovuttaneet, eikä niitä saa luovuttaa muihin tarkoituksiin kuin mihin mainitut viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 5 kohta (mukautettu)

47 artikla

~~5.~~ Mitä ~~1 ja 4 kohdassa~~ ⌦ 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa ⌫ säädetään, ei estä luovuttamasta tietoja jäsenvaltiossa, milloin samassa jäsenvaltiossa on useampia

toimivaltaisia viranomaisia eikä luovuttamasta tietoja jäsenvaltioiden kesken, jos osapuolina ovat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ja ⌦ seuraavat ⌫:

a) muut rahoituslaitosten ja vakuutusyhtiöiden julkisesta valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset ja rahoitusmarkkinoiden valvonnasta vastuussa olevat viranomaiset;

b) luottolaitosten selvitystilaan ja konkurssiin ja muihin vastaaviin menettelyihin liittyvät toimielimet;

c) luottolaitosten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisesta vastuussa olevat henkilöt,

niiden valvontatehtävän toteuttamiseksi.

~~eikä liioin ilmaisemasta~~ ⌦ Ne eivät saa estää ilmaisemasta ⌫ tietoja talletusten vakuusjärjestelmiä hoitaville toimielimille, milloin tiedot ovat toiminnan kannalta tarpeellisia.

Näin saatuja tietoja koskee ⌦ kummassakin tapauksessa 44 artiklan ⌫ 1 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 6 ja 7 kohta (mukautettu)

48 artikla

16. Sen estämättä, mitä ~~1–4 kohdassa~~ ⌦ 44–46 artiklassa ⌫ säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja

a) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa luottolaitosten purkamis- ja konkurssimenettelyyn sekä muuhun vastaavaan menettelyyn osallisina olevien toimielinten valvonnasta ~~tai~~;

b) sellaisten viranomaisten kesken, jotka ovat vastuussa vakuutusyritysten, luottolaitosten, sijoituspalveluyritysten ja muiden rahoituslaitosten lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien henkilöiden valvonnasta.

~~Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion~~ ⌦ Jäsenvaltioiden ⌫ on vaadittava ⌦ tällaisissa tapauksissa ⌫, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja ~~käytetään~~ ⌦ on käytettävä ⌫ ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen valvontatehtävien suorittamiseen;

b) näin saatujen tietojen ~~koskee~~ ⌦ on kuuluttava 44 artiklan ⌫ 1 kohdassa säädetyn salassapitovelvollisuuden ⌦ soveltamisalaan ⌫;

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten nimet, joille tämän kohdan nojalla voidaan antaa tietoja.

2~~7~~. Sen estämättä, mitä ~~1–4 kohdassa~~ ⌦ 44–46 artiklassa ⌫ säädetään, jäsenvaltiot voivat rahoitusjärjestelmän vakauden, mukaan lukien sen eheys, lujittamiseksi sallia tietojen vaihdon toimivaltaisten viranomaisten ja niiden viranomaisten tai toimielinten kesken, jotka lainsäädännön mukaisesti ovat vastuussa yhtiöoikeuden noudattamisen seurannasta ja rikkomusten tutkimisesta.

~~Ensimmäisessä alakohdassa olevia säännöksiä käyttävän jäsenvaltion~~ ⌦ Jäsenvaltioiden ⌫ on vaadittava ⌦ tällaisissa tapauksissa ⌫, että vähintään seuraavat edellytykset täytetään:

a) tietoja käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tehtävän hoitamiseen~~,~~;

b) näin saatujen tietojen ~~koskee~~ ⌦ on kuuluttava 44 artiklan ⌫ 1 kohdassa säädetyn salassapitovelvollisuuden ⌦ soveltamisalaan ⌫~~,~~;

c) jos tiedot ovat lähtöisin toisesta jäsenvaltiosta, ne saa ilmaista ainoastaan tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaisella suostumuksella ja tarvittaessa ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten viranomaiset ovat antaneet suostumuksensa.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut viranomaiset tai elimet turvautuvat jäsenvaltiossa havainto- tai tutkintatehtävänsä suorittamisessa sellaisiin henkilöihin, jotka erityispätevyytensä vuoksi on nimetty tähän tehtävään ja jotka eivät ole julkisessa tehtävässä, oikeus vaihtaa tietoja, josta säädetään ensimmäisessä alakohdassa, voidaan ulottaa näihin henkilöihin toisessa alakohdassa ~~säädetyin~~ ⌦ täsmennetyin ⌫ edellytyksin.

~~Toisen alakohdan~~ ~~k~~Kolmannen ~~luetelmakohdan~~ alakohdan soveltamista varten ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai toimielinten on ilmoitettava tiedot antaneille toimivaltaisille viranomaisille niiden henkilöiden nimet ja yksityiskohtaiset tehtävät, joille tiedot toimitetaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille niiden viranomaisten ja toimielinten nimet, joille tämän ~~kohdan~~ ⌦ artiklan ⌫ nojalla voidaan antaa tietoja.

Komissio laatii ~~ennen 31 päivää joulukuuta 2000~~ kertomuksen tämän ~~kohdan~~ ⌦ artiklan ⌫ soveltamisesta.

⇩ 2000/12/EY 30 artiklan 8 kohta (mukautettu)

49 artikla

~~8.~~ Tämä ~~artikla~~ ⌦ jakso ⌫ ei estä toimivaltaista viranomaista toimittamasta ⌦ tietoja seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi: ⌫

a) keskuspankeille ja rahapoliittisina viranomaisina samanlaisen tehtävän omaaville muille toimielimille~~,~~;

b) tarvittaessa muille maksujärjestelmien valvonnasta vastuussa oleville viranomaisille.

~~niiden tehtävän hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja, eikä se estä~~ ⌦ Se ei saa estää ⌫ näitä viranomaisia tai elimiä toimittamasta toimivaltaisille viranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita ~~4 kohdassa~~ ⌦ 45 artiklassa ⌫ mainittuihin tarkoituksiin.

Näin saatuja tietoja koskee ~~tässä artiklassa säädetty~~ ⌦ 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ⌫ salassapitovelvollisuus.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 9 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta (mukautettu)

50 artikla

~~9. Lisäksi jäsenvaltiot voivat, s~~Sen estämättä, mitä ~~1 ja 4 kohdassa~~ ⌦ 44 artiklan 1 kohdassa ja 45 artiklassa ⌫ säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa säädösten nojalla oikeuden ilmaista tietyt tiedot keskushallinnon muille viranomaisille ja laitoksille, jotka ovat vastuussa luottolaitosten, rahoituslaitosten, sijoituspalvelujen ja vakuutusyhtiöiden valvontaa koskevasta lainsäädännöstä, sekä näiden viranomaisten ja laitosten puolesta toimiville tarkastajille.

Tietoja voidaan kuitenkin ilmaista vain, kun se on tarpeen toiminnan vakauden valvomiseksi.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta (mukautettu)

51 artikla

Jäsenvaltioiden on ~~kuitenkin~~ huolehdittava ⌦ siitä ⌫, että ~~2 ja 5 kohdan~~ ⌦ 44 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan ⌫ nojalla saatuja tietoja sekä tietoja, jotka on saatu ~~29~~ ⌦ 43 ⌫ artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetussa~~,~~ itse paikalla suoritetussa tarkastuksessa, ei saa milloinkaan tässä ~~kohdassa~~ ⌦ artiklassa ⌫ tarkoitetuissa tapauksissa ~~saa~~ ilmaista muutoin kuin jos siihen on nimenomainen suostumus siltä toimivaltaiselta viranomaiselta, joka on ilmaissut tiedon~~,~~ tai sen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta, jossa itse paikalla tehtävä tarkastus on suoritettu~~, nimenomainen suostumus~~.

↓ 2000/12/EY 30 artiklan 10 kohta (mukautettu)

52 artikla

~~10.~~ Tämä ~~artikla~~ ⌦ jakso ⌫ ei estä ⌦ jäsenvaltion ⌫ toimivaltaisia viranomaisia toimittamasta ~~1–4 kohdassa~~ ⌦ 44–46 artiklassa ⌫ tarkoitettuja tietoja kansallisessa lainsäädännössä tunnustetulle selvitysyhteisölle tai muulle samankaltaiselle toimielimelle,

jonka tarkoituksena on tarjota selvitys- ja ~~maksupalveluja~~ ⌦ toimituspalveluja ⌫ jäsenvaltiossa toimiville markkinoille, jos ne katsovat, että tietojen antaminen on tarpeellista, jotta nämä toimielimet voisivat toimia asianmukaisesti markkinaosapuolten rikkomuksiin tai mahdollisiin rikkomuksiin nähden. Näin saatuja tietoja koskee ⌦ 44 artiklan ⌫ 1 kohdassa tarkoitettu salassapitovelvollisuus.

Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että ⌦ 44 artiklan ⌫ 2 kohdan nojalla saatuja tietoja ei saa ilmaista tässä ~~kohdassa~~ ⌦ artiklassa ⌫ tarkoitetuissa tapauksissa ilman tiedot antaneiden toimivaltaisten viranomaisten nimenomaista suostumusta.

⇩ uusi

3 JAKSO

TILINPÄÄTÖKSEN JA KONSOLIDOIDUN TILINPÄÄTÖKSEN LAKISÄÄTEISESTÄ TARKASTUKSESTA VASTUUSSA OLEVIEN HENKILÖIDEN VELVOLLISUUDET

🡻 2000/12/EY 31 artikla (mukautettu)

53 artikla

~~Lakisääteisen tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen tarkastuksesta vastuussa olevien henkilöiden velvollisuudet~~

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että~~: a)~~ jokainen henkilö, joka on ⌦ kahdeksannen ⌫ neuvoston direktiivin 84/253/ETY[26] mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa luottolaitoksessa ⌦ neljännen ⌫ neuvoston direktiivin 78/660/ETY[27] 51 artiklassa, neuvoston direktiivin 83/349/ETY 37 artiklassa tai neuvoston direktiivin 85/611/ETY[28] 31 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille kyseistä ~~laitosta~~ ⌦ luottolaitosta ⌫ koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka hän on saanut tietoonsa tehtäväänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

   a) olennaisesti rikkoa lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joissa säädetään toimilupaa koskevista edellytyksistä tai jotka erityisesti koskevat luottolaitosten toiminnan harjoittamista~~, tai~~;

   b) vaikuttaa luottolaitoksen jatkuvaan toimintaan~~, taikka~~;

   c) johtaa tilien vahvistamatta jättämiseen tai varaumien~~sten~~ esittämiseen~~,~~.

---

[26] EYVL 126, 12.5.1984, s. 20.

[27] EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/60/EY (EYVL L 62, 26.6.1999, s. 65).

[28] EYVL L 375, 31.12.1985, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

⌦ Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että ⌫ ~~b)~~ tällainen henkilö on samoin velvollinen ilmoittamaan seikoista ~~ja~~ ⌦ tai ⌫ päätöksistä, jotka hän saa tietoonsa suorittaessaan ~~a~~ ⌦ ensimmäisessä ⌫ alakohdassa tarkoitettua tehtävää yrityksessä, jolla on ~~määräämisvallasta~~ ⌦ määräysvallasta ⌫ johtuvat läheiset sidokset siihen luottolaitokseen, jossa hän suorittaa ~~edellä mainittua~~ ⌦ kyseistä ⌫ tehtävää.

2. Sopimuksessa taikka laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä olevan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomisena ei pidetä sitä, että direktiivin 84/253/ETY mukaisesti valtuutettu henkilö vilpittömässä mielessä ilmaisee 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai päätöksen toimivaltaiselle viranomaiselle, eikä tästä aiheudu kyseiselle henkilölle seuraamusvastuuta.

🡻 2000/12/EY (mukautettu)

⌦4 JAKSO VALTA MÄÄRÄTÄ SEURAAMUKSIA JA MUUTOKSENHAKUOIKEUS ⌫

🡻 2000/12/EY 32 artikla (mukautettu)

54 artikla

~~Toimivaltaisten viranomaisten valta määrätä seuraamuksia~~

Rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä ja rikosoikeudellisten säännösten soveltamista jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos luottolaitokset tai niiden liikkeenjohdosta vastaavat johtajat rikkovat luottolaitosten toiminnan valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä seuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomi~~u~~sten tai niiden syiden lopettamiseen.

🡻 2000/12/EY 33 artikla (mukautettu)

55 artikla

~~Tuomioistuinkäsittely~~

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että luottolaitoksia koskevat päätökset, jotka on tehty tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäviksi; sama mahdollisuus on oltava myös tapauksissa, joissa päätöstä toimilupahakemuksesta, joka sisältää kaikki voimassa olevien säännösten mukaiset tarvittavat tiedot, ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus on tehty.

↓ 2000/28/EY 1 artiklan 2 kohta (mukautettu)

~~*33 a artikla*~~

~~Direktiivin 2000/46/EY 3 artiklaa sovelletaan luottolaitoksiin.~~

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

2 LUKU

~~VAKAVARAISUUDEN VALVONNAN~~ ⌦ VAKAVARAISUUSVALVONNAN ⌫ TEKNISET VÄLINEET

1 JAKSO

OMAT VARAT

↓ 2000/12/EY 34 artiklan 1 kohta (mukautettu)

56 artikla

~~**Yleiset periaatteet**~~

~~1.~~ Kun jäsenvaltio lailla, asetuksella tai hallinnollisella määräyksellä antaa yhteisön lainsäädännön soveltamiseksi toiminnassa olevan luottolaitoksen vakavaraisuuden valvontaa koskevan säännöksen, jossa käytetään ilmaisua "omat varat" tai viitataan omien varojen käsitteeseen, tämä ilmaisu tai käsite on saatettava yhdenmukaiseksi ~~tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan sekä 35–38~~ ⌦ 57–61 artiklassa ja 63–66 ⌫ artiklassa annetun määritelmän kanssa.

↓ 2000/12/EY 34 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta (mukautettu)
⇨ uusi

57 artikla

Jollei ~~38~~ ⌦ 66 ⌫ artiklassa vahvistetuista rajoituksista muuta johdu, luottolaitosten konsolidoimattomiin omiin varoihin kuuluvat seuraavat erät:

~~1~~a) direktiivin 86/635/ETY 22 artiklan mukainen pääoma siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevat varat lukuun ottamatta kuitenkaan kumulatiivisia etuoikeutettuja osakkeita;

~~2~~b) direktiivin 86/635/ETY 23 artiklan mukaiset rahastot ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntynyt voitto tai tappio~~;~~ ~~Jäsenvaltiot voivat sallia, että kesken tilikauden kertyneet voitot voidaan ottaa mukaan ennen niitä koskevaa muodollista päätöstä vain, jos tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt ovat vahvistaneet nämä voitot, ja jos toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla on osoitettu, että niiden määrä on arvostettu direktiivin 86/635/ETY periaatteiden mukaisesti ja niistä on vähennetty kaikki odotettavissa olevat kulut tai osingot;~~

~~3~~c) direktiivin 86/635/ETY 38 artiklan mukaiset yleisten pankkiriskien rahastot;

~~4~~d) direktiivin 78/660/ETY 33 artiklan mukaiset rahastot;

~~5~~e) direktiivin 86/635/ETY 37 artiklan 2 kohdan mukaiset ~~arvostusvaraukset~~ ⌦ arvonalentumiskirjaukset ⌫;

~~6~~f) muut ~~35~~ ⌦ 63 ⌫ artiklan mukaiset erät;

~~7~~g) osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten sitoumukset ja rahastoiksi järjestäytyneiden tiettyjen laitosten lainanottajien yhteisvastuulliset sitoumukset ~~36~~ ⌦ 64 ⌫ artiklan 1 kohdan mukaisesti;

~~8~~h) määräaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja ~~36~~ ⌦ 64 ⌫ artiklan 3 kohdassa tarkoitettu etuoikeusasemaltaan huonompi velkapääoma~~;~~.

Seuraavat erät vähennetään ~~38~~ ⌦ 66 ⌫ artiklan mukaisesti:

~~9~~i) luottolaitoksen omistamat omat osakkeet kirjanpitoarvostaan;

~~10~~j) direktiivin 86/635/ETY 4 artiklassa olevan kohdan "vastaavaa" 9 alakohdassa~~n~~ tarkoitetut aineettomat oikeudet;

k~~11~~) kuluvan ~~tilivuoden~~ ⌦ tilikauden ⌫ aikana kertyneet merkittävät tappiot;

⇓ 2002/87/EY 29 artiklan 4 kohdan a alakohta (mukautettu)

l~~12~~) ~~omistusyhteydet~~ ⌦ omistusosuudet ⌫ muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, joiden pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;

m~~13~~) ~~35~~ ⌦ 63 ⌫ artiklassa ja ~~36~~ ⌦ 64 ⌫ artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on sellaisessa luotto- ja rahoituslaitoksessa, jonka pääomasta se omistaa enemmän kuin 10 prosenttia;

n~~14~~) ~~omistusyhteydet~~ ⌦ omistusosuudet ⌫ muissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jotka ovat enintään 10 prosenttia niiden pääomasta, ~~35~~ ⌦ 63 ⌫ artiklassa ja ~~36~~ ⌦ 64 ⌫ artiklan 3 kohdassa tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommat

saamiset ja välineet, joita luottolaitoksella on muussa kuin tässä ~~alakohdan 12 ja 13~~ alakohdassa tarkoitetuissa luotto- ja rahoituslaitoksissa, jos kyseisten ~~omistusyhteyksien~~ ⌦ omistusosuuksien ⌫, etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevien saamisten ja välineiden yhteismäärä on enemmän kuin 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista ennen tämän alakohdan ~~12–16~~ ⌦ l–p ⌫ alakohdan erien vähentämistä;

o~~15~~) ~~1~~ ⌦ 4 ⌫ artiklan ~~9~~ 10 kohdassa tarkoitetut omistusyhteydet, joita luottolaitoksella on:

(i) ⌦ ensimmäisen neuvoston ⌫ direktiivin 73/239/ETY ⌦ [29] ⌫ 6 artiklassa, ⌦ ensimmäisen neuvoston ⌫ direktiivin 79/267/ETY ⌦ [30] ⌫ 6 artiklassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/78/EY[31] 1 artiklan b kohdassa tarkoitetussa vakuutusyrityksessä~~,~~;

(ii) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan c kohdassa tarkoitetussa jälleenvakuutusyrityksessä~~,~~;

(iii) direktiivin 98/78/EY 1 artiklan i kohdassa tarkoitetussa vakuutusholdingyhtiössä;

p~~16~~) kukin seuraavista luottolaitoksen osuuksista ~~15~~ ⌦ o ⌫ alakohdassa määritellyissä yrityksissä, joissa sillä on omistusyhteys:

(i) direktiivin 73/239/ETY 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet~~,~~;

(ii) direktiivin 79/267/ETY 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välineet~~,~~.

⇩ uusi

q) riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 3 jakson 2 alajakson mukaan laskevien luottolaitosten osalta negatiiviset määrät, jotka on laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 34 kohdan mukaan, ja odotetut tappiot, jotka on laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 30 ja 31 kohdan mukaan;

r) arvopaperistetut omaisuuserät, joiden riskipaino on 1 250 prosenttia liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti laskettuina.

🡻2000/12/EY 34 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan viimeinen virke (mukautettu)
⇨ uusi

Jäsenvaltiot voivat sallia ⌦ b alakohtaa sovellettaessa ⌫, että kesken tilikauden kertyneet voitot voidaan ottaa mukaan ennen niitä koskevaa muodollista päätöstä vain, jos tilintarkastuksesta vastaavat henkilöt ovat vahvistaneet nämä voitot, ja jos

---

29 ⌦EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3. ⌫
30 ⌦EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1. ⌫
31 EYVL 330, 5.12.1998, s. 1.

toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla on osoitettu, että niiden määrä on arvostettu direktiivin 86/635/ETY periaatteiden mukaisesti ja niistä on vähennetty kaikki odotettavissa olevat kulut tai osingot~~.~~.

⇨Kun kyseessä on arvopaperistamisen alulle paneva luottolaitos, arvopaperistettujen omaisuuserien ennakoitujen nettotulojen aktivoinnista saadut sellaiset nettovoitot, jotka tarjoavat erillisen takauksen arvopaperistetuille omaisuuserille, jätetään b alakohdassa määritettyjen erien ulkopuolelle.⇦

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 4 kohdan b alakohta (mukautettu)

58 artikla

Jos toisen luotto- tai rahoituslaitoksen, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tai vakuutusholdingyhtiön osakkeet on saatu tilapäisesti haltuun taloudellisen auttamistoimen seurauksena, jossa on kyse tuon laitoksen uudelleenjärjestelystä ja pelastamisesta, toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia ~~12–16~~ ⌦ l–p ⌫ alakohdassa tarkoitetuista vähentämistä koskevista säännöksistä.

59 artikla

Edellä ~~15 ja 16~~ ⌦ o–p ⌫ alakohdassa tarkoitetun omistusyhteyksien vähentämisen sijaan jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti sallia vakuutusyritystensä soveltavan direktiivin 2002/87/EY liitteessä I olevia menetelmiä 1, 2 ja 3 soveltuvin osin. Menetelmää 1 (tilinpäätösten konsolidointi) voidaan soveltaa vain, jos toimivaltainen viranomainen luottaa konsolidoinnin kohteeksi otettavien yksiköiden yhdennetyn hallinnoinnin ja sisäisten tarkastusten tasoon. Valittua menetelmää sovelletaan eri aikoina johdonmukaisella tavalla.

60 artikla

Jäsenvaltiot voivat määrätä, että laskettaessa konsolidoimattomia omia varoja~~, joita ei ole konsolidoitu,~~ ~~ei~~ ⌦ sellaisten ⌫ luottolaitosten, joihin sovelletaan konsolidoitua valvontaa ~~joita valvotaan konsolidoinnin perusteella 3 luvun~~ ⌦ 4 luvun 1 jakson ⌫ mukaisesti tai direktiivin 2002/87/EY mukaisen~~en~~ta lisävalvontaa~~nan~~ ~~perusteella~~, ei tarvitse vähentää ~~12–16~~ ⌦ l–p ⌫ alakohdassa tarkoitettuja omistusyhteyksiään toisissa luotto- tai rahoituslaitoksissa, vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksissä taikka vakuutusholdingyhtiöissä, jotka kuuluvat konsolidoidun valvonnan tai lisävalvonnan alaan.

~~Tätä säännöstä sovelletaan kaikkiin yhteisön säännöksillä yhdenmukaistettuihin toiminnan vakautta koskeviin sääntöihin.~~ ⌦ Tämä säännös koskee kaikkia yhteisön säännöksin yhtenäistettyjä vakavaraisuussääntöjä. ⌫

↓ 2000/12/EY 34 artiklan 3 kohta (mukautettu)

61 artikla

~~3.~~Edellä ~~2 kohdan 1–8 alakohdassa~~ ⌦ 57 artiklan ensimmäisen kohdan a–h alakohdassa ⌫ määriteltyyn omien varojen käsitteeseen sisältyvät kaikki sallitut erät ja näiden määrät. Näiden erien käyttäminen ja alempien ylärajojen määrääminen sekä muiden kuin ~~2 kohdan 9–13 alakohdassa~~ ⌦ 57 artiklan ensimmäisen kohdan i–r alakohdassa ⌫ lueteltujen erien vähentäminen jää jäsenvaltioiden harkittavaksi. ~~Jäsenvaltioilla on kuitenkin velvollisuus harkita suurempaa yhtenevyyttä omien varojen yhteisen määritelmän aikaansaamiseksi.~~

~~Komissio esittää viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1996 kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän artiklan ja 35–39 artiklan soveltamisesta sekä antaa tarvittaessa siinä yhteydessä tarpeellisina pitämänsä muutosehdotukset. Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1998 Euroopan parlamentti ja neuvosto perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja kuultuaan talous- ja sosiaalikomiteaa, tarkistavat omien varojen määritelmän toteuttaakseen yhteisen määritelmän yhdenmukaisen soveltamisen.~~

↓ 2000/12/EY 34 artiklan 4 kohta (mukautettu)

~~4~~ Edellä ~~2 kohdan 1–5~~ ⌦ 57 artiklan ensimmäisen kohdan a–e ⌫ alakohdassa lueteltujen erien on oltava luottolaitoksen käytettävissä välittömästi ja rajoittamattomasti riskien tai tappioiden kattamiseksi heti niiden synnyttyä. Niiden määristä on oltava vähennetty laskentahetkellä odotettavissa olevat verot tai ne on mukautettava asianmukaisesti siinä määrin kuin verot pienentävät riskien tai tappioiden kattamiseen käytettävissä olevaa määrää.

⇩ uusi

62 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle omia varoja koskevan yhteisen määritelmän aikaansaamisessa saavutetusta edistyksestä. Tarvittaessa komissio esittää näiden kertomusten perusteella 1 päivään tammikuuta 2009 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen tämän artiklan ja 35–39 artiklan muuttamisesta.

↓ 2000/12/EY 35 artikla (mukautettu)

63 artikla

~~Muut erät~~

1. Jäsenvaltion käyttämä omien varojen käsite saa sisältää muita eriä edellyttäen, että niillä on riippumatta niiden oikeudellisista ja kirjanpidollisista nimityksistä seuraavat ominaispiirteet:

(a) ne ovat luottolaitoksen vapaasti käytettävissä normaalien pankkitoiminnasta syntyvien riskien kattamiseksi silloin kun tulojen tai pääoman menetyksiä ei vielä ole todettu;

(b) niiden olemassaolo ilmenee sisäisestä kirjanpidosta;

(c) niiden määrän vahvistaa luottolaitoksen johto, sen tarkistavat riippumattomat tilintarkastajat, siitä ilmoitetaan toimivaltaisille viranomaisille ja se on viimeksi mainittujen valvonnassa.

2. Muiksi eriksi voidaan hyväksyä myös määräämättömäksi ajaksi annetut arvopaperit, ja muut rahoitusvälineet, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

(a) niitä ei voida maksaa takaisin haltijan aloitteesta tai ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa ennakkolupaa,

(b) velkasopimuksessa on annettava luottolaitokselle mahdollisuus lykätä velasta maksettavan koron maksua,

(c) luotonantajan luottolaitokselta olevien saamisten on oltava etuoikeusasemaltaan kokonaan muiden velkojien saamisia huonommassa asemassa,

(d) arvopapereiden liikkeeseenlaskua koskevissa asiakirjoissa on määrättävä, että velka ja maksamaton korko ovat käytettävissä tappioiden kattamiseen ilman että luottolaitoksen kaupankäynti keskeytyy,

(e) vain tosiasiallisesti maksetut määrät otetaan huomioon.

Näihin voidaan lisätä muut kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet kuin ne, joita tarkoitetaan ~~34~~ ⌦ 57 ⌫ artiklan ~~2 kohdan 8~~ ⌦ h ⌫ alakohdassa.

⇩ uusi

3. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 3 jakson 2 alajakson mukaan laskevien luottolaitosten osalta positiiviset määrät, jotka on laskettu liitteessä VII olevan 1 osan 34 kohdan mukaan, voidaan hyväksyä muiksi eriksi 0,6 prosenttiin asti 2 alajakson mukaan laskettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä. Näiden luottolaitosten osalta sellaisia arvonalentumiskirjauksia ja varauksia, jotka on otettu huomioon liitteessä VII olevan 3 jakson 1 osan 34 kohdassa tarkoitetussa laskennassa, ja 57 artiklan ensimmäisen kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin vastuisiin liittyviä arvonalentumiskirjauksia ja varauksia ei saa sisällyttää muihin kuin tämän säännöksen mukaisiin omiin varoihin. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ei saa tällöin sisältää sellaisia eriä, jotka on laskettu 1 250 prosentin riskipainon mukaisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin.

↓ 2000/12/EY 36 artikla (mukautettu)

64 artikla

~~Omia varoja koskevat muut säännökset~~

1. Osuuskunniksi perustettujen luottolaitosten jäsenten ~~34~~ ⌦ 57 ⌫ artiklan ~~2 kohdan 7~~ ⌦ g ⌫ alakohdassa tarkoitettuihin sitoumuksiin kuuluu näiden osuuskuntien maksamaton pääoma ja näiden osuuskuntien jäsenten lailliset sitoumukset muiden kuin takaisinmaksettavien lisämaksujen suorittamiseksi luottolaitoksen mahdollisen tappion varalta, jolloin on oltava mahdollista vaatia maksun suorittamista välittömästi.

   Lainansaajien yhteisvastuullisia sitoumuksia rahastomuotoisille luottolaitoksille pidetään edellä oleviin eriin rinnastettavina.

   Kaikki tällaiset erät voidaan sisällyttää omiin varoihin, jos ne kansallisessa lainsäädännössä luetaan tähän ryhmään kuuluvien laitosten omiksi varoiksi.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sisällyttää julkisten luottolaitosten omiin varoihin niiden tai niiden alue- tai paikallisviranomaisten sellaiselle yhteisölle myöntämiä takauksia.

3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää omiin varoihin ~~34~~ ⌦ 57 ⌫ artiklan ~~2 kohdan 8~~ ⌦ h ⌫ alakohdassa tarkoitetut määräaikaiset kumulatiiviset etuoikeutetut osakkeet ja samassa säännöksessä tarkoitetut etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevat velat, jos on tehty sitova sopimus, jonka mukaan ne sijoittuvat luottolaitoksen konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden velkojien saamisten jälkeen eikä niitä saa maksaa takaisin ennen kuin kaikki muut tällöin maksamatta olevat velat on maksettu.

   Etuoikeudeltaan huonommassa asemassa olevan lainapääoman on ~~myös~~ täytettävä lisäksi seuraavat perusteet:

   (a) vain tosiasiallisesti maksetut varat voidaan ottaa huomioon,

   (b) kysymyksessä olevien lainojen alkuperäisen laina-ajan on oltava vähintään viisi vuotta, minkä jälkeen ne voidaan maksaa takaisin; ~~jos velan erääntymispäivästä ei ole sovittu, lainat ovat maksettavissa takaisin vain viiden vuoden irtisanomisajan jälkeen paitsi, jos lainoja ei enää pidetä omina varoina tai jos ennenaikaista takaisinmaksua varten nimenomaan vaaditaan virallisesti ennakkolupa toimivaltaiselta viranomaiselta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan tällaisten lainojen ennenaikaiseen takaisinmaksuun edellyttäen, että pyynnön esittää liikkeeseen laskija ja että se ei vaikuta kysymyksessä olevan luottolaitoksen vakavaraisuuteen,~~

   (c) on vähennettävä asteittain sitä määrää, johon saakka niitä voidaan pitää omina varoina ainakin viimeisten viiden vuoden aikana ennen takaisinmaksupäivää,

(d) lainasopimukseen ei saa sisältyä mitään sellaista määräystä, jonka mukaan laina lankeaisi maksettavaksi ennen sovittua takaisinmaksupäivää jossain muissa tilanteissa kuin luottolaitoksen toiminnan loppuessa.

↓ 2000/12/EY 36 artiklan 3 kohdan b alakohta, pl. ensimmäinen virke
⇨ uusi

⇨ Sovellettaessa toisen alakohdan b alakohtaa ja ⇦ jos velan erääntymispäivästä ei ole sovittu, lainat ovat maksettavissa takaisin vain viiden vuoden irtisanomisajan jälkeen paitsi, jos lainoja ei enää pidetä omina varoina tai jos ennenaikaista takaisinmaksua varten nimenomaan vaaditaan virallisesti ennakkolupa toimivaltaiselta viranomaiselta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan tällaisten lainojen ennenaikaiseen takaisinmaksuun edellyttäen, että pyynnön esittää liikkeeseenlaskija ja että se ei vaikuta kysymyksessä olevan luottolaitoksen vakavaraisuuteen~~.~~.

⇩ uusi

4. Luottolaitokset eivät saa sisällyttää omiin varoihin niitä käyvän arvon rahastoja, jotka liittyvät jaksotettuun hankintamenoon arvostettujen rahoitusvälineiden rahavirtojen suojauksista saatuihin voittoihin tai tappioihin eikä niitä käypään arvoon arvostettuihin velkoihin liittyviä voittoja tai tappioita, jotka aiheutuvat luottolaitoksen oman luottoluokituksen muutoksesta.

↓ 2000/12/EY 37 artikla (mukautettu)

65 artikla

~~Omien varojen laskutapa konsolidoinnin perusteella~~

1. Kun laskelma tehdään konsolidoinnin pohjalta, ~~34 artiklan 2 kohdassa~~ ⌦ 57 artiklassa ⌫ lueteltuihin eriin liittyviä konsolidoituja määriä käytetään ~~52–56 artiklassa~~ ⌦ 4 luvun 1 jaksossa ⌫ säädetyllä tavalla. Lisäksi seuraavia eriä voidaan niiden ollessa kredit-eriä ("negatiivisia") pitää konsolidoituna varantona laskettaessa omien varojen määrää:

   a) kaikkia direktiivin 83/349/ETY 21 artiklassa tarkoitettuja vähemmistöosuuksia, kun käytetään globaali-integraatiomenetelmää,

   b) direktiivin 83/349/ETY 19, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettua ensimmäisen konsolidoinnin eroa,

   c) konsolidoituun varantoon sisältyviä muuntoeroja direktiivin 86/635/ETY 39 artiklan 6 kohdan mukaisesti,

d) tiettyjen omistusyhteyksien mukaanottamisesta johtuva erotus direktiivin 83/349/ETY 33 artiklassa selostetun menetelmän mukaisesti.

2. Jos ~~edellä~~ ⌦ 1 kohdan a–d alakohdassa ⌫ mainitut erät ovat debet-eriä ("positiivisia"), ne on vähennettävä laskettaessa konsolidoituja omia varoja.

⇩ 2000/12/EY 38 artiklan 1 kohta (mukautettu)
⇨ uusi*66 artikla*

~~Vähennykset ja rajoitukset~~

1. Edellä ~~34~~ ⌦ 57 ⌫ artiklan ~~2 kohdan 4–8~~ ⌦ d–h ⌫ alakohdassa tarkoitettuihin eriin sovelletaan seuraavia rajoituksia:

a) erien ⌦ d–h ⌫ ~~4–8~~ yhteismäärä ei saa olla suurempi kuin enintään 100 prosenttia erien ⌦ a, b ja c ⌫ ~~1, 2 ja 3~~ yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty erät ⌦ i–k ⌫ ~~9, 10 ja 11~~ ⇨ ja 50 prosenttia erästä q ⇦;

b) erien ⌦ g–h ⌫ ~~7–8~~ yhteismäärä ei saa olla suurempi kuin enintään 50 prosenttia erien ⌦ a, b ja c ⌫ ~~1, 2 ja 3~~ yhteenlasketusta summasta, josta on vähennetty erät ⌦ i–k ⌫ ~~9, 10 ja 11~~ ⇨ ja 50 prosenttia erästä q ⇦;

c) erien ~~12 ja 13~~ ⇨ l–q ⇦ yhteismäärä vähennetään kaikkien erien yhteismäärästä.

⇩ uusi

2. 57 artiklan ensimmäisen kohdan r alakohdassa tarkoitetut erät on vähennettävä kyseisen artiklan ensimmäisen kohdan a–h alakohdassa tarkoitettujen erien yhteismäärästä, ellei luottolaitos sisällytä edellä mainittuja eriä 75 artiklaa sovellettaessa laskettuun riskipainotettujen saamisten yhteismäärään liitteessä IX olevassa 4 osassa täsmennetyllä tavalla.

⇩ 2000/12/EY 38 artiklan 2 kohta

~~2~~3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitoksille luvan ylittää 1 kohdassa mainitut rajoitukset poikkeuksellisissa olosuhteissa ja väliaikaisesti.

⇩ 2000/12/EY 39 artikla (mukautettu)

67 artikla

~~Toimivaltaisille viranomaisille annettava todistus~~

Toimivaltaisille viranomaisille on osoitettava, että ~~34 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa sekä 35–38 artiklassa~~ ⌦ tässä jaksossa ⌫ olevia edellytyksiä noudatetaan heitä tyydyttävällä tavalla.

⇩ uusi

2 JAKSO

SUOJAUTUMINEN RISKEILTÄ

1 ALAJAKSO – SOVELTAMISTASO

68 artikla

1. Jokaisen luottolaitoksen on noudatettava 22 ja 75 artiklassa sekä 5 jaksossa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

2. Jokaisen luottolaitoksen, joka ei ole tytäryritys siinä jäsenvaltiossa, jossa se on saanut toimiluvan ja jossa sen toimintaa valvotaan, eikä emoyritys, ja jokaisen luottolaitoksen, jota ei ole sisällytetty 73 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 120 ja 123 artiklassa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

3. Jokaisen luottolaitoksen, joka ei ole emoyritys eikä tytäryritys, ja jokaisen luottolaitoksen, jota ei ole sisällytetty 73 artiklan mukaiseen konsolidointiin, on noudatettava 5 jaksossa säädettyjä velvoitteita erillisenä yrityksenä.

69 artikla

1. Varmistaakseen, että omat varat jakaantuvat riittävästi emoyrityksen ja tytäryritysten välillä, jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 68 artiklan 1 kohtaa luottolaitoksen tytäryritykseen, kun sekä tytäryritys että luottolaitos on saanut toimiluvan ja niiden toimintaa valvotaan kyseisessä jäsenvaltiossa, tytäryritys on sisällytetty emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan ja kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   (a) emoyrityksen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia aineellisia tai oikeudellisia esteitä;

   (b) sen emoyritys on sitoutunut ehdoitta, erikseen ja peruuttamattomasti velvoitteeseen siirtää omat varat tytäryritykselle ja hoitaa velkansa tai tytäryrityksiin liittyvät riskit ovat merkitykseltään vähäisiä;

   (c) tytäryritys kuuluu emoyrityksen riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjen piiriin;

   (d) emoyrityksellä on oikeus nimittää tai erottaa enemmistö tytäryrityksen johdon vastuuhenkilöistä.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, kun emoyritys on luottolaitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu rahoitusalan holdingyhtiö

edellyttäen, että siihen sovelletaan samanlaista valvontaa kuin luottolaitoksiin ja varsinkin 71 artiklan 1 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

70 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti sallia, että jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva luottolaitos sisällyttää 68 artiklan 1 kohdan mukaisen vaatimuksen laskemiseen yhteisössä toimivat tytäryrityksensä, jotka täyttävät 69 artiklan 1 kohdan a, c ja d alakohdassa asetetut edellytykset ja joiden merkittävimmät vastuut tai velat ovat kyseiselle jäsenvaltiossa toimivalle luottolaitokselle.

71 artikla

1. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten on noudatettava konsolidoidun taloudellisen asemansa perusteella 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa asetettuja velvoitteita 133 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 68–70 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdinyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava kyseisen holdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa asetettuja velvoitteita 133 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 68–70 artiklan soveltamista.

   Kun jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluu useampi kuin yksi luottolaitos, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan luottolaitokseen, johon sovelletaan 125 ja 126 artiklan mukaisesti konsolidoitua valvontaa.

72 artikla

1. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten on noudatettava 5 luvussa säädettyjä velvoitteita konsolidoidun taloudellisen asemansa perusteella.

   Niiden on kuitenkin ilmoitettava liitteessä XII olevan 1 osan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot erikseen merkittävistä tytäryrityksistä tai alakonsolidointiryhmistä.

2. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten on noudatettava 5 luvussa säädettyjä velvoitteita kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

   Niiden on kuitenkin ilmoitettava liitteessä XII olevan 1 osan 5 kohdassa täsmennetyt tiedot erikseen merkittävistä tytäryrityksistä tai alakonsolidointiryhmistä.

3. Jäljempänä 125–131 artiklan mukaisesti konsolidoidusta valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat päättää, että ne eivät sovella 1 ja 2 kohtaa tai niiden osia luottolaitoksiin, jotka sisältyvät kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen konsolidoidun valvonnan mukaisesti ilmoittamiin vastaaviin tietoihin.

↓ 2000/12/EY 52 artiklan 3 kohta (mukautettu)

73 artikla

~~6~~1. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa ~~53~~ ⌦ 125–131 ⌫ artiklassa tarkoitetusta konsolidoidusta valvonnasta, voivat luopua yksittäisissä tapauksissa sellaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen tai ~~pankkipalveluja~~ avustavia palveluja tarjoavan yrityksen, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, sisällyttämisestä konsolidointiin ⌦ seuraavissa tapauksissa ⌫:

a) kun ~~konsolidointiin sisällytettävä~~ ⌦ kyseessä oleva ⌫ yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on tarvittavan tiedon siirtämiselle oikeudellisia esteitä~~.~~;

b) kun ~~sisällytettävällä~~ ⌦ kyseessä olevalla ⌫ yrityksellä on toimivaltaisten viranomaisten mukaan vain vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta ja joka tapauksessa kun ~~sisällytettävän~~ ⌦ kyseessä olevan ⌫ yrityksen tase~~en~~ ⌦ loppusumma on pienempi ⌫ ~~on vähemmän~~ kuin alempi määrä seuraavista määristä:

i) 10 miljoonaa euroa

ii) ~~tai~~ 1 prosentti emoyrityksen tai yrityksen, jolla on omistusyhteys, taseesta.

~~Jos useampi yritys täyttää edellä mainitut vaatimukset, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin sikäli kuin tällä yrityskokonaisuudella on huomattava merkitys edellä mainittujen päämäärien suhteen tai~~

(c) kun konsolidoitua valvontaa toteuttavien toimivaltaisten viranomaisten mukaan ~~konsolidointiin sisällytettävän~~ ⌦ kyseessä olevan ⌫ yrityksen konsolidoitu taloudellinen ~~tila~~ ⌦ asema ⌫ ei ole luottolaitoksen valvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukainen tai se on harhaanjohtava.

↓2000/12/EY 52 artiklan 3 kohdan 2 alakohdan viimeinen virke (mukautettu)

Jos ⌦ ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ⌫ useampi yritys täyttää edellä ~~mainitut~~ ⌦ tarkoitetut ⌫ vaatimukset, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin sikäli kuin tällä yrityskokonaisuudella on huomattava merkitys ~~edellä~~ mainittujen päämäärien suhteen ~~tai~~.

⇩ uusi

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitosten tytäryritykset soveltavat 75, 120 ja 123 artiklassa sekä 5 jaksossa vahvistettuja vaatimuksia alakonsolidointiryhmän tasolla, jos kyseisillä luottolaitoksilla tai emoyrityksenä

toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä on luottolaitos, rahoituslaitos tai direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö tytäryrityksenä kolmannessa maassa tai omistusyhteys tällaisessa yrityksessä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset täyttävät 22 artiklassa asetetut velvoitteet konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että niiden järjestelyt, prosessit ja menetelmät ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää.

2 ALAJAKSO – VAATIMUSTEN LASKEMINEN

74 artikla

1. Jollei toisin säädetä, omaisuuserät ja taseen ulkopuoliset erät arvostetaan sen tilinpitojärjestelmän mukaisesti, jota luottolaitoksen on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1606/2002 ja direktiivin 86/635/ETY nojalla.

2. Sen estämättä, mitä 68–72 artiklassa edellytetään, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että laskelmat sen tarkastamiseksi, että luottolaitokset noudattavat 75 artiklassa säädettyjä velvoitteita, tehdään vähintään kaksi kertaa vuodessa.

Luottolaitosten on joko itse tehtävä laskelmat, jolloin niiden on ilmoitettava laskelmien tulokset ja kaikki toimivaltaisten viranomaisten vaatimat yksittäiset tiedot, tai toimivaltaiset viranomaiset tekevät laskelmat luottolaitosten toimittamien tietojen perusteella.

3 ALAJAKSO – OMIEN VAROJEN VÄHIMMÄISTASO

75 artikla

Rajoittamatta 136 artiklan soveltamista jäsenvaltioiden on vaadittava, että luottolaitosten omien varojen määrän on jatkuvasti oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien pääomavaatimusten summa:

(a) kaikkeen muuhun liiketoimintaan kuin kaupankäyntivarastoon ja epälikvideihin varoihin, jos ne vähennetään omista varoista [direktiivin 93/6/ETY 13 artiklan 2 kohdan d alakohdan] nojalla, liittyvän luottoriskin ja laimentumisriskin osalta 8 prosenttia 3 jakson mukaisesti lasketusta riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä;

(b) kaupankäyntivarastoon liittyvän positioriskin, selvitysriskin ja vastapuoliriskin osalta sekä, jos 111–117 artiklassa asetetut rajoitukset saa ylittää, nämä rajoitukset ylittävien suurten riskikeskittymien osalta [direktiivin 93/6/ETY V luvun 4 jakson] mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;

(c) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän valuuttariskin ja hyödykeriskin osalta [direktiivin 93/6/ETY 18 artiklan] mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;

(d) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän operatiivisen riskin osalta 4 jakson mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset.

↓ 2000/12/EY

~~2 JAKSO~~

~~VAKAVARAISUUSSUHDE~~

~~40 artikla~~

~~Yleiset periaatteet~~

~~1. Vakavaraisuussuhde ilmaisee 41 artiklan mukaisten omien varojen sekä taseen varojen ja 42 artiklan mukaisen riskipainotetun taseen ulkopuolisten erien välisen suhteen.~~

~~2. Luottolaitosten, jotka eivät ole direktiivin 83/349/ETY 1 artiklan tarkoittamia emoyrityksiä eivätkä sellaisten yritysten tytäryhtiöitä, vakavaraisuussuhde lasketaan kunkin osalta erikseen.~~

~~3. Sellaisten luottolaitosten, jotka ovat emoyrityksiä, vakavaraisuussuhde lasketaan konsolidoinnin perusteelta tässä direktiivissä ja direktiivissä 86/635/ETY määriteltyjen menetelmien mukaisesti.~~

~~4. Emoyrityksenä olevan luottolaitoksen toimiluvan myöntämisestä ja sen toiminnan valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat myös vaatia, että kyseessä olevalle emoyritykselle ja sen tytäryhtiölle, jolle kyseessä oleva viranomainen myöntää toimiluvan ja joka on sen valvonnan alainen, lasketaan osittain konsolidoitu tai konsolidoimaton suhdeluku. Jos pääoman tyydyttävää kohdentumista pankkiryhmän sisällä ei näin toteuteta, on toteutettava muut toimenpiteet tämän päämäärän saavuttamiseksi.~~

~~5. Rajoittamatta 2, 3 ja 4 kohdan ja 52 artiklan 8 ja 9 kohdan säännösten soveltamista luottolaitoksien osalta toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava, että vakavaraisuussuhdeluvut lasketaan vähintään kahdesti vuodessa, joko siten, että suhdeluvun laskee luottolaitos itse ja toimittaa tulokset ja tarvittavat täydentävät tiedot toimivaltaisille viranomaisille tai, että suhdeluvun laskee toimivaltainen viranomainen luottolaitosten toimittamien tietojen perusteella.~~

~~6. Varat ja taseen ulkopuoliset erät arvostetaan direktiivin 86/635/ETY mukaisesti.~~

~~41 artikla~~

~~Vakavaraisuussuhteen osoittaja: omat varat~~

~~Tämän direktiivin määritelmän mukaiset omat varat muodostavat vakavaraisuussuhteen osoittajan.~~

42 artikla

Vakavaraisuussuhteen nimittäjä: Varojen ja taseen ulkopuolisten erien riskipainotettu arvo

1. Varojen erille annetaan prosenttipainotuksina ilmaistavat luottoriskiasteet 43 ja 44 artiklan mukaisesti ja poikkeuksellisesti 45, 62 ja 63 artiklan mukaisesti. Sen jälkeen varojen kunkin erän tasearvo kerrotaan asianmukaisella painotuksella, jolloin saadaan sen riskipainotettu arvo.

2. Liitteessä II lueteltuihin taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan 43 artiklan 2 kohdassa säädettyä kaksivaiheista laskentaa.

3. Direktiivin 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen taseen ulkopuolisten erien osalta mahdolliset sopimusten jälleenhankintakustannukset vastapuolen rikkoessa sopimuksen lasketaan käyttäen jompaakumpaa liitteessä III esitetyistä menetelmistä. Kyseessä olevat kustannukset kerrotaan 43 artiklan 1 kohdan asianomaisilla vastapuolen mukaisilla painotuksilla, paitsi että siinä säädetyt 100 prosentin painotukset korvataan 50 prosentin painotuksilla riskipainotettujen arvojen aikaansaamiseksi

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa mainittujen varojen ja taseen ulkopuolisten erien riskipainotettujen arvojen kokonaissumma on vakavaraisuussuhteen nimittäjä.

Article 43

Riskien painottaminen

1. Seuraavia painotuksia sovelletaan varojen eri ryhmiin, vaikka toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä sopivina pitämiään suurempia painotuksia:

(a) Nollapainotus

(1) rahat ja vastaavat erät;

(2) varojen erät, jotka ovat saamisia A alueen keskushallinnolta ja keskuspankeilta;

(3) varojen erät, jotka ovat saamisia Euroopan yhteisöiltä;

(4) varojen erät, jotka ovat A alueen keskushallintojen ja keskuspankkien tai Euroopan yhteisöjen nimenomaisesti takaamia;

(5) varojen erät, jotka ovat lainanottajien kansallisen valuutan määräisiä ja kansallisella valuutalla rahoitettuja saamisia B alueen keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;

(6) varojen erät, jotka ovat B alueen keskushallintojen ja keskuspankkien nimenomaisesti takaamia saamisia, jotka ovat takaajalle ja lainanottajalle yhteisen kansallisen valuutan määräisiä ja siinä valuutassa rahoitettuja;

(7) varojen erät, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä vakuutena on A alueen keskushallinnon tai keskuspankin tai Euroopan yhteisöjen liikkeeseen

~~laskemia arvopapereita tai käteistalletuksia lainanantajalaitoksessa tai sijoitustodistuksia tai vastaavanlaisia sijoitusvälineitä, jotka tämä on laskenut liikkeeseen ja jotka on talletettu tämän huostaan;~~

~~(b) 20 prosentin painotus~~

~~(1) varojen erät, jotka ovat saamisia EIP:lta;~~

~~(2) varojen erät, jotka ovat saamisia monenkeskisiltä kehityspankeilta;~~

~~(3) varojen erät, jotka ovat EIP:n nimenomaisesti takaamia saamisia;~~

~~(4) varojen erät, jotka ovat monenkeskisten kehityspankkien nimenomaisesti takaamia saamisia;~~

~~(5) varojen erät, jotka ovat saamisia A-alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta, jos ei 44 artiklasta muuta johdu;~~

~~(6) varojen erät, jotka ovat A-alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten nimenomaisesti takaamia saamisia, jos ei 44 artiklasta muuta johdu;~~

~~(7) varojen erät, jotka ovat saamisia A-alueen luottolaitoksilta, mutta eivät kuulu näiden laitosten omiin varoihin;~~

~~(8) varojen erät, jotka ovat saamisia B-alueen luottolaitoksilta ja joiden erääntymisaika on enintään vuosi, lukuun ottamatta näiden laitosten liikkeeseen laskemia arvopapereita, jotka luetaan niiden omiin varoihin kuuluviksi;~~

~~(9) varojen erät, jotka ovat A-alueen luottolaitosten nimenomaisesti takaamia;~~

~~(10) varojen erät, jotka ovat saamisia, joilla on korkeintaan vuoden erääntymisaika ja jotka ovat B-alueen luottolaitosten nimenomaisesti takaamia;~~

~~(11) varojen erät, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä vakuutena on Euroopan investointipankin (EIP) tai monenkeskisten kehityspankkien liikkeelle laskemia arvopapereita;~~

~~(12) maksujenvälityksessä olevat käteiserät;~~

~~(c) 50 prosentin painotus~~

~~(1) lainat, joiden toimivaltaisen viranomaisen hyväksymänä täytenä vakuutena on kiinnitys asuinkiinteistöön, jossa lainanottaja asuu nyt tai vastaisuudessa tai jonka tämä on antanut tai antaa vuokralle ja lainat, joiden täydeksi vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti, sellaisten asuntojen osalta, jotka ovat tai tulevat olemaan lainansaajan käytössä tai vuokralle antamia;~~

arvopaperit, joiden vakuutena on kiinnitys ja joita voidaan pitää ensimmäisessä alakohdassa tai 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina lainoina, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että ne ovat, kunkin jäsenvaltion voimassa oleva lainsäädäntö huomioon ottaen, vastaavia luottoriskin osalta. "Arvopapereihin, joiden vakuutena on kiinnitys", voi kuulua neuvoston direktiivin 93/22/ETY[32] liitteen B osan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja välineitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niitä arvopaperien lajeja, jotka voidaan sisällyttää tähän 1 kohtaan ja jotka täyttävät tämän 1 kohdan edellytykset. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti varmistettava:

(i) että kyseisten arvopaperien täytenä ja välittömänä vakuutena on joukko sellaisia kiinnityksiä, jotka ovat luonteeltaan samanlaisia kuin ensimmäisessä alakohdassa tai 62 artiklan 1 kohdassa määritellyt kiinnitysvakuudet ja jotka ovat täysin kunnossa silloin, kun nämä arvopaperit annetaan;

(ii) että kiinnitysvakuudellisiin arvopapereihin sijoittavilla joko suoraan tai heidän lukuunsa uskottuna miehenä tai toimeksisaaneena edustajana toimivilla on riittävän hyvä etuoikeus asianomaisiin kiinnitettyihin varoihin heidän arvopaperiomistustensa mukaisessa suhteessa;

(2) ennakkomaksut ja siirtosaamiset; nämä varat painotetaan vastapuolella olevaa erää vastaavalla tavalla, jos luottolaitos kykenee sen määrittämään direktiivin 86/635/ETY mukaisesti, jos se ei kykene määrittämään vastapuolen erää, käytetään kiinteää 50 prosentin painotusta;

(d) 100 prosentin painotus

(1) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, paitsi jos ne ovat lainanottajan kansallisen valuutan määräisiä ja siinä valuutassa rahoitettuja;

(2) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta;

(3) varojen erät, jotka ovat saamisia B alueen luottolaitoksilta ja joiden erääntymisaika on pidempi kuin vuosi;

(4) varojen erät, jotka ovat saamisia A alueen ja B alueen muulta alalta kuin pankkialalta;

(5) aineelliset hyödykkeet direktiivin 86/635/ETY 4 artiklassa olevan kohdan "vastaavaa" 10 alakohdan varojen määritelmän mukaisesti;

(6) sijoitukset muiden luottolaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin omien varojen osiin, joita ei ole vähennetty lainanantajalaitosten omista varoista;

---

32 Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla annettu (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/9/EY (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22).

(7) kaikki muut varat omista varoista vähennettyjä eriä lukuun ottamatta.

2. Muihin kuin 3 kohdassa tarkoitettuihin taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan seuraavaa käsittelytapaa. Ne ryhmitellään ensin liitteen II mukaisiin riskiryhmiin. Korkean riskin erät otetaan huomioon täydestä arvostaan, keskimääräisen riskin erät painotetaan 50 prosentin painokertoimella ja keskimääräisen/alhaisen riskin erät 20 prosentin painokertoimella ja alhaisen riskin erien arvo määrätään nollaksi. Toisessa vaiheessa taseen ulkopuolisten erien edellä kuvatun mukaisesti painotetut arvot kerrotaan asianomaisten vastapuolen erien kertoimilla 1 kohdassa ja 44 artiklassa varojen erille säädetyn käsittelytavan mukaisesti. Varojen myynti- ja takaisinostosopimukset ja termiiniostosopimukset painotetaan kauppaa vastapuolella koskevien erien sijasta kyseisten varojen mukaan. Euroopan investointirahastosta merkityn pääoman maksamatta olevaan osaan voidaan soveltaa 20 prosentin painotusta.

3. Liitteessä III esitettyjä menetelmiä sovelletaan liitteessä IV lueteltuihin taseen ulkopuolisiin eriin, ei kuitenkaan

– sopimuksiin, joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyissä pörsseissä;

– valuuttasopimuksiin (paitsi kultaa koskeviin sopimuksiin), joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään neljätoista kalenteripäivää.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka vapauttaa liitteessä III esitettyjen menetelmien soveltamisesta sellaisen selvitysyhteisön selvitettävänä olevat OTC-sopimukset, joka toimii sopimusten laillisena vastapuolena ja jossa kaikki osapuolet asettavat selvitysyhteisölle päivittäin sellaisen täyden vakuuden sopimuksista aiheutuville riskeille, joka kattaa sekä nykyhetken että mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että asetettu vakuus antaa samantasoisen suojan kuin 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan mukainen vakuus ja poistaa riskin selvitysyhteisön riskien kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne käyttävät tätä mahdollisuutta.

4. Kun taseen ulkopuolisiin eriin liittyy nimenomaiset takaukset, ne painotetaan niin kuin ne olisi annettu takaajan eikä vastapuolen puolesta. Kun taseen ulkopuolisista liiketoimista aiheutuvalle mahdolliselle riskille on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä täysimääräinen ja täydellinen vakuus jossakin 1 kohdan a alakohdan 7 alakohdan tai b alakohdan 11 alakohdan mukaisessa varoja vastaavassa muodossa, sovelletaan nollapainotusta tai 20 prosentin painotusta kyseessä olevasta vakuudesta riippuen.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 50 prosentin painotusta taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat takuita tai takauksia, jotka ovat luonteeltaan luoton vastineita ja joiden täytenä vakuutena on toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä kiinnitys, joka täyttää 1 kohdan e alakohdan 1 alakohdassa luetellut edellytykset, edellyttäen että takaajalla on välitön oikeus tähän vakuuteen.

5. Jos varoihin ja taseen ulkopuolisiin eriin sovelletaan alhaisempaa painotusta sen vuoksi, että niille on nimenomaiset takaukset tai toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät vakuudet, alhaisempaa painotusta sovelletaan ainoastaan siihen osaan, josta takaus on annettu tai jonka vakuus täysin kattaa.

44 artikla

Jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta olevien saatavien painottaminen

1. Edellä 43 artiklan 1 kohdan b alakohdan vaatimusten estämättä jäsenvaltiot voivat vahvistaa nollapainotuksen omilta aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisilta oleville saamisille, jos näiden ja maan keskushallinnolta olevien saamisten kesken ei ole riskien suhteen eroa aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten veronkanto-oikeuden ja erityisten aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten maksujen laiminlyönnin mahdollisuutta vähentävien rakenteellisten järjestelyjen vuoksi. Näiden perusteiden mukaisesti määrättyä nollapainotusta sovelletaan kyseisiltä aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisilta oleviin saamisiin ja niiden puolesta annettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, sekä saamisiin kolmansilta ja kolmansien puolesta annettuihin taseen ulkopuolisiin eriin, jotka ovat kyseessä olevien aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten takaamia tai joilla on asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymät, näiden aluе- tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, pitävätkö ne nollapainotusta perusteltuna ottaen huomioon 1 kohdassa säädetyt arviointiperusteet. Komissio antaa tästä tiedon edelleen. Muut jäsenvaltiot voivat tarjota niiden toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa oleville luottolaitoksille mahdollisuuden soveltaa nollapainotusta silloin, kun ne avustavat kyseessä olevia aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisia liiketoiminnassa tai kun niillä on jälkimmäisten takaamia saatavia, mukaan lukien arvopapereiden muodossa olevat vakuudet.

45 artikla

Muut painotukset

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 20 prosentin painotusta sellaisiin varojen eriin, joiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä vakuutena on A alueen aluehallinnon tai paikallishallinnon viranomaisten liikkeeseen laskemien arvopapereiden tai talletus muissa A alueen luottolaitoksissa kuin lainanantajalaitoksessa olevan talletuksen tai näiden luottolaitosten liikkeeseen laskemien sijoitustodistusten taikka niihin verrattavien sijoitusvälineiden muodossa olevat vakuudet, sanotun rajoittamatta 44 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot saavat soveltaa 10 prosentin painotusta saamisiin luottolaitoksilta, jotka ovat erikoistuneet kotivaltioidensa pankkien välisiin markkinoihin ja julkisen sektorin lainamarkkinoihin, ja ovat toimivaltaisten viranomaisten tiiviissä valvonnassa, kun kyseisille varojen erille on täysimääräinen ja täydellinen kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja riittävänä pitämä 43 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa mainittujen varojen erien yhdistelmän muodossa oleva vakuus.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdolliset 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi annetut säännökset ja niiden antamisen perusteet. Komissio toimittaa kyseessä olevat tiedot jäsenvaltioille. Komissio tutkii määräajoin mainittujen säännösten soveltamisen vaikutukset sen varmistamiseksi, että ne eivät johda kilpailun vääristymiseen.

~~*46 artikla*~~

~~**Hallinnolliset toimielimet ja muut kuin kaupalliset yritykset**~~

~~Sen soveltamiseksi, mitä 43 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten käsitteeseen muutoin kuin kaupallisesti toimivia hallinnollisia viranomaisia tai laitoksia, jotka ovat vastuussa alue- tai paikallishallinnon viranomaisille, sekä sellaisia keskus- tai aluehallinnon, kunnallisten viranomaisten taikka viranomaisten omistamia muita kuin kaupallisia yrityksiä, jotka toimivaltaisten viranomaisten käsityksen mukaan hoitavat samoja tehtäviä kuin aluelliset ja paikalliset viranomaiset.~~

~~Toimivaltaiset viranomaiset voivat sisällyttää aluehallinnon ja paikallishallinnon viranomaisten käsitteeseen myös kirkot ja uskonnolliset yhteisöt, jotka ovat julkisyhteisöjä, jos nämä lainsäädännössä niille myönnetyn verotusoikeuden perusteella kantavat veroa.Tässä tapauksessa 44 artiklassa mainittu mahdollisuus ei kuitenkaan ole voimassa.~~

~~*47 artikla*~~

~~**Vakavaraisuussuhteen taso**~~

~~1. Luottolaitoksia on vaadittava pitämään 40 artiklassa määritelty vakavaraisuussuhde vähintään kahdeksan prosentin tasolla.~~

~~2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat katsoessaan sen aiheelliseksi määrätä vähimmäissuhteen suuremmaksi.~~

~~3. Jos suhde muodostuu pienemmäksi kuin kahdeksan prosenttia, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kyseinen luottolaitos ryhtyy asianmukaisiin toimenpiteisiin saattaakseen suhdeluvun sovitun vähimmäistason mukaiseksi mahdollisimman nopeasti.~~

⇩ uusi

3 JAKSO

LUOTTORISKIN VÄHIMMÄISPÄÄOMAVAATIMUKSET

76 artikla

Luottolaitosten on sovellettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen 75 artiklan a alakohtaa sovellettaessa joko 78–83 artiklassa tarkoitettua standardimenetelmää tai, jos toimivaltaiset viranomaiset sen 84 artiklan nojalla sallivat, 84–89 artiklassa tarkoitettua sisäisten luokitusten menetelmää (IRB-menetelmä, IRBA).

77 artikla

Tässä jaksossa ’vastuulla’ tarkoitetaan omaisuuserää tai taseen ulkopuolista erää.

1 ALAJAKSO – STANDARDIMENETELMÄ

78 artikla

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, omaisuuserän vastuuarvo on sen tase-arvo ja liitteessä II lueteltujen taseen ulkopuolisten erien vastuuarvo on seuraava prosenttiosuus erän arvosta: 100 prosenttia, kun kyseessä on korkean riskin erä; 50 prosenttia, kun kyseessä on keskimääräisen riskin erä; 20 prosenttia, kun kyseessä on keskimääräisen/alhaisen riskin erä ja 0 prosenttia, kun kyseessä on alhaisen riskin erä. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät on jaettava riskiluokkiin liitteen II mukaisesti.

2. Liitteessä IV lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvo määritetään soveltamalla toista liitteessä III kuvailluista menetelmistä, ja uudistamissopimusten ja muiden nettoutusjärjestelyjen vaikutukset on otettava huomioon sovellettaessa kyseisiä menetelmiä liitteen III mukaisesti.

3. Kun vastuuseen liittyy vastikkeellinen luottosuoja, kyseiseen erään sovellettavaa vastuuarvoa voidaan muuttaa 3 alajakson mukaisesti.

4. Kun luottolaitos soveltaa liitteessä VIII olevan 3 osan mukaisesti rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää ja kun vastuuna on takaisinostosopimuksen taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisen tai lainaksi ottamisen perusteella myydyt, asetetut tai lainatut arvopaperit tai hyödykkeet, vastuuarvo on 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti määritetty arvopapereiden tai hyödykkeiden arvo ja sitä korotetaan tällaisiin arvopapereihin tai hyödykkeisiin sovellettavalla volatiliteettikorjauksella liitteessä VIII olevan 3 osan 35–60 kohdassa kuvatulla tavalla.

79 artikla

1. Kukin vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

   (a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta tai keskuspankeilta;

   (b) saamiset tai ehdolliset saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta;

   (c) saamiset tai ehdolliset saamiset hallintoelimiltä ja yleishyödyllisiltä yhteisöiltä;

   (d) saamiset tai ehdolliset saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta;

   (e) saamiset tai ehdolliset kansainvälisiltä organisaatioilta;

   (f) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;

(g) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;

(h) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;

(i) kiinteistövakuudelliset saamiset tai ehdolliset kiinteistövakuudelliset saamiset;

(j) erääntyneet saamiset;

(k) erät, jotka viranomaisten määrityksen mukaan sisältävät korkean riskin;

(l) katetut joukkolainat;

(m) arvopaperistetut erät;

(n) lyhytaikaiset saamiset laitoksilta ja yrityksiltä;

(o) osuudet yhteissijoitusyrityksissä;

(p) muut erät.

2. Jotta vastuu voidaan luokitella kuuluvaksi 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuun vähittäisvastuiden ryhmään, sen on täytettävä seuraavat edellytykset:

(a) vastuun on liityttävä joko yksityishenkilöön tai –henkilöihin taikka pieneen tai keskisuureen yhteisöön;

(b) vastuun on oltava yksi monista ominaispiirteiltään samantyyppisistä vastuista siten, että tämäntyyppisen antolainaustoimintaan liittyvät riskit vähenevät tuntuvasti;

(c) määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat yhteensä velkaa luottolaitokselle tai emoyritykselle ja sen tytäryrityksille, mukaan lukien erääntyneet vastuut, ei saa luottolaitoksen hallussa olevien tietojen mukaan olla yli miljoona euroa. Luottolaitoksen on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet näiden tietojen saamiseksi.

Arvopapereita ei saa hyväksyä vähittäisvastuiden ryhmään.

80 artikla

1. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseksi kaikkiin vastuisiin sovelletaan riskipainoa liitteessä VI olevan 1 osan mukaisesti, lukuun ottamatta omista varoista vähennettäviä vastuita. Sovellettava riskipaino perustuu vastuuryhmään, johon vastuu on luokiteltu, ja vastuun luottoluokitukseen liitteessä VI olevassa 1 osassa täsmennetyssä laajuudessa. Luottokelpoisuus voidaan määritellä viittaamalla luottoluokituslaitosten antamaan luokitukseen 81–83 artiklan säännösten mukaisesti tai vientitakuulaitosten luokitukseen liitteessä VI olevan 1 osan mukaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua riskipainoa vastuuarvo kerrotaan tämän alajakson mukaisesti täsmennetyllä tai määritetyllä riskipainolla.

3. Laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää laitosvastuiden osalta toimivaltaisten viranomaisten on käytettävä joko menetelmää, joka perustuu sen valtion luottoluokitukseen, jossa luottolaitos on perustettu, tai menetelmää, joka perustuu vastapuolena olevan laitoksen luottoluokitukseen liitteen VI mukaisesti.

4. Jos vastuuseen liittyvä luottoriski on suojattu, kyseiseen erään sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 3 alajakson mukaisesti sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään.

5. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan arvopaperistettujen vastuiden osalta 4 alajakson mukaisesti.

6. Vastuisiin, joiden osalta riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisesta ei ole tässä alajaksossa muuta säädetty, sovelletaan 100 prosentin riskipainoa.

7. Lukuun ottamatta vastuita, jotka johtavat 57 artiklan ensimmäisen kohdan a–h alakohdassa tarkoitettujen erien muotoisiin velkoihin, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan vaatimuksia luottolaitoksen vastuisiin, kun vastapuolena on sen emoyritys, tytäryritys tai emoyrityksen tytäryritys ja kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

   (a) vastapuoli on laitos tai rahoitusalan holdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;

   (b) vastapuoli kuuluu kokonaisuudessaan samaan konsolidointiryhmään kuin luottolaitos;

   (c) vastapuoleen sovelletaan samoja riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä kuin luottolaitokseen;

   (d) vastapuoli on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin luottolaitos;

   (e) vastapuolen nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle luottolaitokselle ei ole tämänhetkisiä tai ennakoitavissa olevia aineellisia tai oikeudellisiä esteitä;

   Tällaisissa tapauksissa sovelletaan nollariskipainotusta.

81 artikla

1. Ulkoista luottoluokitusta voidaan käyttää vastuun riskipainon määrittämiseksi 80 artiklan mukaisesti vain silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luokituksen antavan luottoluokituslaitoksen käytön, jäljempänä ’hyväksytty luottoluokituslaitos’.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa 80 artiklan soveltamista varten hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan luottoluokituslaitokset, joiden pääomanhallintaprosessi täyttää objektiivisuutta, riippumattomuutta, jatkuvaa valvontaa ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset ja joiden laatimat luokitukset täyttävät luotettavuutta ja läpinäkyvyyttä koskevat vaatimukset. Tätä varten

toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon liitteessä VI olevassa 2 osassa asetetut tekniset vaatimukset.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä kyseisen luottoluokituslaitoksen soveltamatta omaa arviointimenettelyään.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava yleisesti saataville selvitys noudatetusta hyväksymismenettelystä ja luettelo hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

82 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä liitteessä VI olevassa 2 osassa tarkoitettujen teknisten vaatimusten perusteella, mikä kyseisen liitteen 1 osassa tarkoitettu luottoluokka vastaa kutakin hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta. Määrielmien on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia.

2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat laatineet 1 kohdan mukaiset määritelmät, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä määritelmät soveltamatta omia määrittelymenettelyjään.

83 artikla

1. Luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta on käytettävä luottolaitoksen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen johdonmukaisesti ja liitteessä VI olevaa 3 osaa noudattaen. Luokituksia ei saa käyttää valikoiden.

2. Luottolaitosten on käytettävä pyynnöstä annettuja luottoluokituksia. Ne voivat kuitenkin käyttää muutoin annettuja luokituksia toimivaltaisen viranomaisen luvalla.

2 ALAJAKSO – SISÄISTEN LUOKITUSTEN MENETELMÄ

84 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia tämän alajakson nojalla, että luottolaitokset laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän sisäisten luokitusten menetelmää (IRB-menetelmä, IRBA) soveltaen. Kunkin luottolaitoksen on saatava tähän erillinen lupa.

2. Lupa annetaan ainoastaan silloin, kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että luottolaitoksen järjestelmät luottoriskien hallitsemiseksi ja luokittelemiseksi ovat hyvin perustellut, niitä noudatetaan johdonmukaisesti ja varsinkin, että ne täyttävät seuraavat vaatimukset liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti:

   (a) luottolaitoksen luokitusjärjestelmä tarjoaa soveltuvan arvion vastapuolten ja transaktioiden ominaispiirteistä, asianmukaisen riskien erottelun ja täsmälliset ja johdonmukaiset määrälliset riskiestimaatit;

(b) pääomavaatimusten laskemiseen käytettävillä sisäisillä luokituksilla ja maksukyvyttömyys- ja tappioestimaateilla sekä tähän liittyvillä järjestelmillä ja prosesseilla on keskeinen merkitys luottolaitoksen riskienhallinta- ja päätöksentekoprosessin, luottojen hyväksymisen, pääoman sisäisen kohdentamisen sekä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmän (*corporate governance*) kannalta;

(c) luottolaitoksella on luottoriskin valvontayksikkö, joka vastaa sen luokitusjärjestelmistä ja joka on riittävän itsenäinen ja muiden vaikutusvallasta riippumaton;

(d) luottolaitos kerää ja säilyttää kaikki asianmukaiset tiedot, joilla voidaan tukea tehokkaasti luottoriskien mittaamis- ja hallintamenettelyjä;

(e) luottolaitos laatii asiakirjoja luokitusjärjestelmistään ja niiden toimintaperiaatteista sekä validoi luokitusjärjestelmänsä.

Jos Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoituslaitos ja sen tytäryritykset soveltavat IRB-menetelmää yhtenäisesti emoyritykseen ja sen tytäryrityksiin, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että emoyritys ja tytäryritykset täyttävät yhdessä tarkasteltuina liitteessä VII olevan 4 osan mukaiset vähimmäisvaatimukset.

3. Hakiessaan lupaa käyttää IRB-menetelmää luottolaitoksen on osoitettava, että se on käyttänyt vähintään kolmen lupaa edeltävän vuoden ajan kyseisten IRB-menetelmän vastuuryhmien osalta luokitusjärjestelmiä, jotka ovat pääosin liitteessä esitettyjen sisäistä riskien mittaamista ja hallintaa koskevien vähimmäisvaatimusten mukaisia. Tätä vaatimusta sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2010.

4. Hakiessaan lupaa käyttää omia LGD- ja/tai CF-estimaattejaan luottolaitoksen on osoitettava, että se on vähintään kolmen lupaa edeltävän vuoden ajan laatinut omat LGD- ja/tai CF-estimaattinsa ja käyttänyt niitä tavalla, joka vastaa pääosin liitteessä esitettyjä vähimmäisvaatimuksia, jotka koskevat omien estimaattien käyttöä näistä parametreista. Tätä vaatimusta sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2010.

5. Jos luottolaitos ei enää täytä tässä alajaksossa säädettyjä vaatimuksia, sen on joko esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suunnitelma nopeasta paluusta noudattamaan vaatimuksia, tai sen on osoitettava, että noudattamatta jättämisen vaikutus on vähäinen.

6. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdigyhtiön ja sen tytäryritysten tarkoituksena on käyttää IRB-menetelmää, eri oikeudellisten yksikköjen toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 129–132 artiklan mukaisesti.

85 artikla

1. Sen estämämättä, mitä 89 artiklassa säädetään, luottolaitosten ja jokaisen emoyrityksen ja sen tytäryritysten on käytettävä IRB-menetelmää kaikkiin vastuisiinsa.

Toimivaltaisten viranomaisten luvalla menetelmä voidaan ottaa käyttöön vaiheittain 86 artiklassa tarkoitetuissa eri vastuuryhmissä saman liiketoimintayksikön sisällä, eri liiketoimintayksiköissä saman ryhmän sisällä tai yritys-, luottolaitos-, valtio- ja keskuspankkivastuiden riskipainojen laskemiseen sovellettavien omien LGD- tai CF-estimaattien käyttämiseksi.

Edellä 86 artiklassa tarkoitetun vähittäisvastuiden ryhmän osalta käyttöönotto voidaan toteuttaa vaiheittain eri vastuuryhmissä, joihin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 9, 10 ja 11 kohdassa tarkoitettuja korrelaatiokaavoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu käyttöönotto on toteutettava kohtuullisessa aikataulussa, josta sovitaan toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Käyttöönotto on toteutettava toimivaltaisten viranomaisten määrittämiä tiukkoja vaatimuksia noudattaen. Vaatimukset on laadittava varmistamaan, että 1 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta ei käytetä valikoivasti alhaisempien vähimmäispääomavaatimusten aikaansaamiseksi IRB-menetelmän ulkopuolella vielä olevien vastuuryhmien tai liiketoimintayksikköjen osalta tai käytettäessä omia LGD- ja CF-estimaatteja.

3. Kun luottolaitos alkaa käyttää IRB-menetelmää johonkin vastuuryhmäänsä, se on käytettävä IRB-menetelmää myös oman pääoman ehtoisista sijoituksista muodostuvaan vastuuryhmään.

4. Jollei 1–3 kohdasta ja 89 artiklasta muuta johdu, IRB-menetelmän käyttöön 84 artiklan nojalla luvan saaneet luottolaitokset saavat soveltaa 1 alajaksoa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemisessa ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

5. Jollei 1 ja 2 kohdasta ja 89 artiklasta muuta johdu, omien LGD- ja CF-estimaattien käyttöön 87 artiklan 9 kohdan nojalla luvan saaneet luottolaitokset saavat käyttää 87 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja LGD-arvoja ja luottovasta-arvokertoimia ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla.

86 artikla

1. Jokainen vastuu on luokiteltava johonkin seuraavista vastuuryhmistä:

(a) saamiset tai ehdolliset saamiset valtioilta ja keskuspankeilta;

(b) saamiset tai ehdolliset saamiset laitoksilta;

(c) saamiset tai ehdolliset saamiset yrityksiltä;

(d) vähittäissaamiset tai ehdolliset vähittäissaamiset;

(e) oman pääoman ehtoiset sijoitukset;

(f) arvopaperistetut erät;

(g) muut luottovelvoitteisiin kuulumattomat erät.

2. Seuraavat vastuut käsitellään valtio- ja keskuspankkivastuina:

(a) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, jotka käsitellään valtiovastuina 1 alajakson nojalla;

(b) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta, joihin sovelletaan nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla.

3. Seuraavat vastuut käsitellään laitosvastuina:

(a) saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta, joita ei käsitellä valtiovastuina 1 alajakson nojalla;

(b) saamiset julkisyhteisöiltä ja julkisoikeudellisilta laitoksilta, jotka käsitellään laitosvastuina 1 alajakson nojalla;

(c) saamiset kansainvälisiltä kehityspankeilta, joihin ei sovelleta nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla.

4. Jotta vastuut voidaan luokitella 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin vähittäisvastuisiin, niiden on täytettävä seuraavat ehdot:

(a) vastapuolena on joko yksityishenkilö tai –henkilöitä taikka pieni tai keskisuuri yhteisö edellyttäen jälkimmäisessä tapauksessa, että määrä, jonka velallinen asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmä on yhteensä velkaa luottolaitokselle tai emoyritykselle ja sen tytäryrityksille, saa olla enintään miljoona euroa ja luottolaitoksen edellytetään toteuttaneen kohtuulliset toimenpiteet tilanteen tarkistamiseksi;

(b) luottolaitos käsittelee riskienhallinnassaan kyseisiä vastuita samalla tavoin pitkällä aikavälillä;

(c) niitä ei hallinnoida yksilöidysti yritysvastuiden kaltaisella tavalla;

(d) kunkin vastuun kanssa samalla tavoin hallinnoituja vastuita on suuri määrä.

5. Seuraavat vastuut luokitellaan oman pääoman ehtoisista sijoituksista muodostuvaan vastuuryhmään:

(a) vastuut, jotka eivät ole velkainstrumentteja, joihin liittyy huonompi etuoikeusasema ja joilla on oikeus liikkeeseenlaskijan jäännösvaroihin tai -tuottoihin;

(b) velkainstrumentit, joiden taloudellinen sisältö vastaa a alakohdassa tarkoitettuja vastuita.

6. Yritysvastuiden ryhmässä luottolaitosten on erikseen eroteltava erityisrahoitusvastuiksi seuraavanlaiset vastuut:

(a) vastapuoli on perustettu erityisesti aineellisten omaisuuserien rahoitusta ja/tai hallinnointia varten;

(b) lainaajalla on sopimusjärjestelyistä johtuva merkittävä vaikutusvalta omaisuuseriin ja niiden tuottamaan tuloon;

(c) velan takaisinmaksu perustuu pääasiassa rahoitettavien omaisuuserien tuottamaan tuloon eikä niinkään yrityksen laajemman liiketoiminnan tuottamaan tuloon.

7. Kaikki luottovelvoitteet, joita ei ole luokiteltu 1 kohdan a, b, d, e ja f alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin, on luokiteltava 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään.

8. Edellä 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään on sisällytettävä leasing-omaisuuden jäännösarvo, jos tässä direktiivissä ei muualla toisin säädetä.

9. Luottolaitoksen on käytettävä eri vastuuryhmien luokitteluun asianmukaisia ja pitkällä aikavälillä johdonmukaisia menetelmiä.

87 artikla

1. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä sellaisiin vastuisiin liittyvän luottoriskin osalta, jotka kuuluvat johonkin 86 artiklan 1 kohdan a–e tai g alakohdassa tarkoitetuista vastuuryhmistä, on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 1–25 kohdan mukaan, ellei vastuita vähennetä omista varoista.

2. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ostettuihin saamisiin liittyvän laimentumisriskin osalta on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 26 kohdan mukaisesti.

3. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä luottoriskin ja laimentumisriskin osalta on laskettava kyseiseen vastuuseen liittyvien asianmukaisten parametrien perusteella. Parametreja ovat maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD), tappio-osuus (LGD), juoksuaika (M) ja riskiarvo. Maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä ja tappio-osuutta voidaan käsitellä erikseen tai yhdessä liitteessä VII olevan 2 osan mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden luottoriskin osalta on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 15–24 kohdan mukaisesti, jos toimivaltaiset viranomaiset antavat tähän luvan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitos käyttää liitteessä VII olevan 1 osan 24 ja 25 kohdassa kuvailtua menetelmää ainoastaan silloin, kun luottolaitos täyttää liitteessä VII olevan 4 osan 114–122 kohdassa asetetut vähimmäisvaatimukset.

5. Sen estämättä, mitä 3 kohdassa säädetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä erityisrahoitusvastuiden luottoriskin osalta voidaan laskea liitteessä VII olevan 1 osan 5 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on julkaistava ohjeita siitä, miten laitosten olisi riskipainotettava erityisrahoitusvastuunsa liitteessä VII olevan 1 osan 5 kohdan nojalla, ja hyväksyttävä laitosten soveltamat luokitusmenetelmät.

6. Luottolaitosten on muodostettava 86 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omat PD-estimaattinsa 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

7. Luottolaitosten on muodostettava 86 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta omat LGD- ja CF-estimaattinsa 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

8. Luottolaitosten on sovellettava 86 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta liitteessä VII olevan 2 osan 8 kohdassa lueteltuja LGD-arvoja ja liitteessä VII olevan 3 osan 11 kohdan a–c alakohdassa lueteltuja luottovasta-arvokertoimia.

9. Sen estämättä, mitä 8 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset käyttävät 86 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluvien vastuiden osalta omia LGD- ja CF-estimaattejaan 84 artiklan ja liitteessä VII olevan 4 osan mukaisesti.

10. Riskipainotettujen saamisten yhteismäärä arvopaperistettujen vastuiden osalta ja 86 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta on laskettava 4 alajakson mukaisesti.

11. Jos saamiset yhteissijoitusyritykseltä täyttävät liitteessä VI olevan 1 osan 74 ja 75 kohdan vaatimukset ja luottolaitoksella on tiedot kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon huomioon laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja odotetun tappion määrää tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien mukaan.

Jos luottolaitos ei täytä edellytyksiä tässä alajaksossa säädettyjen menetelmien soveltamiseksi, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä on laskettava seuraavien menetelmien mukaan:

a) 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluviin vastuisiin sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 17–19 kohdan mukaista menetelmää. Jos luottolaitos ei tätä varten pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita.

b) kaikkien muiden suojattavien vastuiden osalta sovelletaan 1 alajaksossa säädettyä menetelmää seuraavin muutoksin:

   i) vastuut luokitellaan sopivaan vastuuryhmään ja niihin sovelletaan tavanomaista luottoluokkaa seuraavan ylemmän luottoluokan mukaista riskipainoa;

   ii) vastuisiin, jotka luokitellaan ylempiin luottoluokkiin, joissa sovelletaan tavallisesti 150 prosentin riskipainoa, sovelletaan 200 prosentin riskipainoa.

12. Jos saamiset yhteissijoitusyritykseltä eivät täytä liitteessä VI olevan 1 osan 74 ja 75 kohdassa esitettyjä vaatimuksia tai luottolaitos ei ole tietoinen kaikista yhteissijoitusyrityksen suojattavista vastuista, luottolaitoksen on otettava nämä vastuut huomioon ja laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä ja odotetun tappion määrä

liitteessä VII olevan 1 osan 17–19 kohdassa tarkoitetun menetelmän mukaan. Jos luottolaitos ei tässä yhteydessä pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita. Tätä varten muut kuin oman pääoman ehtoiset vastuut luokitellaan johonkin muuhun liitteessä VII olevan 1 osan 17 kohdassa lueteltuun ryhmään (pääomasijoitukset, pörssissä noteeratut oman pääoman ehtoiset sijoitukset ja muut oman pääoman ehtoiset sijoitukset) ja tuntemattomat vastuut luokitellaan muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyvien vastuiden ryhmään.

Edellä kuvaillun menetelmän vaihtoehtona luottolaitokset voivat antaa kolmannen tehtäväksi laskea ja ilmoittaa – edellyttäen, että laskelmien ja raportoinnin oikeellisuus on asianmukaisesti varmistettu – keskimääräisen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän, joka perustuu yhteissijoitusyrityksen suojattaviin vastuisiin ja joka lasketaan seuraavan menetelmän mukaisesti:

a) 86 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta sovelletaan liitteessä VII olevan 1 osan 17–19 kohdan mukaista menetelmää. Jos luottolaitos ei tässä yhteydessä pysty erottamaan pääomasijoituksiin, pörssissä noteerattuihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin ja muihin oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin liittyviä vastuita toisistaan, se on käsiteltävä kyseisiä vastuita kuten muita oman pääoman ehtoisia vastuita.

b) kaikkien muiden suojattavien vastuiden osalta sovelletaan 1 alajaksossa säädettyä menetelmää seuraavin muutoksin:

   i) vastuut luokitellaan sopivaan vastuuryhmään ja niihin sovelletaan tavallista luottoluokkaa seuraavan ylemmän luottoluokan mukaista riskipainoa;

   ii) vastuisiin, jotka luokitellaan ylempiin luottoluokkiin, joissa sovelletaan tavallisesti 150 prosentin riskipainoa, sovelletaan 200 prosentin riskipainoa.

88 artikla

1. Edellä 86 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa tarkoitettuihin vastuuryhmiin kuuluviin vastuisiin liittyvä odotettu tappio on laskettava liitteessä VII olevan 1 osan 27–33 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

2. Laskettaessa odotetun tappion määrää liitteessä VII olevan 1 osan 27–33 kohdan mukaisesti kuhunkin vastuuseen on käytettävä samaa PD-, LGD- ja vastuuarvoa kuin laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 87 artiklan mukaisesti.

3. Odotettu tappio lasketaan arvopaperistettujen vastuiden osalta 4 alajakson mukaisesti.

4. Odotettu tappio on nolla 86 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään kuuluvien vastuiden osalta.

5. Odotettu tappio lasketaan ostettuihin saamisiin liittyvän laimentumisriskin osalta liitteessä VII olevan 1 osan 33 kohdan mukaisesti.

6. Odotettu tappio lasketaan 87 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitettujen vastuiden osalta liitteessä VII olevan 1 osan 27–33 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

89 artikla

1. Luottolaitokset, jotka ovat saaneet luvan käyttää IRB-menetelmää riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja odotetun tappion laskemiseen yhden tai useamman vastuuryhmän osalta, voivat soveltaa toimivaltaisten viranomaisten luvalla 1 alajaksoa seuraaviin vastuisiin:

(a) 86 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;

(b) 86 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun vastuuryhmään, kun merkittävien vastapuolien määrä on vähäinen ja luottolaitoksen olisi kohtuuttoman työlästä soveltaa luokitusjärjestelmää näihin vastapuoliin;

(c) vastuisiin merkitykseltään vähäisissä liiketoimintayksiköissä sekä vastuuryhmiin, jotka ovat merkitykseltään vähäisiä kokonsa ja riskiprofiilinsa vuoksi;

(d) kotijäsenvaltion keskus-, alue- ja paikallishallintoon ja hallintoelimiin liittyviin vastuisiin seuraavin edellytyksin:

(i) saamisiin keskushallinnolta ja kyseisiin muihin saamisiin liittyvä riski on yhtä suuri erityisten hallintojärjestelyjen vuoksi;

(ii) saamiset keskushallinnolta kuuluvat 1 alajakson nojalla luottoluokkaan 1;

(e) luottolaitoksen vastuisiin, joissa vastapuolena on sen emoyritys, sen tytäryritys tai sen emoyrityksen tytäryritys edellyttäen, että vastapuoli on laitos, rahoitusalan holdingyhtiö, rahoituslaitos, omaisuudenhoitoyhtiö tai avustavia palveluja tuottava yritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;

f) oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin yhteisöihin, joiden luottovelvoitteisiin sovelletaan nollariskipainotusta 1 alajakson nojalla (mukaan lukien julkisrahoitteiset yhteisöt, joihin voidaan soveltaa nollariskipainotusta);

g) oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin, jotka on laskettu liikkeeseen osana lailla säädettyä ohjelmaa, jolla pyritään edistämään tiettyjen toimialojen taloudellista tilaa ja joka tuo merkittävää valtion apua luottolaitoksille sijoitusten tekemiseen ja jota jossain muodossa koskee valtion valvonta ja sijoitusrajoitukset. Tämä käsittely on rajattu 10 prosentin osuuteen ensisijaisista ja toissijaisista omista varoista.

Tämä kohta ei estä sitä, että toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan soveltaa 1 alajakson säännöksiä oman pääoman ehtoisiin sijoituksiin, joita saa toisissa jäsenvaltioissa käsitellä tällä tavoin.

2. Sovellettaessa c alakohtaa luottolaitoksen oman pääoman ehtoisten sijoitusten vastuuryhmä katsotaan merkittäväksi, jos niiden yhteenlaskettu arvo, josta on vähennetty g alakohdassa tarkoitettujen lakisääteisten ohjelmien nojalla tehdyt oman pääoman ehtoiset sijoitukset, on edeltävän vuoden aikana keskimäärin ylittänyt 10 prosenttia luottolaitoksen omista varoista. Jos kyseiset oman pääoman ehtoiset sijoitukset muodostuvat alle kymmenestä yksittäisestä omistusosuudesta, kyseinen raja-arvo on 5 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

3 ALAJAKSO – LUOTTORISKIEN VÄHENTÄMINEN

90 artikla

Tässä alajaksossa ’luottoa myöntävällä luottolaitoksella’ tarkoitetaan luottolaitosta, jolla kyseiset vastuut ovat, vaikka ne eivät johtuisikaan lainasta.

91 artikla

Sellaiset luottolaitokset, jotka käyttävät standardimenetelmää 78–83 artiklan mukaisesti tai jotka käyttävät sisäisten luokitusten menetelmää 84–89 artiklan mukaisesti mutta ilman 87–88 artiklan mukaisia omia LGD- ja CF-estimaattejaan, voivat käyttää tämän alajakson mukaisia riskien vähentämistekniikoita laskiessaan 75 artiklan a alakohdassa tarkoitettua riskipainotettujen saamisten yhteismäärää tai odotetun tappion yhteismäärää 57 artiklan ensimmäisen kohdan q alakohdassa tarkoitettua laskentaa ja 63 artiklan 3 kohtaa varten.

92 artikla

1. Sellaisen tekniikan, jota käytetään tarjoamaan luottosuojaa yhdessä luottoa myöntävän luottolaitoksen toteuttamien toimenpiteiden, menettelyjen ja toimintalinjojen kanssa, on johdettava oikeudellisesti päteviin ja kaikilla merkityksellisillä lainkäyttöalueilla täytäntöönpanokelpoisiin luottosuojajärjestelyihin.

2. Luottoa myöntävän luottolaitoksen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen luottosuojajärjestelyn tehokkuuden ja hallitakseen siihen liittyvät riskit.

3. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa vakuudeksi hyväksyttävien omaisuuserien on oltava riittävän likvidejä ja niiden arvon on oltava pitkällä aikavälillä riittävän vakaa, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen käytetty menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste. Vakuudeksi saa hyväksyä ainoastaan liitteessä VIII olevassa 1 osassa luetellut omaisuuserät.

4. Vastikkeellisen luottosuojan tapauksessa luottoa myöntävällä luottolaitoksella on oltava oikeus realisoida tai ottaa haltuunsa kohtuullisessa ajassa luottosuojan tarjoavat omaisuuserät luotonsaajan tai vakuuden haltijana toimivan säilytysyhteisön

maksukyvyttömyys- tai konkurssitilanteessa – tai muussa transaktioasiakirjoissa mainitussa tilanteessa. Luottosuojana käytettävien omaisuuserien arvo ei saa olla olennaisesti riippuvainen luotonsaajan luottokelpoisuudesta.

5. Takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa sitoumuksen antajaksi hyväksyttävän osapuolen on oltava riittävän luotettava ja luottosuojasopimuksen on oltava oikeudellisesti pätevä merkityksellisillä lainkäyttöalueilla, jotta ne tarjoavat asianmukaisen varmuuden luottosuojasta, kun otetaan huomioon riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen käytetty menetelmä ja vähentämistekniikoiden sallittu hyväksymisaste. Vähentämistekniikoiden hyväksyntä on rajattava liitteessä VIII olevan 1 osan mukaisiin luottosuojan tarjoajiin ja luottosuojasopimusten muotoihin.

6. Liitteessä VIII olevan 2 osan mukaiset vähimmäisvaatimukset on täytettävä.

93 artikla

1. Kun 92 artiklan vaatimukset täytetään, riskipainotettujen saamisten yhteismäärää ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärää voidaan muuttaa liitteessä VIII olevan 3–6 osan mukaisesti.

2. Mikään vastuu, johon sovelletaan riskien vähentämistekniikkaa, ei saa johtaa korkeampaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärään tai odotettujen tappioiden yhteismäärään kuin muuten samanlainen vastuu, johon ei sovelleta riskien vähentämistekniikkaa.

3. Jos 78–83 artiklan tai vastaavasti 84–93 artiklan mukaisesti lasketuissa riskipainotettujen saamisten yhteismäärissä on jo otettu huomioon luottosuoja, luottosuojan laskentaa ei saa enää suorittaa tämän alakohdan mukaisesti.

4 ALAJAKSO – ARVOPAPERISTAMINEN

94 artikla

Kun luottolaitos käyttää 1 alajaksossa kuvailtua standardimenetelmää laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärän sen vastuuryhmän osalta, johon arvopaperistetut vastuut on luokiteltava 79 artiklan nojalla, sen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä arvopaperistettujen omaisuuserien osalta liitteessä IX olevan 4 osan 6–35 kohtaa noudattaen.

Muissa tapauksissa sen on laskettava riskipainotettujen saamisten yhteismäärä liitteessä IX olevan 4 osan 36–74 kohtaa noudattaen.

95 artikla

1. Kun alulle paneva luottolaitos on siirtänyt arvopaperistettuihin vastuisiin liittyvän merkittävän luottoriskin liitteessä IX olevan 2 osan mukaisesti, luottolaitos voi

(a) perinteisen arvopaperistamisen tapauksessa olla sisällyttämättä arvopaperistettuja vastuita riskipainotettujen saamisten yhteismäärään ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärään;

(b) synteettisen arvopaperistamisen tapauksessa laskea riskipainotettujen saamisten yhteismäärän ja vastaavasti odotettujen tappioiden yhteismäärän arvopaperistettujen vastuiden osalta liitteessä IX olevan 2 osan mukaisesti.

2. Kun 1 kohtaa sovelletaan, alulle panevan luottolaitoksen on laskettava liitteessä IX kuvailtu riskipainotettujen saamisten yhteismäärä positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistettavissa omaisuuserissä.

Jos alulle paneva luottolaitos ei voi siirtää merkittävää luottoriskiään 1 kohdan mukaisesti, sen ei tarvitse laskea riskipainotettujen saamisten yhteismäärää positioiden osalta, jotka sillä on arvopaperistettavissa omaisuuserissä.

96 artikla

1. Kun riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan arvopaperistettujen omaisuuserien osalta, riskipainoa on sovellettava liitteen IX mukaisesti position luottoluokitukseen perustuvaan vastuuarvoon; luottoluokitus voidaan määrittää viittaamalla luottoluokituslaitoksen antamaan luokitukseen tai muutoin, kuten liitteessä IX todetaan.

2. Kun vastuut liittyvät arvopaperistamisen eri etuoikeusluokkiin, kuhunkin etuoikeusluokkaan liittyvä vastuu katsotaan erilliseksi arvopaperistetuksi omaisuuseräksi. Arvopaperistetuille omaisuusserille luottosuojaa tarjoavilla on katsottava olevan positioita arvopaperistetuissa omaisuusserissä. Arvopaperistettujen omaisuuserien on sisällettävä vastuut, jotka liittyvät arvopaperistettuihin korkosopimuksiin tai valuuttajohdannaisiin.

3. Kun arvopaperistettu omaisuuserä on vastikkeellisen tai takauksen luonteisen luottosuojan kohteena, kyseiseen positioon sovellettavaa riskipainoa voidaan muuttaa 90–93 artiklan ja liitteen IX säännösten yhteisen tulkinnan mukaisesti.

4. Jollei 57 artiklan ensimmäisen kohdan r alakohdasta ja 66 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on sisällytettävä luottolaitoksen kaikkien riskipainotettujen saamisten yhteismäärään sovellettaessa 75 artiklan a alakohtaa.

97 artikla

1. Luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta voidaan käyttää määritettäessä arvopaperistettujen omaisuuserien riskipainoa 96 artiklan mukaisesti ainoastaan silloin, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen käytön tätä varten, jäljempänä ’hyväksytty luottoluokituslaitos’.

2. Toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat luokituslaitoksen 1 kohdan mukaiseksi hyväksytyksi luottoluokituslaitokseksi ainoastaan silloin, kun kyseinen luokituslaitos täyttää 81 artiklassa asetetut vaatimukset ja liitteessä VI olevan 2 osan tekniset vaatimukset ja kun se voi osoittaa toimintansa olevan yleisesti tunnettua arvopaperistamisen alalla.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet luottoluokituslaitoksen 1 kohdan soveltamiseksi, muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä kyseisen luottoluokituslaitoksen tätä tarkoitusta varten soveltamatta omaa arviointimenettelyään.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava yleisesti saataville selvitys noudatetusta hyväksymismenettelystä ja luettelo hyväksytyistä luottoluokituslaitoksista.

5. Jotta hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta saa käyttää tähän tarkoitukseen, sen on noudatettava liitteessä IX olevassa 3 osassa tarkoitettuja luotettavuuden ja läpinäkyvyyden periaatteita.

98 artikla

1. Sovellettaessa riskipainoja arvopaperistettuihin omaisuuseriin toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, mikä liitteessä IX tarkoitettu luottoluokka vastaa kutakin hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta. Määrielmien on oltava objektiivisia ja johdonmukaisia.

2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat laatineet 1 kohdan mukaiset määritelmät, toisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä määritelmät soveltamatta omia määrittelymenettelyjään.

99 artikla

Luottoluokituslaitoksen antamia luokituksia on käytettävä johdonmukaisesti luottolaitoksen 96 artiklassa tarkoitettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskemiseen ja liitteessä IX olevan 3 osan säännöksiä on noudatettava. Luottoluokituksia ei saa käyttää valikoivasti.

100 artikla

1. Jos ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvia uusiutuvia saamisia arvopaperistetaan, alulle panevan luottolaitoksen tai järjestävän luottolaitoksen on laskettava liitteen IX mukaisesti ylimääräinen riskipainotettujen saamisten yhteismäärä sen riskin varalta, että luottoriskin taso, jolle se on alttiina, voi nousta ennenaikaisen kuoletuksen tapauksessa.

2. Tällöin uusiutuvan saamisen on liityttävä vastuuseen, jossa asiakas voi ottaa käyttöönsä vaihtelevansuuruisia eriä sovitun limiitin puitteissa, ja ennenaikaista kuoletusta koskevien ehtojen on oltava sopimusehtoja, joissa edellytetään, että sijoittajan positioita lunastetaan tietyissä tilanteissa ennen kuin liikkeeseenlaskettujen arvopapereiden alkuperäinen juoksuaika umpeutuu.

3. Jos arvopaperistettavina ovat ennenaikaisen kuoletuksen ehtojen piiriin kuuluvat vähittäisvastuut, jotka ovat sitoumuksettomia ja ennalta ilmoittamatta ehdoitta peruutettavissa, ja kun ennenaikaisen kuoletuksen perusteena on kvantitatiivinen arvo, joka liittyy johonkin muuhun kuin kolmen kuukauden keskimääräiseen hintaeroon, määrittääkseen kyseisen muuntoarvon toimivaltaiset viranomaiset voivat

soveltaa käsittelyä, joka vastaa liitteessä IX olevan 4 osan 27–30 kohdassa kuvailtua menetelmää.

4. Jos toimivaltainen viranomainen aikoo soveltaa 3 kohdassa tarkoitettua käsittelyä johonkin tiettyyn arvopaperistamiseen, sen on ensin ilmoitettava asiasta kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Ennen kuin tällaisesta käsittelystä muodostuu osa toimivaltaisen viranomaisen yleistä toimintalinjaa sellaisen arvopaperistamisen osalta, johon sovelletaan kyseisenlaisia ennenaikaisen kuoletuksen ehtoja, toimivaltaisen viranomaisen on kuultava kaikkien muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia ja otettava esitetyt näkemykset huomioon. Kyseessä olevan toimivaltaisen viranomaisen on annettava yleisesti tiedoksi tällaisessa konsultaatiossa esitetyt näkemykset ja käyttöön otettu käsittely.

101 artikla

1. Alulle paneva luottolaitos tai järjestävä luottolaitos ei saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea supistaakseen todellisia tai mahdollisia tappiota sijoittajille.

2. Jos alulle paneva luottolaitos tai järjestävä luottolaitos ei noudata 1 kohtaa arvopaperistamisen osalta, toimivaltaisen viranomaisen on vaadittava vähintään, että sillä on pääomaa kaikkia arvopaperistettuja vastuita vastaan siten kuin niitä ei olisi arvopaperistettu. Luottolaitoksen on annettava yleisesti tiedoksi, että se on tarjonnut sopimuksen ulkopuolista tukea ja ilmoitettava sen vaikutuksista lakisääteiseen pääomaan.

4 JAKSO

OPERATIIVISEN RISKIN VÄHIMMÄISPÄÄOMAVAATIMUKSET

102 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitoksilla on omia varoja operatiivista riskiä vastaan 103, 104 ja 105 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti.

2. Luottolaitokset, jotka ovat siirtyneet soveltamaan 104 artiklan mukaista menetelmää, saavat soveltaa 103 artiklan mukaista menelmää ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

3. Luottolaitokset, jotka ovat siirtyneet soveltamaan 105 artiklan mukaista menetelmää, saavat soveltaa 103 ja 104 artiklan mukaista menelmää ainoastaan perustelluista syistä ja toimivaltaisten viranomaisten luvalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset soveltavat menetelmien yhdistelmää liitteessä X olevan 4 kohdan mukaisesti.

103 artikla

Perusmenetelmän mukainen operatiivisen riskin pääomavaatimus on tietty prosenttiosuus relevantista indikaattorista liitteessä X olevassa 1 osassa tarkoitettujen parametrien mukaisesti.

104 artikla

1. Standardimenetelmän mukaan luottolaitosten on jaettava liiketoimintansa liitteessä X olevan 2 osan mukaisiin liiketoiminta-alueisiin.

2. Luottolaitosten on laskettava kunkin liiketoiminta-alueen osalta operatiivisen riskin pääomavaatimus tiettynä prosenttiosuutena relevantista indikaattorista liitteessä X olevan 2 osan parametrien mukaisesti.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luottolaitokselle tietyin edellytyksin luvan käyttää vaihtoehtoista indikaattoria operatiivisen riskin pääomavaatimuksen määrittämiseksi tiettyjen liiketoiminta-alueiden osalta.

4. Standardimenetelmän mukainen operatiivisen riskin pääomavaatimus on kaikkien yksittäisten liiketoiminta-alueiden operatiivisten riskien pääomavaatimusten summa.

5. Standardimenetelmän parametrit on esitetty liitteessä X olevassa 2 osassa.

6. Jotta luottolaitokset voivat käyttää standardimenetelmää, niiden on täytettävä liitteessä X olevassa 2 osassa asetetut ehdot.

105 artikla

1. Luottolaitokset voivat käyttää omiin sisäisiin riskien mittaamismenetelmiinsä perustuvia kehittyneitä menetelmiä edellyttäen, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy erikseen kyseisten mallien käytön vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että luottolaitokset täyttävät liitteessä X olevassa 3 osassa asetetut ehdot.

3. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen ja sen tytäryritysten tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdigyhtiön ja sen tytäryritysten tarkoituksena on käyttää kehittynyttä menetelmää, eri oikeudellisten yksikköjen valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä 128–132 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Soveltamisen on sisällettävä liitteessä X olevassa 3 osassa luetellut tekijät.

4. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoituslaitos ja sen tytäryritykset soveltavat kehittynyttä menetelmää yhtenäisesti emoyritykseen ja sen tytäryrityksiin, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että emoyritys ja tytäryritykset täyttävät yhdessä tarkasteltuina liitteessä X olevan 3 osan mukaiset ehdot.

↓ 2000/12/EY

~~3~~5 JAKSO

SUURET RISKIKESKITTYMÄT

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 24 kohta (mukautettu)
⇨ uusi*106 artikla*

1. ’~~r~~riskillä’ ⌦ vastuulla’ tarkoitetaan ⌫ sovellettaessa ~~48, 49 ja 50 artiklaa~~ ⌦ tätä jaksoa 3 jakson 1 alajaksossa ⌫ ~~43 artiklassa ja liitteessä II ja IV~~ tarkoitettuja ~~varoja~~ ⌦ tase-eriä ⌫ ja taseen ulkopuolisia eriä kuitenkaan soveltamatta näissä säännöksissä säädettyjä ~~painotuksia~~ ⌦ riskipainoja ⌫ tai riskiryhmiä~~:~~.

~~kyseisessä~~ ~~l~~Liitteessä IV tarkoitetuista ~~riskit~~ ⌦ eristä johtuvat vastuut on laskettava jonkin ⌫ ~~lasketaan~~ liitteessä III esitetyn ~~jonkin~~ menetelmän mukaisesti ~~kuitenkaan soveltamatta vastapuolta varten säädettyjä painotuksia;~~.

~~t~~Toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan sopia, että ⌦ vastuita määritettäessä omien varojen kokonaan kattamia eriä ei tarvitse ottaa lukuun ⌫ ~~laskettaessa kaikki erät, jotka omat varat kattavat kokonaan~~ edellyttäen, että ~~sellaisia~~ näitä omia varoja ei käytetä ~~vakavaraisuussuhdetta~~ ⇨ laskettaessa luottolaitoksen omia varoja 75 artiklan soveltamiseksi tai ⇦ ~~ja~~ muita valvontaa koskevia suhdelukuja ~~laskettaessa~~, joista on säädetty tässä direktiivissä ja muissa yhteisön säädöksissä~~;~~ ~~voidaan olla ottamatta lukuun riskiä määriteltäessä~~;

2. ~~Riskeihin~~ ⌦ Vastuisiin ⌫ ei saa sisältyä ⌦ kumpikaan seuraavista ⌫:

   a) kun on kyse valuuttakauppaan liittyvistä tapahtumista ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, jotka ~~esiintyvät~~ ⌦ muodostuvat ⌫ tavallisesti maksuselvittelyn aikana 48 tunnin kuluessa maksusta~~, tai~~ ⌦ ; ⌫

   b) kun on kyse arvopapereiden ostoa tai myyntiä koskevista maksutapahtumista ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, jotka ~~esiintyvät~~ ⌦ muodostuvat ⌫ tavallisesti ~~maksuselvittelyn~~ ⌦ selvitysjärjestelyjen ⌫ aikana viiden työpäivän kuluessa maksusta tai arvopapereiden luovuttamisesta, jos tämä on aikaisemmin~~:~~.

↓ 2000/12/EY 1 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta (mukautettu)

107 artikla

~~Luottolaitoksena pidetään suurten riskien valvonnassa ja tarkastamisessa~~ ⌦ Tätä jaksoa sovellettaessa ‘luottolaitoksella’ tarkoitetaan: ⌫

a) ~~1 alakohdan mukaista~~ luottolaitosta, mukaan lukien ~~tällaisen luottolaitoksen~~ ⌦ sen ⌫ sivukonttorit kolmansissa maissa, ~~ja~~

b) jokaista yksityistä tai julkista yritystä, mukaan lukien sen sivukonttorit, joka ~~vastaa 1 alakohdan määritelmää~~ ⌦ täyttää luottolaitoksen määritelmän ⌫ ja joka on saanut toimiluvan kolmannessa maassa~~:~~.

🡻 2000/12/EY 48 artiklan 1 kohta (mukautettu)
⇨ uusi

108 artikla

~~Suurista riskikeskittymistä ilmoittaminen~~

~~1.~~ Luottolaitoksen ~~ottamaa riskiä~~ ⌦ vastuuta ⌫ yhden asiakkaan tai keskinäisessä sidossuhteessa olevien asiakkaiden osalta pidetään suurena riskikeskittymänä, kun sen arvo on vähintään 10 prosenttia sen omista varoista.

⇨Tällöin 1 jaksoa voidaan tulkita ilman 57 artiklan ensimmäisen kohdan q alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan säännöksiä, ja sitä on tulkittava ilman 66 artiklan 2 kohdan säännöksiä. ⇦

🡻 2000/12/EY 48 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta (mukautettu)

109 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisella luottolaitoksella on järkevät hallinnolliset ja kirjanpitomenetelmät ja asianmukaiset sisäiset tarkastusmenetelmät kaikkien suurten riskikeskittymien ja niihin tämän direktiivin ~~määritelmien ja edellytyksien~~ mukaisesti myöhemmin tehtyjen muutosten tunnistamiseksi ja merkitsemiseksi kirjanpitoon sekä näiden ~~riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ valvomiseksi luottolaitoksen ~~riskejä koskevan politiikan~~ ⌦ riskienhallintapolitiikan ⌫ perusteella.

🡻 2000/12/EY 48 artiklan 2 kohta (mukautettu)

110 artikla

~~Suurista riskikeskittymistä ilmoittaminen~~

~~2~~1. Luottolaitoksen on ilmoitettava ~~1 kohdan mukaisista~~ suurista riskikeskittymistä toimivaltaisille viranomaisille.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ilmoittaminen tapahtuu heidän valintansa mukaan jommallakummalla seuraavista menetelmistä:

a) ilmoittamalla kaikista suurista riskikeskittymistä vähintään kerran vuodessa ja antaen lisäksi siihen vuoden kuluessa ilmoitukset kaikista uusista riskikeskittymistä tai suurten riskikeskittymien vähintään 20 prosentin kasvusta verrattuna edelliseen ilmoitukseen,

b) ilmoittamalla kaikista suurista riskikeskittymistä vähintään neljä kertaa vuodessa.

↓ 2000/12/EY 48 artiklan 3 kohta (mukautettu)
⇨ uusi

~~3.~~2 ⇨ Lukuun ottamatta luottolaitoksia, jotka soveltavat 114 artiklaa vakuuksien hyväksymiseen laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi, 111 artiklan 3 kohdan a, b, c, d, f, g, ja h alakohdan nojalla vapautettuja vastuita ⇦ ~~Kuitenkaan riskejä, joita 49 artiklan 7 kohdan a, b, c, d, f, g ja h alakohdan mukaisesti koskee vapautus,~~ ei tarvitse ilmoittaa ~~2.~~ ⇨ 1 ⇦ kohdan mukaisesti~~:~~ ⌦ ja ⌫ ~~Edellä 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa~~ ⇨ 1 kohdan b alakohdassa ⇦ säädettyä ilmoitustiheyttä voidaan vähentää kahteen kertaan vuodessa ~~49~~ ⌦ 111 ⌫ artiklan ~~7~~ ⇨ 3 ⇦ kohdan e ja i alakohdassa sekä ~~8, 9 ja 10 kohdassa~~ ⇨ 115 ja 116 artiklassa ⇦ tarkoitettujen ~~riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ osalta.

↓ 2000/12/EY 48 artiklan 4 kohdan toinen alakohta (mukautettu)

Kun luottolaitos ~~nojautuu~~ ~~3~~ ⌦ soveltaa 2 ⌫ kohtaa~~n~~, sen on säilytettävä perusteet, joihin se on nojautunut, vähintään vuoden ajan siitä, kun erivapaus myönnettiin, jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkistaa ne.

⇩ uusi

3. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että luottolaitokset ilmoittavat riskikeskittymistä vakuuden liikkeeseenlaskijoille.

↓ 2000/12/EY 49 artiklan 1–5 kohta (mukautettu)
➔1 Direktiivi 2004/xx/EY 3 artiklan 7 kohta
⇨ uusi

111 artikla

~~Suuriin riskikeskittymiin sovellettavat rajoitukset~~

1. ~~Luottolaitos ei voi ottaa~~ ⌦ Luottolaitoksen vastuu ⌫ saman asiakkaan tai samojen keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden osalta ~~riskiä, jonka kokonaismäärä on~~ ⌦ ei saa olla ⌫ enemmän kuin 25 prosenttia sen omista varoista. ⇨ Tätä tarkoitusta varten ja muiden tämän artiklan säännösten soveltamiseksi 1 jaksoa voidaan tulkita ilman 57 artiklan ensimmäisen kohdan q alakohdan ja 63 artiklan 3 kohdan säännöksiä, ja sitä on tulkittava ilman 66 artiklan 2 kohdan säännöksiä. ⇦

2. Kun tämä asiakas tai keskenään sidossuhteessa olevat asiakkaat ovat luottolaitoksen emoyritys tai tytäryritys ja/tai yksi tai useampi tämän emoyrityksen tytäryrityksiä, 1 kohdassa säädetty prosenttiluku alennetaan 20 prosenttiin. Jäsenvaltioiden ei kuitenkaan tarvitse kohdistaa ~~näiden asiakkaiden osalta ottamiaan riskejä~~ ⌦ näihin asiakkaisiin liittyviä vastuita ⌫ tähän 20 prosentin rajoitukseen, jos kyseisiä ~~riskejä~~ ⌦ vastuita ⌫ varten vaaditaan erityinen suoritettava tarkastus muita toimenpiteitä tai menettelyitä käyttäen. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja ➔1 Euroopan pankkikomitealle ← tällaisten toimenpiteiden tai menettelyjen sisällöstä.

3. Luottolaitos ei voi ottaa suuria riskikeskittymiä, joiden kumuloitu määrä on enemmän kuin 800 prosenttia sen omista varoista.

🡻 2000/12/EY 49 artiklan 4 kohta (mukautettu)

~~4. Jäsenvaltiot voivat asettaa 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyä tiukempia rajoituksia.~~

🡻 2000/12/EY 49 artiklan 1–5 kohta (mukautettu)

~~5~~4. Luottolaitoksen on noudatettava ⌦ vastuidensa osalta ⌫ aina 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjä rajoituksia ~~ottamiensa riskien osalta~~. Jos ~~poikkeuksellisesti otetut riskit~~ ⌦ vastuut ⌫ ylittävät kuitenkin poikkeuksellisesti nämä rajoitukset, ~~ilmoitus on annettava~~ ⌦ tästä on ilmoitettava ⌫ välittömästi toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat, jos on perusteltua, myöntää luottolaitoksille määräajan, jossa luottolaitoksen on ryhdyttävä noudattamaan rajoituksia.

⇩ uusi

112 artikla

1. ‘Takauksen’ katsotaan 113–117 artiklassa sisältävän 90–93 artiklan nojalla hyväksytyt muut luottojohdannaiset kuin luottoriskin vaihtolainat.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, jos vastikkeellinen tai takauksen luonteinen luottosuoja on hyväksytty 113–117 artiklan nojalla, edellytyksenä on, että 90–93 artiklassa asetetut hyväksymisperusteet ja muut vähimmäisvaatimukset täytetään laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää 78–83 artiklan mukaisesti.

3. Jos luottolaitos soveltaa 114 artiklan 2 kohtaa, luottosuojan hyväksyminen riippuu 84–89 artiklassa säädettyjen vaatimusten täyttämisestä.

↓ 2000/12/EY 49 artiklan 4 ja 6 kohta (mukautettu)

113 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat asettaa ~~1, 2 ja 3 kohdassa~~ ⌦ 111 artiklassa ⌫ säädettyä tiukempia rajoituksia.

~~6~~2. Jäsenvaltiot voivat ~~kokonaan tai osittain antaa vapautusta 1, 2 ja 3 kohdan~~ ⌦ antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 111 artiklan ⌫ noudattamisesta niiden luottolaitoksen ~~ottamien riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ osalta, jotka ~~kohdistuvat~~ ⌦ liittyvät ⌫ sen emoyritykseen tai emoyrityksen muihin tytäryrityksiin ja sen omiin tytäryrityksiin sikäli kuin nämä yritykset sisällytetään konsolidoituun valvontaan, jonka kohteena itse luottolaitos on tämän direktiivin tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti.

↓ 2000/12/EY 49 artiklan 7 kohta (mukautettu)
⇨ uusi

~~7~~3. Jäsenvaltiot voivat ~~kokonaan tai osittain antaa vapautusta 1, 2 ja 3 kohdan~~ ⌦ antaa täyden tai osittaisen vapautuksen 111 artiklan ⌫ soveltamisesta seuraavien ~~riskien~~ ⌦ vastuiden ⌫ osalta:

(a) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫, jotka ovat ⌦ sellaisia ⌫ saamisia ~~A alueen keskushallinnolta tai keskuspankeilta~~ ⇨ valtioilta tai keskuspankeilta, jotka saisivat vakuudettomina nollariskipainotuksen 78–83 artiklan nojalla; ⇦

(b) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫, jotka ovat ⌦ sellaisia ⌫ saamisia ~~Euroopan yhteisöiltä~~⇨ kansainvälisiltä organisaatioilta tai kansainvälisiltä kehityspankeilta, jotka saisivat vakuudettomina nollariskipainotuksen 78–83 artiklan nojalla ⇦;

(c) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫, jotka ovat ~~A alueen keskushallintojen tai keskuspankkien taikka Euroopan yhteisöjen~~⇨ valtioiden, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden tai kansainvälisten kehityspankkien ⇦ nimenomaisesti takaamia ⇨ silloin, kun takauksen antavan yksikön vakuudettomat saamiset saisivat nollariskipainotuksen 78–83 artiklan nojalla ⇦;

(d) muut alueen ~~A keskushallintojen tai keskuspankkien taikka Euroopan yhteisöjen~~ ⇨ keskushallintojen, keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden tai kansainvälisten kehityspankkien ⇦ ottamat tai niiden takaamat riskit ⇨ silloin, kun riskin ottaneen tai taanneet yksikön vakuudettomat saamiset saisivat nollariskipainotuksen 78–83 artiklan nojalla ⇦;

(e) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫ ja muut ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, jotka ovat lainanottajien kansallisen valuutan määräisiä ja tarvittaessa kansallisessa

valuutassa rahoitettuja ⇨ sellaisia ⇦ saamisia ~~B-alueen keskushallinnoilta~~ ⌦ valtioilta ⌫ tai keskuspankeilta ⇨ , joita ei ole mainittu a alakohdassa ⇦;

(f) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫ ja muut ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet ~~A-alueen keskushallintojen~~ ⌦ valtioiden ⌫ tai keskuspankkien~~tai Euroopan yhteisöjen taikka jäsenvaltioiden alueellisten tai paikallisten viranomaisten liikkeeseen laskemia arvopapereita, joita varten säädetään vakavaraisuuden osalta nollapainotus 44 artiklan mukaisesti~~ ⇨ , kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemia velkapapereita, jotka ovat sellaisia saamisia liikkeeseenlaskijoilta, jotka saisivat nollariskipainotuksen 78–83 artiklan nojalla ⇦;

(g) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫ ja muut ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet käteistalletuksen ~~lainanantajan laitoksessa~~ ⌦ luottoa myöntävässä luottolaitoksessa ⌫ tai luottolaitoksessa, joka on emoyritys tai ~~lainanantajalaitoksen~~ luottoa myöntävän laitoksen tytäryritys;

(h) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫ ja muut ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet ~~lainanantajan laitoksen~~ ⌦ luottoa myöntävän luottolaitoksen ⌫ tai luottolaitoksen emoyrityksen tai ~~lainaavan laitoksen~~ ⌦ luottoa myöntävän luottolaitoksen ⌫ tytäryrityksen antamat talletustodistuksia vastaavat arvopaperit ja jotka ovat talletetut jommankumman haltuun;

(i) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫, jotka ovat saamisia ~~luotte~~laitokselta, ja ~~luotto~~laitokseen ~~kohdistuvat muut riskit~~ ⌦ liittyvät muut vastuut ⌫, jotka ovat enintään vuoden pituisia ja jotka eivät ole näiden laitosten omia varoja;

(j) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫ ja muut ~~riskit~~ ⌦ vastuut ⌫, jotka on taattu ~~45 artiklan 2 kohdan~~ ⇨ liitteessä VI olevan 1 osan 82 kohdan ⇦ mukaisesti ja jotka ovat enintään vuoden pituisia saamisia laitoksilta, jotka eivät ole luottolaitoksia, mutta jotka noudattavat sanotussa kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia;

(k) kauppavekselit tai muut vastaavat vekselit, jotka ovat enintään vuoden pituisia, ja joissa on toisen luottolaitoksen allekirjoitus;

(l) ~~direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdassa määritellyt joukkovelkakirjat~~ ⇨ 78–83 artiklassa määritellyt katetut joukkolainat ⇦;

🡻 2000/12/EY (mukautettu)

(m) kunnes myöhempi yhteensovittaminen on toteutettu, ~~51 artiklan 3~~ ⌦ 122 artiklan 1 ⌫ kohdassa tarkoitettuihin vakuutusyrityksiin liittyvät ~~omistusyhteydet~~ ⌦ omistusosuudet ⌫, jotka ovat enintään 40 prosenttia ~~omistusyhteyden~~ ⌦ omistusosuuden ⌫ omaavan luottolaitoksen omista varoista;

(n) ~~varojen erät~~ ⌦ omaisuuserät ⌫, jotka ovat saamisia niiltä alueellisilta tai keskusluottolaitoksilta, joiden ryhmään ~~lainan antava~~ ~~laitos~~ ⌦ luottoa myöntävä luottolaitos ⌫ on liittynyt osaksi lain tai yhtiön perustamiskirjan perusteella, ja joiden tehtävänä on näiden määräysten mukaan suorittaa käteismaksujen selvitystä ryhmän sisällä;

⇩ 2000/12/EY (mukautettu)

(o) vastuut, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet muita kuin f alakohdassa tarkoitettuja arvopapereita ~~sillä edellytyksellä, että nämä arvopaperit eivät ole luottolaitoksen itsensä tai sen emoyrityksen tai jonkin niiden tytäryrityksen tai kyseisen asiakkaan taikka keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden liikkeeseen laskemia. Vakuudeksi annetut arvopaperit on arvostettava markkinahintaan, ja niiden arvon on ylitettävä vastuut, joiden vakuutena ne ovat, ja niiden on oltava joko pörssilistalle otettuja tai vapaasti luovutettavia ja säännöllisesti sellaisen markkinapaikan listalla noteerattuja, joita ylläpidetään tunnustettujen ammattimaisten arvopaperikauppiaiden toimesta ja sen kotijäsenvaltion, josta luottolaitos on peräisin, toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla ja mahdollistaen sellaisen objektiivisen hinnan määrittämisen, että kyseisten arvopapereiden vastuun ylittävä lisäarvo voidaan tarkistaa milloin tahansa. Vaadittu lisäarvo on 100 prosenttia; sen on kuitenkin oltava 150 prosenttia kun kyseessä ovat osakkeet ja 50 prosenttia kun kyseessä ovat luottolaitosten, muiden kuin 44 artiklassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden aluehallinnon tai paikallisten viranomaisten, liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat ja kun kyseessä ovat Euroopan investointipankin ja monenkeskisten kehityspankkien liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat. Vakuutena olevat arvopaperit eivät saa olla luottolaitoksen omia varoja;~~

⇩ 2000/12/EY (mukautettu)

(p) lainat, joiden vakuudeksi toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet kiinnitysvakuuden asuinkiinteistöön tai sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti ja omaisuuden leasingvuokraukseen, joissa leasingtoiminnan harjoittajalla säilyy täysi omistusoikeus vuokrattuun asuinkiinteistöön kunnes vuokralainen käyttää osto-oikeuttaan ja molemmissa tapauksissa ⌦ enintään ⌫ 50 prosentilla kyseisen kiinteistön arvosta. ~~Tämän omaisuuden arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen tarkkojen arviointiperusteiden mukaan. Arviointi suoritetaan vähintään kerran vuodessa. Tässä alakohdassa asuinkiinteistöllä tarkoitetaan asuinkiinteistöä, joka on lainansaajan käytössä tai vuokralle antamana;~~

⇩ uusi

(q) seuraavat vastuut, kun ne saisivat 50 prosentin riskipainon 78–83 artiklan nojalla ja enintään 50 prosenttiin kyseessä olevan kiinteistön arvosta:

(i) toimisto- tai muiden liiketilojen osalta vastuut, joiden vakuutena on toimisto- tai muihin liiketiloihin tai sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön

osakkeisiin vahvistetut kiinnitykset, joka toimii Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai vastaavan myöhemmän lainsäädännön mukaisesti;

(ii) vastuut, jotka liittyvät toimisto- tai muiden liiketilojen leasingsopimuksiin;

Sovellettaessa ii alakohtaa jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset hyväksyvät 100 prosenttia kiinteistön arvosta 31 päivään joulukuuta 2011 asti. Tämä kauden päättyessä käsittelyä tarkistetaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, miten ne soveltavat tätä edullisempaa käsittelyä.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

(~~q~~r) 50 prosenttia liitteessä II tarkoitetuista taseen ulkopuolisista eristä, joiden riski on keskimääräinen/alhainen;

(~~r~~s) toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella ne muut kuin myönnetyille luotoille annetut ~~takuut~~ ⌦ takaukset ⌫, jotka perustuvat lakiin tai asetukseen ja ~~jonka~~ ⌦ jotka ⌫ ovat jäsenilleen antaneet keskinäiset yhtiöt, jotka ovat luottolaitoksia, jollei niiden määrästä lasketusta 20 prosentin painotuksesta muuta johdu;

~~Jäsenvaltioiden on annettava ilmoitus komissiolle, jos ne käyttävät tätä mahdollisuutta varmistaakseen, että tämä ei aiheuta kilpailun vääristymistä.~~

(~~s~~t) liitteessä II tarkoitetut taseen ulkopuoliset erät, joiden riski on alhainen, sikäli kuin ~~sellaisen sopimuksen mukaan, joka on solmittu asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden kanssa,~~ ⌦ asiakkaan tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden kanssa tehdyn sopimuksen mukaan vastuu ⌫ ~~riski~~ voidaan ottaa vain sillä edellytyksellä, että on tarkistettu, ettei se aiheuta ⌦ 111 artiklan 1–3 ⌫ ~~1, 2 ja 3~~ kohdan mukaisten rajoituksien ylityksiä.

⇩ uusi

Luottolaitoksen liikkeeseenlaskeman luottoriskin vaihtolainan perusteella saatu käteisraha sekä sellaiset vastapuolen lainat luottolaitokselle ja talletukset luottolaitoksessa, jotka sisältyvät 90–93 artiklan nojalla hyväksyttyyn tase-erien nettoutussopimukseen, kuuluvat g alakohdan soveltamisalaan.

↓ 2000/12/EY 49 artiklan o kohdan toinen ja kolmas virke (mukautettu)
⇨ uusi

⌦ Sovellettaessa o alakohtaa ⌫ ~~¥~~vakuudeksi annetut arvopaperit on arvostettava markkinahintaan, ja niiden arvon on ylitettävä vastuut, joiden vakuutena ne ovat, ja niiden on oltava joko pörssilistalle otettuja tai vapaasti luovutettavia ja säännöllisesti sellaisen markkinapaikan listalla noteerattuja, joita ylläpidetään tunnustettujen ammattimaisten arvopaperikauppiaiden toimesta ja sen kotijäsenvaltion, josta luottolaitos on peräisin, toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla ja mahdollistaen sellaisen objektiivisen hinnan määrittämisen, että kyseisten

arvopapereiden vastuun ylittävä lisäarvo voidaan tarkistaa milloin tahansa. Vaadittu lisäarvo on 100 prosenttia~~:~~. ~~s~~Sen on kuitenkin oltava 150 prosenttia kun kyseessä ovat osakkeet ja 50 prosenttia kun kyseessä ovat ~~luotto~~laitosten, muiden kuin ~~44 artiklassa~~ ⌦ f alakohdassa ⌫ tarkoitettujen jäsenvaltioiden ~~aluehallinnon~~ alue- tai ~~paikallisten viranomaisten,~~ paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat ja kun kyseessä ovat ~~Euroopan investointipankin ja monenkeskisten~~ ⇨ muiden kuin sellaisten kansainvälisten ⇦ kehityspankkien liikkeeseen laskemat joukkovelkakirjat ⇨ , joihin sovelletaan nollariskipainotusta standardimenetelmän mukaan. Jos vastuun juoksuaika ja luottosuojan juoksuaika poikkeavat toisistaan, vakuutta ei saa hyväksyä. ⇦ ⌦Vakuutena olevat arvopaperit eivät saa sisältyä luottolaitoksen omiin varoihin. ⌫

⌦Sovellettaessa p alakohtaa ⌫ ~~T~~tämän ~~omaisuuden~~ ⌦ kiinteistön ⌫ arvo lasketaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien laissa, asetuksissa tai hallinnollisissa määräyksissä määriteltyjen tarkkojen arviointiperiaatteiden mukaan. Arviointi suoritetaan vähintään kerran vuodessa. ~~Tässä~~ ⌦ Edellä p ⌫ alakohdassa asuinkiinteistöllä tarkoitetaan asuinkiinteistöä, joka on lainansaajan käytössä tai vuokralle antama~~na;~~.

Jäsenvaltioiden on ~~annettava ilmoitus~~ ilmoitettava komissiolle, jos ne käyttävät ~~tätä mahdollisuutta~~ ⌦ s alakohdassa tarkoitettua poikkeusta ⌫ varmistaakseen, että tämä ei aiheuta kilpailun vääristymistä.

⇩ uusi

114 artikla

1. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1–3 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat sallia luottolaitosten, jotka soveltavat 90–93 artiklan nojalla rahoitusvakuuksia koskevaa kattavaa menetelmää, käyttävän vaihtoehtona 113 artiklan 3 kohdan f, g, h ja o alakohdan nojalla sallituille täysille tai osittaisille vapautuksille vastuun arvoa alhaisempaa arvoa, joka ei kuitenkaan saa olla alhaisempi kuin yhteen asiakkaaseen tai keskenään sidossuhteessa olevien asiakkaiden ryhmään liittyvien vastuiden kokonaan oikaistujen vastuuarvojen yhteismäärä.

Tässä ‘kokonaan oikaistulla vastuuarvolla’ tarkoitetaan 90–93 artiklan nojalla tehtyä laskelmaa, jossa on otettu huomioon luottoriskin vähentämistekniikka, volatiliteettikorjaukset ja juoksuaikojen erot (E*).

Kun tätä kohtaa sovelletaan luottolaitokseen, 113 artiklan 3 kohdan f, g, h ja o alakohtaa ei saa soveltaa samaan luottolaitokseen.

2. Jollei 3 kohdasta muuta johdu, sellaiselle luottolaitokselle, joka saa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti, voidaan antaa lupa hyväksyä tällaiset vaikutukset laskettaessa vastuiden arvoa 113 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi, jos toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että luottolaitos arvioi rahoitusvakuuksien vaikutuksia vastuisiinsa erillään muista LGD-estimaatin kannalta merkityksellisistä seikoista.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että luottolaitoksen estimaatit soveltuvat käytettäviksi 111 artiklan noudattamiseksi lasketun vastuuarvon alentamisessa.

Jos luottolaitos saa käyttää omia estimaattejaan rahoitusvakuuksien vaikutuksista, sen on käytettävä niitä jatkuvasti toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla. Tätä menetelmää on sovellettava erityisesti kaikkiin suuriin riskikeskittymiin.

Luottolaitoksille, joilla on lupa käyttää omia LGD- ja CF-estimaattejaan johonkin vastuuryhmään 84–89 artiklan mukaisesti ja jotka eivät laske vastuidensa arvoa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, voidaan sallia, että ne käyttävät 9 kohdan 1 alakohdassa tai 113 artiklan 3 kohdan o alakohdassa tarkoitettua menetelmää vastuiden arvon laskemiseen. Luottolaitos saa käyttää vain toista näistä menetelmistä.

3. Luottolaitoksen, jolle on annettu lupa käyttää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä vastuiden arvon laskemiseen 111 artiklan 1–3 kohdan soveltamiseksi, on suoritettava säännöllisesti stressitestejä luottoriskikeskittymille, myös vastaanotettujen vakuuksien realisointiarvon osalta.

Testeissä on arvoitava sellaisista markkinaolosuhteiden mahdollisista muutoksista johtuvia riskejä, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti luottolaitoksen omien varojen riittävyytteen, ja vakuuksien realisointiin stressitilanteissa liittyviä riskejä.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistuttava siitä, että luottolaitosten käyttämät stressitestit ovat riittäviä ja soveltuvat tällaisten riskien arvioimiseen.

Jos stressitesti osoittaa, että vastaanotetun vakuuden realisointiarvo on alhaisempi kuin 2 ja 3 kohdan mukaisesti on sallittua, hyväksyttävää vakuuden arvoa on alennettava vastaavasti laskettaessa vastuiden arvoa 111 artiklan 1–3 kohdan soveltamiseksi.

Tällaisten luottolaitosten on sisällytettävä seuraavat seikat keskittymäriskin välttämistä koskeviin strategioihinsa:

a) toimintalinjat ja menettelyt niiden riskien varalta, joita vastuiden ja vastuiden luottosuojan maturiteettieroista aiheutuu;

b) toimintalinjat ja menettelyt, jotka liittyvät luottoriskien vähentämistekniikoiden soveltamisesta aiheutuvaan keskittymäriskiin ja varsinkin suuriin välillisiin luottoriskeihin (esim. vakuudeksi hyväksyttyjen arvopaperien ainoaan liikkeeseenlaskijaan liittyvät riskit).

4. Kun vakuuden vaikutukset hyväksytään 1 ja 2 kohdan edellytysten mukaisesti, jäsenvaltiot voivat käsitellä vastuun katettua osaa samalla tavoin kuin vastuu liittyisi vakuuden liikkeeseenlaskijaan eikä asiakkaaseen.

↓ 2000/12/EY 49 artiklan 8 ja 9 kohta (mukautettu) ⇨ uusi *115 artikla*

~~8~~1. Jäsenvaltiot voivat ~~1, 2 ja 3~~ ⌦ 111 artiklan 1–3 ⌫ kohdan soveltamiseksi painottaa 20 prosentilla ~~varoja~~ ⌦ omaisuuseriä ⌫, jotka ovat saamisia jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta ~~aluetasolta ja paikallisilta~~ ⇨ , kun saamiset saisivat 20 prosentin

riskipainon 78–83 artiklan nojalla, sekä näihin viranomaisiin liittyviä tai niiden takaamia muita vastuita, joihin liittyviin saamisiin sovelletaan 20 prosentin riskipainoa 78–83 artiklan nojalla. ⇦ ~~sekä näihin viranomaisiin liittyviä tai niiden takaamia muita riskejä; jäsenvaltiot voivat alentaa tämän suhdeluvun nollaksi prosentiksi 44 artiklassa säädetyin edellytyksin~~.

⇨Jäsenvaltiot voivat kuitenkin alentaa riskipainon 0 prosentiksi omaisuuerien osalta, jotka ovat saamisia jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta, kun saamisiin sovellettaisiin nollariskipainotusta 78–83 artiklan nojalla, ja muihin näihin viranomaisiin liittyviin tai niiden takaamiin vastuisiin, joihin liittyviin saamisiin sovelletaan nollariskipainotusta 78–83 artiklan nojalla. ⇦

~~9.~~2. Jäsenvaltiot voivat ~~1, 2 ja 3~~ ⌦ 111 artiklan 1–3 ⌫ kohdan soveltamiseksi painottaa 20 prosentilla ~~varoja~~ ⌦ omaisuuseriä ⌫, jotka ovat saamisia ~~luotto~~laitoksilta sekä muita ~~riskejä~~ ⌦ vastuita ⌫, joiden ~~kesto~~ ⌦ juoksuaika ⌫ on enemmän kuin vuosi mutta enintään kolme vuotta, ja painottaa 50 prosentilla ~~varoja~~ ⌦ omaisuuseriä ⌫, jotka ovat saamisia ~~luotto~~laitoksilta, ja joiden ~~kesto~~ ⌦ juoksuaika ⌫ on enemmän kuin kolme vuotta, ~~sikäli kuin~~ edellyttäen, että jälkimmäiset ovat esitettyinä ~~luotto~~laitoksen liikkeeseen~~lle~~ laskemana velkainstrumenttina~~välineenä~~ ja, että nämä velkainstrumentit~~välineet~~ ovat toimivaltaisten viranomaisten mukaan tosiasiassa vaihtokelpoisia ammattimaisten arvopaperikauppiaiden välityksellä toimivilla markkinoilla ja ~~jotka~~ ne noteerataan päivittäin näillä markkinoilla tai ~~jonka~~ niiden liikkeeseen~~lle~~ laskemiseen on sen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama lupa, josta liikkeeseen~~lle~~ laskeva ~~luotto~~laitos on peräisin~~, antama lupa~~. Missään tapauksessa näitä ⌦ eriä ⌫ ~~varoja~~ ei voida pitää omina varoina.

🡻 2000/12/EY 49 artiklan 10 kohta (mukautettu)

116 artikla

~~10~~. Edellä ~~7 kohdan i alakohdasta ja 9~~ ⌦ 113 artiklan 3 kohdan i alakohdasta ja 115 artiklan 2 ⌫ kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat painottaa 20 prosentilla ~~varoja~~ ⌦ omaisuuseriä ⌫, jotka ovat saamisia luottolaitoksilta ja muita luottolaitoksia koskevia ~~riskejä~~ ⌦ vastuita ⌫ riippumatta niiden ~~kestosta~~ ⌦ juoksuajasta ⌫.

🡻 2000/12/EY 49 artiklan 11 kohta (mukautettu)

117 artikla

~~11~~1. Kun kolmas on taannut asiakkaaseen~~ta~~ ~~aiheutuvan riskin~~ ⌦ liittyvän vastuun ⌫ tai kolmas on vakuutena laskenut liikkee~~lle~~seen arvopapereita ~~7~~ ⌦ 113 artiklan 3 ⌫ kohdan o alakohdassa määritellyin edellytyksin, jäsenvaltiot voivat katsoa, että:

a) ~~riski on otettu kolmannen eikä asiakkaan lukuun luottolaitoksilta~~ ⌦ vastuu koskee takaajaa eikä asiakasta ⌫ ~~, jos kolmas on taannut riskin toimivaltaisten viranomaisten hyväksymällä tavalla suoraan ja varauksetta,~~;

b) ~~riski on otettu kolmannen lukuun eikä asiakkaan lukuun~~ ⌦ vastuu koskee kolmatta osapuolta eikä asiakasta ⌫, jos ~~7~~ ⌦ 113 artiklan 3 ⌫ kohdan o alakohdassa määritelty ~~riski on vakuutena~~ ⌦ vastuu on taattu vakuudella ⌫ siinä säädetyin edellytyksin.

⇩ uusi

2. Kun jäsenvaltiot soveltavat 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua käsittelyä:

a) jos takaus on annettu vastuusta poikkeavan valuutan määräisenä, katettava vastuu on laskettava noudattaen eri valuuttojen käsittelystä takauksen luonteisen luottosuojan tapauksessa annettuja säännöksiä, jotka on esitetty liitteessä VIII;

b) toisistaan poikkeavaa vastuun juoksuaikaa ja sen luottosuojan juoksuaikaa on käsiteltävä noudattaen maturiteettieron käsittelystä annettuja säännöksiä, jotka on esitetty liitteessä VIII;

c) osittainen kattaminen voidaan hyväksyä liitteessä VIII kuvaillun käsittelyn mukaisesti.

🡻 2000/12/EY 49 artiklan 2 kohta (mukautettu)

~~12. Neuvosto tarkastelee viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1999 komission kertomuksen perusteella sitä, miten 7 kohdan i alakohdassa, 9 ja 10 kohdassa säädettyjä pankkienvälisiä riskejä käsitellään. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta mahdollisesti tehtävistä muutoksista.~~

🡻 2000/12/EY 50 artikla (mukautettu)
⇨ uusi

118 artikla

~~Suurten riskikeskittymien valvonta konsolidoidulla perusteella ja perusteella, jota ei ole konsolidoitu~~

~~1. Kun luottolaitos ei ole emoyritys eikä tytäryritys, 48 ja 49 artiklassa tai muissa tällä alalla sovellettavissa yhteisön säännöksissä vahvistettujen velvoitteiden noudattamista valvotaan konsolidoimattomalla perusteella.~~

~~2. Muissa tapauksissa 48 ja 49 artiklassa tai muissa tällä alalla sovellettavissa yhteisön säännöksissä vahvistettujen velvoitteiden noudattamista valvotaan konsolidoidulla perusteella 52–56 artiklan mukaisesti.~~

~~3. Jäsenvaltioiden ei tarvitse valvoa kunkin osalta erikseen tai osittain konsolidoidulla perusteella 48 ja 49 artiklassa tai muussa yhteisön määräyksen soveltamisessa säädettyjen velvoitteiden noudattamista, emoyrityksenä toimiva luottolaitos on konsolidoidun valvonnan kohteena sekä kaikki luottolaitoksen tytäryritykset, joiden toiminta on niiden antaman~~

~~toimiluvan varaista ja jotka ovat niiden valvonnassa, sekä jotka kuuluvat konsolidoituun valvontaan.~~

~~Jäsenvaltioiden ei tarvitse toteuttaa tätä valvontaa, kun emoyritys on luottolaitoksen kanssa samassa jäsenvaltiossa perustettu rahoitushallintayhtiö edellyttäen, että tämä yritys on saman valvonnan kohteena kuin luottolaitos.~~

~~Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa~~

⇨Kun luottolaitoksen ei tarvitse 69 artiklan 1 kohdan nojalla noudattaa erillisenä yrityksenä tai alakonsolidointiryhmän tasolla tässä jaksossa määrättyjä velvoitteita tai kun 70 artiklan säännöksiä sovelletaan jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan luottolaitokseen, ⇦on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että riskit kohdentuvat riittävästi ryhmässä.

⇩ uusi

119 artikla

Komissio antaa ennen 31 päivää joulukuuta 2007 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän jakson toiminnasta ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

🡻 2000/12/EY

6 JAKSO

MÄÄRÄOSUUS MUISSA YRITYKSISSÄ KUIN LUOTTO- TAI RAHOITUSLAITOKSISSA

🡻 2000/12/EY 51 artiklan 1 ja 2 kohta (mukautettu)

120 artikla

~~Määräosuuksien kokonaismäärää koskevat rajoitukset muissa yrityksissä kuin luotto- tai rahoituslaitoksissa~~

1. Luottolaitoksella ei saa olla määräosuutta, joka on suurempi kuin 15 prosenttia sen omista varoista sellaisessa yrityksessä, joka ei ole luottolaitos, rahoituslaitos tai yritys, joka harjoittaa direktiivin 86/635/ETY 43 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua toimintaa.

2. Luottolaitoksen määräosuuksien kokonaismäärä muissa yrityksissä kuin luottolaitoksissa, rahoituslaitoksissa tai direktiivin 86/635/ETY 43 artiklan 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettua toimintaa harjoittavissa yrityksissä ei saa olla suurempi kuin 60 prosenttia luottolaitoksen omista varoista.

~~↓ 2002/87/EY 29 artiklan 5 kohta (mukautettu)~~

~~5. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja osuuksiin direktiivin 73/239/ETY ja direktiivin 79/267/ETY mukaisissa vakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/ETY mukaisissa jälleenvakuutusyrityksissä."~~

~~↓ 2000/12/EY 51 artiklan 4 kohta (mukautettu)~~

~~4. Luottolaitoksen väliaikaisessa omistuksessa yrityksen rahoituksen tervehdyttämisen tai pelastusoperaation aikana olevia tai normaalikestoisen emissiotakuun vuoksi taikka laitoksen omissa nimissä toisten lukuun olevia osakkeita tai osuuksia ei lueta määräosuuksiksi laskettaessa 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja rajoituksia. Osakkeita, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdan mukaista pitkäaikaista rahoitusomaisuutta, ei oteta lukuun.~~

↓ 2000/12/EY 51 artiklan 5 kohta

~~5~~3. Edellä 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja rajoituksia ei saa ylittää muutoin kuin poikkeuksellisissa olosuhteissa. Sellaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on kuitenkin vaadittava, että luottolaitos joko lisää omia varojaan tai toteuttaa muut vastaavat toimenpiteet.

~~↓ 2000/12/EY 51 artiklan 6 kohta (mukautettu)~~

~~6. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei toimivaltaisten viranomaisten tarvitse soveltaa 1 ja 2 kohdan rajoituksia, mikäli ne edellyttävät, että luottolaitosten on kokonaisuudessaan katettava omilla varoillaan ne määrät, joilla luottolaitoksen määräosuudet ylittävät nuo rajoitukset ja ettei näitä omia varoja sisällytetä vakavaraisuussuhdeluvun laskemiseen. Jos molemmat 1 ja 2 kohdan rajoitukset ylittyvät, omilla varoilla katettava määrä määräytyy suuremman ylityksen mukaan.~~

~~↓ 2000/12/EY 51 artiklan 4 kohta (mukautettu)~~

121 artikla

~~4.~~ Luottolaitoksen väliaikaisessa omistuksessa yrityksen ~~rahoituksen~~ ⌦ taloudellisen ⌫ tervehdyttämisen tai pelastusoperaation aikana olevia tai normaalikestoisen emissiotakuun vuoksi taikka laitoksen omissa nimissä toisten lukuun olevia osakkeita tai osuuksia ei lueta määräosuuksiksi laskettaessa 1 ja 2 kohdassa vahvistettuja rajoituksia. Osakkeita, jotka eivät ole direktiivin 86/635/ETY 35 artiklan 2 kohdan mukaista pitkäaikaista rahoitusomaisuutta, ei oteta lukuun.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 5 kohta

122 artikla

~~3~~1. Jäsenvaltioiden ei tarvitse soveltaa 1 ja 2 kohdassa säädettyjä rajoja osuuksiin direktiivin 73/239/ETY ja direktiivin 79/267/ETY mukaisissa vakuutusyrityksissä tai direktiivin 98/78/ETY mukaisissa jälleenvakuutusyrityksissä.

↓ 2000/12/EY 51 artiklan 6 kohta (mukautettu)

~~6~~2. Jäsenvaltiot voivat säätää, ettei toimivaltaisten viranomaisten tarvitse soveltaa ⌦ 120 artiklan ⌫ 1 ja 2 kohdan rajoituksia, mikäli ne edellyttävät, että luottolaitosten on kokonaisuudessaan katettava omilla varoillaan ne määrät, joilla luottolaitoksen määräosuudet ylittävät nuo rajoitukset ja ettei näitä omia varoja sisällytetä vakavaraisuussuhdeluvun laskemiseen. Jos molemmat ⌦ 120 artiklan ⌫ 1 ja 2 kohdan rajoitukset ylittyvät, omilla varoilla katettava määrä määräytyy suuremman ylityksen mukaan.

⇩ uusi

3 LUKU

LUOTTOLAITOSTEN PÄÄOMANHALLINTAPROSESSI

123 artikla

Luottolaitoksilla on oltava hyvin perustellut, tehokkaat ja kattavat pääomanhallintastrategiat ja -prosessit, joiden avulla ne arvioivat ja jatkuvasti ylläpitävät tarvittavan sisäisen pääoman määrää, laatua ja jakautumista tasolla, joka riittää kattamaan sen luonteiset ja tasoiset riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.

Pääomanhallintastrategioiden ja -prosessien on oltava säännöllisen sisäisen arvioinnin kohteena sen varmistamiseksi, että ne pysyvät kattavina ja oikeasuhteisina kyseessä olevan luottolaitoksen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen nähden.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

~~3~~4 LUKU

⌦ TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN SUORITTAMA ⌫ VALVONTA ⌦ JA TIEDONANTOVELVOLLISUUS ⌫ ~~KONSOLIDOINNIN PERUSTEELLA~~

↓ 2000/12/EY (uusi)
→1 2002/87/EY 29 artiklan 6 kohta

~~52 artikla~~

~~Luottolaitosten valvonta konsolidoinnin perusteella~~

~~1. Jokaista sellaista luottolaitosta, jonka tytäryhtiö on luotto- tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys tällaisessa laitoksessa, valvotaan sen konsolidoidun taloudellisen tilan perusteella 54 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla. Tätä valvontaa sovelletaan ainakin 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuihin aloihin.~~

~~2. Jokaista luottolaitosta, jonka emoyritys on rahoitushallintayhtiö, valvotaan rahoitushallintayhtiön konsolidoidun taloudellisen tilan perusteella 54 artiklassa tarkoitetussa laajuudessa ja siinä tarkoitetulla tavalla. Tätä valvontaa sovelletaan ainakin 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuihin aloihin.~~ →1 ~~Rahoitusholdingyhtiön taloudellisen tilanteen konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava rahoitusholdingyhtiön yksilöllistä valvontaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 54 a artiklan soveltamista.~~ ←

↓ 2000/12/EY 52 artiklan 3 kohta

~~3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa 53 artiklassa tarkoitetusta konsolidoidusta valvonnasta, voivat luopua yksittäisissä tapauksissa sellaisen luottolaitoksen, rahoituslaitoksen tai pankkipalveluja avustavia palveluja tarjoavan yrityksen, joka on tytäryritys tai jossa on omistusyhteys, sisällyttämisestä konsolidointiin:~~

- ~~kun konsolidointiin sisällytettävä yritys sijaitsee kolmannessa maassa, jossa on tarvittavan tiedon siirtämiselle oikeudellisia esteitä,~~

– ~~kun sisällytettävällä yrityksellä on toimivaltaisten viranomaisten mukaan vain vähäinen merkitys luottolaitosten valvonnan tavoitteiden kannalta ja joka tapauksessa kun sisällytettävän yrityksen tase on vähemmän kuin alempi määrä seuraavista määristä: 10 miljoonaa euroa tai 1 prosentti emoyrityksen tai yrityksen, jolla on omistusyhteys, taseesta. Jos useampi yritys täyttää edellä mainitut vaatimukset, ne on kuitenkin sisällytettävä konsolidointiin sikäli kuin tällä~~

~~yrityskokonaisuudella on huomattava merkitys edellä mainittujen päämäärien suhteen tai~~

~~– kun konsolidoitua valvontaa toteuttavien toimivaltaisten viranomaisten mukaan konsolidointiin sisällytettävän yrityksen konsolidoitu taloudellinen tila ei ole luottolaitoksen valvonnan tavoitteiden kannalta tarkoituksenmukainen tai se on harhaanjohtava.~~

↓ 2000/12/EY 52 artiklan 5–8 kohta

~~5. Konsolidoitu valvonta, joka kohdistuu vakavaraisuuteen, omien varojen riittävyyteen markkinariskien suhteen ja suuriin riskikeskittymiin, toteutetaan tämän artiklan ja 53–56 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot päättävät tarpeellisista toimenpiteistä, sisällyttääkseen tarvittaessa 2 kohdan mukaisesti rahoitushallintayhtiöt konsolidoituun valvontaan.~~

~~Luottolaitoksen konsolidoidun tai osittain konsolidoidun taloudellisen tilanteen valvonta ja tarkastus koskee 51 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen rajoitusten noudattamista.~~

~~6. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että kaikilla 1 ja 2 kohdan mukaisesti luottolaitoksen konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvilla yrityksillä on riittävät sisäiset tarkastusmenetelmät konsolidoidulle valvonnalle tarpeellisten tietojen hankkimiseksi.~~

~~7. Rajoittamatta muissa direktiiveissä olevien erityissäännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta osittain konsolidoidulla tai yksilöllisellä perusteella 5 kohdassa mainittuja sääntöjä luottolaitoksiin, jotka emoyrityksinä kuuluvat konsolidoidun valvonnan alaan sekä jokaiseen tämän luottolaitoksen tytäryritykseen, joka on riippuvainen niiden toimiluvasta ja valvonnasta ja joka kuuluu emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen konsolidoituun valvontaan. Sama oikeus on olla soveltamatta, kun emoyritys on rahoitushallintayhtiö, jolla on kotipaikka samassa jäsenvaltiossa kuin luottolaitoksella edellyttäen, että tätä yritystä valvotaan samalla tavoin kuin luottolaitoksia ja nimenomaan että siihen sovelletaan 5 kohdassa mainittuja sääntöjä.~~

~~Molemmissa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että pääoma jakaantuu riittävästi pankkiryhmittymän sisällä.~~

~~Jos toimivaltaiset viranomaiset soveltavat näitä säännöksiä yksilöllisesti, ne voivat omien varojen laskemiseksi käyttää 34 artiklan 2 kohdan viimeisessä alakohdassa tarkoitettua säännöstä.~~

~~8. Kun muussa jäsenvaltiossa sijaitsevalle luottolaitokselle, joka on luottolaitoksena toimivan emoyrityksen tytäryritys, on myönnetty toimilupa, toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet tytäryrityksen toimiluvan, soveltavat tähän laitokseen 5 kohdassa mainittuja sääntöjä yksilöllisesti tai tarvittaessa osittain konsolidoidulla perusteella.~~

↓ 2000/12/EY 52 artiklan 9 kohta (mukautettu) →1 2004/xx/EY 3 artiklan 9 kohta

~~9. Sen estämättä, mitä 8 kohdassa vaaditaan luottolaitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset ovat vastuussa tytäryhtiön valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä.~~ →1 ~~Komissio ilmoittaan tiedon muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.~~ ←

⇩ uusi

1 JAKSO – VALVONTA

124 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on liitteessä XI asetetut tekniset vaatimukset huomioon ottaen tarkasteltava luottolaitosten käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja tämän direktiivin soveltamiseksi, ja arvioitava riskit, joille luottolaitokset altistuvat tai voivat altistua.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin soveltamisalana ovat tässä direktiivissä säädetyt vaatimukset.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin perusteella, varmistavatko luottolaitosten käyttöön ottamat järjestelyt, strategiat, prosessit ja mekanismit hyvän riskien hallinnan ja riittävätkö niiden omat varat riskien kattamiseen.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin toteuttamistiheys ja tarkastelujen syvyys ottamalla huomioon kyseessä olevan luottolaitoksen toiminnan merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Tarkastelu ja arviointi on toteutettava vähintään kerran vuodessa.

5. Toimivaltaisten viranomaisten suorittaman tarkastelun ja arvioinnin on käsiteltävä luottolaitosten altistumista muun kuin kaupankäyntitoiminnan aiheuttamille korkoriskeille. Toimenpiteitä on edellytettävä laitoksilta, joiden taloudellinen arvo laskee yli 20 prosenttia omien varojen arvosta yllättävän ja odottamattoman korkomuutoksen vuoksi, jonka suuruuden toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat ja joka on sama kaikille luottolaitoksille.

↓ 2000/12/EY 53 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta (mukautettu) ⇨ uusi *125 artikla*

~~Toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa valvonnasta konsolidoinnin perusteella~~

1. Kun emoyritys on ⇨ jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva ⇦ luottolaitos, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet tälle luottolaitokselle ~~4~~ ⌦ 6 ⌫ artiklassa tarkoitetun toimiluvan.

2. Kun luottolaitoksen emoyritys on ~~rahoitushallintayhtiö~~ ⇨ jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö ⇦, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat antaneet tälle luottolaitokselle ~~4~~ ⌦ 6 ⌫ artiklassa tarkoitetun toimiluvan.

↓ 2000/12/EY 53 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta ja 3 kohta (mukautettu) ⇨ uusi *126 artikla*

~~3.~~1. ~~Kuitenkin~~ ~~k~~Kun useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla luottolaitoksilla on emoyrityksenä sama ~~rahoitushallintayhtiö~~ ⇨ jäsenvaltiossa tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö ⇦, konsolidoitua valvontaa toteuttavat sen luottolaitoksen toimivaltaiset viranomaiset, jolla on toimilupa jäsenvaltiossa, jossa ~~rahoitushallintayhtiö~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiö ⌫ on perustettu.

~~Jos siinä jäsenvaltiossa, jossa rahoitushallintayhtiö on perustettu, ei ole toimiluvan saanutta luottolaitoksena toimivaa tytäryhtiötä, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset (mukaan lukien sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa rahoitushallintayhtiö on perustettu) sopivat yhdessä siitä, ketkä niistä toteuttavat konsolidoitua valvontaa. Jos tällaista sopimusta ei ole, konsolidoitua valvontaa toteuttavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet toimiluvan sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin; taseiden ollessa yhtä suuret konsolidoitua valvontaa harjoittavat ne toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat myöntäneet 4 artiklassa tarkoitetun toimiluvan ensimmäisenä.~~

~~3. Kyseiset toimivaltaiset viranomaiset voivat poiketa yhteisellä sopimuksella 2 kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa mainituista säännöksistä.~~

⇩ uusi

Kun yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneilla luottolaitoksilla on emoyrityksinä useampia rahoitusalan holdingyhtiötä, joiden kotipaikat ovat eri jäsenvaltioissa, ja jokaisessa näissä valtiossa on luottolaitos, konsolidoitua valvontaa harjoittaa sen luottolaitoksen osalta toimivaltainen viranomainen, jonka taseen loppusumma on suurin.

2. Kun useamman kuin yhden yhteisössä toimiluvan saaneen luottolaitoksen emoyrityksenä on sama rahoitusalan holdingyhtiö eikä mikään näistä luottolaitoksista ole saanut toimilupaa jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö on perustettu, konsolidoitua valvontaa harjoittaa toimivaltainen viranomainen, joka on antanut toimiluvan sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin ja joka katsotaan tätä direktiiviä sovellettaessa Euroopan uniossa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevaksi luottolaitokseksi.

🡻 2000/12/EY 53 artiklan 4 kohta

~~4. Edellä 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 3 kohdassa tarkoitetuissa sopimuksissa on oltava määräykset käytännön yhteistyötoimenpiteistä ja tietojen siirtotoimenpiteistä konsolidoinnin pohjalta tapahtuvan valvonnan toteuttamiseksi.~~

⇩ uusi

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityistapauksissa yhteisesti päättää olla soveltamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon luottolaitokset ja niiden toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun toimivaltaisen viranomaisen harjoittamaan konsolidoitua valvontaa. Tällaisissa tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten on ennen päätöksensä tekemistä annettava Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle luottolaitokselle, Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalle rahoitusalan holdingyhtiölle tai sille luottolaitokselle, jonka taseen loppusumma on suurin, mahdollisuus esittää kantansa kyseisestä päätöksestä.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle kaikista 3 kohdan soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.

🡻 2000/12/EY 52 artiklan 2 kohta viimeinen virke (mukautettu)
⇨ uusi*127 artikla*

1. ⇨Jäsenvaltiot päättävät tarvittaessa aiheellisista toimenpiteistä sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan. ⇦~~Rahoitusholdingyhtiön~~ ⌦ Rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ taloudellisen ~~tilanteen~~ ⌦ aseman ⌫ konsolidointi ei edellytä millään tavoin, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava ~~rahoitusholdingyhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ ~~yksilöllistä~~ valvontaa⇨ erillisenä yrityksenä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 135 artiklan soveltamista ⇦.

🡻 2000/12/EY 52 artiklan 4 kohta (mukautettu)

~~4~~2. Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät sisällytä ⌦ 73 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa ⌫ ~~3 kohdan toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa~~ tarkoitetuissa tapauksissa konsolidoituun valvontaan luottolaitosta, joka on ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫, sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa

luottolaitoksena toimiva ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫ sijaitsee, voivat pyytää emoyritykseltä niitä tietoja, jotka helpottavat tämän luottolaitoksen valvontaa.

🡻 2000/12/EY 52 artiklan 10 kohta (mukautettu)

~~10~~3. Jäsenvaltiot määräävät, että niiden konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää sellaisilta luottolaitoksen tai ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ tytäryrityksiltä, jotka eivät sisälly konsolidoidun valvonnan alaan, ~~55~~ ⌦ 137 ⌫ artiklassa tarkoitettuja tietoja. Tässä tapauksessa sovelletaan kyseisessä artiklassa säädettyjä tietojen siirtomenettelyjä ja tietojen todentamismenettelyjä.

🡻 2000/12/EY 53 artiklan 5 kohta

128 artikla

Kun jäsenvaltioissa on enemmän kuin yksi luotto- ja rahoituslaitosten vakavaraisuutta valvova toimivaltainen viranomainen, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet järjestääkseen näiden toiminnan yhteensovittaminen.

⇩ uusi

129 artikla

1. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien luottolaitosten ja Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivien rahoitusalan holdingyhtiöiden määräysvaltaan kuuluvien luottolaitosten konsolidoidusta valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava seuraavat tehtävät:

   (a) 71, 72 artiklan 1 ja 2 kohdan sekä 73 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten noudattamisen valvonta ja arviointi;

   (b) tarvittavien tietojen kokoamisen ja levittämisen yhteensovittaminen toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa;

   (c) valvontatoiminnan suunnittelu ja yhteensovittaminen yhteistyössä valvontaan osallistuvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa, myös 124 artiklassa tarkoitetun toiminnan osalta, sekä 43 ja 141 artiklan osalta.

2. Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset esittävät tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritykset esittävät yhdessä 84 artiklan 1 kohdassa, 87 artiklan 9 kohdassa ja 105 artiklassa tarkoitetun lupahakemuksen, toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä ja toisiaan kuullen päätettävä, myönnetäänkö haettu lupa, ja määritettävä luvan mahdolliset ehdot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus on toimitettava ainoastaan 1 kohdassa mainitulle toimivaltaiselle viranomaiselle.

Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava yhdellä asiakirjalla yhteinen päätöksensä hakemuksesta viimeistään kuuden kuukauden kuluessa. Tämä asiakirja on toimitettava hakijalle. Jos päätöstä ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa, 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä itse päätös hakemuksesta.

130 artikla

1. Kun kyseessä on mahdollisesti rahoitusjärjestelmän vakauden ja eheyden vaarantava kriisitilanne, konsolidoidusta valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset varoittavat asiasta mahdollisimman pian 49 artiklan a kohdassa ja 50 artiklassa tarkoitettuja viranomaisia, jollei V osaston 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu. Tämä velvoite koskee tietyn ryhmän osalta kaikkia 125 ja 126 artiklan nojalla nimettyjä toimivaltaisia viranomaisia ja 129 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyä toimivaltaista viranomaista.

2. Kun konsolidoidusta valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen tarvitsee tietoja, jotka toinen toimivaltainen viranomainen on jo saanut, sen on aina pyrittävä ottamaan yhteyttä tähän viranomaiseen, jotta voidaan estää kaksinkertaiset ilmoitukset eri valvontaviranomaisille.

131 artikla

Tehokkaan valvonnan edistämiseksi ja aikaansaamiseksi konsolidoidusta valvonnasta vastaavalla viranomaisella ja muilla toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava kirjalliset yhteensovittamis- ja yhteistyöjärjestelyt.

Näiden järjestelyjen perusteella konsolidoidusta valvonnasta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle voidaan osoittaa lisätehtäviä ja päätöksenteko- ja yhteistyömenetelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa voidaan täsmentää.

↓ 2000/12/EY 52 artiklan 9 kohta (mukautettu)

~~Sen estämättä, mitä 8 kohdassa vaaditaan~~ ~~I~~Luottolaitoksena toimivan emoyrityksen tytäryrityksen toimiluvan myöntämisestä vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat siirtää valvontavastuunsa kahdenvälisellä sopimuksella toimivaltaisille viranomaisille, jotka ovat antaneet emoyritykselle toimiluvan ja valvovat sitä, sen varmistamiseksi, että nämä viranomaiset ovat vastuussa ~~tytäryhtiön~~ ⌦ tytäryrityksen ⌫ valvonnasta tämän direktiivin mukaisesti. Komissiolle on ilmoitettava tällaisista sopimuksista ja niiden sisällöstä. Komissio ilmoittaa tiedon muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja Euroopan pankkikomitealle.

⇩ uusi

132 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä. Niiden on annettava toisilleen tiedot, jotka ovat olennaisia tai merkityksellisiä muiden viranomaisten valvontatehtävien noudattamiseksi tämän direktiivin nojalla. Toimivaltaiset viranomaiset toimittavat pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja oma-aloitteisesti kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

   Erityisesti Euroopan unionissa toimivien yritysten konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että merkitykselliset tiedot toimitetaan muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka valvovat kyseisten emoyritysten tytäryrityksiä. Kun merkityksellisten tietojen laajuutta määritetään, näiden tytäryritysten merkitys kyseisten jäsenvaltioiden rahoitusjärjestelmälle on otettava huomioon.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja olennaisen tärkeitä tietoja ovat ainakin seuraavat seikat:

   (a) kaikkien ryhmään kuuluvien suurimpien luottolaitosten konsernirakenne sekä ryhmän luottolaitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset;

   (b) menettelyt tietojen keräämiseksi ryhmän luottolaitoksilta ja näiden tietojen todentaminen;

   (c) sellaiset kielteiset muutokset luottolaitoksissa tai ryhmän muissa yksiköissä, jotka voivat vaikuttaa vakavasti luottolaitoksen toimintaan;

   (d) merkittävimmät seuraamukset ja poikkeustoimenpiteet, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat toteuttaneet tämän direktiivin nojalla, mukaan lukien pääomavaatimuksen korottaminen 136 artiklan nojalla ja rajoitukset kehittyneen menetelmän käyttämiseen vakavaraisuusvaatimuksen laskemiseksi 105 artiklan nojalla.

2. Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen määräysvallassa olevien luottolaitosten valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on otettava yhteyttä 129 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun toimivaltaiseen viranomaiseen, kun ne tarvitsevat sellaisia tietoja tässä direktiivissä tarkoitettujen menetelmien ja menettelyjen täytäntöönpanosta, joita kyseisellä toimivaltaisella viranomaisella voi jo olla.

3. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kuultava toisiaan ennen kuin seuraavista asioista päätetään, jos päätökset ovat merkittäviä toisten toimivaltaisten viranomaisten valvontatehtävien kannalta:

   (a) sellaiset muutokset ryhmään kuuluvien luottolaitosten osakkeenomistaja-, organisaatio- tai johtorakenteessa, jotka edellyttävät toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntää;

(b) toimivaltaisten viranomaisten määräämät merkittävimmät seuraamukset ja toteuttamat poikkeustoimenpiteet, mukaan lukien pääomavaatimuksen korottaminen 136 artiklan nojalla ja rajoitukset kehittyneen menetelmän käyttämiseen pääomavaatimuksen laskemiseksi 105 artiklan nojalla.

Sovellettaessa b alakohtaa on aina kuultava konsolidoidusta valvonnasta vastaavaa toimivaltaista viranomaista.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää jättää kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai jos kuuleminen saattaa vaarantaa päätösten tehokkuuden. Tässä tapauksessa toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille toimivaltaisille viranomaisille.

↓ 2000/12/EY 54 artiklan 1 kohta (mukautettu)

133 artikla

~~Konsolidointitapa ja konsolidoinnin laajuus~~

1. Konsolidoidusta valvonnasta ~~toteuttamisesta~~ ~~vastuussa olevien~~ ⌦ vastaavien ⌫ toimivaltaisten viranomaisten on tätä valvontaa varten vaadittava luotto- ja rahoituslaitosten, jotka ovat emoyritysten tytäryrityksiä, ~~kokonaisvaltaista~~ ⌦ täydellistä ⌫ konsolidointia.

⌦ Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin edellyttää ainoastaan ⌫ ~~Kuitenkin suhteellista~~ ⌦ alakonsolidointiryhmän tasolla tapahtuvaa ⌫ konsolidointia ~~voidaan päättää~~ ~~tapauksissa, jolloin~~ ~~toimivaltaisten~~ silloin kun ~~viranomaisten mukaan~~ emoyrityksen, jolla on osa pääomasta, vastuu rajoittuu viranomaisten mukaan tähän osaan pääomasta muiden osakkeenomistajien tai yhtiön jäsenten vastuun ja viimeksimainittujen tyydyttävän vakavaraisuuden vuoksi. Muiden osakkeenomistajien ja yhtiön jäsenten vastuu on yksityiskohtaisesti perusteltava tarvittaessa tarkoin merkittyinä sitoumuksina.

↓2002/87/EY 29 artiklan 7 kohdan a alakohta

Jos yritykset ovat sidoksissa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa suhteessa, toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät, kuinka konsolidointi suoritetaan.

↓ 2000/12/EY 54 artiklan 2 ja 3 kohta (mukautettu)

2. Konsolidoidusta valvonnasta ~~toteuttamisesta~~ ~~vastuussa olevien~~ ⌦ vastaavien ⌫ toimivaltaisten viranomaisten on ~~tätä valvontaa varten~~ vaadittava niiden luotto- tai rahoituslaitosten omistusyhteyksien ~~osittaista~~ ⌦ alakonsolidointiryhmän tasolla tapahtuvaa ⌫ konsolidointia, joiden johdossa on yritys, joka sisältyy konsolidointiin yhdessä yhden tai useamman konsolidoinnin ulkopuolella olevan yrityksen kanssa,

kun on kyseessä näiden yritysten vastuun rajoittamisesta omistuksessa olevan pääoman mukaisesti.

3. Omistusyhteyksien tai muiden kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen pääomayhteyksien tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät onko konsolidointi toteutettava ja millä tavoin. Nämä voivat erityisesti sallia tai päättää pääomaosuusmenetelmän käytöstä. Tämä menetelmä ei tarkoita kuitenkaan kyseessä olevien yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

↓ 2000/12/EY 54 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta (mukautettu)

134 artikla

~~4~~1. Rajoittamatta ~~1, 2 ja 3 kohdan~~ ⌦ 133 artiklan ⌫ soveltamista toimivaltaisten viranomaisten on määriteltävä, onko konsolidointi toteutettava ja millä tavoin seuraavissa tapauksissa:

a) jos luottolaitoksella on toimivaltaisten viranomaisten mukaan huomattava vaikutusvalta yhteen tai useampaan luotto- tai rahoituslaitokseen kuitenkin ilman, että sillä on omistus- tai muita pääomayhteyksiä näissä laitoksissa~~.~~;

b) jos yksi tai useammat luotto- tai rahoituslaitokset ovat yhteisen johdon alaisia ilman, että tämä perustuu sopimukseen tai yhtiöjärjestykseen.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 7 kohdan b alakohta

↓ 2000/12/EY 54 artiklan 4 kohdan toinen alakohta

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti sallia tai vaatia direktiivin 83/349/ETY 12 artiklassa säädetyn menetelmän käyttöä. Tämä menetelmä ei kuitenkaan tarkoita kyseisten yritysten sisällyttämistä konsolidoituun valvontaan.

↓ 2000/12/EY 54 artiklan 5 kohta (mukautettu)
⇨ uusi

~~5~~2. Kun konsolidoitua valvontaa vaaditaan ~~52 artiklan 1 ja 2 kohdan~~ ⌦ 125 ja 126 artiklan ⌫ mukaisesti, on ne ~~pankkipalveluja~~ avustavia palveluja tarjoavat yritykset ⇨ ja direktiivissä 2002/87/EY määritellyt omaisuudenhoitoyhtiöt ⇦ sisällytettävä konsolidointiin samoissa tapauksissa ja samoin menetelmin kuin ne, joista säädetään ⌦ 133 artiklassa ja ⌫ tämän artiklan ~~1–4~~ ⌦ 1 ⌫ kohdassa.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 8 kohta (mukautettu)

135 artikla

~~Rahoitusholdingyhtiön hallintoelin~~

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ne henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat ~~rahoitusholdingyhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ liiketoimintaa, ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita suorittaakseen nämä tehtävät.

⇩ uusi

136 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitosta, joka ei täytä tämän direktiivin mukaisia vaatimuksia, toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet tai ratkaisut varhaisessa vaiheessa tilanteen korjaamiseksi.

Toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä on tätä varten oltava seuraavat toimenpiteet:

(a) ne voivat velvoittaa luottolaitokset pitämään omien varojen määrän 75 artiklassa säädettyä vähimmäistasoa suurempana;

(b) ne voivat edellyttää vahvistamaan 22 ja 123 artiklan noudattamiseksi käyttöön otettuja järjestelyjä ja strategioita;

(c) ne voivat vaatia, että luottolaitokset soveltavat erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä taseen varojen käsittelyä vakavaraisuusvaatimusten osalta;

(d) ne voivat rajoittaa luottolaitosten liiketoimintaa, operaatioita tai niiden liiketoimintaverkkoa;

(e) ne voivat vaatia vähentämään luottolaitosten toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin sisältyvää riskiä.

Nämä toimenpiteet toteutetaan, jollei V osaston 1 luvun 2 jaksosta muuta johdu.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on määrättävä 75 artiklassa tarkoitetun vähimmäistason ylittävä erityinen omien varojen vaatimus ainakin luottolaitoksille, joilla on riittämättömät riskien hallinnan ja kattamisen järjestelyt, prosessit, mekanismit ja strategiat, jos pelkkä muiden toimenpiteiden soveltaminen ei todennäköisesti vahvista kyseisiä järjestelyjä riittävän nopeasti.

↓ 2000/12/EY 55 artiklan 1 kohta (mukautettu)

137 artikla

~~Tiedot, jotka monialan hallintayhtiön ja sen tytäryhtiöiden on annettava~~

1. Kunnes konsolidointimenetelmät sovitetaan myöhemmin yhteen jäsenvaltiot säätävät, että jos yhden tai useamman luottolaitoksen emoyrityksenä on monialan ~~hallintayhtiö~~ ⌦ holdingyhtiö ⌫, näiden luottolaitosten toimiluvasta ja valvonnasta ~~vastuussa olevien~~ vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava yhtiötä ja sen tytäryrityksiä joko toimittamaan niille suoraan tai luottolaitoksen tytäryrityksen välityksellä kaikkien luottolaitosten tytäryrityksien valvontaa varten tarpeellisia tietoja.

↓ 2000/12/EY 55 artiklan 2 kohta (mukautettu)

2. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tehdä tarkastuksia tai antaa ulkopuolisille tarkastajille tehtäväksi tehdä tarkastuksia paikalla, monialan ~~hallintayhtiöiltä~~ ⌦ holdingyhtiöiltä ⌫ tai niiden ~~tytäryhtiöiltä~~ ⌦ tytäryrityksiltä ⌫ saatujen tietojen todentamiseksi. Jos monialan ~~hallintayhtiö~~ ⌦ holdingyhtiö ⌫ tai jokin sen tytäryrityksistä on vakuutusyhtiö, ~~56 artiklan 4~~ ⌦ 140 artiklan 1 ⌫ kohdassa säädettyä menettelyä voidaan myös noudattaa. Jos monialan ~~hallintayhtiö~~ ⌦ holdingyhtiö ⌫ tai jokin sen tytäryrityksistä sijaitsee muussa jäsenvaltiossa kuin siinä missä luottolaitoksena toimiva ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫ sijaitsee, tietojen todentamisessa paikalla noudatetaan ~~56 artiklan 7~~ ⌦ 140 artiklan 1 ⌫ kohdassa säädettyä menettelyä.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 9 kohta (mukautettu)

138 artikla

~~Ryhmänsisäiset liiketoimet monialan holdingyhtiöiden kanssa~~

1. Rajoittamatta ~~tämän direktiivin~~ V osaston 2 luvun ~~3~~ ⌦ 5 ⌫ jakson soveltamista jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos yhden tai useamman luottolaitoksen emoyritys on monialan holdingyhtiö, näiden luottolaitosten valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset harjoittavat luottolaitoksen ja monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten välisten liiketoimien yleisvalvontaa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että luottolaitoksilla on riittävät riskienhallintamenettelyt ja sisäiset tarkastusmenetelmät, luotettavat raportointi- ja laskentamenettelyt mukaan luettuina, emoyrityksenä toimivan monialan holdingyhtiön ja sen tytäryritysten liiketoimien määrittämiseksi, mittaamiseksi, seuraamiseksi ja valvomiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava luottolaitosta ilmoittamaan ~~48~~ ⌦ 110 ⌫ artiklassa tarkoitettuja liiketoimia lukuun ottamatta kaikista

näiden yritysten kanssa tehdyistä merkittävistä liiketoimista. Toimivaltaisten viranomaisten on valvottava näitä menettelyjä ja merkittäviä liiketoimia.

Jos yllämainituista ryhmän sisäisistä liiketoimista aiheutuu uhkaa luottolaitoksen ⌦ taloudelliselle asemalle ⌫ ~~rahoitusasemalle~~, laitoksen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet.

↓2000/12/EY 56 artiklan 1–3 kohta (mukautettu)

139 artikla

~~Toimenpiteet, jotka on tarkoitettu helpottamaan konsolidoinnin perusteella tapahtuvaa valvontaa~~

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei yksikään oikeudellinen seikka estäisi konsolidoidun valvonnan alaan kuuluvia yrityksiä eikä monialan ~~hallintayhtiöitä~~ ⌦ holdingyhtiöitä ⌫ tai niiden tytäryrityksiä taikka ~~52 artiklan 10~~ ⌦ 127 artiklan 3 ⌫ kohdassa tarkoitettuja tytäryrityksiä vaihtamasta ~~keskenään~~ ~~52–55~~ ⌦ 124–138 ⌫ artiklan ja tämän artiklan mukaisen valvonnan toteuttamiseksi tarvittavia tietoja.

2. Kun emoyritys ja luottolaitos tai luottolaitokset, jotka ovat sen tytäryrityksiä, sijaitsevat eri jäsenvaltioissa, jokaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on luovutettava kaikki konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tai sen helpottamiseksi tarpeelliset tiedot.

Jos sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa emoyritys sijaitsee, eivät toteuta konsolidoitua valvontaa itse ~~53~~ ⌦ 125 ja 126 ⌫ artiklan säännösten mukaisesti, tämän valvonnan toteuttamisesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset voivat kehottaa niitä pyytämään emoyritykseltä konsolidoidun valvonnan toteuttamiseksi tarpeellisia tietoja ja ilmoittamaan niistä näille viranomaisille.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava niiden toimivaltaisten viranomaisten kesken 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen luovuttaminen kuitenkin edellyttäen, että ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫, rahoituslaitoksen tai ~~pankkitoimintaa~~ avustavia palveluja tarjoavan yrityksen osalta tietojen kerääminen tai hallussapito ei tarkoita missään tapauksessa, että toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava näiden laitosten tai yritysten valvonta yksilöllisesti.

Samoin jäsenvaltioiden on sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat keskenään ~~55~~ ⌦ 137 ⌫ artiklassa tarkoitettuja tietoja kuitenkin edellyttäen, etteivät toimivaltaiset viranomaiset missään tapauksessa toteuta~~taisi~~ sellaisten monialan ~~hallintayhtiöiden~~ ⌦ holdingyhtiöiden ⌫ ja niiden ~~tytäryhtiöiden~~ ⌦ tytäryritysten ⌫ valvontaa, jotka eivät ole luottolaitoksia tai ~~52 artiklan 10~~ ⌦ 127 artiklan 3 ⌫ kohdassa tarkoitettuja ~~tytäryhtiöitä~~ ⌦ tytäryrityksiä ⌫.

↓ 2000/12/EY 56 artiklan 4–6 kohta (mukautettu)

140 artikla

~~4~~1. Kun luottolaitoksella, ~~rahoitushallintayhtiöllä~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiöllä ⌫ tai monialan ~~hallintayhtiöllä~~ ⌦ holdingyhtiöllä ⌫ on määräysvalta yhdessä tai useammassa ~~tytäryhtiössä~~ ⌦ tytäryrityksessä ⌫, jotka ovat vakuutusyhtiöitä tai muita sijoituspalveluja tarjoavia luvanvaraisia yrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja viranomaisten, joiden tehtävänä on vakuutusyhtiöiden ja muiden kyseisten sijoituspalveluja tarjoavien yritysten julkinen valvonta, on oltava kiinteässä yhteistoiminnassa. Rajoittamatta kuitenkaan näiden viranomaisten toimivaltaa on niiden annettava kaikki mahdolliset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista ja sallimaan kaikkien niiden valvonnan alaisten yritysten toiminnan ja taloudellisen ~~tilanteen~~ ⌦ aseman ⌫ tarkkailun.

~~5~~2. Konsolidoidun valvonnan puitteissa saatuja tietoja ja erityisesti tässä direktiivissä säädettyjä toimivaltaisten viranomaisten keskinäistä tietojen luovuttamista koskee ~~30 artiklassa~~ ⌦ V osaston 1 luvun 2 jaksossa ⌫ säädetty salassapitovelvollisuus.

~~6~~3. Konsolidoidusta valvonnasta vastuussa olevien toimivaltaisten viranomaisten on laadittava ~~52~~ ⌦ 71 ⌫ artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista ~~rahoitushallintayhtiöistä~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiöistä luettelo ⌫. Tämä luettelo on toimitettava muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

↓ 2000/12/EY 56 artiklan 7 kohta (mukautettu) ➔1 2002/87/EY 29 artiklan 10 kohta

141 artikla

Kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset haluavat tämän direktiivin soveltamiseksi määrätyissä tapauksissa todentaa toisessa jäsenvaltiossa toimivaa luottolaitosta, ~~rahoitushallintayhtiötä~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiötä ⌫, rahoituslaitosta tai ~~pankkipalveluja~~ avustavia palveluja tarjoavaa yritystä, monialan ~~hallintayhtiötä~~ ⌦ holdingyhtiötä ⌫ tai ~~55~~ ⌦ 137 ⌫ artiklassa tarkoitettua tytäryritystä taikka ~~52 artiklan 10~~ ⌦ 127 artiklan 3 ⌫ kohdassa tarkoitettua tytäryritystä koskevat tiedot, niiden on pyydettävä tuon jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tämä todentaminen. Niiden toimivaltaisten viranomaisten, jotka ovat ottaneet vastaan tämän pyynnön, on toimivaltansa rajoissa~~,~~ suoritettava joko itse todentaminen tai sallittava viranomaisille, jotka ovat esittäneet pyynnön, suorittaa tämä todentaminen taikka sallittava tilintarkastajan tai asiantuntijan suorittaa se. ➔1 Pyynnön esittänyt toimivaltainen viranomainen voi halutessaan olla mukana tarkastuksessa, jos se ei suorita tarkastusta itse. ←

↓ 2000/12/EY 56 artiklan 8 kohta (mukautettu)

142 artikla

~~8.~~ Jäsenvaltioiden on säädettävä ~~rahoitushallintayhtiöiden~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiöiden ⌫ ja monialan ~~hallintayhtiöiden~~ ⌦ holdingyhtiöiden ⌫ tai niiden johtajien, jotka ovat rikkoneet ~~52–55~~ ⌦ 124–141 ⌫ artiklan ja tämän artiklan soveltamiseksi annettuja lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, seuraamuksista tai toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on lopettaa todetut rikkomi~~uk~~set tai niiden seuraukset, edellä mainitun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden rikosoikeudellisten säännösten soveltamista. ~~Tietyissä tapauksissa nämä toimenpiteet voivat edellyttää oikeusviranomaisten toimia.~~

Toimivaltaisten viranomaisten on oltava kiinteässä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että ~~edellä tarkoitetuilla~~ ⌦ näillä ⌫ seuraamuksilla tai toimenpiteillä saavutetaan ~~mahdollistavat~~ halutut vaikutukset, erityisesti kun ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ tai monialan ~~hallintayhtiön~~ ⌦ holdingyhtiön ⌫ kotipaikka ei ole se paikka, jossa sen keskushallinto tai pääasiallinen toimipaikka sijaitsee.

↓ 2002/87/EY 29 artiklan 11 kohta (mukautettu) ➔1 2004/xx/EY 3 artiklan 10 kohta

143 artikla

~~Kolmannessa maassa sijaitseva emoyritys~~

1. Jos luottolaitos~~ta~~, jonka emoyritys on luottolaitos tai ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiö ⌫, jonka pääkonttori on ~~yhteisön ulkopuolella~~ ⌦ kolmannessa maassa ⌫, ei kuulu konsolidoidun valvonnan soveltamisalaan ~~valvota konsolidoinnin perusteella~~ ~~52~~ ⌦ 125 ja 126 ⌫ artiklan säännösten mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, soveltavatko ~~valvovatko~~ kolmannen maan toimivaltaiset viranomaiset luottolaitokseen~~sta~~ konsolidoitua valvontaa ~~konsolidoinnin perusteella tavalla~~, joka vastaa ~~52 artiklassa~~ ⌦ tässä direktiivissä ⌫ säädettyjä periaatteita.

Tarkastamisen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, joka vastaisi konsolidoidusta valvonnasta, jos ~~neljättä alakohtaa~~ ⌦ 3 kohtaa ⌫ sovellettaisiin, joko emoyrityksen tai jonki~~in~~ yhteisössä toimiluvan saaneen säännellyn yrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Toimivaltaisen viranomaisen on kuultava muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia.

2. ➔1 Komissio voi pyytää Euroopan pankkikomitealta ← yleisiä ohjeita siitä, onko todennäköistä, että kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevilla järjestelmillä saavutetaan tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet niiden luottolaitosten osalta, joiden pääkonttori on ~~yhteisön ulkopuolella~~ ⌦ kolmannessa maassa ⌫. Komitean on ajoittain tarkistettava näitä ohjeitaan ja otettava

huomioon kyseisten toimivaltaisten viranomaisten konsolidoitua valvontaa koskevissa järjestelmissä tapahtuvat muutokset.

⌦ Edellä 1 kohdan ensimmäisessä ⌫ ~~Toisessa~~ alakohdassa säädetyn tarkastuksen suorittavan toimivaltaisen viranomaisen on otettava tällaiset ohjeet huomioon. Tätä varten toimivaltainen viranomainen voi myös kuulla komiteaa ennen kyseisen päätöksen tekemistä.

3. Jos vastaavaa valvontaa ei ole, jäsenvaltioiden on sovellettava luottolaitokseen analogisesti ~~52 artiklan~~ ⌦ tämän direktiivin ⌫ säännöksiä ⌦ tai sallittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontamenetelmiä, joilla saavutetaan luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet. ⌫.

~~Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti sallia, että niiden toimivaltaiset viranomaiset soveltavat muita tarkoituksenmukaisia valvontamenetelmiä, joilla saavutetaan luottolaitosten konsolidoidun valvonnan tavoitteet.~~

Konsolidoidusta valvonnasta vastaavien toimivaltaisten viranomaisten on sovittava näistä ~~menetelmistä~~ ⌦ valvontatekniikoista ⌫ neuvoteltuaan muiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat erityisesti vaatia sellaisen ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ perustamista, jolla on pääkonttori yhteisössä, ja soveltaa konsolidoitua valvontaa koskevia säännöksiä kyseisen ~~rahoitushallintayhtiön~~ ⌦ rahoitusalan holdingyhtiön ⌫ konsolidoituun asemaan.

~~Menetelmillä on saavutettava~~ ⌦ Valvontatekniikat on suunniteltava siten, että niillä saavutetaan ⌫ tässä luvussa määritellyt konsolidoidun valvonnan tavoitteet, ja niistä on ilmoitettava muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

⇩ uusi

2 JAKSO

TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

144 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraavat tiedot:

a) jäsenvaltiossa annetut lait, asetukset, määräykset ja yleisohjeet, jotka liittyvät vakavaraisuuden valvontaan;

b) yhteisön lainsäädännön sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttötapa;

c) 124 artiklan mukaisen viranomaisten tekemän tarkastelun ja arvioinnin toteuttamisessa noudatetut yleiset kriteerit ja menetelmät;

d) koostetut tilastotiedot vakavaraisuuskehikon tärkeimpien osien täytäntöönpanosta kussakin jäsenvaltiossa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta V osaston 1 luvun 2 jakson säännöksiä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen on mahdollistettava eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten soveltamien lähestymistapojen ja menettelyjen asianmukainen vertaaminen.

5 LUKU

LUOTTOLAITOSTEN TIEDONANTOVELVOLLISUUS

145 artikla

1. Sovellettaessa tätä direktiiviä luottolaitosten on julkistettava liitteessä XII olevassa 2 kohdassa luetellut tiedot, ellei 146 artiklan säännöksistä muuta johdu.

2. Jotta toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä liitteessä XII olevassa 3 osassa tarkoitetut instrumentit ja menetelmät 2 luvun 3 jakson 2 ja 3 alajakson sekä 105 artiklan nojalla, luottolaitosten on julkistettava kyseisessä osassa vaaditut tiedot.

3. Luottolaitosten on vahvistettava virallinen toimintalinja 1 ja 2 kohdan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi ja niillä on oltava toimintalinjat julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien niiden tietojen todentaminen ja julkistamistiheys.

146 artikla

1. Sen estämättä, mitä 145 artiklassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että luottolaitokset eivät julkista yhtä tai useampaa liitteessä XII olevassa 2 osassa luetelluista tiedoista, jos kyseessä oleva luottolaitos katsoo, ettei tietoja voida pitää merkittävinä liitteessä XII olevan 1 osan 1 kohdassa täsmennetyistä syistä.

2. Sen estämättä, mitä 145 artiklassa säädetään, toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että luottolaitokset eivät julkista yhtä tai useampaa liitteessä XII olevassa 2 ja 3 osassa luetelluista tiedoista, jos kyseessä oleva luottolaitos katsoo, että tiedot ovat salassa pidettäviä tai luottamuksellisia liitteessä XII olevan 1 osan 2 ja 3 kohdassa täsmennetyistä syistä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa poikkeustapauksissa kyseessä olevan luottolaitoksen on ilmoitettava tietoja antaessaan, että tiettyjä tietoja ei ole annettu, ilmoitettava syy tähän ja julkistettava yleistietoja tiedonantovelvollisuuden kohteena olevasta asiasta.

147 artikla

1. Luottolaitosten on julkistettava 145 artiklan nojalla edellytetyt tiedot vähintään kerran vuodessa. Tiedot on julkistettava mahdollisimman nopeasti.

2. Luottolaitosten on myös määritettävä, onko niiden tarpeen julkistaa tiedot useammin kuin 1 kohdassa edellytetään liitteessä XII olevan 1 osan 4 kohdassa mainittujen syiden perusteella.

148 artikla

1. Toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että luottolaitokset valitsevat sopivan viestintäkanavan ja paikan sekä tietojen todentamistavat 145 artiklan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi. Kaikki tiedot on mahdollisuuksien mukaan annettava yhden viestintäkanavan kautta tai yhdessä paikassa.

2. Edellä 145 artiklassa tarkoitetut vaatimukset voidaan katsoa täytetyiksi, kun luottolaitokset antavat vastaavat tiedot tilinpäätökseen, listautumiseen tai muihin vaatimuksiin perustuvan tiedonantovelvollisuuden nojalla. Jos tiedot eivät sisälly tilinpäätösasiakirjoihin, luottolaitosten on ilmoitettava, mistä tiedot ovat saatavilla.

149 artikla

Sen estämättä, mitä 146–148 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden on annettava toimivaltaisille viranomaisille valtuudet vaatia luottolaitoksia:

a) julkistamaan liitteessä XII olevassa 2 ja 3 osassa tarkoitettuja tietoja;

b) julkistamaan osa tiedoista useammin kuin kerran vuodessa ja asettamaan julkistamiselle määräajat;

c) käyttämään tiettyjä muita viestintäkanavia ja paikkoja kuin tilinpäätösasiakirjoja;

d) käyttämään erityisiä todentamismenetelmiä lakisääteisen tilintarkastuksen ulkopuolelle jäävien tietojen osalta.

🡻 2004/12/EY 3 artiklan 11 kohta

🡻 2000/12/EY

VI OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANOVALTA

🡻 2000/12/EY 60 artikla (mukautettu)
⇨ uusi*150 artikla*

~~**Tekniset mukautukset**~~

1. Rajoittamatta ~~34 artiklan 3 kohdan 2 alakohdassa tarkoitettua kertomusta~~ ⇨ ehdotusta, joka komission on esitettävä 62 artiklan nojalla, ⇦ omien varojen osalta ~~annetaan~~ tehdään ~~2 kohdassa säädettyä~~ ⌦ 151 artiklassa tarkoitettua ⌫ menettelyä noudattaen ~~tekniset mukautukset~~ ⇨ muutokset ⇦ seuraavien seikkojen osalta:

   a) määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi tätä direktiiviä sovellettaessa;

   b) määritelmien selventäminen tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ~~koko yhteisössä~~;

   c) sanaston yhdenmukaistaminen ja määritelmien muotoilu yhdenmukaiseksi luottolaitoksia ja niihin liittyviä seikkoja koskevan uuden lainsäädännön kanssa;

   ~~edellä 1 artiklan 14 kohdassa oleva A alueen määritelmä;~~

   ~~edellä 1 artiklan 19 kohdassa oleva monenkeskisten kehityspankkien määritelmä;~~

   d) muutokset 2 artiklassa esitettyyn luetteloon;

   e) edellä ~~5~~ ⌦ 9 ⌫ artiklassa säädetyn perustamispääoman määrän muuttaminen taloudellisen ja rahoitusalan kehityksen mukaisesti;

   f) edellä ~~18 ja 19~~ ⌦ 23 ja 24 ⌫ artiklassa tarkoitetun ja liitteessä I olevan luettelon sisällön laajentaminen tai luettelossa käytetyn sanaston muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen mukaisesti;

   g) alat~~oja~~, joilla toimivaltaisten viranomaisten on vaihdettava ~~28~~ ⌦ 42 ⌫ artiklassa lueteltuja tietoja,

   h) ⇨ muutokset 56–67 artiklaan tilinpäätösstandardien kehityksen tai yhteisön lainsäädännön vaatimusten huomioon ottamiseksi; ⇦

   i) edellä ~~43~~ ⌦ 79 ja 86 ⌫ artiklassa ~~tarkoitettujen varojen määritelmän~~ ⌦ esitetyn vastuuryhmien luettelon ⌫ muuttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

   j) ⇨ edellä 79 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 86 artiklan 4 kohdan a alakohdassa täsmennetty määrä inflaation vaikutusten huomioon ottamiseksi; ⇦

   k) liitteessä II ja IV olevien taseen ulkopuolisten erien luettelo ja jaottelu sekä niiden käyttö ~~42, 43 ja 44 artiklassa sekä liitteessä III esitetyn suhdeluvun osalta~~ ⇨ vastuuarvojen määrittämiseksi V osaston 2 luvun 3 jaksoa sovellettaessa ⇦;

   l) ⇨muutokset liitteiden V–XII säännöksiin rahoitusmarkkinoiden kehityksen ja varsinkin uusien rahoitustuotteiden, tilinpäätösstandardien

kehityksen tai yhteisön lainsäädännön vaatimusten kehityksen huomioon ottamiseksi; ⇦

⌦ 2. Komissio voi säätää seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet 151 artiklan mukaista menettelyä noudattaen: ⌫

(a) ⇨edellä 124 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yllättävän ja odottamattoman kurssimuutoksen suuruuden täsmentäminen; ⇦

(b) edellä ~~47~~ ⌦ 75 ⌫ artiklassa säädetyn ~~vähimmäisluvun~~ ⌦ omien varojen vähimmäistason ⌫ tai ~~43 artiklassa~~ ⌦ V osaston 2 luvun 3 jaksossa ⌫ säädetyn ~~painotuksen~~ ⌦ riskipainon ⌫ alentaminen tilapäisesti erityisolojen huomioon ottamiseksi~~, ja~~;

(c) ⇨ edellä ⇦ ~~49 artiklan 5–10 kohdassa~~ ⌦ 111 artiklan 4 kohdassa, 113, 115 ja 116 artiklassa ⌫ säädettyjen vapautuksien selventäminen⇨ , sanotun kuitenkaan rajoittamatta 119 artiklassa tarkoitetun kertomuksen laamista ⇦;

(d) ⇨edellä 144 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla annettavien koostettujen tilastotietojen pääsisällön täsmentäminen ⇦;

(e) ⇨edellä 114 artiklan nojalla tarkoitettujen tietojen muodon, rakenteen, sisällön ja vuotuisen julkistamispäivämäärän täsmentäminen; ⇦

🡻 2004/xx/EY 3 artiklan 12 kohta (mukautettu)

151 artikla

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/10/EY perustettu Euroopan pankkikomitea (jäljempänä 'komitea')~~, joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja~~.

2. Viitattaessa tähän ~~kohtaan~~ ⌦ artiklaan ⌫ sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 artiklassa säädettyä komiteamenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukaisesti.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika on kolme kuukautta.

↓ 2000/12/EY

VII OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

↓ 2000/12/EY 60 artiklan 2 kohta (mukautettu)

~~*61 artikla*~~

~~**Siirtymäsäännökset 36 artiklan osalta**~~

~~Tanska saa sallia ennen 1 päivää tammikuuta 1990 perustettujen osuuskunta- tai rahastomuotoisten kiinnitysluottolaitostensa, jotka on muunnettu julkisiksi osakeyhtiöiksi, sisällyttää edelleen omiin varoihin jäsentensä yhteisvastuulliset sitoumukset, tai 36 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilta lainanottajilta olevat saamiset, joita käsitellään samalla tavoin kuin yhteisvastuullisia sitoumuksia, seuraavin rajoituksin:~~

~~(a) lainanottajien yhteisvastuullisten sitoumusten osalta laskentaperuste on 35 artiklan 2 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettujen erien yhteenlaskettu määrä, josta on vähennetty 35 artiklan 2 kohdan 9, 10 ja 11 alakohdassa tarkoitetut erät;~~

~~b) laskentaperuste 1 päivänä tammikuuta 1991 tai, jos luottolaitokset on muutettu myöhemmin, muuntamispäivänä, on enimmäislaskentaperuste. Laskentaperuste ei saa koskaan olla suurempi kuin enimmäislaskentaperuste;~~

~~c) enimmäislaskentaperustetta alennetaan 1 päivästä tammikuuta 1997 alkaen puolella tuon päivän jälkeen suoritetun jokaisen uuden 35 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisen pääoma-annin tuotosta; ja~~

~~(d) omiksi varoiksi laskettavien lainanottajien yhteisvastuullisten sitoumusten enimmäismäärä ei saa koskaan olla suurempi kuin:~~

~~50 prosenttia vuosina 1992 ja 1991,~~

~~45 prosenttia vuosina 1993 ja 1994,~~

~~40 prosenttia vuosina 1995 ja 1996,~~

~~35 prosenttia vuonna 1997,~~

~~30 prosenttia vuonna 1998,~~

~~20 prosenttia vuonna 1999,~~

~~10 prosenttia vuonna 2000, ja~~

~~0 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2001 jälkeen laskentaperusteesta.~~

↓ 2000/12/EY

~~*62 artikla*~~

~~Siirtymäsäännökset 43 artiklan osalta~~

~~1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka sallia luottolaitostensa soveltaa 50 prosentin painotusta lainoihin, joiden viranomaisen hyväksymänä täytenä vakuutena on kiinnitys sellaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan toimisto- tai monitoimiliiketilaan, joka hyväksyy 50 prosentin painotuksen, seuraavin ehdoin:~~

~~(i) 50 prosentin riskipainotusta sovelletaan lainan siihen osaan, joka ei ylitä a tai b alakohdan mukaisesti laskettuja rajoja:~~

~~(a) 50 prosenttia kyseisen kiinteistön markkina-arvosta;~~

~~Kahden riippumattoman arvioijan on tehtävä lainanantohetkellä toisistaan riippumattomat arviot kiinteistön markkina-arvosta. Lainan on perustuttava näistä alhaisempaan arvioon.~~

~~Vähintään kerran vuodessa yhden arvioijan on arvioitava kiinteistö uudelleen. Niiden lainojen osalta, jotka eivät ylitä yhtä miljoonaa euroa ja viittä prosenttia luottolaitosten omista varoista, yksi arvioija arvioi kiinteistön uudelleen vähintään joka kolmas vuosi.~~

~~(b) 50 prosenttia kyseisen kiinteistön markkina-arvosta tai 60 prosenttia kiinnitysluoton arvosta, kumpi näistä on alhaisempi, niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat säätäneet lailla tai asetuksella tiukoista kiinnitysluottojen arvon arviointiperusteista;~~

~~'Kiinnitysluoton arvolla' tarkoitetaan sitä kiinteistön arvoa, jonka arvioija on määritellyt arvioimalla huolellisesti kiinteistön myöhempää myytävyyttä ottaen huomioon omaisuuden pitkän aikavälin kestävät ominaisuudet, normaalit ja paikalliset markkinaolosuhteet, kiinteistön senhetkisen käytön ja asianmukaiset vaihtoehtoiset käyttötavat. Spekulatiivisia tekijöitä ei saada ottaa huomioon arvioitaessa kiinnitysluoton arvoa. Kiinnitysluoton arvo on esitettävä avoimella ja selkeällä tavalla.~~

~~Kiinnitysluoton arvo ja erityisesti taustalla olevat asianomaisten markkinoiden kehitystä koskevat oletukset arvioidaan uudelleen vähintään joka kolmas vuosi tai jos markkinat laskevat yli 10 prosenttia.~~

Sekä a- että b-alakohdassa ’markkina-arvolla’ tarkoitetaan sitä hintaa, jolla kiinteistö arviointipäivänä voitaisiin myydä yksityisellä, vapaaehtoisesti myyjän ja hänestä riippumattoman ostajan välillä tehdyllä sopimuksella olettaen, että kiinteistöä tarjotaan julkisesti markkinoilla ja että markkinaolosuhteet sallivat asianmukaisen myynnin ja että kaupan neuvottelemiselle on käytettävissä tavanomainen aika kiinteistön luonne huomioon ottaen.

(ii) 100 prosentin riskipainotusta sovelletaan lainan siihen osaan, joka ylittää i alakohdassa asetetut rajat.

(iii) omaisuuden on joko oltava omistajan käytössä tai tämän vuokralle antama.

Ensimmäinen alakohta ei estä alueellaan korkeampaa riskipainotusta soveltavan jäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia sallimasta edellä määriteltyjen edellytysten mukaisesti 50 prosentin riskipainotuksen soveltamista tämäntyyppiseen lainaukseen niiden jäsenvaltioiden alueella, jotka hyväksyvät 50 prosentin riskipainotuksen.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia luottolaitostensa soveltaa 50 prosentin riskipainotusta 21. heinäkuuta 2000 olemassa oleville lainoille, jos tässä kohdassa luetellut edellytykset täyttyvät. Tässä tapauksessa kiinteistö arvioidaan edellä säädettyjen arviointiperusteiden mukaisesti viimeistään 21. heinäkuuta 2003.

Ennen 31 päivää joulukuuta 2006 myönnettyihin lainoihin sovelletaan edelleen 50 prosentin riskipainotusta kyseisten lainojen erääntymiseen asti, jos luottolaitos on sitoutunut noudattamaan sopimuksen ehtoja.

Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myös 31 päivään joulukuuta 2006 saakka sallia luottolaitostensa soveltaa 50 prosentin riskipainotusta lainojen siihen osaan, jonka viranomaisten hyväksymänä täytenä vakuutena on sellaisen suomalaisen asunto-osakeyhtiön osakkeita, johon sovelletaan Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölakia tai vastaavaa myöhempää lainsäädäntöä, jos tässä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne soveltavat tätä kohtaa.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 50 prosentin riskipainotusta ennen 31 päivää joulukuuta 2006 tehtyihin pääkonttorimaassa sijaitsevaa liikeomaisuutta koskeviin leasingvuokrasopimuksiin, joita koskevien säännösten mukaan vuokranantajalla on täysi omistusoikeus vuokrattuun omaisuuteen kunnes vuokralleottaja käyttää osto-oikeuttaan. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kuinka ne soveltavat tätä kohtaa.

3. Edellä 43 artiklan 3 kohta ei koske toimivaltaisten viranomaisten antamaa hyväksyntää sellaisille kahdenvälisille uudistamissopimuksille, jotka on tehty

– Belgian osalta ennen 23 päivää huhtikuuta 1996,

– Tanskan osalta ennen 1 päivää kesäkuuta 1996,

– Saksan osalta ennen 30 päivää lokakuuta 1996,

– Kreikan osalta ennen 27 päivää maaliskuuta 1997,

– Espanjan osalta ennen 7 päivää tammikuuta 1997,

~~– Ranskan osalta ennen 30 päivää toukokuuta 1996,~~

~~– Irlannin osalta ennen 27 päivää kesäkuuta 1996,~~

~~– Italian osalta ennen 30 päivää heinäkuuta 1996,~~

~~– Luxemburgin osalta ennen 29 päivää toukokuuta 1996,~~

~~– Alankomaiden osalta ennen 1 päivää heinäkuuta 1996,~~

~~– Itävallan osalta ennen 30 päivää joulukuuta 1996,~~

~~– Portugalin osalta ennen 15 päivää tammikuuta 1997,~~

~~– Suomen osalta ennen 21 päivää elokuuta 1996,~~

~~– Ruotsin osalta ennen 1 päivää kesäkuuta 1996 ja~~

~~– Yhdistyneen kuningaskunnan osalta ennen 30 päivää huhtikuuta 1996.~~

~~*63 artikla*~~

~~Siirtymäsäännökset 47 artiklan osalta~~

~~1. Luottolaitoksen, jonka vähimmäissuhde ei ole 47 artiklan 1 kohdan mukaisella kahdeksan prosentin tasolla 1 päivänä tammikuuta 1991, on pyrittävä asteittain saavuttamaan tämä taso. Niin kauan kuin tavoitetta ei ole saavutettu, se ei saa antaa vakavaraisuussuhdelukunsa pienentyä jo ennen tavoitteen saavuttamista saavutetusta tasosta. Jos vaihtelua esiintyy, vaihtelun on oltava väliaikaista ja toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettava vaihtelun perusteet.~~

↓ 2000/12/EY 62 artiklan 2 ja 3 kohta (mukautettu)

~~2. Jäsenvaltiot saavat vahvistaa korkeintaan viideksi vuodeksi 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen 10 prosentin painotuksen direktiivin 85/611/ETY 22 artiklan 4 kohdan mukaisille arvopapereille ja pitää sen luottolaitoksia varten voimassa, jos ne pitävät sitä välttämättömänä vakavien häiriöiden välttämiseksi markkinoidensa toiminnassa. Tällaiset poikkeukset on ilmoitettava komissiolle.~~

~~3. Mitä 47 artiklan 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta Kreikan maatalouspankkiin ("Agricultural Bank of Greece") enintään seitsemän vuoden aikana 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen. Sen on kuitenkin pyrittävä saavuttamaan 47 artiklan 1 kohdassa säädetty taso vaiheittain 1 kohdassa kuvatulla tavalla.~~

↓ 2000/12/EY (mukautettu) →1 2004/xx/EY 3 artiklan 13 kohta

~~64 artikla~~

~~Siirtymäsäännökset 49 artiklan osalta~~

~~1. Jos 5 päivänä helmikuuta 1993 luottolaitos on jo hyväksynyt yhden tai useampia riskejä, jotka joko ylittävät suuriin riskikeskittymiin sovellettavan rajoituksen tai rajoituksen, jota sovelletaan 49 artiklassa säädettyyn suurten riskikeskittymien kumulointiin, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava kyseiseltä luottolaitokselta, että se toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kyseisen riskin tai riskien saattamiseksi 49 artiklassa säädetylle tasolle.~~

~~2. Menettely, jonka tarkoituksena on saattaa riski tai riskit sallitulle tasolle, on määriteltävä, vahvistettava, täytäntöönpantava ja saatettava päätökseen sen määräajan aikana, jonka toimivaltaiset viranomaiset arvioivat järkevän hallinnon ja rehdin kilpailun periaatteiden mukaiseksi. Toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat komissiolle ja~~ →1 ~~Euroopan pankkikomitealle~~ ← ~~vahvistetun yleisen menettelyn aikataulusta.~~

~~3. Luottolaitos ei saa toteuttaa toimenpiteitä, jotka voivat aiheuttaa 1 kohdassa tarkoitettujen riskien nousun sille tasolle, joka niillä on 5 päivänä helmikuuta 1993.~~

~~4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu määräaika päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2001. Myöhemmin erääntyvät riskit, joiden sopimusehtoja on lainanantavan laitoksen noudatettava, voivat jatkua kyseiseen erääntymiseen asti.~~

↓ 2000/12/EY 64 artiklan 5–7 kohta (uusi) →1 2004/xx/EY 3 artiklan 13 kohta

~~5. Jäsenvaltiot saavat 31 päivään joulukuuta 1998 asti korottaa 49 artiklan 1 kohdassa säädettyä rajoitusta 40 prosenttiin ja 49 artiklan 2 kohdassa säädettyä rajoitusta 30 prosenttiin. Vastaavissa tapauksissa aikarajoitus tämän jakson aikana olemassa olevien riskien saattamiseksi 49 artiklassa säädetyille tasoille päättyy 31 päivänä joulukuuta 2001, edellä sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1–4 kohdan soveltamista.~~

~~6. Jäsenvaltiot voivat jatkaa 5 kohdassa säädettyjä määräaikoja viidellä vuodella ainoastaan niiden luottolaitosten osalta, joiden omat varat eivät ylitä 7 miljoonaa euroa. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tämän kohdan mahdollisuutta, on huolehdittava kilpailun vääristymisen välttämisestä ja ilmoitettava tätä varten toteuttamistaan toimenpiteistä komissiolle ja~~ →1 ~~Euroopan pankkikomitealle~~ ←~~.~~

~~7. Riskiä pidetään 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa suurena riskikeskittymänä, jos sen määrä on vähintään 15 prosenttia omista varoista.~~

↓ 2000/12/EY 64 artiklan 8 kohta (mukautettu)

~~8. Jäsenvaltiot saavat 31 päivään joulukuuta 2001 asti antaa suurista riskikeskittymistä annettavat ilmoitukset vähintään kaksi kertaa vuodessa toisin kuin 48 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetään.~~

↓ 2000/12/EY 64 artiklan 9 kohta

~~9. Jäsenvaltiot saavat antaa luvan olla soveltamatta kokonaan tai osittain 49 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa niihin riskeihin, joita luottolaitos on ottanut ja jotka ovat 62 artiklan 1 kohdan mukaisia kiinnityslainoja, jotka on otettu ennen 1 päivää tammikuuta 2002, sekä direktiivin 62 artiklan 2 kohdan mukaisia omaisuuden leasingvuokraustoimia, jotka on tehty ennen 1 päivää tammikuuta 2002, ja tämä näissä molemmissa tapauksissa enintään 50 prosenttiin kyseessä olevan omaisuuden arvosta.~~

~~Sama koskee lainoja, joiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymänä vakuutena ovat osakkeet Suomen vuoden 1991 asunto-osakeyhtiölain tai myöhemmän vastaavan lainsäädännön mukaisesti toimivissa suomalaisissa asunto-osakeyhtiöissä, ja jotka ovat samankaltaisia kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut kiinnityslainat.~~

↓ 2000/12/EY 65 artikla (mukautettu)

~~*65 artikla*~~

~~Siirtymäsäännökset 51 artiklan osalta~~

~~Luottolaitoksia, joiden osalta ylitettiin 1 päivänä tammikuuta 1993 51 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistetut rajoitukset, koskee 1 päivänä tammikuuta 2003 päättyvä rajoitusten noudattamista koskeva määräaika.~~

⇩ uusi

152 artikla

1. Luottolaitoksilla, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 84–89 artiklan mukaisesti tai käyttävät 105 artiklassa määritettyjä kehittyneitä menetelmiä operatiivisen riskin pääomavaatimusten laskemiseen, on oltava 157 artiklassa täsmennettyä päivämäärää seuraavalla ensimmäisellä, toisella ja kolmannella kahdentoista kuukauden jaksolla vähintään 2, 3 ja 4 kohdassa mainittuja määriä vastaavat omat varat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla ensimmäisellä kahdentoista kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 95 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen tämän direktiivin 157 artiklassa säädettyä päivämäärää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla toisella kahdentoista kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 90 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen tämän direktiivin 157 artiklassa säädettyä päivämäärää.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla kolmannella kahdentoista kuukauden jaksolla omien varojen määrän on oltava 80 prosenttia siitä omien varojen vähimmäismäärästä, joka luottolaitokselta tällä kaudella vaadittaisiin direktiivin 93/6/ETY 4 artiklan nojalla, sellaisena kuin kyseinen direktiivi ja direktiivi 2000/12/EY ovat ennen tämän direktiivin 157 artiklassa säädettyä päivämäärää.

5. Edellä 1–4 kohdan vaatimusten noudattaminen perustuu omien varojen määrään, joka on sopeutettu vastaamaan täysin direktiivin 2000/12/EY ja direktiivin 93/6/ETY, sellaisina kuin ne ovat ennen tämän direktiivin 157 artiklassa säädettyä päivämäärää, ja tämän direktiivin vaatimusten mukaisen omien varojen määrän laskennan eroja, jotka johtuvat tämän direktiivin 84–89 artiklan mukaisesta odotettujen ja odottamattomien tappioiden erillisestä käsittelystä.

6. Tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiseksi sovelletaan 68–73 artiklaa.

7. Luottolaitokset voivat korvata 31 päivään joulukuuta 2007 asti standardimenetelmää koskevat V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajakson säännökset direktiivin 2000/12/EY 42–46 artiklan säännöksillä, sellaisina kuin artiklat ovat ennen 157 artiklassa tarkoitettua päivämäärää.

8. Jos 7 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, direktiivin 2000/12/EY säännösten osalta sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) kyseisen direktiivin 42–46 artiklan säännöksiä sovelletaan sellaisena kuin ne ovat ennen 157 artiklassa tarkoitettua päivämäärää;

b) kyseisen direktiivin 42 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla ’riskipainotetulla arvolla’ tarkoitetaan ’riskipainotettujen saamisten yhteismäärää;

c) kyseisen direktiivin 42 artiklan 2 kohdan mukaisten lukujen katsotaan muodostavan riskipainotettujen saamisten yhteismäärä;

d) ‘luottojohdannaiset’ kuuluvat kyseisen direktiivin liitteessä II lueteltuihin ’korkean riskin’ eriin;

e) kyseisen direktiivin 43 artiklan 3 kohdan mukaista käsittelyä sovelletaan kyseisen direktiivin liitteessä IV lueteltuihin johdannaissopimuksiin riippumatta siitä, ovatko ne tase-eriä vai taseen ulkopuolisia eriä, ja kyseisen liitteen mukaisen käsittelyn tuloksena saatavat luvut muodostavat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän;

9. Jos 7 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, sellaisten vastuiden käsittelyyn, joihin sovelletaan standardimenetelmää, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) luottoriskin vähentämistekniikoiden hyväksymistä koskevaa V osaston 2 luvun 3 jakson 3 alajaksoa ei sovelleta;

b) toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta arvopaperistamisen käsittelyä koskevaa V osaston 2 luvun 3 jakson 4 alajaksoa;

b) seuraavia luottolaitosten tiedonantovelvollisuutta koskevia liitteen XII säännöksiä ei sovelleta:

i) 2 osan 4 kohdan b alakohta

ii) 2 osan 6 kohta

iii) 2 osan 10 kohta.

10. Jos 7 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, 75 artiklan e kohdan mukaista operatiivisen riskin pääomavaatimusta alennetaan prosenttiosuudella, joka vastaa luottolaitosten niiden vastuiden arvon, joiden osalta riskipainotettujen saamisten yhteismäärä lasketaan 7 kohdan mukaista mahdollisuutta käyttäen, ja sen vastuiden yhteenlasketun arvon suhdetta.

11. Jos luottolaitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärän kaikkien vastuiden osalta 7 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käyttäen, suuria riskikeskittymiä koskevia direktiivin 2000/12/EY 48–50 artiklan säännöksiä voidaan soveltaa sellaisina kuin ne ovat ennen 157 artiklassa tarkoitettua päivämäärää.

12. Jos 7 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta käytetään, viittaukset tämän direktiivin 46–52 artiklaan katsotaan viittauksiksi direktiivin 2000/12/ETY 42–46 artiklaan sellaisina kuin ne ovat ennen 157 artiklassa tarkoitettua päivämäärää.

153 artikla

Laskettaessa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää toimivaltaisten viranomaisten alueella sijaitsevien ja liitteessä VI olevan 1 osan 51 kohdan perusteet täyttävien toimisto- ja muiden liiketilojen kiinteistöleasingtransaktioiden osalta, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia 31 päivään joulukuuta 2012 asti 50 prosentin riskipainon soveltamisen ilman liitteessä VI olevan 1 osan 55 ja 56 kohdan huomioon ottamista.

Määrittäessään takauksen kattaman osan erääntyneestä lainasta sovellettaessa liitettä VI toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä 31 päivään joulukuuta 2010 asti muita kuin 90–93 artiklassa tarkoitettuja hyväksyttäviä vakuuksia.

154 artikla

1. Edellä 84 artiklan 3 ja 4 kohdan vaatimuksia on sovellettava 31 päivästä joulukuuta 2009.

2. Keskimääräinen riskipainotettu tappio-osuus kaikkien asuinkiinteistövakuudellisten vähittäisvastuiden osalta, jotka eivät ole keskushallinnon takaamia, ei saa olla alle 10 prosenttia 31 päivään joulukuuta 2010 asti.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa 31 päivään joulukuuta 2017 asti sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesta käsittelystä tietyt 31 päivänä joulukuuta 2007 voimassa olleet oman pääoman ehtoiset sijoitukset.

Vapautuksen kohteena oleva positio on osakkeiden määrä kyseisenä päivänä, johon lisätään kaikki kyseisten omaisuuserien omistamisesta suoraan johtuvat ylimääräiset omistusosuudet, kunhan ne eivät kasvata suhteellista omistusosuutta portfolioyhtiössä.

Jos ostaminen korottaa suhteellista omistusosuutta tietystä omaisuuserästä, vapautusta ei saa soveltaa kyseiseen ylimenevään osaan. Vapautusta ei sovelleta myöskään omistusosuuksiin, joihin on alun perin sovellettu vapautusta mutta jotka on myyty ja sitten ostettu takaisin.

Tämän siirtymäsäännöksen soveltamisalaan kuuluvat oman pääoman ehtoiset sijoitukset kuuluvat V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajakson mukaan laskettujen pääomavaatimusten piiriin.

4. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistaa 31 päivään joulukuuta 2011 asti yritysvastuisiin sovellettavan erääntymisajan, jota kaikkien sen lainkäyttöalueeseen kuuluvien luottolaitosten on noudatettava liiteessä VII olevan 4 osan 44 kohdassa esitetyn laiminlyönnin määritelmän nojalla kyseisessä jäsenvaltioissa sijaitseviin vastapuoliin liittyvien vastuiden osalta. Erääntymisaika voi olla 90–180 päivää paikallisten olosuhteiden asettamista vaatimuksista riippuen. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava muiden jäsenvaltioiden alueilla sijaitseviin vastapuoliin liittyvien vastuiden erääntymisaika siten, että päivien lukumäärä ei saa ylittää kyseessä olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asettamaa erääntymisaikaa.

5. Liitteessä VII olevan 4 osan 66 kohdassa tarkoitetulla tarkastelujaksolla jäsenvaltiot voivat sallia, että luottolaitokset, joilla ei ole lupaa käyttää omia LGD- tai CF-estimaattejaan, voivat käyttää merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltaessaan, mutta kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2007. Tietojen kattamaa jaksoa on jatkettava kunakin vuonna yhdellä vuodella 31 päivään joulukuuta 2010 asti.

6. Liitteessä VII olevan 4 osan 71, 85 ja 94 kohdassa tarkoitetulla tarkastelujaksolla jäsenvaltiot voivat sallia, että luottolaitokset käyttävät merkityksellisiä tietoja kahden vuoden ajalta sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltaessaan, mutta kuitenkin enintään 31 päivään joulukuuta 2007. Tietojen kattamaa jaksoa on jatkettava kunakin vuonna yhdellä vuodella 31 päivään joulukuuta 2010 asti.

155 artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa 31 päivään joulukuuta 2012 asti sellaisten luottolaitosten kaupankäyntitoiminnan liiketoiminta-alueeseen 15 prosentin painotusta, joiden kaupankäyntitoiminnan indikaattori muodostaa vähintään 50 prosenttia kaikkien sen liiketoiminta-alueiden indikaattoreiden yhteismäärästä liitteessä X olevan 2 osan 1–8 kohdan mukaisesti.

↓ 2000/12/EY

2 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

⇩ uusi

156 artikla

Komissio seuraa säännöllisesti yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja Euroopan keskuspankkia kuullen, onko tällä direktiivillä ja direktiivillä [93/6/ETY] tuntuvia vaikutuksia suhdannekiertoon, ja tämän tarkastelun perusteella se pohtii, tarvitaanko korjaavia toimenpiteitä.

Tämän analyysin perusteella ja Euroopan keskuspankkia kuultuaan komissio laatii joka toinen vuosi kertomuksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä mahdollisesti tarvittavien ehdotusten kanssa.

157 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 31 päivään joulukuuta 2006 mennessä lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka ovat tarpeen 4, 22, 57, 61, 62, 63, 64, 66, 68–106, 108, 110–115, 117–119, 123–127, 129–132, 133, 136, 144–149 ja 152–155 artiklan sekä liitteiden II, III ja V–XII noudattamiseksi. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säädöksiä 31 päivästä joulukuuta 2006.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin [kumottuihin direktiiveihin] pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä näitä viittauksia ja tätä mainintaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007 87 artiklan 9 kohdan ja 105 artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

↓ 2000/12/EY 66 artikla (mukautettu)

~~*66 artikla*~~

~~Tietojen anto komissiolle~~

Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset ~~lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset~~ ⌦ kansalliset säädökset ⌫ kirjallisina komissiolle.

↓ 2000/12/EY 67 artikla (mukautettu)

158 artikla

1. Kumotaan ~~direktiivit 73/183/ETY, 77/780/ETY, 89/299/ETY, 89/646/ETY, 89/647/ETY, 92/30/ETY ja 92/121/ETY~~ ⌦ direktiivi 2000/12/EY ⌫, ~~sellaisina kuin ne ovat muutettuina~~ sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä ~~V~~ ⌦ XV ⌫ olevassa A osassa luetelluilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä ~~V~~ ⌦ XV ⌫ olevassa B osassa lueteltuja jäsenvaltioita velvoittavia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava kansallisen lainsäädännön osaksi mainitut direktiivit.

2. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä ~~VI~~ ⌦ XVI ⌫ olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

↓ 2000/12/EY 68 artikla (mukautettu)

159 artikla

~~Täytäntöönpano~~

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan ~~yhteisöjen~~ ⌦ unionin ⌫ virallisessa lehdessä*.

↓ 2000/12/EY 69 artikla (mukautettu)

160 artikla

~~Osoitus~~

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

Tehty Brysselissä [...]

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

LIITE I

LUETTELO VASTAVUOROISESTI TUNNUSTETUISTA TOIMISTA

1. Talletusten ja muiden takaisinmaksettavien varojen vastaanottaminen

2. Luotonanto, johon sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin ja ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatapahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).~~33~~

3. Rahoitusleasing

4. Maksujen välityspalvelut

5. Maksuvälineiden (esim. luottokortit, matkas~~h~~ekit ja pankkivekselit) liikkeeseenlasku ja hoitaminen

6. Takaukset ja sitoumukset

7. Kaupankäynti omaan tai asiakkaiden lukuun seuraavilla välineillä:

(a) rahamarkkinavälineet (s~~h~~ekit, vekselit, sijoitustodistukset jne.),

(b) ulkomaanvaluutta;

(c) rahoitusfutuurit ja optiot,

(d) valuutta- ja korkovälineet,

(e) siirtokelpoiset arvopaperit.

8. Osallistuminen osakeanteihin ja niihin liittyvien palvelujen tarjoaminen

9. Yritysneuvonta pääoman rakennetta ja toimialastrategiaa koskevissa asioissa ja niihin liittyvissä kysymyksissä sekä sulautumisiin ja yritysostoihin liittyvä neuvonta ja palvelut

10. Välitystoiminta rahamarkkinoilla

11. Arvopaperisalkun hoito ja neuvonta

12. Arvopaperisäilytys ja -hoito

13. Luottotietopalvelut

14. Säilytyspalvelut

---

33 ~~Tähän sisältyvät etenkin: kulutusluotot, kiinnitysluotot, myyntilaskujen rahoitus takautumisoikeuksin tai ilman takautumisoikeutta (factoring), kauppatapahtumien rahoitus (mukaan lukien forfaiting-rahoitus).~~

↓ 2004/39/EY 68 artikla (mukautettu)

~~Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston~~ ~~d~~Direktiivin 2004/39/EY~~34~~ liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltuja palveluja ja toimia koskee tämän direktiivin mukainen vastavuoroinen tunnustaminen silloin, kun viitataan tuon direktiivin liitteessä I olevassa C osassa lueteltuihin rahoitusvälineisiin.

↓ 2000/12/EY

LIITE II

↓ 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi**TASEEN**

ULKOPUOLISTEN ERIEN LUOKITUS

Korkea riski

– luoton korvaavat takaukset

– ⇨ luottojohdannaiset ⇦

– tunnusteet

– siirrot vekseleissä, joissa ei ole toisen luottolaitoksen nimeä

– liiketoimet takaisinostovelvollisuuksin

– peruuttamattomat luoton korvaavat valmiusmaksusitoumukset

– termiiniostosopimuksilla ostetut ⌦ omaisuuserät ⌫ ~~varat~~

– talletuksentekosopimukset ("forward forward deposits")

– osittain maksettujen osakkeiden ja ⌦ muiden ⌫ arvopapereiden maksamaton osa

– ⇨direktiivin 86/635/ETY 12 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaiset omaisuuserien myynti- ja takaisinostosopimukset ⇦

– muut korkean riskin erät.

Keskimääräinen riski

– myönnetyt ja annetut remburssit (ks. myös keskimääräinen/alhainen riski)

– takuusitoumukset ja korvausvastuut (mukaan lukien tarjous- ja suoritustakuut, tullin- ja veronmaksusitoumukset) ja takaukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia

34 ~~EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.~~

– ~~direktiivin 86/635/ETY 12 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaiset varojen myynti- ja takaisinostosopimukset~~

– peruuttamattomat valmiusmaksusitoumukset, jotka eivät ole luottoa korvaavia

– käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen ⌦ jouksuaika ⌫ ~~erääntymisaika~~ on pidempi kuin yksi vuosi

– velkasitoumusten liikkeeseenlaskujärjestelyt (NIF) ja jatkuvat luoton merkintäjärjestelyt (RUF)

– muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen riski ⇨ , sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle ⇦.

Keskimääräinen/alhainen riski

– remburssit, joissa lähetys on vakuutena, ja muut toteutuessaan itsestään kuittaantuvat liiketapahtumat

– ⇨ Käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään yksi vuosi ja joita ei voi milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka eivät peruunnu automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi, ⇦

– muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan keskimääräinen/alhainen riski ⇨ , sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle ⇦.

Alhainen riski

– ~~Käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), joiden alkuperäinen erääntymisaika on pidempi kuin yksi vuosi tai sitä lyhyempi taikka jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa~~ ⇨ Käyttämättömät luottojärjestelyt (sopimukset luoton myöntämisestä, arvopapereiden ostamisesta, takausten antamisesta tai tunnustejärjestelyt), jotka voidaan milloin tahansa ehdoitta peruuttaa ilman irtisanomisaikaa tai jotka peruuntuvat automaattisesti lainaajan luottokelpoisuuden heikkenemisen vuoksi. Vähittäisasiakkaiden kanssa tehdyt limiitilliset luottosopimukset voidaan katsoa ehdoitta peruutettaviksi, jos luottolaitokset saavat sopimuksen ehtojen mukaan peruuttaa ne kuluttajansuojalainsäädännön sallimassa enimmäislaajuudessa; ⇦

– muut erät, joihin liittyy suuruudeltaan alhainen riski ⇨ , sellaisina kuin niistä on ilmoitettu komissiolle ⇦.

~~Jäsenvaltiot sitoutuvat toimittamaan komissiolle tiedon heti kun ne ovat sopineet uuden taseen ulkopuolisen erän sisällyttämisestä jonkin riskiluokan viimeiseen luetelmakohtaan. Sellaiset erät luokitellaan täsmällisesti yhteisön tasolla heti kun 59 artiklan mukainen menettely on suoritettu.~~

↓ 2000/12/EY

LIITE III

↓ 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~KORKO- JA VALUUTTAKURSSISIDONNAISTEN TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN~~ ⇨ JOHDANNAISSOPIMUSTEN ⇦ KÄSITTELY

1. MENETELMÄN VALINTA

Luottolaitokset voivat valita toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella jonkin ~~jäljempänä~~ ⌦ tässä liitteessä ⌫ esitetyistä menetelmistä ~~liitteen IV~~ ⌦ liitteessä IV olevassa ⌫ 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin sopimuksiin liittyvien ~~luottoriskien laskemisessa~~ ⇨ vastuuarvojen määrittämiseksi ⇦. Luottolaitosten, joiden on noudatettava direktiivin 93/6/ETY[35] ~~6 artiklan 1 kohtaa~~ ⌦ 33 artiklan 1 ja 2 kohtaa ⌫, on käytettävä ~~jäljempänä~~ ⌦ tässä liitteessä ⌫ esitettyä menetelmää 1. ~~Liitteen IV~~ ⌦ Liitteessä IV olevassa ⌫ 3 kohdassa lueteltuihin sopimuksiin liittyvien ~~luottoriskien laskemisessa~~ ⇨ vastuuarvojen määrittämiseksi ⇦ kaikkien luottolaitosten on käytettävä ~~jäljempänä~~ ⌦ tässä liitteessä ⌫ esitettyä menetelmää 1.

⇩ uusi

Sopimukset, joilla käydään kauppaa virallisesti hyväksytyissä pörsseissä, ja valuuttakurssisopimukset (paitsi kultaa koskevat sopimukset), joiden alkuperäinen juoksuaika on enintään neljätoista kalenteripäivää, vapautetaan tässä liitteessä esitettyjen menetelmien soveltamisesta ja niihin sovellettava vastuuarvo on nolla.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat vapauttaa tässä liitteessä esitettyjen menetelmien soveltamisesta sellaisen selvitysyhteisön selvitettävänä olevat OTC-sopimukset, joka toimii sopimusten laillisena vastapuolena ja jossa kaikki osapuolet tarjoavat päivittäin sellaisen täyden vakuuden selvitysyhteisölle aiheuttamalleen vastuulle, joka kattaa sekä nykyhetken että mahdollisen tulevan luottoriskin, ja soveltaa näihin sopimuksiin nollan vastuuarvoa.

Asetetun vakuuden on täytettävä seuraavat ehdot:

(a) siihen on voitava soveltaa nollariskipainotusta, tai

(b) sen on oltava luottoa myöntävään laitokseen tehty käteistalletus, tai

(c) sen on oltava talletustodistus tai vastaavanlainen rahoitusväline, jonka luottoa myöntävä laitos on laskenut liikkeeseen ja joka on talletettu tämän haltuun.

---

35 ~~Neuvoston direktiivi 93/6/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä (EYVL L 141, 11.6.1993, s. 1). Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/33/EY (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 29).~~

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että riski selvitysyhteisön vastuiden kasvamisesta yli asetetun vakuuden markkina-arvon on poistettu.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi

2. MENETELMÄT

Menetelmä 1: Markkina-arvopohjainen lähestymistapa

Vaihe a: Arvostamalla sopimukset käypään markkina-arvoon saadaan kaikkien niiden sopimusten jälleenhankintakustannus, joilla on positiivinen markkina-arvo.

Vaihe b: Mahdollinen tuleva luottoriski saadaan[~~36~~] kertomalla luottolaitoksen nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot ~~seuraavilla~~ ⌦ taulukossa 1 esitetyillä ⌫ prosenteilla ⌦ lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä yhdessä valuutassa oleva koronvaihtosopimus, jossa vaihdetaan kaksi vaihtuvakorkoista erää; näissä tapauksissa lasketaan vain käypä jälleenhankintakustannus ⌫.

TAULUKKO 1[37][38]

Jäljellä oleva juoksuaika[39]	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin ⌦ jalometalle ja ⌫ ~~arvometalleja~~ koskevat sopimukset
Vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %

[36] ~~Lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä yhdessä valuutassa oleva koronvaihtosopimus, jossa vaihdetaan kaksi vaihtuvakorkoista erää; näissä tapauksissa lasketaan vain käypä jälleenhankintakustannus.~~

[37] Sopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään tässä taulukossa esitetyistä viidestä luokasta, käsitellään muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevina sopimuksina.

[38] Sopimuksia, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten jäljellä olevien maksujen lukumäärällä.

[39] Sopimuksissa, jotka on laadittu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo niinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva juoksuaika on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika. Sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät nämä vaatimukset ja joiden ⌦ juoksuaikaa ⌫ ~~erääntymisaikaa~~ on yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

Yli 5 vuotta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

Mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin laskemiseksi vaiheen b mukaisesti toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia sen, että luottolaitokset soveltavat 31 päivään joulukuuta 2006 saakka seuraavia prosenttimääriä taulukossa 1 säädettyjen sijasta edellyttäen, että laitokset käyttävät direktiivin 93/6/ETY 11 a artiklassa esitettyä mahdollisuutta liitteessä IV olevan 3 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen sopimusten osalta:

TAULUKKO 1 a				
Jäljellä oleva juoksuaika	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	~~Maatalousvyöhykkeet~~ ⌦ Maataloushyödykkeet ⌫	Muut, ml. energiatuotteet
Vuosi tai vähemmän	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Yli vuoden ja enintään 5 vuotta	5 %	4 %	5 %	6 %
Yli 5 vuotta	7,5 %	8 %	9 %	10 %

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

Vaihe ⌦ c ⌫ ~~b~~: ⌦ Nykykäyttöarvon ⌫ ~~Käyvän jälleenhankintakustannuksen~~ ja mahdollisen tulevan luottoriskin summa ~~kerrotaan vastapuolen vastaavien erien 43 artiklan mukaisilla riskipainotuksilla~~ ⌦ on vastuuarvo ⌫.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

Menetelmä 2: Alkuperäisen riskin lähestymistapa

Vaihe a: Kunkin sopimuksen pääoman nimellismäärä kerrotaan ~~alla~~ ⌦ taulukossa 2 ⌫ olevilla prosenteilla:

TAULUKKO 2		
Alkuperäinen ~~erääntymisaika~~ ⌦ juoksuaika ⌫ [40]	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset
Vuosi tai ~~sitä~~ vähemmän	0,5 %	2 %

[40] Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella luottolaitokset voivat valita korkosopimuksille joko alkuperäisen ⌦ juoksuajan ⌫ ~~erääntymisajan~~ tai erääntymiseen jäljellä olevan ajan.

~~Enemmän kuin vuosi~~ Yli vuoden mutta enintään kaksi vuotta	1 %	5 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	1 %	3 %

↓ 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi

Vaihe b: Täten saatu alkuperäinen riski ~~kerrotaan vastapuolen vastaavien erien 43 artiklan mukaisilla riskipainotuksilla~~ ⇨ on vastuuarvo. ⇦

Menetelmien 1 ja 2 osalta toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että huomioon otettava nimellismäärä on sopimukseen sisältyvän riskin sovelias mittari. Jos esimerkiksi sopimus johtaa kassavirran moninkertaistumiseen, nimellismäärä on soviteltava niiden vaikutusten huomioonottamiseksi, joita moninkertaistumisella on sopimuksen riskirakenteeseen.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

3. UUDISTAMISSOPIMUKSET JA MUUT NETTOUTUSSOPIMUKSET (SOPIMUSNETTOUTUS)

a) Nettoutusmuodot, jotka toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä

'Vastapuolella' tarkoitetaan tässä ~~3 kohdassa~~ ⌦ jaksossa ⌫ kaikkia henkilöitä (luonnolliset henkilöt mukaan lukien), joilla on lainmukainen valta tehdä sopimusnettoutusta koskeva sopimus.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä riskiä alentaviksi sopimuksiksi seuraavat sopimusnettoutuksen muodot:

(i) luottolaitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritellään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan ja syntyy yksi uusi, laillisesti sitova sopimus, joka purkaa aiemmat sopimukset;

(ii) muut kahdenväliset nettoutussopimukset luottolaitoksen ja sen vastapuolen välillä.

b) Hyväksymisehdot

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä sopimusnettoutuksen riskiä alentavana ainoastaan seuraavin ehdoin:

(i) luottolaitoksella on vastapuolensa kanssa sopimusnettoutusta koskeva sopimus, jonka perusteella syntyy yksi yhtenäinen, kaikki sopimuksen kattamat liiketoimet kattava oikeudellinen velvoite siten, että jos vastapuoli ei pysty joko maksun laiminlyönnin, konkurssin, selvitystilan tai muun vastaavan syyn takia vastaamaan sitoumuksistaan, luottolaitoksella on oikeus saada tai velvoite maksaa kaikkien

vastuun piiriin kuuluvien liiketoimien osalta ainoastaan se nettosumma, jotka syntyy laskettaessa yhteen markkinahintaiset positiiviset ja negatiiviset varojen erät;

(ii) luottolaitos on antanut toimivaltaisten viranomaisten käyttöön kirjalliset ja perustellut oikeudelliset lausunnot, joiden perusteella toimivaltaiset tuomioistuimet ja hallintoviranomaiset voisivat asiaa riitautettaessa päättää, että edellä i kohdassa mainituissa tapauksissa luottolaitoksen saatavat ja velvoitteet rajoittuvat i kohdassa mainittuun nettosummaan:

– vastapuolen sääntömääräisen kotipaikan alueella sovellettavan lain mukaan, ja jos kyseessä on yrityksen ulkomainen ~~tytäryhtiö~~ ⌦ tytäryritys ⌫, myös ~~tytäryhtiön~~ ⌦ tytäryrityksen ⌫ sijaintimaassa sovellettavan lain mukaan,

– kyseisiä yksittäisiä liiketoimia säätelevän lain mukaan, ~~ja~~

– uudistamis- tai nettoutussopimuksen täytäntöön panemiseksi tarvittaviin sopimuksiin sovellettavan oikeuden mukaan;

(iii) luottolaitoksella on käytössään tarvittavat menettelytavat, jotta sen uudistamis- tai nettoutussopimuksen oikeudellista pätevyyttä valvotaan jatkuvasti siihen sovellettavan lainsäädännön mahdollisten muutosten mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten, neuvoteltuaan tarpeen vaatiessa muitten asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, tulee olla vakuuttuneita siitä, että uudistamis- tai nettoutussopimus on oikeudellisesti pätevä kaikkien voimassa olevien lakien mukaan. Jos yksikin toimivaltaisista viranomaisista on tähän tyytymätön, sopimusnettoutusta ei hyväksytä riskin alentamisena kummankaan osapuolen osalta.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä uudistamis- tai nettoutussopimuksen eri muotoja koskevia perusteltuja oikeudellisia lausuntoja.

Sopimuksia, jotka sisältävät määräyksen, joka antaa osapuolelle, joka ei ole syyllistynyt sopimusrikkomukseen, mahdollisuuden suorittaa vain osan maksuista tai olla maksamatta laiminlyövän osapuolen pesälle, vaikkakin laiminlyövä osapuoli olisi nettovelkoja (irtisanoutumislauseke), ei hyväksytä riskin alentamisperusteeksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää riskiä alentavina nettoutussopimuksina, jotka käsittävät alkuperäiseltä juoksuajaltaan enintään neljäntoista päivän valuuttasopimuksia, asetettuja optioita tai vastaavia taseen ulkopuolisia eriä, jotka eivät kuulu tämän liitteen soveltamisalaan, koska niihin liittyy vain vähäinen luottoriski tai ei liity lainkaan riskiä. Jos näiden sopimusten positiivisesta tai negatiivisesta markkina-arvosta riippuen niiden sisällyttäminen~~sen~~ toiseen nettoutussopimukseen voi johtaa pääomavaatimusten kasvuun tai pienenemiseen, toimivaltaisten viranomaisten on velvoitettava luottolaitoksia noudattamaan johdonmukaista käsittelyä.

c) Hyväksymisen vaikutukset

i) Uudistamissopimukset

Uudistamissopimuksen seurauksena määritelty yksi yhdistetty nettosumma voidaan painottaa kyseisten bruttosummien sijasta. Täten sovellettaessa menetelmää 1:

– vaiheessa a: ⌦ nykykäyttöarvo ⌫ ~~käypä jälleenhankintakustannus~~, ja

– vaiheessa b: nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot,

saadaan laskea ottamalla huomioon uudistamissopimus. Sovellettaessa menetelmää 2 vaiheessa a nimellinen pääomamäärä voidaan laskea ottamalla huomioon uudistamissopimus; tähän sovelletaan taulukossa 2 annettuja prosentteja.

ii) Muut nettoutussopimukset

Sovellettaessa menetelmää 1

– vaiheessa a saadaan nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten ⌦ nykykäyttöarvo ⌫ ~~nykyinen~~ ~~jälleenhankinta-arvo~~ laskea ottamalla huomioon nettoutussopimuksesta johtuvat tosiasialliset otaksuttavat nettojälleenhankintakustannukset; jos nettoutus johtaa nettomaksuvelvoitteen syntymiseen nettojälleenhankintakustannusta laskevalle luottolaitokselle, ⌦ nykykäyttöarvo ⌫ ~~nykyinen jälleenhankintakustannus~~ merkitään nollaksi.

– vaiheessa b saadaan kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien määrää alentaa seuraavan yhtälön mukaisesti: $PCE_{väh} = 0,4 * PCE_{brutto} + 0,6 * NGR * PCE_{brutto}$

jossa:			
—	$PCE_{väh}$	=	kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen
—	PCE_{brutto}	=	kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisten tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla
—	NGR	=	"netto-bruttosuhde": toimivaltaisten viranomaisten harkinnan mukaan joko (i) erillislaskelma: kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankintakustannusten (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen, bruttojälleenhankintakustannusten (nimittäjä) välinen suhde, tai (ii) yhteislaskelma; kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät laillisesti sitoviin nettoutussopimuksiin, kaikkien vastapuolten osalta kahdenvälisesti laskettujen nettojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (osoittaja) ja kaikkien laillisesti sitoviin

			nettoutussopimuksiin sisältyvien sopimusten bruttojälleenhankintakustannusten yhteenlasketun määrän (nimittäjä) välinen suhde. Jos jäsenvaltiot antavat luottolaitosten valita menetelmän itse, valittua menetelmää on käytettävä johdonmukaisesti.

Nettoutussopimukseen sisältyvät täysin yhdenmukaiset sopimukset saadaan ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja, laskettaessa edellä olevan kaavan mukaisesti tulevaisuuden mahdollisia luottoriskejä. Täysin yhdenmukaiset sopimukset ovat valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellisarvo vastaa kassavirtoja, jos kassavirrat erääntyvät samana arvopäivänä ja osittain tai kokonaan samassa valuutassa.

Sovellettaessa menetelmää 2 vaiheessa (a)

– ~~saadaan~~ täysin yhdenmukaiset nettoutussopimukseen sisältyvät sopimukset~~, jotka~~ voidaan ottaa huomioon yhtenä sopimuksena, jonka nimellisarvo vastaa nettotuloja; nimellisarvomäärät kerrotaan taulukossa 2 esitetyillä prosenttiluvuilla,

– kaikkiin muihin nettoutussopimukseen sisältyviin sopimuksiin~~, jolloin näihin~~ sovellettavia prosentteja voidaan alentaa taulukon 3 mukaisesti:

TAULUKKO 3		
Alkuperäinen ~~erääntymisaika~~ ⌦ juoksuaika ⌫ [41]	Korkosopimukset	Valuuttakurssisopimukset
Vuosi tai ~~sitä~~ vähemmän	0,35 %	1,50 %
Enemmän kuin vuosi mutta enintään kaksi vuotta	0,75 %	3,75 %
Kultakin ~~lisäksi tulevalta~~ seuraavalta vuodelta	0,75 %	2,25 %

🡻 2000/12/EY

LIITE IV

🡻 2000/12/EY (mukautettu)
⇨ uusi

~~TASEEN ULKOPUOLISTEN ERIEN~~ ⇨ JOHDANNAISSOPIMUSTEN ⇦ LAJIT

[41] Toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella luottolaitokset voivat valita korkosopimuksille joko alkuperäisen ⌦ juoksuajan ⌫ ~~erääntymisajan~~ tai erääntymiseen jäljellä olevan ajan.

↓ 2000/12/EY (mukautettu)

1. Korkosopimukset

a) yhden valuutan käsittävät koronvaihtosopimukset

b) viitekoron vaihtosopimukset (basis swaps)

c) korkotermiinit

d) korkofutuurit

e) ostetut korko-optiot

f) muut samanluonteiset sopimukset

2. Valuuttakurssisopimukset ja kultaa koskevat sopimukset

a) valuuttojen väliset koronvaihtosopimukset

b) valuuttatermiinisopimukset

c) valuuttafutuurit

d) ostetut valuuttaoptiot

e) ~~M~~muut samanluonteiset sopimukset

f) ~~K~~kohtien a–e luonteiset kultaa koskevat sopimukset

3. Edellä kohdissa 1 a–e ja 2 a–d mainittujen sopimusten luonteiset muita kohde-etuuksia ja indeksejä koskevat sopimukset, jotka koskevat

a) osakkeita

b) muita jalometalleja kuin kultaa

c) muita hyödykkeitä kuin jalometalleja~~arvometalleja~~

d) muita samanluonteisia sopimuksia ~~Vaihe b: Mahdollinen tuleva luottoriski saadaan42 kertomalla luottolaitoksen nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot seuraavilla prosenteilla:~~

↑

42 ~~Lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyseessä yhdessä valuutassa oleva koronvaihtosopimus, jossa vaihdetaan kaksi vaihtuvakorkoista erää; näissä tapauksissa lasketaan vain käypä jälleenhankintakustannus.~~

⇩ uusi

LIITTEET V–XII

[teksti poistettu]

⇩ uusi

LIITE XIII

A OSA

KUMOTUT DIREKTIIVIT JA NIIDEN MUUTOKSET

(joita tarkoitetaan 158 artiklassa)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/28/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvän direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta

Ainoastaan 29 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta, 29 artiklan 2 kohta, 29 artiklan 4 kohdan a ja b alakohta, 29 artiklan 5 kohta, 29 artiklan 6 kohta, 29 artiklan 7 kohdan a ja b alakohta, 29 artiklan 8 kohta, 29 artiklan 9 kohta, 29 artiklan 10 kohta ja 29 artiklan 11 kohta

Euroopan Parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta

Ainoastaan 68 artikla

Komission direktiivi 2004/69/EY, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta "monenkeskisten kehityspankkien" määritelmän osalta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 93/6/ETY ja 94/19/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2000/12/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi

Ainoastaan 3 artikla

VOIMAAN JÄÄVÄT MUUTOKSET

Vuoden 2003 liittymisasiakirja

B OSA

MÄÄRÄAJAT KANSALLISEN LAINSÄÄDÄNNÖN OSAKSI SAATTAMISELLE

(joita tarkoitetaan 158 artiklassa)

Direktiivi		Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
Direktiivi 2000/12/EY		-----
Direktiivi 2000/28/EY		27.4.2002
Direktiivi 2002/87/EY		11.8.2004
Direktiivi 2004/39/EY		Ei vielä tiedossa
Direktiivi 2004/69/EY		30.6.2004
Direktiivi 2004/xx/EY		Ei vielä tiedossa

LIITE XIV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 2000/12/EY	Direktiivi 2000/28/EY	Direktiivi 2001/87/EY	Direktiivi 2004/69/EY	Direktiivi 2004/xx/EY
1 artikla	2 artiklan 1 ja 2 kohta				
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 3 kohta				
	Liittymisasiakirja				
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 4 kohta				
3 artikla	2 artiklan 5 ja 6 kohta				
3 artiklan 1 kohdan viimeinen virke					3 artiklan 2 kohta
4 artiklan 1 kohdan 1 alakohta	1 artiklan 1 kohta				
4 artiklan 1 kohdan 2-5 alakohta		1 artiklan 2-5 kohta			
4 artiklan 1 kohdan 7-9 alakohta		1 artiklan 6-8 kohta			
4 artiklan 1 kohdan 10 alakohta			29 artiklan 1 kohdan a alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 11-14 alakohta	1 artiklan 10, 12 ja 13 kohta				
4 artiklan 1 kohdan 21 ja 22 alakohta			29 artiklan 1 kohdan b alakohta		
4 artiklan 1 kohdan 23 alakohta	1 artiklan 23 kohta				
4 artiklan 1 kohdan 45-47 alakohta	1 artiklan 25–27 kohta				
4 artiklan 2 kohta	1 artiklan 1 kohdan toinen alakohta				
5 artikla	3 artikla				
6 artikla	4 artikla				

7 artikla	8 artikla	
8 artikla	9 artikla	
9 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta ja 1 artiklan 11 kohta	
9 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta	
10 artikla	5 artiklan 3-7 kohta	
11 artikla	6 artikla	
12 artikla	7 artikla	
13 artikla	10 artikla	
14 artikla	11 artikla	
15 artiklan 1 kohta	12 artikla	
15 artiklan 2 ja 3 kohta		29 artiklan 2 kohta
16 artikla	13 artikla	
17 artikla	14 artikla	
18 artikla	15 artikla	
19 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta	
19 artiklan 2 kohta		29 artiklan 3 kohta
20 artikla	16 artiklan 3 kohta	
21 artikla	16 artiklan 4-6 kohta	
22 artikla	17 artikla	
23 artikla	18 artikla	
24 artiklan 1 kohta	19 artiklan 1–3 kohta	
24 artiklan 2 kohta	19 artiklan 6 kohta	
24 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta	
25 artiklan 1-3 kohta	20 artiklan 1 ja 2 kohta, 3 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	

25 artiklan 3 kohta	19 artiklan 5 kohta	
25 artiklan 4 kohta	20 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	
26 artikla	20 artiklan 4-7 kohta	
27 artikla	1 artiklan 3 kohdan viimeinen virke	
28 artikla	21 artikla	
29 artikla	22 artikla	
30 artikla	22 artiklan 2-4 kohta	
31 artikla	22 artiklan 5 kohta	
32 artikla	22 artiklan 6 kohta	
33 artikla	22 artiklan 7 kohta	
34 artikla	22 artiklan 8 kohta	
35 artikla	22 artiklan 9 kohta	
36 artikla	22 artiklan 10 kohta	
37 artikla	22 artiklan 11 kohta	
38 artikla	24 artikla	
39 artiklan 1 ja 2 kohta	25 artikla	
39 artiklan 2 kohta		3 artiklan 8 kohta
40 artikla	26 artikla	
41 artikla	27 artikla	
42 artikla	28 artikla	
43 artikla	29 artikla	
44 artikla	30 artiklan 1-3 kohta	
45 artikla	30 artiklan	

	4 kohta	
46 artikla	30 artiklan 3 kohta	
47 artikla	30 artiklan 5 kohta	
48 artikla	30 artiklan 6 ja 7 kohta	
49 artikla	30 artiklan 8 kohta	
50 artikla	30 artiklan 9 kohdan 1 ja 2 alakohta	
51 artikla	30 artiklan 9 kohdan 3 alakohta	
52 artikla	30 artiklan 10 kohta	
53 artikla	31 artikla	
54 artikla	32 artikla	
55 artikla	33 artikla	
56 artikla	34 artiklan 1 kohta	
57 artikla	34 artiklan 2 kohdan 1 alakohta	29 artiklan 4 kohdan a alakohta
	34 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan viimeinen virke	
58 artikla		29 artiklan 4 kohdan b alakohta
59 artikla		29 artiklan 4 kohdan b alakohta
60 artikla		29 artiklan 4 kohdan b alakohta
61 artikla	34 artiklan 3 ja 4 kohta	
63 artikla	35 artikla	
64 artikla	36 artikla	
65 artikla	37 artikla	

66 artiklan 1 ja 2 kohta	38 artiklan 1 ja 2 kohta	
67 artikla	39 artikla	
73 artikla	52 artiklan 3 kohta	
106 artikla	1 artiklan 24 kohta	
107 artikla	1 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	
108 artikla	48 artiklan 1 kohta	
109 artikla	48 artiklan 4 kohdan 1 alakohta	
110 artikla	48 artiklan 2 kohdasta 4 kohdan 2 alakohtaan	
111 artikla	49 artiklan 1-5 kohta	
113 artiklan 1-3 kohta	49 artiklan 4, 6 ja 7 kohta	
115 artiklan 1 ja 2 kohta	49 artiklan 8 ja 9 kohta	
116 artikla	49 artiklan 10 kohta	
117 artikla	49 artiklan 11 kohta	
118 artikla	50 artikla	
120 artikla	51 artiklan 1, 2 ja 5 kohta	
121 artikla	51 artiklan 4 kohta	
122 artiklan 1 ja 2 kohta	51 artiklan 6 kohta	29 artiklan 5 kohta
125 artikla	53 artiklan 1 ja 2 kohta	
126 artikla	53 artiklan 3 kohta	
128 artikla	53 artiklan 5 kohta	
133 artiklan	54 artiklan	29 artiklan

1 kohta	1 kohta	7 kohdan a alakohta		
133 artiklan 2 ja 3 kohta	54 artiklan 2 ja 3 kohta			
134 artiklan 1 kohta	54 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta			
134 artiklan 2 kohta	54 artiklan 4 kohdan toinen alakohta			
135 artikla		29 artiklan 8 kohta		
137 artikla	55 artiklan 1 ja 2 kohta			
138 artikla		29 artiklan 9 kohta		
139 artikla	56 artiklan 1-3 kohta			
140 artikla	56 artiklan 4-6 kohta			
141 artikla	56 artiklan 7 kohta	29 artiklan 10 kohta		
142 artikla	56 artiklan 8 kohta			
143 artikla		29 artiklan 11 kohta		3 artiklan 10 kohta
150 artikla	60 artiklan 1 kohta			
151 artikla	60 artiklan 2 kohta			3 artiklan 10 kohta
158 artikla	67 artikla			
159 artikla	68 artikla			
160 artikla	69 artikla			
Liite I	Liite I			
Liite I viimeinen lauseke			68 artikla	
Liite II	Liite II			
Liite III	Liite III			
Liite IV	Liite IV			